

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-200-25
UD318

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Jednocześnie, ze względu na konieczność pilnego procedowania projektu ustawy zawierającego zmiany powiązane z ustawą budżetową, które powinny wejść w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 Regulaminu Sejmu przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy przez przystąpienie do pierwszego czytania projektu bez zachowania terminu określonego w art. 37 ust. 4 Regulaminu Sejmu. Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1670 oraz z 2025 r. poz. 340) w art. 12f:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wysokość opłaty składają się następujące części:

1) stała wysokość opłaty obliczona według stawki 0,70 zł za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5g w 100 ml napoju lub za zawartość w jakiegokolwiek ilości co najmniej jednej z substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu nr 1333/2008,

2) zmienna wysokość opłaty obliczona według stawki 0,10 zł za każdy gram cukrów powyżej 5g w 100 ml napoju

– w przeliczeniu na litr napoju.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość opłaty dla napojów zawierających kofeinę lub taurynę oblicza się według stawki 1,00 zł w przeliczeniu na litr napoju.”;

3) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Maksymalną wysokość opłaty oblicza się według stawki 1,80 zł w przeliczeniu na 1 litr napoju.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.¹⁾) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „15%”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302 i 1366.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera regulacje nowelizujące:

- ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1670 oraz z 2025 r. poz. 340) – zwaną dalej „ustawą o zdrowiu publicznym”,
- ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.) – zwaną dalej „ustawą PIT”.

Proponowane zmiany w ustawie o zdrowiu publicznym (art. 1)

Zmiany proponowane w art. 12f ustawy o zdrowiu publicznym powinny umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową.

Zgodnie z raportem Najwyższej Izby Kontroli (NIK), Polacy tyją w zastraszającym tempie. W Polsce na otyłość choruje ok. 9 mln dorosłych osób. W latach 2020–2022 z tego powodu w naszym kraju było leczonych prawie 800 tys. pacjentów, którym udzielono łącznie 2,2 mln świadczeń. W ciągu trzech lat objętych kontrolą NIK liczba pacjentów zwiększyła się o połowę. O ponad 40% wzrosła liczba świadczeń udzielonych z powodu choroby otyłościowej. Udzielono ponad pół miliona świadczeń, w których otyłość była rozpoznaniem głównym, oraz ponad trzykrotnie więcej, gdzie była rozpoznaniem współistniejącym.

Według danych OECD, do 2050 r. przez choroby związane z otyłością Polacy będą żyć o blisko 4 lata krócej. Według szacunków OECD w ciągu 30 lat z powodu chorób wywołanych otyłością Polska straci ok. 108 mld zł (4,1% PKB), tj. średnio ok. 3,6 mld zł rocznie (ok. 0,14% PKB).

Wspieranie działań, które mogą realnie przyczynić się do ograniczenia środków wydatkowanych na leczenie, stanowi zarówno inwestycję w zdrowie Polaków, jak i ochronę budżetu państwa.

Obok działań edukacyjnych czy też prawnych (takich jak np. zmiany w etykietowaniu żywności lub regulowanie reklamowania niezdrowej żywności dzieciom), kluczowym narzędziem w kształtowaniu prozdrowotnych zachowań konsumentów jest ograniczenie dostępności ekonomicznej niezdrowej żywności. Do takiej niewątpliwie zalicza się słodkie napoje.

Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2021 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. Tym samym, jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy wprowadzaniu opłaty. Według danych dotyczących sprzedaży napojów, w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju typu „cola” o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł.

Zgodnie z zaleceniami dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Stawki podatkowe nie powinny być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. W przypadku niskich poziomów opodatkowania dodatkowe koszty przestrzegania przepisów dla firm i organów podatkowych są trudne do uzasadnienia.

W **ust. 1** zaproponowano zatem podwyższenie wysokości opłaty stałej i zmiennej za zawartość cukrów lub słodzików w napoju:

- z 0,50 zł do 0,70 zł – za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5g w 100 ml napoju lub za zawartość w jakiegokolwiek ilości co najmniej jednej z substancji słodzących,
- z 0,05 zł do 0,10 zł – za każdy gram cukrów powyżej 5g w 100 ml napoju.

W projektowanym **ust. 3** podniesiono wysokość opłaty stałej za zawartość kofeiny lub tauryny, które występują m.in. w napojach energetycznych, z 0,10 zł do 1,00 zł. Propozycja ta uwzględnia dodatkowe ryzyko, jakie jest związane ze spożywaniem napojów energetycznych, które zawierają kofeinę lub taurynę.

Zmiana maksymalnej wysokości opłaty w **ust. 6** stanowi konsekwencję zmian przewidzianych w ust. 1 i 3.

Proponowane zmiany w zakresie art. 12f ustawy o zdrowiu publicznym realizują prozdrowotną politykę fiskalną sprzyjającą walce z nadwagą i otyłością w ramach Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021–2025.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 2)

Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT, od dochodów (przychodów) z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pobiera się zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 10% wygranej lub nagrody. W związku z powyższym podmiot przekazujący wygraną (organizator konkursu/gry/promocji) pobiera i odprowadza do właściwego urzędu skarbowego 10% podatku od wygranej lub nagrody. W takim przypadku wygrywający nie ma obowiązku deklarowania przychodu z tytułu wygranej w rocznym zeznaniu podatkowym.

Jednocześnie zgodnie z ustawą PIT (art. 21 ust. 1 pkt 6a) zwolnione z podatku są wygrane w:

1) grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audioteksowych i loteriach fantowych, jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych nie przekracza 2280 zł,

2) grach na automatach, grach w karty, grach w kości, grach cylindrycznych, grach bingo pieniężne i grach bingo fantowe

– urządzanych i prowadzonych przez uprawniony podmiot na podstawie przepisów o grach hazardowych obowiązujących w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Dodatkowo ustawa PIT (art. 21 ust. 1 pkt 68) przewiduje zwolnienie z podatku od wygranych i nagród w przypadku, gdy jednorazowa wartość wygranych w konkursach i grach organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu (prasa, radio i telewizja) oraz konkursach z dziedziny nauki, kultury, sztuki, dziennikarstwa i sportu, a także nagród związanych ze sprzedażą premiową towarów lub usług nie przekracza 2000 zł. Zwolnienie od podatku nagród związanych ze sprzedażą premiową towarów lub usług nie dotyczy nagród otrzymanych przez podatnika w związku z prowadzoną przez niego pozarolniczą działalnością gospodarczą, stanowiących przychód z tej działalności.

W ramach rekomendowanego rozwiązania planuje się zwiększenie stawki zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową z 10% do 15%. Za podwyższeniem stawki podatku przemawia fakt, że obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów

osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec nich tak niskiej stawki. Z uwagi na incydentalny charakter omawianego podatku podwyższenie stawki nie wpłynie negatywnie na dochody gospodarstw domowych.

Celem proponowanej zmiany w ustawie PIT jest zwiększenie wpływów z tego podatku. Ze względu na objęcie Polski procedurą nadmiernego deficytu od 2024 r. polski rząd zobowiązał się do obniżenia w ciągu czterech lat deficytu budżetowego do poziomu 3 proc. PKB, odpowiednio do utrzymania długu publicznego na referencyjnym poziomie nieprzekraczającym 60% PKP. Bez stabilnych finansów publicznych Polski oraz pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej trudno jest zagwarantować bezpieczeństwo regionu. Niezbędne jest zatem szukanie rozwiązań zwiększających dochody państwa, które pozwolą na swobodne realizowanie m.in. wysokich niezbędnych wydatków militarnych.

Wejście w życie proponowanych zmian (art. 3)

Zmiany zawarte w projekcie ustawy powinny wejść w życie w dniu 1 stycznia 2026 r.

Projekt ustawy przewiduje skrócone *vacatio legis* z uwagi na konieczność niezwłocznego przeciwdziałania narastającym zjawiskom społecznym związanym z dynamicznym wzrostem otyłości wśród dzieci, młodzieży oraz dorosłych obywateli. Zjawisko to niesie za sobą poważne konsekwencje zdrowotne i społeczne, a także generuje rosnące obciążenia dla systemu ochrony zdrowia. Ponadto, w związku ze zwiększającymi się potrzebami w zakresie finansowania bezpieczeństwa i obronności państwa, konieczne jest zapewnienie stabilności finansów publicznych.

Wpływ projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw

Należy liczyć się ze zwiększeniem obciążeń, w tym dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Przewiduje się zwiększenie obciążeń w zakresie opłaty od środków spożywczych z uwagi na wzrost wysokości opłaty od napojów słodzonych.

Projekt ustawy wpłynie na podmioty będące płatnikami zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, czyli takie, które obliczają, pobierają ten podatek od wygranych lub nagród oraz

odprowadzają go do urzędu skarbowego, a także które są obowiązane składać deklaracje roczne o zryczałtowanym podatku dochodowym. Płatnicy ci będą musieli dostosować swoje systemy informatyczne do zmienionej stawki podatku, według której będą pobierać podatek od wygranych lub nagród.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie będzie podlegał notyfikacji technicznej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych i opiniowania został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Edyta Białas-Giejbatow Dyrektor Departamentu Podatku Akcyzowego i Niektórych Danin Publicznych w Ministerstwie Finansów, tel.: 22 694-39-46, e-mail: sekretariatPAD@mf.gov.pl	Data sporządzenia 9 października 2025 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w wykazie prac UD 318
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Urealnienie dotychczasowej wysokości opłaty od środków spożywczych na napoje bezalkoholowe.

Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i wymaga aktualizacji. Według danych GUS, po wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych (tzw. opłaty cukrowej) w styczniu 2021 r., ceny napojów bezalkoholowych w 2021 r. wzrosły w stosunku do 2020 r. o 8,5%. W 2022 r., pomimo braku zmian wysokości opłaty cukrowej, ceny napojów wzrosły w stosunku do 2021 r. o 15,5%, a w 2023 r. wzrosły o kolejne 10,6%.

Wysokość opłaty wydaje się znacząco odbiegać od aktualnych cen napojów i jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów, a tym samym realizować cele zdrowotne opłaty. Wskazują na to również dane dotyczące sprzedaży napojów – o ile w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, to w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju typu „cola” o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł.

Doświadczenia zebrane w państwach, które stosują podatki od niezdrowej żywności, wykazały, że ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Stawki podatkowe nie powinny być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. W przypadku niskich poziomów opodatkowania dodatkowe koszty przestrzegania przepisów dla firm i organów podatkowych są trudne do uzasadnienia.

2. Zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie dotyczącym wysokości stawki zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych.

Zmiana proponowana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika również z faktu, że obecna (10%) stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych organizowanych przez podmioty działające na rynku gier hazardowych oraz wygranych w ramach organizowanych konkursów czy nagród związanych ze sprzedażą premii jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec nich tak niskiej stawki.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1) W zakresie ustawy o zdrowiu publicznym proponuje się aktualizację wysokości opłaty stałej i zmiennej za zawartość cukrów lub słodzików w napoju, opłaty stałej za zawartość kofeiny lub tauryny, które występują m.in. w napojach energetycznych, oraz wysokości maksymalnej opłaty.

W celu ograniczenia dostępności ekonomicznej napojów słodzonych projekt przewiduje podwyższenie wysokości opłaty:

- stałej za zawartość cukrów w ilości równej lub mniejszej niż 5g w 100 ml napoju lub za zawartość w jakiegokolwiek ilości co najmniej jednej substancji słodzącej, o której mowa w rozporządzeniu nr 1333/2008: z 0,50 zł do 0,70 zł,
 - zmiennej za każdy gram cukrów powyżej 5g w 100 ml napoju: z 0,05 zł do 0,10 zł,
 - za zawartość dodatku kofeiny lub tauryny: z 0,10 zł do 1,00 zł,
 - maksymalnej: z 1,20 zł do 1,80 zł
- w przeliczeniu na 1 litr napoju.

2) W zakresie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych proponuje się zwiększenie stawki zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premii z 10% do 15%. Z uwagi na incydentalny charakter omawianego podatku podwyższenie stawki nie wpłynie negatywnie na dochody gospodarstw domowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

1) Materia regulowana projektem ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym pozostaje w gestii państw członkowskich. W Finlandii wykorzystuje się politykę cenową jako narzędzie wpływające na wielkość spożycia żywności. Do 2014 r. wszystkie napoje były opodatkowane według podobnej stawki, ale od 2014 r. stawka podatku została zróżnicowana dla napojów bezcukrowych i zawierających cukier w celu obniżenia spożycia cukru. Od tego czasu różnica w stawkach między napojami bezcukrowymi a napojami zawierającymi cukier została zwiększona poprzez przyznanie wyższych podwyżek podatków napojom zawierającym cukier.

W Irlandii podatek od wody słodzonej cukrem i napojów na bazie soków obowiązuje od 2018 r. Istnieją dwie stawki. Niższa stawka wynosi 16,26 € za hektolitr, natomiast wyższa – 24,39 €, w zależności od zawartości cukru w produkcie.

W Holandii podatek od napojów bezalkoholowych ma zryczałtowaną stawkę za hektolitr. Od 1 stycznia 2024 r. stawka podatku została znacznie podniesiona z 8,83 € do 26,13 € za hektolitr. Ze względu na ryczałt wszystkie napoje są opodatkowane tak samo. W związku z tym ilość cukru nie ma w tej chwili znaczenia dla należnego podatku.

W Portugalii wprowadzono w 2017 r. podatek na słodzone napoje.

W Rumunii obowiązek podatkowy od napojów bezalkoholowych z dodanym cukrem obowiązuje od 1 stycznia 2024 r. Ma on charakter zarówno zdrowotny, jak i fiskalny.

W Słowacji z dniem 1 stycznia 2025 r. wprowadzono podatek od napojów bezalkoholowych. Jest to jednostopniowy podatek od konsumpcji. Opodatkowaniu podlegają napoje, gdy zawierają dodatek cukru lub substancji słodzących.

Strategia walki z otyłością przy wykorzystaniu narzędzi fiskalnych została przyjęta również w Wielkiej Brytanii. Jej newralgicznym punktem jest polityka fiskalna, której instrumenty zostały wprowadzone w kwietniu 2018 r. Opłata dotyczy wszystkich napojów bezalkoholowych (innych niż naturalny sok owocowy, sok warzywny i mleko) i napojów alkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2%, importowanych do Wielkiej Brytanii, które zawierają dodatek cukrów i co najmniej 5 g cukrów ogółem (zarówno naturalnie występującego, jak i dodanego) na 100 ml przygotowanego napoju gotowego do spożycia. Istnieją dwie stawki – 0,18 £ i 0,24 £ za litr napoju w zależności od zawartości cukrów w produkcie.

Światowa Organizacja Zdrowia w opracowaniu z 2022 r. podaje szereg przykładów świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Analiza Tenga i wsp. wykazała, że podatek od napojów słodzonych na poziomie 10% powoduje spadek konsumpcji napojów objętych tym podatkiem o 10%. Analiza Colchero i wsp. wykazała, że po wprowadzeniu w Meksyku podatku w wysokości jednego peso za litr napoju (około 10%), nastąpił 6% spadek spożycia napojów słodzonych. Kolejnym przykładem są wyniki Alsukait i wsp., które wskazują, że 50% podatek od napojów gazowanych w Arabii Saudyjskiej spowodował 35% spadek sprzedaży tych napojów.

Zgodnie z opracowaniem WHO, badania dotyczące Meksyku wskazują, że ograniczenia spowodowane podatkami od napojów słodzonych przekładają się na spadek spożycia o 5 do 22 kilokalorii (kcal) na osobę dziennie, co może przynieść znaczące korzyści zdrowotne w perspektywie średnio- i długoterminowej. Z kolei Barrientos-Gutierrez i in. na przykładzie Meksyku oszacowali spadek częstości występowania otyłości o 2,45% oraz zmniejszenie liczby przypadków cukrzycy o 89 000–136 000 w ciągu 10 lat. Podobne badania przeprowadzono w Portugalii i oszacowano, że biorąc pod uwagę obserwowany spadek zakupów oraz zmniejszenie zawartości cukru w napojach słodzonych cukrem (osiągnięte dzięki zmianie składu), w perspektywie średnioterminowej związane z podatkiem zmniejszenie spożycia cukru pozwoli zapobiec około 40–78 nowym przypadkom otyłości rocznie, przy czym największy przewidywany wpływ zaobserwowano wśród nastolatków w wieku 10–18 lat.

2) Materia regulowana projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych leży w gestii państw członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty gospodarcze zobowiązane do zapłaty opłaty od środków spożywczych	650 – liczba podmiotów, które dokonały zapłaty opłaty od środków spożywczych za miesiąc maj 2025 r.	Dane własne Ministerstwa Finansów, uzyskane z systemu Poltax2B Plus.	Zwiększenie obciążeń w zakresie opłaty od środków spożywczych w związku z uaktualnieniem wysokości opłaty.
Osoby uzyskujące dochody (przychody) z	Brak danych		Zmiany będą oddziaływać na osoby fizyczne uzyskujące wygrane w

tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego			konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagrody związane ze sprzedażą premiową.
Podmioty odprowadzające podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową (płatnicy)	Liczba podmiotów, które w 2024 r. złożyły deklaracje podatkowe PIT-8AR, z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową wyniosła 3266.	Dane własne Ministerstwa Finansów, uzyskane z Hurtowni danych SPR.	Zmiany będą oddziaływać na podmioty, które wykonują funkcje płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową.
NFZ	1	Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.)	Zwiększenie wpływów do NFZ z opłaty od środków spożywczych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Z chwilą udostępnienia projektu ustawy w BIP, każdy mógł zgłosić zainteresowanie pracami nad tym projektem w formie wymaganej ww. ustawą.

Projekt był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania. Konsultacje publiczne trwały 14 dni, a opiniowanie 21 dni.

Z konsultacji publicznych i opiniowania został sporządzony raport, który zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2025	1 2026	2 2027	3 2028	4 2029	5 2030	6 2031	7 2032	8 2033	9 2034	10 2035	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	1148,68	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	11490,4
budżet państwa	0	294,08	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	2944,4
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie) - NFZ	0	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	8546

Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie) - NFZ												
Saldo ogółem	0	1148,68	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	1149,08	11490,4
budżet państwa	0	294,08	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	294,48	2944,4
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie) - NFZ	0	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	854,6	8546
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, a jedynie będzie miało pozytywny wpływ na dochody budżetu państwa. 1) Projektowane rozwiązania w ustawie o zdrowiu publicznym będą miały wpływ na dochody sektora finansów publicznych. Przy szacowaniu możliwych do uzyskania wpływów z opłaty za używanie dodatków do napojów jako podstawę przyjęto dotychczasowe wpływy z tytułu opłaty od środków spożywczych. Średnia miesięczna wysokość wpływów z opłaty w 2023 r. wynosiła 120 mln zł. Zakładając, że wpływy miesięczne dotyczą w połowie napojów typu cola (zawartość cukru 10,6 g i dodatek kofeiny, opłata 0,90 zł za litr napoju) oraz w połowie napojów o zawartości cukru do 5g (opłata 0,50 zł za litr napoju) ($120 \text{ mln zł} / 2 = 60 \text{ mln zł}$), wolumen miesięcznej sprzedaży napojów typu cola wynosi 66 666 667 litrów ($60 \text{ mln zł} / 0,90 \text{ zł}$), natomiast napojów o zawartości cukru do 5g – 120 mln litrów ($60 \text{ mln zł} / 0,50 \text{ zł}$). Przy uwzględnieniu wysokości opłaty proponowanej w projekcie, wpływy miesięczne od napojów typu cola mogą wynosić 120 mln zł, a od napojów o zawartości cukru do 5 g – 84 mln zł. Zatem miesięczne wpływy z tytułu opłaty od środków spożywczych przy zastosowaniu projektowanej wysokości opłaty mogą wynosić ok. 204 mln zł miesięcznie i 2,448 mld zł rocznie (bez podatku VAT), przy założeniu, że wielkość sprzedaży napojów pozostanie bez zmian. Przy kalkulacji wpływów należy jednak uwzględnić ewentualny spadek sprzedaży napojów. Jeżeli po wejściu w życie projektowanych zmian nastąpi 5% spadek sprzedaży napojów, wpływy roczne z tytułu opłaty wyniosą ok. 2,326 mld zł rocznie. W konsekwencji przewiduje się zwiększenie wpływów z opłaty, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, o ok. 1,009 mld zł rocznie (885,6 mln zł z tytułu opłaty od środków spożywczych oraz 123,98 mln zł z tytułu podatku VAT). Opłata oraz dodatkowa opłata stanowią w wysokości 3,5% dochód budżetu państwa oraz w wysokości 96,5% przychód Narodowego Funduszu Zdrowia. 2) W przypadku zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wpływ na sektor finansów publicznych został obliczony na podstawie danych z 2024 r. Biorąc pod uwagę, że przy obowiązującej 10% stawce podatku dochodowego od osób fizycznych dochody budżetowe wyniosły 279 mln zł, to prognozuje się, że zastosowanie projektowanej stawki w wysokości 15% w pierwszym roku funkcjonowania będzie skutkowało wzrostem tych dochodów o 50%, zakładając brak zmian w preferencjach graczy oraz zmian rynkowych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wpłyną na podmioty będące płatnikami zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, czyli podmioty, które obliczają i pobierają ten podatek od wygranych lub nagród oraz odprowadzają go do urzędu skarbowego, a także które są obowiązane składać deklaracje roczne o zryczałtowanym podatku dochodowym (PIT-8AR). Płatnicy ci będą musieli dostosować swoje systemy informatyczne do zmienionej stawki podatku, według której będą pobierać podatek od wygranych lub nagród. Powyższe dostosowanie systemu informatycznego nie zwiększa obowiązków administracyjnych przedsiębiorców. Przedsiębiorcy już obecnie wykonują powyższe obowiązki płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego. Zmianie ulegnie jedynie stawka pobieranego już podatku.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wpłyną na podmioty będące płatnikami zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, czyli podmioty, które obliczają i pobierają ten podatek od wygranych lub nagród oraz odprowadzają go do urzędu skarbowego, a także które są obowiązane składać deklaracje roczne o zryczałtowanym podatku dochodowym (PIT-8AR). Płatnicy ci będą musieli dostosować swoje systemy informatyczne do zmienionej stawki podatku, według której będą pobierać podatek od wygranych lub nagród. Powyższe dostosowanie systemu informatycznego nie zwiększa obowiązków administracyjnych przedsiębiorców. Przedsiębiorcy już obecnie wykonują powyższe obowiązki płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego. Zmianie ulegnie jedynie stawka pobieranego już podatku.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt ustawy będzie wpływał na obywateli w związku z objęciem wyższą opłatą napojów bezalkoholowych z dodatkiem cukru, środków spożywczych zawierających cukry, substancji słodzących, kofeiny lub tauryny. Wyższa wysokość opłaty może spowodować wzrost ceny napojów, bowiem podmioty obowiązane do zapłaty opłaty mogą przenosić koszty związane z opłatą na konsumentów. W związku z tym należy spodziewać się stopniowej rezygnacji z konsumpcji napojów objętych wyższą opłatą. Brak wpływu na osoby niepełnosprawne i starsze.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie jest możliwe oszacowanie, w jakim stopniu podwyższenie wysokości opłaty cukrowej zostanie sfinansowane przez przedsiębiorców, a w jakim przez konsumentów. Co do zasady, obowiązani do zapłaty podatku lub opłaty są przedsiębiorcy, tym niemniej koszty związane ze wzrostem obciążenia fiskalnego wyrobów objętych opłatą mogą zostać przeniesione w części bądź						

zazwyczaj w całości na konsumentów. Wynika to z pośredniego charakteru daniny, której immamentną cechą jest przerzucanie jej ciężaru ekonomicznego w cenie wyrobu na konsumenta.

1. Zwiększenie obciążeń, w tym dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w zakresie opłaty od środków spożywczych z uwagi na wzrost wysokości opłaty od napojów słodzonych. W przypadku przeniesienia przez podmioty obciążeń fiskalnych w zakresie opłaty cukrowej na konsumentów, prawdopodobny jest następujący wzrost cen napojów słodzonych:

Prognozowana cena napoju w zł z VAT po podwyższeniu opłaty od środków spożywczych					
Napój gazowany 0,5l; 10,6g cukru; kofeina/tauryna		Napój energetyczny 0,25 l; 11 g cukru; kofeina/tauryna		Nektar owocowy 1 l; 11 g cukru; 25% soku;	
Cena zł	wzrost ceny%	Cena zł	Wzrost ceny%	Cena zł	Wzrost ceny%
5,30	11,58	6,27	4,67	6,27	5,38

2. Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych będzie miała charakter pieniężny trudny do oszacowania, bowiem uzależniony od liczby podmiotów i wielkości wygranych podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych w powyższym zakresie.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	Tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Zakres projektowanej nowelizacji nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanych zmian może skutkować stopniową rezygnacją z konsumpcji napojów słodzonych, co powinno w dalszej perspektywie korzystnie oddziaływać na zdrowie obywateli.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty uaktualnienia wysokości opłaty od środków spożywczych będą monitorowane, na wewnętrzne potrzeby Ministra Finansów i Gospodarki, poprzez porównanie danych dotyczących wolumenu sprzedaży napojów słodzonych deklarowanych w informacjach o opłacie CUK-1 złożonych po wprowadzeniu projektowanych zmian, w stosunku do wykazanego w informacjach CUK-1 wolumenu sprzedaży w okresie poprzedzającym wejście w życie projektowanych zmian. Efekty regulacji będą monitorowane także poprzez porównanie wysokości wpływów z tytułu opłaty od środków spożywczych po wejściu w życie projektowanych zmian, w stosunku do wielkości wpływów z powyższego tytułu w okresie poprzedzającym termin wejścia w życie projektu.

W zakresie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie jest planowana ewaluacja efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy

z dnia 8 września 2025 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

(w wyniku rozstrzygnięcia Stałego Komitetu Rady Ministrów tytuł projektu zmienić brzmienie na:
o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych
UD318)¹

1. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania.

a) Podmioty, do których skierowano projekt w celu przedstawienia stanowiska w ramach konsultacji publicznych lub wyrażenia opinii:

- 1) Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy,
- 2) Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa,
- 3) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce - Browary Polskie,
- 4) Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich,
- 5) Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych,
- 6) Federacja Konsumentów,
- 7) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 8) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”,
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań,
- 10) Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców,
- 11) Stowarzyszenie Krajowej Unii Producentów Soków,
- 12) Rada Działalności Pożytku Publicznego (obsługiwana przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów),
- 13) Konsultant Krajowy w dziedzinie zdrowia publicznego,
- 14) Polska Federacja Producentów Żywności- Związek Pracodawców,
- 15) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 16) Polskie Towarzystwo Nauk Żywnościowych,
- 17) Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych,
- 18) Amerykańska Izba Handlowa,
- 19) Naczelna Izba Aptekarska,

¹ SKRM na posiedzeniu 9 października 2025 r. zalecił rozdzielenie projektu ustawy

- 20) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych
POLFARMED,
- 21) Izba Gospodarcza „ FARMACJA POLSKA”,
- 22) Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR,
- 23) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie
Zielonogórskie”,
- 24) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 25) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut
Badawczy,
- 26) Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych,
- 27) Polska Izba Handlu,
- 28) Stowarzyszenie Obrony Praw Przedsiębiorców STOPP,
- 29) Forum Prawo dla Rozwoju,
- 30) Fundacja Republikańska,
- 31) E-TOTO Zakłady Bukmacherskie,
- 32) FORTUNA online zakłady bukmacherskie,
- 33) STS S.A.,
- 34) Traf - Zakłady Wzajemne Sp. z o.o.,
- 35) LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.,
- 36) SUPERBET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.,
- 37) TOTALBET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE Sp. z o.o.,
- 38) Bukmacherska Sp. z o.o.,
- 39) Novobet Sp. z o.o.,
- 40) Stowarzyszenie Na Rzecz Likwidacji Szarej Strefy Zakładów Wzajemnych w
Polsce - „Graj legalnie,
- 41) ForBET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.,
- 42) Cherry Online Polska Sp. z o.o.,
- 43) BEM Operations Limited,
- 44) BetFan Sp. z o.o.,
- 45) BETCRIS POLSKA Sp. z o.o.,
- 46) GO BET Sp. z o.o.,
- 47) FUN PROJECT Sp. z o.o.,
- 48) Silesia Entertainment Sp. z o.o.,
- 49) Totalizator Sportowy Sp. z o.o.,

- 50) Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej,
- 51) Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich,
- 52) Związek Pracodawców Przemysłu Rozrywkowego i Gier,
- 53) Stowarzyszenie Menedżerów firm działających w zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury,
- 54) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 55) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 56) Konfederacja „Lewiatan”,
- 57) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 58) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 59) Rada Dialogu Społecznego,
- 60) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
- 61) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 62) Forum Związków Zawodowych,
- 63) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 64) Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
- 65) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,

b) Podmioty, które przedstawiły stanowisko lub opinię:

- 1) Brytyjsko-Polska Izba Handlowa
- 2) Francusko-Polska Izba Gospodarcza
- 3) Instytut Gospodarki Rolnej
- 4) Oddolny Ogólnopolski Protest Rolników
- 5) OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych
- 6) Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej (PIGBRiB)
- 7) Polski Przemysł Spirytusowy
- 8) Polsko-Hiszpańska Izba Gospodarcza
- 9) Stowarzyszenie na Rzecz Obszarów Wiejskich
- 10) Związek Producentów Cukru w Polsce oraz Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego
- 11) Fundacja Forum Konsumentów
- 12) Fundacja Miód i Malina
- 13) Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw
- 14) Krajowy Związek Grup producentów owoców i Warzyw – Spółdzielnia osób Prawnych
- 15) PepsiCo Consulting Polska Sp. z o.o.

- 16) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
- 17) Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza
- 18) Stowarzyszenia Polska Wódka
- 19) Stowarzyszenie zwykłe Razem Zdziałamy Więcej
- 20) Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
- 21) Izba Win Polskich
- 22) Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań
- 23) Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”
- 24) Krajowa Rada Izb Rolniczych
- 25) Polski Związek Producentów Żywności Roślinnej
- 26) Stowarzyszenie Winnice Pomorza Zachodniego
- 27) Związek Pracodawców Polski przemysł Spirytusowy
- 28) Fundacja Imienia Stefana Artwińskiego
- 29) Fundacja Polemika
- 30) Piotr Konowałek
- 31) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
- 32) Pomorskie Stowarzyszenie Wspólna Europa
- 33) Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
- 34) Stowarzyszenie Forum Rozwoju
- 35) Świętokrzyski Instytut Samorządu Terytorialnego
- 36) Związek pracodawców Polska Rada Winiarstwa
- 37) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
- 38) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”
- 39) Amerykańska Izba Handlowa w Polsce
- 40) Coca-Cola Poland Services Sp. z o.o.
- 41) Energy Drinks Europe
- 42) Izba Gospodarcza Lubuskich Winnic
- 43) Małgorzata Szumowska
- 44) Monika Lewandowska
- 45) Olga Legosz
- 46) Nalewki Staropolskie
- 47) Polska Izba Handlu
- 48) Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych
- 49) United States-Poland Business Council

- 50) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”
- 51) Kongres Polskiego Biznesu
- 52) Federacja Przedsiębiorców Polskich
- 53) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
- 54) Konfederacja Lewiatan
- 55) Centrum Oceny skutków Regulacji Uniwersytetu Warszawskiego
- 56) Instytut Człowieka Świadomego
- 57) Małopolskie Stowarzyszenie Winiarzy
- 58) Polska Federacja Ziemniaka
- 59) Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR
- 60) Stowarzyszenie Grupa ODROLNIKA
- 61) Stowarzyszenie Progressio
- 62) Tarnowska Organizacja Turystyczna
- 63) Związek Sadowników RP
- 64) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
- 65) Polskie Towarzystwo Gospodarcze
- 66) Związek Rzemiosła Polskiego
- 67) BEM Operations Limited

c) Omówienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich

Treść uwag oraz stanowisko Ministerstwa Finansów do zgłoszonych uwag zostały przedstawione w załączniku do niniejszego raportu.

2. Informacja o okresie przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym równolegle z uzgodnieniami międzyresortowymi i przekazaniem projektu do zaopiniowania związkom zawodowym i organizacjom związkowym.

Pismami nr PAD6.8100.4.2025 z dnia 10 września 2025 r. Minister Finansów i Gospodarki poinformował o zamieszczeniu projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Przewidziano na:

- 1) konsultacje publiczne - termin do dnia 24 września 2025 r.;
- 2) opiniowanie projektu - termin do dnia 1 października 2025 r.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .

Z uwagi na zakres projektu nie zasięgano opinii oraz nie dokonywano konsultacji i uzgodnień z organami oraz instytucjami Unii Europejskiej.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa.

- 1) LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o. (19.09.2025 r.)
- 2) Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa (23.09.2025 r.)
- 3) Izba Win Polskich (23.09.2025 r.)
- 4) Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej (23.09.2025 r.)
- 5) BetFan Sp. z o.o. (24.09.2025 r.)
- 6) Polskie Stowarzyszenie Diabetyków Zarząd Główny (24.09.2025 r.)
- 7) Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich (24.09.2025 r.)
- 8) STS S.A. (24.09.2025 r.)
- 9) Superbet Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o. (24.09.2025 r.)
- 10) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego (24.09.2025 r.)
- 11) Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych i opiniowania do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw UD 289

(w wyniku rozstrzygnięcia Stałego Komitetu Rady Ministrów tytuł projektu zmienił brzmienie na: o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych UD318)¹

Lp.	Nazwa podmiotu	Przepis ustawy, którego dotyczy uwaga	Treść zgłoszonej uwagi	Stanowisko Ministerstwa Finansów
1.	Brytyjsko-Polska Izba Handlowa Polsko-Hiszańska Izba Gospodarcza Francusko-Polska Izba Gospodarcza Stowarzyszenie Polska Wódka OPZZ Rolników o Organizacji Rolniczych	Art. 1	<i>Postulat utrzymania zapisów Akcyzowej Mapy Drogowej i przewidzianych w niej stopniowych, 5% podwyżek w latach 2026–2027. Dotychczasowy plan podwyżek jest skutecznym rozwiązaniem, gwarantującym stabilność dla przedsiębiorców, ale również przewidywalność cen dla konsumentów.</i> Zapowiedziane podwyżki akcyzy na alkohol o 15% w 2026 r. i 10% w 2027 r. (zamiast 5%) są bardzo niepojące dla całej branży alkoholowej. Tak gwałtowne zmiany w podatku akcyzowym są niekorzystne z punktu widzenia prowadzenia biznesu oraz przewidywalności podatkowej i stanowienia prawa, o których obecny rząd wielokrotnie zapewniał (w tym o minimum 6-miesięcznym <i>vacatio legis</i> dla nowych przepisów podatkowych). Niestabilne otoczenie podatkowe osłabia wiarygodność Polski w oczach inwestorów zagranicznych. <u>Rozumiemy cel fiskalny, jaki stoi za taką propozycją podwyżek, ale według nas nie zostanie on spełniony, jako że efektem będzie pogłębienie notowanego od lat spadku sprzedaży legalnych wyrobów</u>	Uwaga nieuwzględniona Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Przykładowo za przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2020 r. można było kupić 201 butelek wódki (0,5 l, 40%), a w 2024 już 238 takich butelek. Wzrost cen wynikał z inflacji w nieproporcjonalnie niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny

¹ SKRM na posiedzeniu 9 października 2025 r. zalecił rozdzielenie projektu ustawy

Wielkopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Obszarów Wiejskich Fundacja Imienia Stefana Artwińskiego Fundacja Polemika Stowarzyszenie Forum Rozwoju Fundacja Świętokrzyski Instytut Samorządu Terytorialnego Stowarzyszenie zwykłe Razem Zdziałamy Więcej Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych Pomorskie Stowarzyszenie Wspólna Europa	<u>alkoholowych, szczególnie spirytusowych i przesunięcie konsumpcji w kierunku szarej strefy oraz zakupów alkoholu poza granicami Polski.</u> Jeśli zapowiadane przez Ministerstwo Finansów podwyżki podatku akcyzowego wejdą w życie, akcyza na wyroby alkoholowe na przestrzeni lat 2022-2027 wzrośnie aż o 60%. Tak znaczne obciążenie pogłębi negatywne wyniki branży alkoholowej, a w konsekwencji obniży wpływy do budżetu państwa (mniejsze podatki dochodowe, VAT). Już teraz widać, że realne wpływy z akcyzy w ciągu ostatnich 2 lat obowiązywania Mapy Akcyzowej pozostają na tym samym poziomie, mimo corocznego podnoszenia tego podatku (dane MF). • w 2022 r. wpływy do budżetu z akcyzy od napojów spirytusowych wyniosły 10,4 mld zł a w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) pozostały na tym samym poziomie: 10,3 mld zł. • wpływy do budżetu z akcyzy od piwa wyniosły 3,66 mld zarówno w 2022 r., jak i w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) Spodziewać się również można, że im wyższy podatek akcyzowy, tym większa zachęta dla nielegalnych producentów i sprzedawców alkoholu do działania w szarej strefie. Instytut Prognoz i Analiz Gospodarczych szacuje, że w 2023 r. w szarej strefie zakupiono ok. 18 mln litrów alkoholu 100%, co jest równoznaczne z utratą wpływów budżetowych rzędu 1,3 mld zł. Ale alkohol z nieznanego źródła to również poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów. <u>Warto zaznaczyć, że wspomniany w uzasadnieniu projektu ustawy wzrost siły nabywczej konsumentów, absolutnie nie przekłada się na zwiększone zakupy alkoholu. Wręcz przeciwnie - od kilku lat odnotowujemy w Polsce spadki konsumpcji alkoholu per capita.</u> Według Stowarzyszenia Polska Wódka podwyżka akcyzy zwiększy również dysproporcję między stawkami akcyzy na wyroby spirytusowe	detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Mapa drogowa przyjmowana została w określonych warunkach makroekonomicznych. Akcyza stanowiła wówczas określony procent ceny detalicznej poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych. Na skutek skokowego wzrostu inflacji proporcje te zostały zaburzone. Zmiana wysokości stawek umożliwi zniwelowanie powstałej różnicy. Choć zmieni się nominalna wysokość stawek proporcja ich udziału w cenie detalicznej pozostanie zbliżona do tej, jaka była podstawą wprowadzania obowiązującej mapy drogowej. Na uwagę mieć ponadto należy, że na skutek wysokiej inflacji koszty opieki zdrowotnej wynikłe z nadużywania alkoholu są coraz większe. Zasadne jest aby zwiększone koszty opieki znajdowały odzwierciedlenie w wyższych dochodach budżetowych i aby nie dopuszczać do
---	---	---

	Polska Izba Handlu Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Amerykańska Izba Handlowa w Polsce Federacja Przedsiębiorców Polskich Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa Fundacja Miód i Malina Stowarzyszenie Progressio Małopolskie Stowarzyszenie Winiarzy		oraz piwo, która w chwili obecnej wynosi ok. 3:1 na korzyść piwa. Wynika to z innego sposobu naliczania akcyzy na te kategorie. Branża spirytusowa od lat apeluje o równe traktowanie wszystkich kategorii alkoholu, jako że wszystkie zawierają tę samą substancję, jaką jest etanol. Branża alkoholowa jest bardzo wrażliwa na zmiany prawne i podatkowe, ale nie wolno zapominać, że jest również ważnym elementem polskiej gospodarki. Dotychczasowy plan podwyżek jest skutecznym rozwiązaniem, gwarantującym stabilność dla przedsiębiorców, ale również przewidywalność cen dla konsumentów. Jednocześnie zachęcamy rządzących do podjęcia konstruktywnego dialogu na temat stawek akcyzy dla całego rynku napojów alkoholowych. <u>Konieczne jest utrzymanie harmonogramu wzrostu stawek akcyzy zgodnego z Akcyzową Mapą Drogową, czyli na poziomie 5% rocznie. W przeciwnym razie, skutki proponowanych zmian będą szkodliwe dla polskiego rolnictwa, ograniczą popyt na krajowe płody rolne, zwiększą rozmiary szarej strefy i zmniejszą dochody budżetu państwa.</u> <u>Preferuje się całkowite wycofanie projektu UD289.</u> W wariantcie alternatywnym zakłada się odłożenie procedowania o 12 miesięcy z przeprowadzeniem pełnych konsultacji społecznych. Wariant minimalny przewiduje wprowadzenie mechanizmów kompensacyjnych dla rolnictwa w przypadku utrzymania planowanych podwyżek. Uzasadnienie ekonomiczne wskazuje, że straty sektora rolniczego przewyższają potencjalne dodatkowe wpływy budżetowe z tytułu podwyższonej akcyzy.	pogłębiania dysproporcji między tymi kategoriami. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Szara strefa napojów alkoholowych jest w Polsce relatywnie niewielka. Skorygowana mapa drogowa nominalnie nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Nadal ograniczone pozostanie pole do osiągania dochodów z nielegalnej działalności na skutek oferowania wyrobów nieznanego pochodzenia po cenach niższych niż pochodzących z legalnej dystrybucji. Sytuacja zatem nie zmieni się na tyle, aby istotnie wpłynąć na warunki sprzyjające rozwojowi nielegalnego rynku napojów alkoholowych. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje bieżąco monitoruje rynek wyrobów alkoholowych. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na
--	--	--	--	---

	Tarnowska Organizacja Turystyczna Polska Federacja Ziemniaka Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych Stowarzyszenie GRUPA ODROLNIKA Centrum Oceny Skutków Regulacji Uniwersytetu Warszawskiego			celu ujawnianie i eliminowanie zjawisk patologicznych. W związku z urealnieniem mapy drogowej oszacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej aktualizacji mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzspółnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaż w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przewidziano przy tym, że szacowane dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej
--	---	--	--	--

				przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Branża wytwórców napojów alkoholowych i ich dostawcy z rynku rolnego jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązani są do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu
--	--	--	--	--

				cen i stawek akcyzy. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych.
2.	Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy	Art. 1	<i>Postulat utrzymania „starej” mapy akcyzowej, czyli planu 5% podwyżek akcyzy w roku 2026 oraz 2027.</i> <i>Zachęcamy rządzących do podjęcia z nami konstruktywnego dialogu na temat ujednolicenia stawek akcyzy dla całego rynku napojów alkoholowych, aby stworzyć czytelny i sprawiedliwy dla wszystkich model, dający jednocześnie równy dostęp do rynku wszystkim producentom.</i> <i>Przy „urealnianiu” stawek akcyzy, na które powołuje się Ministerstwo, warto byłoby zastanowić się nad ujednoliceniem obecnego systemu naliczania akcyzy na różne kategorie alkoholu, zamiast nagłego podnoszenia tych stawek. Obecny system naliczania akcyzy na rynku alkoholowym jest bowiem niejednolity i niesprawiedliwy.</i> Obawiając się negatywnych konsekwencji dla stabilności i dalszego rozwoju sektora, branża spirytusowa z dużym niepokojem przyjęła	Uwaga nieuwzględniona. Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Przykładowo za przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2020 r. można było kupić 201 butelek wódki (0,5 l, 40%), a w 2024 już 238 takich butelek. Wzrost cen wynikał z inflacji w nieproporcjonalnie niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje

		proponowane w projekcie ustawy zmiany, wprowadzające znaczne podwyżki akcyzy, odpowiednio o 15% w 2026 roku oraz o 10% w 2027 roku. W naszej opinii to umowa między państwem a przedsiębiorcami, której warunki były zapisane w przyjętej w 2022 roku Mapie Akcyzowej. Nagła podwyżka stawek podatku akcyzowego to również niedotrzymanie obietnicy wyborczej koalicji rządzącej, która zobowiązała się, że nie będzie ustalała prawa na szybko, w ostatniej chwili, a także do zachowania półrocznego <i>vacatio legis</i> w przypadku zmian podatkowych. To fundamentalnie ważne zobowiązanie wobec przedsiębiorców, których w poprzednich latach wciąż dotyczyły nagłe zmiany podatkowe uchwalane z bardzo krótkim terminem wejścia w życie. Uzasadnieniem podanym w projekcie ustawy dla tak drastycznej podwyżki jest konieczność ograniczania konsumpcji alkoholu w Polsce. Warto podkreślić, że od kilku lat odnotowujemy w Polsce spadek konsumpcji alkoholu <i>per capita</i>. W bieżącym roku obserwujemy utrzymanie tego negatywnego trendu: sprzedaż wyrobów spirytusowych spada najbardziej spośród wszystkich kategorii alkoholowych. Przyczyną trwającego od lat spadku sprzedaży legalnych napojów spirytusowych są rosnące ceny wynikające z corocznych podwyżek podatku akcyzowego, rosnących cen surowców, energii i innych kosztów produkcji. Wysoka inflacja, a co za tym idzie wzrost cen żywności i kosztów życia, powodują ograniczanie wydatków na legalne napoje spirytusowe i odejście części konsumentów do szarej strefy. Jak wynika z analiz Instytutu Prognoz i Analiz Gospodarczych, w samym tylko 2023 roku w szarej strefie zakupiono ok. 18 mln litrów alkoholu 100%, co przełożyło się na utratę wysokości wpływów budżetowych rzędu 1,3 mld zł. Alkohol z nieznanego źródła to straty nie tylko dla	pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Wyklucza to pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Mapa drogowa przyjmowana została w określonych warunkach makroekonomicznych. Akcyza stanowiła wówczas określony procent ceny detalicznej poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych. Na skutek skokowego wzrostu inflacji proporcje te zostały zaburzone. Zmiana wysokości stawek umożliwi zniwelowanie powstałej różnicy. Choć zmieni się nominalna wysokość stawek proporcja ich udziału w cenie detalicznej pozostanie zbliżona do tej, jaka była podstawą wprowadzania obowiązującej mapy drogowej. Na uwadze mieć ponadto należy, że na skutek wzrostu dostępności alkoholu koszty opieki zdrowotnej wynikłe z jego nadużywania są coraz większe. Zasadne jest aby rosnące koszty opieki znajdowały odzwierciedlenie w wyższych
--	--	--	---

			budżetu państwa i legalnych producentów, ale przede wszystkim poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów. Po kolejnej, tak wysokiej jak proponowana, podwyżce akcyzy ten proces gwałtownie przyspieszy; zamiast kupować legalne produkty, Polacy przerzucą się na alkohol z nielegalnych źródeł lub import z krajów, gdzie te produkty obłożone są niższą akcyzą, a zatem tańsze niż w Polsce (Czechy, Niemcy). Obecnie stawka akcyzy na napoje spirytusowe w Polsce należy do jednej z najwyższych w Europie. W krajach o wyższej sile nabywczej jak np. Niemcy, akcyza jest niższa od polskiej o ok. 30% <u>Jeśli zaproponowane przez Ministerstwo Finansów drastyczne podwyżki podatku akcyzowego wejdą w życie, akcyza na wyroby alkoholowe na przestrzeni lat 2022-2027 wzrośnie aż o 60%.</u> Tak znaczne obciążenie pogłębi negatywne wyniki branży alkoholowej, a w konsekwencji obniży wpływy do budżetu państwa (mniejsze wpływy z podatków dochodowych, z tytułu VAT oraz akcyzy), czyli nie zrealizuje celu ustawodawcy jakim jest zwiększenie tych przychodów. Z przedstawionej Oceny Skutków Regulacji nie wynika, jakoby Ministerstwo Finansów dokonało pogłębionej oceny wprowadzanych podwyżek. W naszej opinii taka analiza jest niezbędna w przypadku każdej ustawy podatkowej, a w szczególności, jeśli dotyczy ona rynku, który od kilku lat odnotowuje spadki sprzedaży oraz wpływów z akcyzy. <u>Już teraz widać, że realne wpływy z akcyzy w ciągu ostatnich 2 lat obowiązywania Mapy Akcyzowej pozostają na tym samym poziomie, mimo corocznego podnoszenia tego podatku (dane MF):</u> w 2022 r. wpływy do budżetu z akcyzy od napojów spirytusowych wyniosły 10,4 mld zł a w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) pozostały na tym samym poziomie: 10,3 mld zł.	dochodach budżetowych i aby nie dopuszczać do pogłębiania dysproporcji między tymi kategoriami. Wyjaśnić przy tym należy, że stawki kwotowe z natury rzeczy nie zawierają mechanizmu indeksacji stosownie do inflacji. Nie stanowią procentowego udziału w cenie czy dochodzie jak ma to miejsce w przypadku VAT-u czy podatków dochodowych. Mapa drogowa nie odzwierciedla więc pierwotnych założeń jej przyjęcia i wymaga stosownej korekty. Opodatkowanie piwa wg liczby stopni Plato wyrobu jest jedną z dopuszczonych metod naliczania akcyzy w UE. Stosują je kraje regionu, w tym kraje o wielowiekowej tradycji warzenia piwa jak Niemcy, Czechy czy Austria. Nie jest to więc metoda dyskryminująca napoje spirytusowe, a wynika ona wprost z prawodawstwa wspólnotowego i jest powszechnie stosowana w krajach kultywujących tradycję spożywania piwa jako napoju o walorach smakowych a nie źródła „tanich procentów”. Przyjęta w
--	--	--	--	---

		Pragniemy zwrócić również uwagę na pośredni wpływ potencjalnej podwyżki stawek akcyzy, wykraczający poza obowiązującą Akcyzową Mapę Drogową na lata 2022 - 2027. Malejąca sprzedaż napojów spirytusowych po proponowanej podwyżce nie tylko spowoduje spadki sprzedaży branży, zmniejszenie wpływów do budżetu, ale uderzy również w branżę powiązane z przemysłem spirytusowym, gdzie pracuje ponad 80 tysięcy ludzi (m.in. w HoReCa, handlu i w rolnictwie). Tak drastyczna podwyżka akcyzy w szczególności uderzy w rodzinny mały handel oraz gastronomię odbudowujących się po pandemii, jako że sprzedaż wyrobów alkoholowych stanowi znaczącą część ich obrotu. Warto też podkreślić, że dalszy spadek sprzedaży napojów alkoholowych będzie dodatkowym ciosem dla handlu, który od 1 października br. będzie musiał zmierzyć się z wyzwaniami wynikającymi ze wprowadzenia niedopracowanego systemu kaucyjnego <u>Przy „urealnianiu” stawek akcyzy, na które powołuje się Ministerstwo, warto byłoby zastanowić się nad ujednoliceniem obecnego systemu naliczania akcyzy na różne kategorie alkoholu, zamiast nagłego podnoszenia tych stawek. Obecny system naliczania akcyzy na rynku alkoholowym jest bowiem niejednolity i niesprawiedliwy.</u> Opodatkowanie alkoholu w Polsce w przeliczeniu na jednostkę czystego alkoholu pozostaje w proporcji około 3:1 na korzyść piwa względem wódki. W efekcie 1 gram etanolu w piwie jest znacząco tańszy niż 1 gram etanolu winnych napojach alkoholowych, a każda kolejna podwyżka stawki akcyzy zwiększa jeszcze dysproporcję pomiędzy nimi. Tymczasem w większości państw Europy (w 21 vs. 13), m.in. w Irlandii, Szwecji, Francji, na Węgrzech, w Słowenii i Chorwacji, funkcjonuje model opodatkowania oparty na zawartości czystego alkoholu (ABV), zapewniający większą spójność i równe traktowanie poszczególnych	kraju metoda obliczania akcyzy opiera się na tej tradycji. Piwo nie może być z założenia postrzegane jako napój konkurujący z wódką. Szara strefa napojów alkoholowych jest w Polsce stosunkowo niewielka. Skorygowana mapa drogowa nominalnie nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Nadal ograniczone pozostanie pole do osiągania dochodów z nielegalnej działalności na skutek oferowania wyrobów nieznanego pochodzenia po cenach niższych niż pochodzących z legalnej dystrybucji. Sytuacja zatem nie zmieni się na tyle, aby istotnie wpłynąć na warunki sprzyjające rozwojowi nielegalnego rynku napojów alkoholowych. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje bieżąco monitoruje rynek wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce podlega monitorowaniu. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na
--	--	---	--

			kategorii napojów. W 2024 roku system ten wprowadziły również Niderlandy, co pozwoliło m.in. na wzrost dochodów z akcyzy od piwa i ograniczenie spożycia piw o wysokiej zawartości alkoholu. Różnica w traktowaniu tej samej substancji, jaką jest etanol, jest niczym nieuzasadniona. Ma ona jednak bardzo poważne konsekwencje w kontrybucji do budżetu państwa, mianowicie: w przeliczeniu na 100% alkohol w Polsce spożywa się 53,9% całego alkoholu pod postacią piwa, które dostarcza do budżetu zaledwie 25,1% wpływów. Za to napoje spirytusowe odpowiadają za 38,8% spożycia, a wpływy do budżetu stanowią aż 70,9%. Obawiamy się, że znaczenie fiskalne branży spirytusowej może zostać dalej osłabione przez nieprzewidywalną i nierówną politykę akcyzową. Tak gwałtowne zmiany w podatku akcyzowym są niekorzystne z punktu prowadzenia biznesu oraz przewidywalności podatkowej i stanowienia prawa, o których obecny rząd wielokrotnie mówił. Żaden z podmiotów działających na rynku nie powinien być nagle zaskakiwany tak znacznymi obciążeniami. Stabilność legislacyjna stanowi bowiem podstawę do prowadzenia biznesu.	celu ujawnianie i eliminowanie patologicznych zjawisk. Branża wytwórców napojów alkoholowych jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązana jest do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie
--	--	--	---	--

				narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych.
3.	Instytut Gospodarki Rolnej Oddolny Ogólnopolski Protest Rolników Wielkopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Obszarów Wiejskich Nalewki Staropolskie Karol Majewski i Wspólnicy Sp. z o.o. ZZRiOW "Regiony" Fundacja Forum Konsumentów Krajowa Rada Izb Rolniczych Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	Art. 1	<i>Postulat utrzymania harmonogramu wzrostu stawek akcyzy zgodnego z Akcyzową Mapą Drogową, a więc na poziomie 5% w latach 2026–2027. W przeciwnym razie skutki proponowanych zmian będą jednoznacznie szkodliwe: osłabią polskie rolnictwo, ograniczą popyt na krajowe płody rolne, zwiększą rozmiary szarej strefy i zmniejszą dochody budżetu państwa.</i> Z punktu widzenia rolnictwa oraz stabilności gospodarki żywnościowej, proponowana regulacja rodzi poważne zagrożenia. Branża spirytusowa, której działalność wprost zależy od wysokości akcyzy i poziomu popytu na legalne wyroby alkoholowe, jest jednym z kluczowych odbiorców krajowych płodów rolnych. Co roku kontraktuje ona ponad 1,6 miliona ton zbóż, w tym blisko milion ton kukurydzy oraz dziesiątki tysięcy ton ziemniaków. Oznacza to, że produkcja alkoholu pełni rolę stabilizatora rynku rolnego, zapewniając przewidywalny i masowy zbyt na płody rolne w sytuacji, gdy ceny skupu zbóż od lat cechują się dużą zmiennością, a obecnie są dramatycznie niskie. W warunkach kryzysu cenowego utrata tego kanału zbytu stanowiłaby poważny cios dla gospodarstw rolnych, zwłaszcza mniejszych i średnich, które nie dysponują rezerwami finansowymi ani dywersyfikacją produkcji. Polscy rolnicy już dziś borykają się z rosnącą presją konkurencyjną ze strony producentów z krajów trzecich. Wejście w życie nowego brzmienia umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą oraz planowana ratyfikacja umowy handlowej z krajami Mercosur otwierają europejski rynek dla rolnictwa, które korzysta z niższych kosztów produkcji, mniejszych wymagań środowiskowych i innych uwarunkowań przewagowych. W tej sytuacji Polska, zamiast osłabiać własnych producentów dodatkowymi obciążeniami fiskalnymi i ograniczać popyt	Uwaga nieuwzględniona. Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Przykładowo za przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2020 r. można było kupić 201 butelek wódki (0,5 l, 40%), a w 2024 już 238 takich butelek. Wzrost cen wynikał z inflacji w nieproporcjonalnie niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Mapa drogowa przyjmowana była w określonych warunkach makroekonomicznych. Akcyza stanowiła wówczas określony procent ceny detalicznej poszczególnych rodzajów napojów

		na krajowe surowce, powinna podejmować działania wzmacniające konkurencyjność. <u>Skokowa podwyżka akcyzy doprowadzi nie tylko do ograniczenia legalnej konsumpcji, ale również do nasilenia zjawiska szarej strefy, której obecna wartość szacowana jest na 1,3 miliarda złotych rocznie.</u> Wzrost opodatkowania o 15% i 10% w kolejnych latach zachęci konsumentów do sięgania po alkohol z nielegalnych źródeł lub po produkty importowane z państw, w których akcyza jest niższa – jak w Niemczech, gdzie stawka jest o około 30% mniejsza niż w Polsce. Skutkiem będzie nie tylko zmniejszenie wpływów budżetowych, ale również ograniczenie zapotrzebowania na płody rolne kontraktowane przez przemysł spirytusowy. W konsekwencji rolnicy poniosą straty, a dochody gospodarstw, szczególnie tych najbardziej narażonych na wahania rynku, ulegną dalszemu pogorszeniu. <u>Należy zauważyć, że projekt nowelizacji w sposób istotny narusza zasadę przewidywalności i stabilności prawa, która ma fundamentalne znaczenie dla przedsiębiorców, rolników i inwestorów. Akcyzowa Mapa Drogowa uchwalona w 2022 roku stanowiła gwarancję stopniowych, przewidywalnych zmian, co pozwalało na racjonalne planowanie kontraktacji, inwestycji i produkcji. Nagłe i skokowe odejście od przyjętych założeń to nie tylko złamanie umowy społecznej, lecz także działanie zagrażające zaufaniu do instytucji państwa. Co więcej, Ocena Skutków Regulacji nie zawiera szczegółowej analizy oddziaływania podwyżki na sektor rolny i rynek surowców rolnych, co dodatkowo podważa rzetelność procesu legislacyjnego.</u> Instytut Gospodarki Rolnej apeluje, aby polityka fiskalna w obszarze podatku akcyzowego była prowadzona w sposób spójny, przewidywalny i wrażliwy na potrzeby sektora rolnego, którego konkurencyjność już dziś znajduje się pod ogromną presją międzynarodową. W naszej ocenie jedynie stabilne i odpowiedzialne	alkoholowych. Na skutek skokowego wzrostu inflacji proporcje te zostały zaburzone. Zmiana wysokości stawek umożliwi niwelację powstałej różnicy. Choć zmieni się nominalna wysokość stawek proporcja ich udziału w cenie detalicznej pozostanie zbliżona do tej, jaka była podstawa wprowadzania obowiązującej mapy drogowej. Na uwadze mieć ponadto należy, że na skutek wysokiej dostępności alkoholu koszty opieki zdrowotnej wynikłe z nadużywania alkoholu są coraz większe. Jako że alkohol stanowi powód konieczności udzielania świadczeń medycznych to zasadne jest aby koszty te znajdowały odzwierciedlenie w przychodach budżetowych i aby nie dopuszczać do pogłębiania dysproporcji między tymi kategoriami. Branża wytwórców napojów alkoholowych jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązana jest do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W
--	--	---	---

			podejście do regulacji podatkowych może zagwarantować bezpieczeństwo ekonomiczne polskich gospodarstw oraz dalszy rozwój krajowej produkcji rolnej i przetwórczej.	przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych. Proponowana aktualizacja stawek akcyzy w obowiązującej do 2027 r. akcyzowej mapie drogowej nie narusza zasady zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa. Dotychczas obowiązujące stawki akcyzy były skalkulowane w oparciu o całkowicie inne parametry makroekonomiczne,
--	--	--	---	--

				które nie mogły, w okresie kiedy tworzone obowiązuje regulacje (2021r.), uwzględniać skokowego wzrostu inflacji spowodowanego wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się relatywnie tańsze niż prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów. Zatem zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidywalnych zdarzeń geopolitycznych determinujących sytuację na rynku napojów alkoholowych. Zdarzenia te w sposób zasadniczy zmieniły, uzgodnione z branżą napojów alkoholowych, strategie akcyzowe. Akcyzowa mapa drogowa w swoich założeniach miała na celu ograniczenie dostępności cenowej ww. wyrobów. Wzrost wynagrodzeń pociągający za sobą wzrost dostępności cenowej alkoholu zdezaktualizował dotychczasową akcyzową mapę drogową. Dlatego konieczna stała się rewizja obowiązujących stawek akcyzy w oparciu o nowe,
--	--	--	--	---

				skorygowane parametry makroekonomiczne. Efektywne obciążenie akcyzą następuje w kraju konsumpcji napojów alkoholowych. Rodzime wyroby przeznaczone na zagraniczne rynki nie będą opodatkowane w kraju a przywożone będą tak samo opodatkowane jak polskie wyroby. Zmiana mapy akcyzowej pozostanie bez wpływu na kwestię konkurencyjności krajowych wyrobów z zagranicznymi. Szara strefa napojów alkoholowych jest w Polsce niewielka. Skorygowana mapa drogowa nominalnie nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Nadal ograniczone pozostanie pole do osiągania dochodów z nielegalnej działalności na skutek oferowania wyrobów nieznanego pochodzenia po cenach niższych niż pochodzących z legalnej dystrybucji. Sytuacja zatem nie zmieni się na tyle, aby istotnie
--	--	--	--	--

				wpłynąć na warunki sprzyjające rozwojowi nielegalnego rynku napojów alkoholowych.
4.	Wielkopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Obszarów Wiejskich Centrum Oceny Skutków Regulacji Uniwersytetu Warszawskiego	Art. 1	<i>Zarzut naruszenia konstytucyjnych wolności gospodarczych (art. 20 i 22 Konstytucji RP) poprzez nadmierne i nieproporcjonalne ograniczanie swobody prowadzenia działalności bez wystarczającego uzasadnienia w interesie publicznym.</i> Wprowadzane zmiany na gruncie prawa unijnego mogą zakłócać konkurencję wewnętrzną na wspólnym rynku, sprzyjając produktom z importu kosztem krajowych wytwórców. Nie od dzisiaj wiadomo, że produkcja alkoholu w Polsce jest ściśle powiązana z krajowym rolnictwem. Branża alkoholowa kontraktuje rocznie około 1,6 mln ton zbóż, w tym 954 tys. ton kukurydzy oraz 38 tys. ton ziemniaków. Jest to istotny stabilizator rynku rolnego w sytuacji nadpodaży i wahań cen. Spadek legalnej sprzedaży alkoholu w wyniku nadmiernych obciążeń podatkowych oznaczać będzie zmniejszone zapotrzebowanie na te surowce. To szczególnie groźne w kontekście rosnącej konkurencji ze strony np. Ukrainy i in. państw, które korzystają z niższych kosztów produkcji i słabszych wymogów środowiskowych. Utrata tego rynku zbytu to realne ryzyko pogorszenia dochodów gospodarstw rolnych, zwłaszcza małych i średnich, które nie mają możliwości swojej wewnętrznej reorganizacji.	Uwaga nieuwzględniona. Efektywne obciążenie akcyzą następuje w kraju konsumpcji napojów alkoholowych. Rodzime wyroby przeznaczone na zagraniczne rynki nie będą opodatkowane w kraju a przywożone będą tak samo opodatkowane jak polskie wyroby. Zmiana mapy akcyzowej pozostanie bez wpływu na kwestię konkurowania krajowych wyrobów z zagranicznymi.
5.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Art. 1	<i>Postulat nie wprowadzania zmian w zakresie i tak już wystarczająco wysokich stawek podatku akcyzowego od alkoholu</i> Argumenty przeciw ww. podwyżkom, dotyczące czterech ważnych obszarów: 1) naruszenie zaufania do Ministerstwa i braku przewidywalności dla producentów, rolników oraz handlu, wynikających z:	Uwaga nieuwzględniona. Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego miesięcznego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów

			- złamania umowy między państwem a przedsiębiorcami, opisanej w tzw. Mapie Akcyzowej z 2022 roku, - niedotrzymania obietnicy wyborczej dotyczącej zachowania półrocznego vacatio legis w przypadku zmian podatkowych, - braku niezbędnej ze strony Ministerstwa oceny tak dużego podniesienia stawek akcyzy (o 15% oraz 10% - odpowiednio w 2026 r. i 2027 r.), przy odnotowywanych spadkach sprzedaży oraz wpływów z akcyzy; 2) argumenty fiskalne i gospodarcze: - nastąpi zwiększenie kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw i utrudnienie prowadzenia działalności gospodarczej. - rolnicy oraz handel (szczególnie w przypadku mniejszych sklepów, dla których sprzedaż wyrobów alkoholowych stanowi znaczącą część obrotu) poniosą straty. - konsumpcja przesunie się do szarej strefy, która gwałtownie wzrośnie. - ucierpi zdrowie Polaków, którzy sięgną po alkohol z nielegalnych źródeł. - nastąpi obniżenie konkurencyjności rynku (Polacy będą kupować wyroby alkoholowe w krajach z niższą akcyzą; sprzedaż legalnych napojów spirytusowych już spada - 15% w trzy lata). - zmniejszą się wpływy do budżetu (w szczególności jeśli chodzi o mniejsze wpływy z podatku dochodowego lub VAT- już teraz widać, że realne wpływy z akcyzy w ciągu ostatnich 2 lat obowiązywania Mapy Akcyzowej pozostają na tym samym poziomie, a akcyza na wyroby alkoholowe na przestrzeni lat 2022-2027 wzrośnie aż o 60%). Podkreślić należy, że stawka akcyzy na napoje spirytusowe w Polsce należy do jednej z najwyższych w Europie (np. w Niemczech, gdzie jest wyższa siła nabywcza, akcyza jest niższa od polskiej o ok. 30%). 3) argumenty szczególnie istotne dla handlu:	alkoholowych. Przykładowo za przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2020 r. można było kupić 201 butelek wódki (0,5 l, 40%), a w 2024 już 238 takich butelek. Wzrost cen wynikły z inflacji w nieproporcjonalnie niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Proponowana aktualizacja stawek akcyzy w obowiązującej do 2027 r. akcyzowej mapie drogowej nie narusza zasady zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa. Dotychczas obowiązujące stawki akcyzy były skalkulowane w oparciu o całkowicie inne parametry makroekonomiczne, które nie mogły, w okresie kiedy tworzone obowiązujące regulacje (2021 r.), uwzględniać skokowego wzrostu inflacji spowodowanego wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się
--	--	--	---	--

			- podwyżka stawek przyniesie straty dla branż powiązanych z przemysłem spirytusowym, zatrudniającym ponad 80 tysięcy ludzi (m.in. w HoReCa, handlu i rolnictwie). - przyjęcie projektu zdecydowanie pogorszy sytuację finansową rodzimego małego handlu i gastronomi odbudowującej się po pandemii. - zaproponowana ustawa to dodatkowy cios dla handlu, który od 1 października będzie musiał zmierzyć się z wyzwaniami wynikającymi z wprowadzenia niedopracowanego systemu kaucyjnego. 4) argumenty szczególnie istotne dla rolnictwa: - podwyżka stawek spowoduje zmniejszenie zamówień na płody rolne kontraktowane przez branżę spirytusową u polskich rolników (branża spirytusowa co roku kupuje 1,6 mln ton zbóż, w tym 954 tys. ton kukurydzy i 38 tys. ton ziemniaków w Polsce).	relatywnie tańsze niż prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów. Zatem zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidywalnych zdarzeń geopolitycznych determinujących sytuację na rynku napojów alkoholowych. Zdarzenia te w sposób zasadniczy zmieniły, uzgodnione z branżą napojów alkoholowych, strategie akcyzowe. Akcyzowa mapa drogowa w swoich założeniach miała na celu ograniczenie dostępności cenowej ww. wyrobów. Wzrost wynagrodzeń pociągający za sobą wzrost dostępności cenowej alkoholu zdezaktualizował dotychczasową akcyzową mapę drogową. Dlatego konieczna stała się rewizja obowiązujących stawek akcyzy w oparciu o nowe, skorygowane parametry makroekonomiczne. W związku z urealnieniem mapy drogowej oszacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz
--	--	--	--	--

				z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaży w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na
--	--	--	--	---

				świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Ocena Skutków Regulacji zawiera więc wyjaśnienie przestanek i skutków projektowanych zmian. Skorygowana mapa drogowa nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Skala prognozowanych spadków konsumpcji nie uzasadnia również twierdzenia, że projektowane zmiany doprowadzą do załamania handlu oraz radykalnego pogorszenia sytuacji dostawców z rynków rolnych. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje ciągły nadzór nad rynkiem wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce nie jest duża i podlega ciągłemu monitorowaniu. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na celu ujawnianie i
--	--	--	--	--

				eliminowanie niekorzystnych zjawisk. Branża wytwórców napojów alkoholowych i jej kooperanci jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązana jest do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych
--	--	--	--	---

				ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych.
6.	Związek Zawodowy Rolnictwa SAMOOBRONA Krajowa Rada Izb Rolniczych	Art. 1	<i>Sprzeciw wobec planowanej podwyżki podatku akcyzowego na napoje alkoholowe</i> Ewentualna podwyżka akcyzy będzie miała negatywne konsekwencje dla: 1) polskich sadowników - wysoka akcyza bezpośrednio tłumi popyt na krajowe owoce wysokiej jakości, które są podstawowym surowcem dla polskiego gorzelnictwa i winiarstwa. Spadek sprzedaży jabłek, śliwek, wiśni czy porzeczek przeznaczonych na przetwórstwo alkoholowe doprowadzi do gwałtownego spadku ich cen skupu, co z kolei pogrąży tysiące gospodarstw sadowniczych w głębokim kryzysie ekonomicznym, uniemożliwiając im dalsze funkcjonowanie. 2) branży przetwórstwa owocowego - zakłady produkujące cydr, wina owocowe, soki na potrzeby gorzelnictwa oraz same gorzelnie stanowią kluczowy kanał zbytu dla polskich owoców. Podwyżka akcyzy, zmniejszy konkurencyjność ich produktów na rynku, uderzy w rentowność tych przedsiębiorstw, prowadząc do redukcji zatrudnienia, a w skrajnych przypadkach — do ich upadłości. Jest to działanie sprzeczne z polityką wspierania lokalnego przetwórstwa i budowania wartości dodanej w kraju. 3) konsumentów - ostateczny ciężar podwyżki i tak poniosą obywatele, zmuszeni do płacenia wyższych cen za produkty wytworzone z polskich surowców. Będzie to również zachęcać do rozwoju nielegalnego rynku i tzw. „białej produkcji”, pozbawionej jakichkolwiek standardów jakości i bezpieczeństwa.	Uwaga nieuwzględniona. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Założono spadki sprzedaż w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Skorygowana mapa drogowa nominalnie nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. W ograniczonym stopniu wpłynie na dostawców surowców służących produkcji napojów alkoholowych. Wyroby te nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Sytuacja zatem nie zmieni się na tyle, aby istotnie wpłynąć na popyt na napoje alkoholowe, a co się z tym wiąże

				również na surowce służące do ich wytwarzania.
7.	Fundacja Imienia Stefana Artwińskiego Fundacja Polemika Stowarzyszenie Forum Rozwoju Fundacja Świętokrzyski Instytut Samorządu Terytorialnego Stowarzyszenie zwykłe Razem Zdziałamy Więcej Fundacja Forum Konsumentów Pomorskie Stowarzyszenie Wspólna Europa	Art. 1	<i>Sprzeciw wobec wprowadzeniu regulacji, które przyczynią się de facto do pogorszenia sytuacji zdrowotnej społeczeństwa.</i> Dane WHO wskazują, że koszty społeczne związane z alkoholem w Polsce wynoszą około 93 miliardów złotych rocznie, podczas gdy akcyza pokrywa zaledwie jedną czwartą tych wydatków. Paradoksalnie jednak projektowane rozwiązania nie przyczynią się do poprawy sytuacji zdrowotnej społeczeństwa, ponieważ utrzymują nielogiczny system opodatkowania, w którym gram alkoholu w piwie jest trzykrotnie tańszy niż w wódce. Konsumenci będą więc kierowani ku najtańszemu alkoholowi, co sprzyja rozwojowi uzależnień zamiast ich ograniczaniu. Jeden gram etanolu w piwie jest trzykrotnie tańszy niż w wódce. Kolejne podwyżki akcyzy na napoje spirytusowe pogłębią tylko tę dysproporcję, sprawiając, że konsumenci będą coraz częściej sięgać po piwo jako najtańszy i najbardziej dostępny alkohol. Piwo jest produktem powszechnie reklamowanym i co za tym idzie społecznie akceptowanym, a jego konsumpcja wiąże się z codziennym, systematycznym spożyciem. W efekcie projektowana zmiana nie ograniczy problemu alkoholizmu, lecz go pogłębi, promując najłatwiej dostępny rodzaj alkoholu i utrwalając wzorce sprzyjające rozwojowi uzależnień.	Uwaga nieuwzględniona. Przesłanką wprowadzenia mapy drogowej było ograniczenie dostępności cenowej napojów alkoholowych. Jej spodziewanym skutkiem natomiast spadek konsumpcji tych wyrobów. Te same oczekiwania stoją za projektowaną aktualizacją mapy. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. Trudno zatem zgodzić się z tezą, że planowane działania legislacyjne przyczynią się do pogorszenia sytuacji zdrowotnej społeczeństwa. Opodatkowanie piwa wg liczby stopni Plato wyrobu jest jedną z dopuszczonych metod naliczania akcyzy w UE. Stosują je kraje regionu, w tym kraje o wiekowej tradycji warzenia piwa jak Niemcy, Czechy czy Austria. Nie jest to więc metoda dyskryminująca napoje spirytusowe, a wynika ona wprost z prawodawstwa wspólnotowego i

				jest powszechnie stosowana w krajach kultywujących tradycję spożywania piwa jako napoju o walorach smakowych a nie źródła „tanich procentów”. Przyjęta w kraju metoda obliczania akcyzy opiera się na tej tradycji. Piwo nie może być z założenia postrzegane jako napój konkurujący z wódką.
8.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa Izba Gospodarcza Lubuskich Winnic Krajowa Rada Izb Rolniczych	Art. 1	Postulat nie zwiększania stawki podatku akcyzowego na wino. Stawki podatku akcyzowego na wina już teraz są w Polsce wysokie. Spośród 27 krajów UE aż w 14 akcyza na wino spokojne jest zerowa, a w kolejnych 3 - znacznie niższa niż w Polsce. Wyższa niż u nas obowiązuje jedynie w 9 krajach (Irlandia, Szwecja, Finlandia, Dania, Belgia, Holandia, Litwa, Łotwa, Estonia). Poniżej mapa przedstawiająca wysokość akcyzy w krajach Unii Europejskiej. Na czerwono zaznaczono kraje UE, w których akcyza na wino spokojne jest zerowa lub niższa niż w Polsce. Na niebiesko - kraje w których akcyza jest wyższa niż w Polsce. Dalsze podnoszenie podatku akcyzowego w Polsce sprzyjać będzie nielegalnemu przywozowi i obrotowi winem. Spodziewamy się, że szczególnie dotknięte zostaną regiony przygraniczne oraz branża HoReCa. Warto przypomnieć, że dla osób fizycznych podróżujących między krajami UE przewidziano zwolnienie z zapłaty akcyzy od alkoholu w kraju, do którego jest on transportowany, o ile przeznaczony jest na użytek własny. W praktyce oznacza to możliwość jednorazowego wwiezienia do Polski nawet 90 litrów wina, pod pretekstem użytku własnego. Dodatkowo coraz popularniejsze zakupy wina w sklepach internetowych operujących za granicą stają się bardziej atrakcyjne dla polskich konsumentów. Oznacza to, że w Polsce — podobnie jak w innych krajach Unii Europejskiej, w których akcyza jest wysoka —	Uwaga nieuwzględniona. Branża wytwórców napojów alkoholowych, w tym wina, jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązana jest do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek. Wysokość projektowanych podwyżek stawek

			problem przesyłek alkoholu z zagranicy, realizowanych bez zapłaty polskiego VAT i akcyzy, będzie narastał wraz ze wzrostem obciążeń podatkowych. Planując działania mające na celu ograniczenie negatywnych skutków nieodpowiedzialnej konsumpcji alkoholu, warto uwzględnić dane dotyczące struktury spożycia napojów alkoholowych w Polsce oraz szerszy kontekst kultury konsumpcji poszczególnych kategorii alkoholi. Branża winiarska odpowiada obecnie jedynie za około 8% całkowitego spożycia alkoholu w Polsce. Jednocześnie kultura wina w Polsce umacnia się, nie przyczyniając się do wzrostu spożycia alkoholu, i może odgrywać istotną rolę w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw. Wnosi bowiem istotną wartość do kultury stołu, sprzyjając umiarkowanej i świadomej konsumpcji alkoholu. W ostatnich latach znakomicie rozwijało się krajowe winiarstwo gronowe. W rejestrach prowadzonych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa figuruje już 461 producentów wina. Dziesięciokrotnie więcej niż przed dekadą. Zapowiadana obecnie polityka fiskalna, obejmująca także wino, może zahamować te pozytywne zmiany oraz skierować uwagę konsumentów na produkty tańsze, masowe i te kategorie alkoholi, które ze względu na brak określonych w przepisach definicji i parametrów jakościowych, mają znacznie większe możliwości obniżenia jakości w celu kompensacji rosnących kosztów wynikających z wyższej akcyzy.	nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych. Odnosząc się do argumentu o zastępowaniu krajowego popytu prywatnym przywozem z zagranicy wyjaśnić należy, że w dopuszczonych przepisami ilościach takie zjawisko nie stanowi naruszenia przepisów akcyzowych. Rozwiązanie to wynika z prawa wspólnotowego i jest w pełni legalne. Jego wpływ na krajowy rynek pozostanie znikomy, gdyż ustawowe limity dopuszczalnego przywozu bez konieczności zapłaty akcyzy są relatywnie niskie a nadmierne zakupy mają charakter incydentalny, praktycznie ograniczony do strefy przygranicznej. Sprzedaż napojów alkoholowych na odległość z naruszeniem przepisów
--	--	--	--	---

				ustawy o podatku akcyzowym jest ścigane przez Krajową Administrację Skarbową i penalizowane. Naruszenia takie są monitorowane i zwalczane. Ich skala nie stanowi zagrożenia dla stabilności i szczelności systemu poboru podatku akcyzowego. Waloryzacja stawek akcyzy dotyczy wszystkich rodzajów napojów alkoholowych. W jej wyniku zachowana zostanie relacji wysokości stawek na poszczególne napoje alkoholowe. Sytuacja producentów wina nie ulegnie więc pogorszeniu na tle wytwórców innego rodzaju napojów alkoholowych.
9.	Izba Win Polskich	Art.1	<i>Postulat utrzymania dotychczas obowiązującej mapy akcyzowej i niezwiększanie stawek akcyzy na wyroby winiarskie.</i> <u>Spadek sprzedaży wina o 20% w ciągu ostatnich 3 lat (2022-2024).</u> Należy podkreślić, że przy obecnie obowiązującej Mapie Akcyzowej, według danych Ministerstwa Finansów wpływy z tytułu akcyzy od wina w I półroczu 2025 spadły aż o 11,36% względem analogicznego okresu w 2024. W przypadku piwa, budżet państwa uzyskał w tym czasie wzrost wpływów akcyzowych o 7,68%, a z napojów spirytusowych o 3,48%. Dane GUS jasno wskazują, że przy malejącej od lat sprzedaży wszystkich napojów alkoholowych w Polsce, najwięcej traci sektor winiarski, gdzie	Uwaga nieuwzględniona. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązująca

		sprzedaż za ostatnie 3 lata (2022-2024) spadła o 20% (vs spadek w piwie o 13% i w napojach spirytusowych o 15%). Proponowane w projekcie ustawy podwyżki stawek akcyzy na lata 2026 i 2027 tylko pogłębią trend spadkowy w sektorze winiarstwa, dlatego nie ma żadnych przesłanek, aby zakładać, że cel fiskalny podwyżki zostanie osiągnięty w przypadku wina. <u>Malejący udział wina w strukturze konsumpcji alkoholu w Polsce</u> Uzasadnieniem podanym w projekcie ustawy dla tak drastycznej podwyżki jest konieczność ograniczania konsumpcji alkoholu w Polsce. Warto odwołać się w tym przypadku do aktualnych statystyk. KCPU podaje na podstawie GUS, że w 2024 roku konsumpcja alkoholu w Polsce w 2024 wyniosła 8,8 1100% alkoholu na osobę, co oznacza spadek o 1 litr od 2019 roku. Istotne jest również jak wygląda struktura spożycia, czyli skąd Polacy czerpią ten 100% alkohol? Przede wszystkim z piwa, które odpowiada za 53,9% spożycia. Na drugim miejscu jest alkohol z napojów spirytusowych - 38,8%, a na końcu wino - 7,4%. Udział wina w spożyciu czystego alkoholu w Polsce zmalał o 0,7 p.p. w 2024 vs 2023 i aż o 10 p.p. na przestrzeni 20 lat. <u>Dostępność ekonomiczna wyrobów winiarskich</u> Jednym z argumentów Ministerstwa Finansów za wprowadzeniem proponowanych podwyżek akcyzy na wyroby alkoholowe (15% w 2026 i 10% w 2027) jest zwiększająca się dostępność ekonomiczna napojów alkoholowych wynikająca z ich niskiej ceny w relacji do szybko rosnących zarobków Polaków. Stwierdzenie to nie jest prawdą w przypadku wina. Wg KCPU w 2024 roku za średnią miesięczną pensję można było kupić 313 butelek wina. To o 100 butelek mniej niż w 2016 roku. <u>Polska jako wschodzący producent wina jakościowego</u> Polska jest nie tylko rynkiem zbyt dla win zagranicznych, ale wschodzącym i perspektywnym producentem wina jakościowego, co	mapą drogową założono spadki sprzedaży w odniesieniu do wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Skorygowana mapa drogowa nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Waloryzacja stawek akcyzy dotyczy wszystkich rodzajów napojów
--	--	--	---

			wynika transformacji klimatycznej, konsumenckiej i kapitałowej. Mamy szansę na budowanie własnej niszy na europejskim rynku winiarskim – wina z odmian winorośli odpornych na klimat oraz rozwój marek premium powiązanych z enoturystyką. Na sezon 2024/2025 w Polsce zarejestrowano 699 winnic, co oznacza wzrost o 218 nowych przedsięwzięć w ciągu dwóch lat - tempo nieporównywalne z żadnym innym sektorem rolnictwa. Rozwój polskiego winiarstwa jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, bo wymaga zbudowania całej infrastruktury. <u>Istniejące regulacje tworzą bariery dla rozwoju polskiego winiarstwa</u> Proponowane przez Ministerstwo Finansów podwyżki akcyzy oznaczają, że w latach 2022 -2027 jej wysokość wzrośnie aż o 60%. To bardzo wysoka i dotkliwa zmiana dla polskich hodowców winorośli i producentów wina, którym już dzisiaj trudno jest konkurować na rodzimym rynku, nie mówiąc nawet o rynkach zagranicznych. W większości krajów UE, w tym w krajach sąsiedzkich (Niemcy, Czechy, Słowacja) akcyza na wino spokojne jest zerowa, podobnie jak w Hiszpanii, Portugalii czy Włoszech. Dlatego apelujemy o utrzymanie dotychczas obowiązującej mapy akcyzowej i niezwiększanie stawek akcyzy na wyroby winiarskie. Chcielibyśmy również podjąć konstruktywny dialog na temat rozwiązań fiskalnych, które pomogą w rozwoju polskiego winiarstwa i stworzą warunki do budowania jego pozycji konkurencyjnej na wewnętrznym rynku i rynkach zagranicznych.	alkoholowych. W jej wyniku zachowana zostanie relacja wysokości stawek na poszczególne napoje alkoholowe. Sytuacja producentów wina nie ulegnie więc pogorszeniu na tle wytwórców innego rodzaju napojów alkoholowych. Kraje członkowskie stosują różną politykę stawkową. Nawet po waloryzacji stawki podatku akcyzowego na napoje alkoholowe będą plasowały się w przedziale stawek niewysokich i pozostaną odczuwalnie niższe niż w krajach wysoko opodatkowujących te wyroby. Efektywne obciążenie akcyzą następuje w kraju konsumpcji napojów alkoholowych. Rodzime wyroby przeznaczone na zagraniczne rynki nie będą opodatkowane w kraju a przywożone będą tak samo opodatkowane jak polskie wyroby. Zmiana mapy akcyzowej pozostanie bez wpływu na kwestię konkurowania krajowych wyrobów z zagranicznymi. Dostępność alkoholu w Polsce jest zbyt duża, dlatego wprowadzona w
--	--	--	---	--

				2022 r. akcyzowa mapa drogowa wymaga aktualizacji. Podwyższenie stawek akcyzy na wszystkie napoje alkoholowe ma na celu przede wszystkim ograniczenie spożycia tych napojów, a w konsekwencji redukcję negatywnych skutków społecznych, wiążących się z nadużywaniem alkoholu. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie.
10.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa Krajowa Rada Izb Rolniczych Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	Art. 1	<i>Postulat pozostawienia cydrów i perry o mocy do 5% poza zakresem akcyzowej mapy drogowej (przy czym zwracamy uwagę na nieuwzględnienie tej kwestii w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).</i> Wyrażamy zaskoczenie i zaniepokojenie projektem włączenia cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej i objęcia ich podwyżkami podatku akcyzowego, którym dotychczas nie podlegały. Zgodnie z wpisem do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów celem projektu oraz istotą planowanych rozwiązań miało być urealnienie dotychczasowej mapy drogowej, które obejmie podwyższenie stawek akcyzy na napoje alkoholowe w latach 2026—2027. Tymczasem zakres projektu został rozszerzony — z jego treści wynika, że w mapie drogowej nie tylko stawki mają zostać zmienione, lecz także ma zostać dodana do niej całkowicie nowa kategoria produktów. Cydry i perry o mocy nieprzekraczającej 5% zostały wyłączone z mapy ustalonej w 2021 r., jak wskazano wówczas w uzasadnieniu — w celu	Uwaga nieuwzględniona. Preferencyjna stawka akcyzy dla nisko alkoholowych cydru i perry została wprowadzona w 2013 r. jako odpowiedź na apel o stworzenie warunków umożliwiających popularyzację tych wyrobów oraz wykorzystanie i rozwój potencjału krajowych sadowników. Preferencja podatkowa dla cydru i perry nie wpłynęła w odczuwalny sposób na wzrost konsumpcji tej grupy napojów alkoholowych i radykalnie wyższe wykorzystanie krajowego surowca. Z punktu widzenia równości zasad działania przedsiębiorców i możliwości

		rozwoju tego rynku oraz pośredniego wspierania produkcji sadowniczej. W aktualnie przekazanym do konsultacji projekcie ustawy kategorii te planuje się jednak dodać do mapy. W punkcie 6 lit. d projektu wskazano, że w art. 165 ust. 1 ustawy po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) stawka akcyzy na napoje fermentowane, o której mowa w art. 96 ust. 4 pkt 1, w 2026 r. — 111,55 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;” Następnie zmianie ma ulec stawka określona na 2027 r. w art. 96 ust.4 pkt 1. W naszej opinii tak istotna zmiana zakresu projektu ustawy nie jest zgodna z zasadami prawidłowej legislacji. Wnioskujemy o powrót do zakresu rozwiązań przewidzianych w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów i rezygnację z włączania cydrów oraz perry do akcyzowej mapy drogowej. W interesie Polski — największego w Europie producenta jabłek — leży rozwój krajowej produkcji cydru. Cydr może przyczynić się do lepszego wykorzystania potencjału polskiego sadownictwa i winiarstwa. Utrzymanie preferencyjnych warunków akcyzowych jest obecnie realną i najskuteczniejszą metodą wsparcia tego segmentu, co wielokrotnie podkreślały przedsiębiorstwa produkujące cydry oraz Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa, od lat apelujący o wprowadzenie zerowej stawki akcyzy. Wyłączenie cydrów i perry o mocy nieprzekraczającej 5% z akcyzowej mapy drogowej od roku 2022 r. i tym samym utrzymanie stawki w wysokości 97 zł od hektolitra gotowego wyrobu przyniosło oczekiwane rezultaty. Rynek cydru zaczął się rozwijać, mimo że inne kategorie alkoholi odnotowują spadki. Z danych NielsenIQ wynika, że w lipcu 2024 r. segment ten odnotował ilościowy wzrost 0,9% r/r7, natomiast według publikacji z sierpnia br. wzrost ilościowy wyniósł 1,9% r/r8 . Na tle spadków w pozostałych kategoriach alkoholi jest to bardzo dobry rezultat. Należy jednak podkreślić, że rynek cydru w Polsce wciąż pozostaje niewielki — jego wielkość to około 5 mln litrów — a potencjał tego	oddziaływania państwa na rzecz zdrowia obywateli dalsze zwiększanie i poszerzanie preferencji nie byłoby uzasadnione.
--	--	---	--

			segmentu pozostaje niewykorzystany. Polska, jako największy producent jabłek w Unii Europejskiej, dysponuje ogromnymi zasobami surowca, które mogłyby być znacznie efektywniej zagospodarowane w kraju właśnie poprzez rozwój produkcji cydru. Tymczasem rynek cydru u nas należy do najmniejszych w UE i jest porównywalny z rynkami w Chorwacji, Grecji czy na Cyprze. Dla porównania, w państwach europejskich, które nie słyną ani z tradycji produkcji cydru, ani z upraw jabłek, rynek ten rozwinięty jest kilkakrotnie bardziej — m.in. w Finlandii (26 mln l), Szwecji (21 mln l) czy Portugalii (21 mln l). Dane te jednoznacznie pokazują, jak duży i wciąż niewykorzystany pozostaje potencjał tego segmentu w Polsce. Niekorzystne dla cydrów otoczenie prawne (w tym stawki podatku akcyzowego) przez lata skutkowało promowaniem sprzedaży konkurencyjnych napojów, takich jak napoje piwne. Doprowadziło to do sytuacji patologicznych, blokując rozwój segmentu cydru, stawiając producentów cydru na bardzo niekorzystnej pozycji i ograniczając ich możliwości konkurowania na rynku. Sytuacja została wykorzystana przez zagraniczne korporacje, które wprowadziły na rynek marki napojów piwnych o charakterze cydrów i cydrów aromatyzowanych. Co więcej, jedna z głównych, znanych na świecie marek cydru jest sprzedawana tylko w Polsce nie jako cydr, ale jako napój piwny, co pozwala korzystać z preferencyjnych warunków przysługujących piwu. W rezultacie, roczna sprzedaż tego produktu jest aż dziesięciokrotnie większa niż całego rynku cydru w Polsce 9. Napój ten, w jabłkowej wersji, zawiera jedynie śladowe ilości soku (1,6%), a jego jabłkowy charakter uzyskuje się za pomocą aromatów. Polskie cydry zawierają natomiast co najmniej 60% soku, a w przypadku cydrów aromatyzowanych jest to co najmniej 50%. Koszty produkcji cydrów są zatem zdecydowanie wyższe niż cydropodobnych napojów piwnych. Przez lata Polska nie wykorzystywała swojej szansy — cydr był traktowany marginalnie, a apele branży pozostawały bez odpowiedzi. Dziś, po krótkim okresie poprawy uzyskanej dzięki pozostawieniu od 2022r. cydru poza akcyzową mapą drogową, segment ten uzyskał	
--	--	--	---	--

			szanse by konkurować na rynku z piwnymi substytutami wprowadzanymi przez zagraniczną konkurencję. Szansa ta jednak zostanie zaprzepaszczone, jeśli zapadnie decyzja o włączeniu cydru i perry do mapy akcyzowej oraz objęciu ich podwyżkami.	
11.	Fundacja Forum Konsumentów Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza	Art. 1	<i>Zarzut ewentualnego naruszenia art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego i zaufania obywateli do instytucji państwa.</i> Proponowane rozwiązania w świetle art. 20 i 22 Konstytucji nadmiernie i nieproporcjonalnie ograniczają wolność działalności gospodarczej krajowych producentów, nie znajdując wystarczającego uzasadnienia w interesie publicznym. Z kolei na gruncie unijnego porządku prawnego projekt może naruszać zasadę proporcjonalności i może prowadzić do zakłócenia konkurencji na wspólnym rynku, gdy konsumenci systemowo wskutek dumpingu podatkowego będą preferować tańsze produkty z importu wewnątrz unijnego, kosztem krajowych - często przy braku świadomości zasilania tym samym szarej strefy. Wywiedziona z art. 2 Konstytucji zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, nazywana także zasadą lojalności państwa względem obywateli, jest jedną z najważniejszych zasad pochodnych, wynikających z zasady demokratycznego państwa prawnego. Jest ona - jak podkreślano wielokrotnie w orzeczeniach Trybunału Konstytucyjnego - oczywistą cechą demokratycznego państwa prawnego. Zasada ta oznacza przede wszystkim konieczność ochrony i respektowania praw słusznie nabytych i ochrony interesów w toku. W literaturze (również w raportach Towarzystwa Ekonomistów Polskich wielokrotnie podkreślano, że uregulowanie ustawowe (wiążące) podwyżek stawki akcyzy sprzyja przewidywalności prowadzenia	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana aktualizacja stawek akcyzy w obowiązującej do 2027 r. akcyzowej mapie drogowej nie narusza zasady demokratycznego państwa prawnego i zaufania obywateli do instytucji państwa. Dotychczas obowiązujące stawki akcyzy były skalkulowane w oparciu o całkowicie inne parametry makroekonomiczne, które nie mogły, w okresie kiedy tworzone obowiązujące regulacje (2021 r.), uwzględniać skokowego wzrostu inflacji spowodowanego wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się relatywnie tańsze niż prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów. Zatem zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidywalnych zdarzeń geopolitycznych

			działalności gospodarczej i w tym zakresie jest pożądaną metodą działania państwa. Komentowany projekt ustawy, który prowadzi do istotnego zwiększenia ustalonych wcześniej - na poziomie ustawowym - podwyżek akcyzy, jest działaniem, które zaskakuje przedsiębiorców i w efekcie realnie zaburza tak pożądaną przed przedsiębiorców stabilność otoczenia legislacyjnego.	determinujących sytuację na rynku napojów alkoholowych. Zdarzenia te w sposób zasadniczy zmieniły, uzgodnione z branżą napojów alkoholowych, strategię akcyzową. Akcyzowa mapa drogowa w swoich założeniach miała na celu ograniczenie dostępności cenowej ww. wyrobów. Wzrost wynagrodzeń pociągający za sobą wzrost dostępności cenowej alkoholu zdezaktualizował dotychczasową akcyzową mapę drogową. Dlatego konieczna stała się rewizja obowiązujących stawek akcyzy w oparciu o nowe, skorygowane parametry makroekonomiczne. Odnosząc się do argumentu o zastępowaniu krajowego popytu prywatnym przywozem z zagranicy wyjaśnić należy, że w dopuszczonych przepisami ilościach takie zjawisko nie stanowi naruszenia przepisów akcyzowych. Rozwiązanie to wynika z prawa wspólnotowego i jest w pełni legalne. Jego wpływ na krajowy rynek pozostanie znikomy, gdyż ustawowe limity dopuszczalnego przywozu bez konieczności zapłaty akcyzy są relatywnie niskie a
--	--	--	---	--

				nadmierne zakupy mają charakter incydentalny, praktycznie ograniczony do strefy przygranicznej. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje ciągły nadzór nad rynkiem wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce nie jest duża i podlega monitorowaniu. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na celu ujawnianie i eliminowanie niekorzystnych zjawisk.
12.	Pomorskie Stowarzyszenie Wspólna Europa	Art. 1	<i>Postulat dotyczący wprowadzenia zakazu reklamy wszystkich napojów alkoholowych jako pierwszego kroku w kierunku rzeczywistej ochrony zdrowia publicznego.</i> Podczas gdy planuje się drastyczne podwyżki podatków, piwo nadal jest intensywnie reklamowane w mediach, sponsoruje wydarzenia sportowe i kulturalne, a jego reklamy docierają do dzieci i młodzieży. Prawdziwa polityka zdrowotna wymagałaby przede wszystkim wprowadzenia zakazu reklamy wszystkich napojów alkoholowych, ograniczenia dostępności czasowej i miejscowej oraz systemowej edukacji społecznej o szkodach alkoholu. Zamiast tego obecny rząd wybiera drogę na skróty, która nie tylko nie rozwiąże problemu alkoholizmu, ale może go pogłębić przez kierowanie konsumentów ku najtańszemu alkoholowi na rynku.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat dotyczy kwestii spoza zakresu projektu, znajdujących się we właściwości Ministra Zdrowia.

13.	Pomorskie Stowarzyszenie Wspólna Europa Polska Izba Handlu Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa Stowarzyszenie Progressio Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego Konfederacja Lewiatan Kongres Polskiego Biznesu	Art. 1	<i>Postulat dochowania zasady 6-cio miesięcznego vacatio legis dla ustaw zwiększających obciążenia dla przedsiębiorców (zasada ogłoszona w umowie koalicyjnej w 2023 r., potwierdzona w ustawie deregulacyjnej z 2025 r.)</i> Wątpliwości budzi tryb rozpatrywania tak ważnego projektu z punktu widzenia gospodarki. Zgodnie z obietnicą koalicji rządzącej, a także przyjętymi w pierwszym półroczu 2025 r. ustawami deregulacyjnymi wszystkie akty prawne o znaczeniu gospodarczym, w tym te dotyczące zmian podatkowych, miał obowiązywać co najmniej 6-miesięczny okres vacatio legis. Dla przedsiębiorców liczących na przewidywalność i stabilność polskiego prawa zobowiązanie to ma kluczowe znaczenie. Związek Rzemiosła Polskiego zauważa, że konsultacje publiczne zaplanowano na wrzesień 2025 roku, a projekt ustawy pod obrady parlamentu trafi w ostatnim kwartale 2025 roku. Tymczasem czas wejścia w życie nowych regulacji to już 1 stycznia 2026 roku. Nawet jeśli przyjmiemy, że proponowane zmiany są ważne dla zdrowia publicznego, to nie powinny one stanowić wyłomu od dobrych praktyk, jakie zapowiadano w stosunku do osób prowadzących działalność gospodarczą. Zwłaszcza, że akurat z branżą alkoholową ustalono przed kilkoma laty tzw. mapę akcyzową, która zakłada roczne podwyżki akcyzy. W omawianym projekcie zdecydowano się jednak zwiększyć skalę planowanej podwyżki, co może powodować spadek zaufania do państwa. Przedsiębiorcy nie mogą być bowiem pewni czy rząd nie zachowa się podobnie także w przypadku innych regulacji. Koalicja rządząca złamała własne zobowiązanie wyborcze dotyczące zachowania półrocznego vacatio legis w przypadku zmian podatkowych. To podkopuje wiarygodność demokratycznych instytucji i zasadę, że państwo powinno dotrzymywać swoich obietnic wobec obywateli.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z zasadą wyrażoną w ustawie o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych - akty normatywne, które zawierają przepisy powszechnie obowiązujące i są ogłaszane w dziennikach urzędowych, wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Przepis ten wyraża minimalny standard okresu vacatio legis (wyr. TK z 10.12.2002 r., K 27/02). Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że ustawodawcy przysługuje określona przez przepisy prawa swoboda w kształtowaniu tego okresu; w pewnych okolicznościach ustawodawca może nawet zrezygnować z ustanowienia okresu vacatio legis. Uzasadnieniem swobody ustawodawcy w kwestii ustalenia czasu trwania okresu dostosowawczego, a nawet jego pominięcia, jest ważny interes publiczny (wyrok TK z dnia 18 listopada 2014 r. K 23/12). Interes ten przejawia się zwłaszcza w
-----	---	--------	---	---

	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców SUPERBET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o. Polskie Towarzystwo Gospodarcze Związek Rzemiosła Polskiego	Tego typu radykalne zmiany przepisów wymagają zapewnienia odpowiedniego czasu na dostosowanie po stronie przedsiębiorców. Projekt przewiduje wzrost obciążeń fiskalnych i choć konstrukcja samej opłaty cukrowej nie ulega zmianie, to wdrożenie nowych stawek wymaga istotnych przygotowań, takich jak: • aktualizacja systemów finansowo-księgowych w zakresie nowych stawek dla poszczególnych produktów objętych opłatą, • dostosowanie wewnętrznych plików kalkulacyjnych i narzędzi operacyjnych, • zapewnienie zgodności z nowymi regulacjami w procesach raportowania i rozliczeń. Czas przewidziany w projekcie jest zdecydowanie niewystarczający, aby przedsiębiorcy mogli podjąć odpowiednie działania. Rozwiązaniem może być wdrożenie sześciomiesięcznego okresu przygotowawczego lub całkowite wycofanie projektu, co pozwoli gospodarstwom na dostosowanie się do ewentualnych zmian. Omawiane zmiany zostały przedstawione opinii publicznej oraz skierowane do konsultacji społecznych na 4 miesiące przed zakończeniem roku, przy założeniu, że sam proces legislacyjny może trwać ok. 3 miesiące, w momencie kiedy w Sejmie RP złożony jest projekt ustawy, który zakłada wprowadzenia sześciomiesięcznego <i>vacatio legis</i> dla zmian w prawie podatkowym, w którym projektodawcy wskazują, że „System prawa powinien być przewidywalny, a podatnicy i inne podmioty prawa podatkowego nie powinni być zaskakiwani zmianami podatkowymi. Zatem dla zapewnienia odpowiedniego czasu na dostosowanie się przez nich do nowych przepisów, proponuje się wprowadzić zasadę, że w przypadku projektów ustaw podatkowych oraz projektów ustaw zmieniających ustawy podatkowe zawierających niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego (płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych	konieczności ochrony stabilności interesów finansowych państwa i zachowania równowagi budżetowej (wyrok TK z 12 grudnia 2012 r., K 1/12). Podmioty wskazują również, że wprowadzane przepisy spowodują konieczności aktualizacji systemów oraz konieczność dostosowania narzędzi, które spowodowane są wdrożeniem nowych stawek. Odnosząc się do powyższego podkreślić należy, w ślad za orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, że długość <i>vacatio legis</i> powinna zależeć od szeregu okoliczności, a zwłaszcza od przedmiotu i treści unormowań przewidzianych w nowych przepisach, w tym także od tego, jak dalece różnią się one od unormowań dotychczasowych. (wyrok TK z dnia 25 marca 2003 r. U 10/01). Jednocześnie same podmioty zauważają, że konstrukcja opłaty cukrowej nie ulegnie zmianie. Z uwagi na powyższe argumentacja przytoczona przez podmiot nie jest zasadna.
--	--	---	---

			oraz osób trzecich), wynikające w szczególności ze zwiększenia obciążeń, ograniczenia uprawnień, albo zmiany obowiązujących zasad opodatkowania, termin wejścia w życie tych przepisów powinien przypadać nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy (...)" Sytuację tę uważamy za nieakceptowalną, będącą przejawem lekceważenia przedsiębiorców i obywateli oraz oczekujemy, w przypadku nieodstąpienia od proponowanych w projekcie zmian, zapewnienia co najmniej 6 miesięcznego <i>vacatio legis</i>.	Dodatkowo zaznaczyć należy, że wymóg zachowania odpowiedniej <i>vacatio legis</i> należy odnosić nie do ochrony adresata normy prawnej przed pogorszeniem się jego sytuacji, ale do możliwości zapoznania się prezeń z nowym przepisem oraz do możliwości adaptacji do nowej regulacji prawnej (K 23/12). Odnosząc się natomiast do postulatu zapewnienia, co najmniej 6 miesięcznego <i>vacatio legis</i> wskazać należy, że ustawą z dnia 21 maja 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego w ustawie z dnia z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców dodano przepis wskazujący na konieczność zachowania 6-miesięcznego okresu <i>vacatio legis</i> w przypadku ustaw, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, a z których wynika zwiększenie obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorców. Zauważyć jednak należy, że przepis ten
--	--	--	---	---

				znajduje się w rozdziale 6 ustawy, dotyczącym zasad opracowywania projektów aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego.
14.	Polskie Stowarzyszenie Browarów Rzemieślniczych Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Federacja Przedsiębiorców PolskichF	Art. 1	Postulat rezygnacji z wprowadzania zmian stawek akcyzy przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej (piwo) Od sześciu lat spożycie piwa w Polsce systematycznie spada, a dzisiaj można już stwierdzić, że 2025 rok tego trendu nie odwróci i będzie siódmym kolejnym rokiem spadku spożycia piwa w naszym kraju. Co więcej, spożycie piwa systematycznie spada pomimo, na co wskazuje się w uzasadnieniu do projektu, rosnącej z roku na rok siły nabywczej konsumentów, co sprawia, że ten argument jest całkowicie chybiony. Pisząc wprost, Polacy mogą kupić coraz więcej alkoholu, ale tego nie robią. Zestawienie tych danych jednoznacznie wskazuje na fakt, że już od kilku lat to nie dostępność alkoholu i siła nabywczą konsumentów decydują o poziomie spożycia alkoholu w Polsce. W takiej sytuacji, argumentów „zdrowotnych” proponowanych zmian nie sposób obronić, a propozycja większej podwyżki akcyzy niż zawarta w mapie drogowej jest w obecnej sytuacji rynkowej i społecznej po prostu nieuzasadniona. Wprowadzenie proponowanych zmian w stawkach akcyzowych zdrowia Polaków nie poprawi, a może przyczynić się do pogłębienia spadku wpływów z akcyzy od piwa do budżetu. Jak wynika bowiem z rządowego sprawozdania z wykonania budżetu państwa za 2024 rok, piwo jest jedyną używką, z której wpływy akcyzowe spadają, mimo wzrostu stawek tego podatku. Celowe byłoby ujednolicenie systemu naliczania akcyzy na różne kategorie alkoholu, zamiast nagłego podnoszenia tych stawek. Opodatkowanie alkoholu w Polsce w przeliczeniu na jednostkę czystego alkoholu pozostaje w proporcji około 3:1 na korzyść piwa względem	Uwaga nieuwzględniona. Celem wprowadzenia mapy drogowej na napoje alkoholowe było przede wszystkim ograniczenie ich spożycia. Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Wzrost cen wynikał z inflacji w nieproporcjonalnie niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Jeżeli przy tym inne czynniki wpływają na spadek konsumpcji to przyczynia się to również do realizacji celu wprowadzenia mapy. Nie wyklucza to jednak powinności ustawodawcy do przywrócenia na skutek waloryzacji stawek

			wódki. Dysproporcję widać najlepiej w prostym porównaniu: w półlitrowej butelce wódki, za którą średnio należy zapłacić 31 zł, aż 71% ceny to podatki, akcyza i VAT, a w przypadku piwa kosztującego średnio 3,5 zł podatki stanowią jedynie 38% ceny. W efekcie 1 gram etanolu w piwie jest znacząco tańszy niż 1 gram etanolu w innych napojach alkoholowych, a każda kolejna podwyżka stawki akcyzy zwiększa jeszcze dysproporcję pomiędzy nimi. Tymczasem w większości państw Europy, m.in. w Irlandii, Szwecji, Francji, na Węgrzech, w Słowenii i Chorwacji, opodatkowanie oparte jest na zawartości czystego alkoholu (ABV). W 2024 roku system ten wprowadziła również Holandia, co dało wzrost dochodów z akcyzy od piwa i ograniczenie spożycia piw o wysokiej zawartości alkoholu.	parametrów, które były makroekonomiczną bazą ustaleń w zakresie pierwotnej mapy drogowej. Na uwadze mieć bowiem należy, że mapa drogowa przyjmowana została w określonych warunkach makroekonomicznych. Akcyza stanowiła wówczas określony procent ceny detalicznej poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych. Na skutek wysokiej inflacji proporcje te zostały zaburzone. Zmiana wysokości stawek umożliwi niwelację powstałej różnicy. Choć zmieni się nominalna wysokość stawek proporcja ich udziału w cenie detalicznej pozostanie zbliżona do tej, jaka była podstawa wprowadzania obowiązującej mapy drogowej. Na uwadze mieć ponadto należy, że na skutek wysokiej inflacji koszty opieki zdrowotnej wynikłe z nadużywania alkoholu są coraz większe. Zasadne jest aby wyższe koszty opieki znajdowały odzwierciedlenie we wzroście dochodów budżetowych i aby nie dopuszczać do pogłębiania dysproporcji między tymi kategoriami.
--	--	--	--	---

				Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Opodatkowanie piwa wg liczby stopni Plato wyrobu jest jedną z dopuszczonych metod naliczania akcyzy. Stosują je kraje regionu, w tym kraje o wiekowej tradycji warzenia piwa jak Niemcy, Czechy czy Austria. Nie jest to więc metoda dyskryminująca napoje spirytusowe, a wynika ona wprost z prawodawstwa wspólnotowego i jest powszechnie stosowana w krajach kultywujących tradycję spożywania piwa jako napoju o walorach smakowych a nie źródła „tanich procentów”. Przyjęta w kraju metoda obliczania akcyzy opiera się na tej tradycji. Piwo nie może być z założenia postrzegane jako napój konkurujący z wódką.
15.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego	Art. 1	<i>Postulat wycofania z ww. projektu ustawy zapisów podnoszących wysokość stawek podatku akcyzowego dla piwa ponad stawki zapisane w przyjętej w 2021 r. i obowiązującej do 2027 roku włącznie tzw. mapie akcyzowej dla piwa;</i> <i>Postulat dotyczący wprowadzenia obniżonej stawki akcyzy dla piw o zaw. alkoholu nieprzekraczającej 3,5%, co jest zgodne z dyrektywą UE oraz art. 10 UWT czyli polityką podatkową prowadzącą do</i>	Uwaga nieuwzględniona. Statystyki pokazują, że wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Wzrost cen wynikał z inflacji w nieproporcjonalnie

			przekierowania konsumpcji w kierunku wyrobów o mniejszej zawartości alkoholu. Ww. podwyżki, ogłoszone w sytuacji pogarszania się koniunktury na rynku piwowarskim, nie tylko pogorszą jeszcze bardziej sytuację naszej branży, ale również negatywnie wpłyną na kondycję budżetu państwa. Podważają one również zaufanie przedsiębiorców naszej branży do obecnego rządu, który wbrew powszechnie znanym faktom dotyczącym kondycji naszej branży, nie daje nam szans na odbudowanie rynku po epidemii COVID-19 i związanych z nią ograniczeniach. Branża piwowarska jest istotną częścią Polskiej gospodarki, która odpowiada za 0,56% krajowego PKB. Jej bezpośredni wkład do budżetu wynosi 18 mld złotych rocznie w formie podatków CIT, PIT, VAT, a także w formie akcyzy. Zaproponowane rozwiązania będą miały negatywny wpływ na sytuację budżetową, z uwagi na spadek przychodów z tytułu podatków płaconych bezpośrednio, ale także z uwagi na uderzenie we wszystkie podmioty w łańcuchu wartości – od producentów rolnych, przez wytwórców opakowań aż po dystrybutorów w postaci handlu detalicznego i gastronomii. To łącznie 85 tysięcy osób, które znajdują zatrudnienie dzięki produkcji i sprzedaży piwa, przy czym w latach 2020 -2024 zatrudnienie generowane przez naszą branżę spadło o 30 tysięcy miejsc pracy. Szacujemy, że dodatkowy spadek sprzedaży na rynku piwa, związany z zaplanowanym podniesieniem stawki podatku akcyzowego, wyniesie ok. 5%. Ponadto szacujemy dalszy spadek rynku związany z trendami konsumenckimi i demograficznymi oraz spadek wynikający z wejścia w życie systemu kaucyjnego, co w połączeniu z ww. ubytkiem może skutkować nawet 20% zmniejszeniem się rynku w 2026 r. To wartość, która oznacza zamykanie kolejnych browarów różnej wielkości, a co za tym idzie - spadek zatrudnienia, zarówno bezpośredniego, jak i pośredniego, generowanego przez naszą branżę. Ze wspomnianych 85	niskim stopniu ma odniesienie do napojów alkoholowych. Akcyza jest jednym ze składowych ceny detalicznej. W sytuacji zatem, gdzie w cenie tych wyrobów nie znajduje pełnego odzwierciedlenia wskaźnik inflacji za ostatnie lata waloryzacja stawek pomoże ograniczyć istotnie większą dostępność tych wyrobów. Mapa drogowa przyjmowana została w określonych warunkach makroekonomicznych. Akcyza stanowiła wówczas określony procent ceny detalicznej poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych. Na skutek skokowego wzrostu inflacji proporcje te zostały zaburzone. Zmiana wysokości stawek umożliwi zniwelowanie powstałej różnicy. Choć zmieni się nominalna wysokość stawek proporcja ich udziału w cenie detalicznej pozostanie zbliżona do tej, jaka była podstawą wprowadzania obowiązującej mapy drogowej. Na uwadze mieć ponadto należy, że na skutek wysokiej inflacji koszty opieki zdrowotnej wynikłe z nadużywania alkoholu są coraz większe. Zasadne jest aby zwiększone koszty opieki
--	--	--	---	--

		tysięcy miejsc pracy może ubywać w wyniku tych zmian kolejne kilkanaście tysięcy osób. <u>Rynek piwa w Polsce zmniejsza się systematycznie od 2019 r.</u> Od 6 lat rynek piwa w Polsce pozostaje w trendzie spadkowym. W 2019 r. produkcja krajowa piwa wg GUS wyniosła 39.744 mln hl, podczas gdy w 2024 r. spadła do poziomu 34.560 mln hl, co oznacza spadek o 5.184 mln hl (-13%). Trend spadkowy obserwowany jest również w 2025 r. Wg danych GUS, w pierwszym półroczu spadek ten wyniósł 6,9% r-d-r. Wstępne dane za miesiące letnie (lipiec-sierpień) wskazują, że możliwe jest osiągnięcie dwucyfrowej dynamiki spadku konsumpcji piwa. Oznaczać to będzie najwyższy spadek wolumenu sprzedaży piwa po 1989 roku. Proces ten jest w niewielkim stopniu rekompensowany znaczącym wzrostem segmentu piw bezalkoholowych. Ich udział w rynku, pomimo wzrostu o 57% w latach 2019-2024, pozostaje na poziomie ok. 7% i nie jest w stanie zmienić diametralnie sytuacji na rynku piwa, który spada. Warto w tym kontekście wspomnieć, że inwestycje w piwa bezalkoholowe to sposób branży piwowarskiej na dostosowanie się do zmieniającego się rynku i stworzenie, bardzo istotnej z perspektywy społecznej, alternatywy dla osób, które rezygnują z alkoholu lub ograniczają jego spożycie. <u>Podwyżki stawek akcyzy nie przynoszą adekwatnie wyższych wpływów budżetowych.</u> W powyżej przedstawionym okresie, czyli od 2019 r. stawka podatku akcyzowego od piwa wzrosła z poziomu 7,79 zł za stopień Plato/hl do poziomu 10,40 zł za stopień Plato/hl, czyli o łącznie 33,5%. Jednocześnie, wpływy do budżetu państwa z tytułu podatku akcyzowego od piwa wzrosły z poziomu 3,35 mld zł w 2019 r. do 3,66 mld zł w 2024 r. co oznacza wzrost o 9,3%. Istotny spadek wolumenu w okresie 2019 – 2024 spowodowany był m.in. istotnym wzrostem średniej ceny piwa, który przekroczył 40%.	znajdowały odzwierciedlenie w wyższych dochodach budżetowych i aby nie dopuszczać do pogłębiania dysproporcji między tymi kategoriami. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Branża producentów piwa i ich dostawcy z rynku rolnego jak każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązani są do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek akcyzy. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej.
--	--	--	---

		Na wzrost cen wpływ miała również podwyżka stawek podatku akcyzowego. Zaproponowane w projekcie ustawy zwiększenie tempa wzrostu stawek akcyzy od piwa spowoduje presję na dalszy wzrost ceny i tym samym przyczyni się do mocniejszego hamowania popytu. O ile według tzw. mapy akcyzowej wzrost stawek miał wynieść 40,5% na przestrzeni lat 2022-2027, to według obecnego przedłożenia wzrost ten przekroczyłby 60%. W warunkach malejącej inflacji (ostatni odczyt na poziomie 2,9%) byłby to wzrost znaczący. <u>Podwyżki podatków uderzają w gospodarkę, budżet i miejsca pracy.</u> Zmniejszony wolumen piwa, w wys. 5 mln hl, stanowi wartość rynkową ok. 3,5 mld złotych. Zatem tylko z tytułu podatku VAT od tej utraconej z rynku wielkości, budżet poniósł ubytek w wys. przekraczającej 600 mln zł w 2024 r. Do tego należałoby doliczyć negatywne skutki po stronie całego łańcucha wartości branży piwowarskiej, czyli zmniejszone dostawy surowców, opakowań, obrotów w handlu detalicznym itp. Według raportu poświęconego wpływowi sektora piwowarskiego na polską gospodarkę, opracowanego przez Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE w lipcu 2025 r., wytwarzanie i sprzedaż piwa generują łączne zatrudnienie w wys. 85 tysięcy osób w przeliczeniu na pełne etaty. W podobnym raporcie opracowanym przez Deloitte w 2020 r. zatrudnienie oszacowano na 115 tys. etatów, co oznacza ubytek 30 tysięcy miejsc pracy. Już teraz mamy do czynienia z nadwyżką mocy produkcyjnych w browarach w wys. co najmniej 10 mln hl. Większość zakładów wykorzystuje swój potencjał w granicach 70%. Dalsze zmniejszanie się wolumenu piwa na rynku krajowym będzie powodować presję na poszukiwanie oszczędności, w postaci zamykania browarów, począwszy od tych, które mają najmniejszy potencjał produkcyjny lub najniższe wykorzystanie swoich mocy. Przykładem takiej sytuacji jest zamknięty w 2023 r. browar w Leżajsku. Proces ten znacząco przyspieszy w miarę jak spadki na rynku będą się	Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych. Propozycja wprowadzenia obniżonej stawki akcyzy dla piw o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5% wykracza poza ramy projektu ustawy będącego przedmiotem konsultacji.
--	--	---	--

			nasilać, np. z powodu szybszego tempa podwyżki podatków. Podsumowując – podwyżki akcyzy prowadzą do przyspieszenia tempa kurczenia się produkcji piwa w Polsce, a tym samym do zmniejszenia ogółu wpłacanych podatków z tytułu funkcjonowania branży, które nie są rekompensowane nominalnym zwiększeniem wpływów z tytułu samej akcyzy. <u>Akcyza od piwa w Polsce rośnie i jest wyższa niż w krajach ościennych.</u> Stawka akcyzy w Polsce mieści się w średniej UE, zarówno pod względem jej wysokości nominalnej jak i pod względem relacji do stawek za inne wyroby alkoholowe. Jest w pełni zgodna z Dyrektywą UE. Obecnie w 12 krajach UE stawka akcyzy od piwa jest niższa niż w Polsce. Do krajów tych zalicza się m.in. kraje posiadające silny przemysł piwowarski czyli Niemcy, Czechy, Austrię czy Belgię. Kolejne podwyżki akcyzy w Polsce prawdopodobnie sprawią, że podatek ten w naszym kraju będzie wyższy niż w większości innych krajów UE – będziemy mieli akcyzę na poziomie Danii, czyli jednego z najbogatszych krajów na świecie. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że wśród krajów, które mają niższą akcyzę niż Polska znajdują się 3 kraje ościenne, które charakteryzują się bardzo rozwiniętym przemysłem piwowarskim oraz posiadają najdłuższą granicę lądową z Polską, czyli Czechy, Niemcy i Słowacja. We wszystkich tych krajach również średnia cena piwa jest niższa niż w Polsce. Dalsze rozwarstwianie się cen pomiędzy Polską a wymienionymi krajami będzie prowadziło do rozwoju turystyki zakupowej czyli prywatnego przywozu piwa do Polski, co już następuje. Zważywszy na długość granicy, swobodę przemieszczania się i gęstość zaludnienia można spodziewać się efektu w skali istotnej dla całego rynku piwa w Polsce.	
--	--	--	--	--

		<u>Dostępność ekonomiczna piwa jest sztucznym parametrem, niezwiązanym z realnym poziomem konsumpcji, ani realnymi dochodami większości Polaków.</u> W uzasadnieniu projektu wskazuje się na rosnącą dostępność ekonomiczną piwa, wyliczaną jako iloraz średniego wynagrodzenia i średniej ceny. Warto jednak zwrócić uwagę, że jest to czysto teoretyczne wyliczenie, nie znajdujące pokrycia w realnych zachowaniach konsumentów. Nawet jeśli matematycznie każdego z konsumentów stać na więcej, to nie przekłada się to na zwiększone zakupy i spożycie piwa. Jak wynika z danych, konsumenci mogą teoretycznie kupić więcej, ale w praktyce kupują mniej. Spadek ten w latach 2019-2024 wyniósł niemal 16 litrów piwa per capita. Naszym zdaniem ważniejszym parametrem jest kryterium dochodu rozporządzalnego, a nie czysto statystyczna dostępność ekonomiczna. Ograniczenie zakupów piwa jest konsekwencją ograniczania wydatków konsumpcyjnych przez gospodarstwa domowe, których realny dochód rozporządzalny również dotknięty był skutkami inflacji. Jak wylicza GUS, „w 2022 r. sytuacja materialna gospodarstw domowych, pomimo wzrostu przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego, realnie pogorszyła się.” Również w kolejnym roku, dochód rozporządzalny wzrósł realnie o 2,1 proc. pomimo nominalnego wzrostu o 13,7 proc. Powyższe oznacza, że wzrost średnich cen piwa był wyższy niż realny wzrost dochodu rozporządzalnego pomimo, iż nominalnie gospodarstwa domowe dysponowały wyższymi dochodami. <u>Branża piwowarska jest pod presją ogromnych kosztów inwestycji w system kaucyjny.</u> Wchodzący od 1 października br. system kaucyjny na opakowania po napojach obejmuje puszki i butelki wykorzystywane przez producentów piwa. Oznacza to, że muszą oni partycypować w inwestycji na dużą skalę, jaką jest utworzenie systemu kaucyjnego na terenie kraju. W tym samym czasie producenci innych rodzajów	
--	--	---	--

		alkoholu, w związku z tym, że wykorzystują prawie wyłącznie butelki szklane jednorazowe, nie ujęte w systemie kaucyjnym, nie ponoszą tych kosztów. Co więcej, do napojów alkoholowych nie będzie naliczana kaucja w momencie zakupu, podczas gdy do puszek i butelek z piwem taka dodatkowa kwota się pojawi. Należy pamiętać, że dla części konsumentów piwo i wyroby spirytusowe są w części substytucyjne, więc kaucja może mieć wpływ na strukturę cen oraz zmienić strukturę rynku w sposób niekorzystny dla piwa. Jak pokazują dostępne dane z innych krajów, które wdrażały system kaucyjny, wszędzie wiązało się to ze spadkiem wolumenu piwa na rynku, zwłaszcza w początkowym okresie. Planowana zwiększona podwyżka akcyzy zbiega się w czasie z okresem największych inwestycji w system kaucyjny i największych możliwych perturbacji rynkowych z tym związanych. Problemy te zupełnie nie dotyczą innych rodzajów alkoholu. Jednocześnie Polski rząd przygotowuje się do wdrożenia systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów, który – podobnie jak system kaucyjny – spowoduje wzrost kosztów naszej branży w kolejnym obszarze. <u>Spadek spożycia alkoholu w Polsce</u> Według najnowszych danych Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, w 2024 r. całkowite spożycie czystego alkoholu na głowę mieszkańca wyniosło 8,8 litra i było niższe o 1 litr od najwyższego wskazania w 2019 r. Spożycie zmniejsza się trzeci rok z rzędu, a biorąc pod uwagę dane z bieżącego roku, również odnotowany będzie spadek za rok 2025 . Na spadek o 1 litr składa się zmniejszenie o 0,6 litra spożycia piwa, 0,3 litra spożycia wyrobów spirytusowych i 0,1 litra wina. Widać więc, że piwo odpowiada za 60% zmniejszonego spożycia alkoholu w Polsce. Jest to trend stały, wynikający zarówno z polityki podatkowej państwa,	
--	--	--	--

			jak też zmieniających się trendów konsumenckich oraz zaostrzonej polityki alkoholowej (prohibicja nocna w miastach).	
16.	Stowarzyszenie Winnic Pomorza Zachodniego	Art. 1	Postulat: - wycofania się z propozycji uderzających w sektor winiarski podwyżek akcyzy w latach 2026-2027. - powrotu do harmonogramu wzrostu stawek akcyzy zgodnego z Akcyzową Mapą. - przeprowadzenia szczegółowej analizy wpływu zmian podatkowych na sektor winiarski i gospodarkę regionalną. - uwzględnienie specyfiki rynku winiarskiego w polityce akcyzowej. <u>Ryzyko wzmocnienia szarej strefy i opłakane skutki fiskalne</u> Doświadczenia międzynarodowe wyraźnie wskazują, że nadmierne obciążenia fiskalne w sektorze alkoholowym prowadzą do rozwoju szarej strefy. W Polsce jej wartość szacuje się już na 1,3 mld zł rocznie. Skokowe podwyżki zachęcą konsumentów do zakupu alkoholu z nielegalnych źródeł lub importu z krajów o niższych stawkach podatkowych. W efekcie, realne wpływy do budżetu mogą znacząco spaść, a państwo poniesie straty zarówno fiskalne, jak i wizerunkowe. <u>Naruszalność zasad pewności prawa i stabilności regulacji.</u> Projekt ustawy w ogromnym stopniu odbiega od przyjętej w 2022 r. Akcyzowej Mapy, która zakładała stopniowy, 5% roczny wzrost stawek. Nagła zmiana tej polityki podważa zaufanie nas jako plantatorów do państwa, łamiąc zasadę przewidywalności prawa. Dodatkowo, brak zachowania półrocznego czasu przygotowawczego stoi w sprzeczności z deklaracjami koalicji rządzącej, która zobowiązała się do zapewnienia odpowiedniego okresu dostosowawczego dla zmian podatkowych.	Uwaga nieuwzględniona. Dostępność alkoholu w Polsce jest zbyt duża, stąd wprowadzona w 2022 r. akcyzowa mapa drogowa wymaga aktualizacji. Podwyższenie stawek akcyzy na wszystkie napoje alkoholowe ma na celu przede wszystkim ograniczenie spożycia tych napojów, a w konsekwencji redukcję negatywnych skutków społecznych, wiążących się z nadużywaniem alkoholu. Proponowana aktualizacja stawek akcyzy w obowiązującej do 2027 r. akcyzowej mapie drogowej nie narusza zasady zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa. Dotychczas obowiązujące stawki akcyzy były skalkulowane w oparciu o całkowicie inne parametry makroekonomiczne, które nie mogły, w okresie kiedy tworzone obowiązujące regulacje (2021r.), uwzględniać skokowego wzrostu inflacji spowodowanego wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się relatywnie tańsze niż

				prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów. Zatem zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidywalnych zdarzeń geopolitycznych determinujących sytuację na rynku napojów alkoholowych. Zdarzenia te w sposób zasadniczy zmieniły, uzgodnione z branżą napojów alkoholowych, strategie akcyzowe. Akcyzowa mapa drogowa w swoich założeniach miała na celu ograniczenie dostępności cenowej ww. wyrobów. Wzrost wynagrodzeń pociągający za sobą wzrost dostępności cenowej alkoholu zdezaktualizował dotychczasową akcyzową mapę drogową. Dlatego konieczna stała się rewizja obowiązujących stawek akcyzy w oparciu o nowe, skorygowane parametry makroekonomiczne. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie.
--	--	--	--	--

				Ocena Skutków Regulacji zawiera wyjaśnienie przesłanek i skutków projektowanych zmian. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje ciągły nadzór nad rynkiem wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce nie jest relatywnie duża i podlega stałemu monitorowaniu. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na celu ujawnianie i eliminowanie niekorzystnych zjawisk. Waloryzacja stawek akcyzy dotyczy wszystkich rodzajów napojów alkoholowych. W jej wyniku zachowana zostanie relacja wysokości stawek na poszczególne napoje alkoholowe. Sytuacja producentów wina nie ulegnie więc pogorszeniu na tle wytwórców innego rodzaju napojów alkoholowych.
17.	Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza	Art. 1	<i>Apel o podjęcie konstruktywnego dialogu nie tylko na temat stawek akcyzy dla całego rynku napojów alkoholowych, ale także rozwiązań upraszczających regulacje.</i> Chcemy jednocześnie wskazać na inny obszar regulowany przez rzeczoną ustawę w Dziale VI; mianowicie system zasad nanoszenia	Uwaga nieuwzględniona. Zasadność aktualizacji stawek akcyzy na napoje alkoholowe wynika z rosnącej dostępności

			znaków akcyzowych. W szczególności w przypadku importerów win są one nie tylko problemem logistycznym, ale i wymiernym kosztem. Wina, w obrocie wewnątrzwspólnotowym w trybie EMCS podlegają obowiązkowi nanoszenia polskich znaków akcyzowych, co oznacza, że importer musi opłacić usługę naniesienia znaków akcyzowych u producenta lub partnera logistycznego działającego na terenie Polski. Obowiązek ten realizowany poza Polską lub w Polsce jest zawsze związany z wymiernymi kosztami, często przekraczającymi wartość samej akcyzy w przeliczeniu za butelkę wina.	cenowej alkoholu w Polsce. Podwyższenie stawek akcyzy na wszystkie napoje alkoholowe ma na celu przede wszystkim ograniczenie spożycia tych napojów, a w konsekwencji redukcję negatywnych skutków społecznych, wiążących się z nadużywaniem alkoholu. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Kwestia nanoszenia banderol wykracza poza zakres przedmiotowy projektu.
18.	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	Zarzut nieuzasadnionej podwyżki stawek podatku akcyzowego na wyroby alkoholowe o 15% w 2026 r. i kolejne 10% w 2027 r. Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu do projektu ustawy mająca wykazać potrzebę podwyższenia stawek podatku akcyzowego na alkohol jest oparta na wadliwych тезach, a w konsekwencji prowadzi do nieprawdziwych wniosków. W uzasadnieniu wskazano na rosnącą dostępność ekonomiczną alkoholu wyliczaną jako iloraz średniego wynagrodzenia w gospodarce i średniej ceny wyrobu. Jest to jednak czysto teoretyczne wyliczenie nieznajdujące pokrycia w rzeczywistości, a co najważniejsze w zachowaniu konsumentów. Nawet jeśli matematycznie konsumentów stać na więcej butelek piwa, wódki, czy wina, to nie jest tak w rzeczywistości, gdyż wzrost wszystkich innych towarów i usług, który (biorąc pod uwagę strukturę wydatków danego obywatela) jest wyższy	Uwaga nieuwzględniona. W debacie publicznej dla zobrazowania zjawisk o charakterze ekonomicznym w kontekście dostępności cenowej z reguły występuje odniesienie do wysokości średnich zarobków. Jednak, niezależnie od tego do jakiej miary dochodów odniesiemy ceny detaliczne napojów alkoholowych potwierdzi się wzrost ich dostępności. Branża wytwórców napojów alkoholowych, w tym piwa, jak

		niż wskaźnik inflacji, może oznaczać, że nawet przy istotnym wzroście przeciętnego wynagrodzenia, po uwzględnieniu wzrostu kosztów życia, realne dochody nie wzrosły, a w przypadku osób słabiej zarabiających spadły. Stąd ważniejszym parametrem jest kryterium dochodu rozporządzalnego, a nie czysto statystyczna dostępność ekonomiczna. Jak wylicza GUS, „w 2022 r. sytuacja materialna gospodarstw domowych, pomimo wzrostu przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego, realnie pogorszyła się.” (por. https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/dochody-wydatki-i-warunki-zycia-ludnosci/sytuacja-gospodarstw-domowych-w-2022-r-w-swietle-badania-budzetow-gospodarstw-domowych,3,22.html). Również w kolejnym roku, dochód rozporządzalny wzrósł realnie jedynie o 2,1 proc. pomimo nominalnego wzrostu o 13,7 proc. Powyższe oznacza, że np. wzrost średnich cen alkoholu był wyższy niż realny wzrost dochodu rozporządzalnego pomimo, że nominalnie gospodarstwa domowe dysponowały wyższymi dochodami. Uwzględniając powyższe, uzasadnienie do projektu ustawy opiera się na wadliwych założeniach, a tym samym prowadzi do nieprawdziwych wniosków dotyczących wzrostu dostępności ekonomicznej alkoholu. Ponadto projektodawca odwołuje się do średniego wynagrodzenia (ok. 8 tys. zł brutto) i wylicza dostępność ekonomiczną w oparciu o tę wartość. Tymczasem mediana wynagrodzeń jest znacznie niższa od średniego wynagrodzenia i kształtuje się w okolicach 6,6 tys. zł brutto. Czyli połowa pracujących Polaków zarabia poniżej tej kwoty. Wzrost średniego wynagrodzenia pochodzi w największym stopniu ze wzrostu (często znaczącego) mniejszości pracowników. Zatem można mówić o wzroście dostępności ekonomicznej alkoholu wyłącznie dla niewielkiej części najlepiej zarabiających Polaków, podczas gdy większość stać realnie na coraz mniej. Nawet 25% pracowników otrzymuje wynagrodzenie na określonym minimalnym poziomie i te osoby stać na coraz mniej, a nie na coraz więcej. Zaproponowany przez Rząd wzrost	każdy z uczestników obrotu gospodarczego zobowiązana jest do ponoszenia ciężarów obciążeń podatkowych. Specyfiką akcyzy na napoje alkoholowe jest to, iż jest ona obliczana jako kwota należna od określonej ilości. W przeciwieństwie do innych danin jak VAT, czy podatki dochodowe nie stanowi ona procentowo określonego udziału w cenie czy osiągniętym dochodzie. Wpływy z tej daniny nie podlegają więc z natury rzeczy samoistnej waloryzacji. Planowana zmiana ma na celu zniwelowanie powstałej różnicy między tempem wzrostu cen i stawek. Wysokość projektowanych podwyżek stawek nie wykracza więc poza potrzebę urealnienia mapy drogowej. Przemawia za nią również, a może przede wszystkim, potrzeba finansowania wyższych kosztów leczenia negatywnych skutków spożywania alkoholu. W takim kontekście zmiana mapy nie narusza wcześniej wypracowanych ustaleń i respektuje interesy branży i jej dostawców z rynków rolnych. Waloryzacja stawek akcyzy dotyczy wszystkich rodzajów napojów
--	--	---	---

			płacy minimalnej na 2026 r. wynosi 3% - widać więc, że realna siła nabywcza pracowników nie wzrośnie. Powoływanie się zatem na takie kryterium uważamy za błędne i nie mające pokrycia w realiach życia codziennego większości obywateli. Przedstawione uzasadnienie do projektu ustawy, ze względu wadliwe założenia i błędne wnioski, nie ma prawa i nie uzasadnia wprowadzenia podwyżek akcyzy na wyroby alkoholowe, stąd projektodawcy powinni odstąpić od proponowanych zmian. Wadliwość uzasadnienia dla wprowadzenia podwyżek znajduje także potwierdzenie w spadającej konsumpcji alkoholu we wszystkich kategoriach. Według najnowszych danych Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom w 2024 r. całkowite spożycie czystego alkoholu na głowę mieszkańca wyniosło 8,8 litra i było niższe o 1 litr od najwyższego wskazania w 2019 r. (9,8 l). https://kcpu.gov.pl/wp-content/uploads/2025/09/Spozycie-napojow-alkoholowych2024.pdf. Spożycie zmniejsza się trzeci rok z rzędu, a biorąc pod uwagę dane z bieżącego roku, w którym również wystąpi spadek, będzie to czwarty rok z rzędu spadku spożycia alkoholu. Na spadek o 1 litr składa się zmniejszenie o 0,6 litra spożycia piwa, 0,3 litra spożycia wyrobów spirytusowych i 0,1 litra wina. Polska znajduje się w średniej krajów europejskich pod względem konsumpcji alkoholu. Według danych WHO za 2020 r. zajmowała 7. miejsce w Europie, m.in. za Austrią, Czechami, Łotwą, Litwą czy Bułgarią. Od 6 lat rynek piwa w Polsce pozostaje w trendzie spadkowym. W 2019 r. produkcja krajowa piwa wg GUS wyniosła 39.744 mln hl, podczas gdy w 2024 r. spadła do poziomu 34.560 mln hl co oznacza spadek o 5.184 mln hl (-13%). Tendencja spadkowa obserwowana jest również w 2025 r. wg danych GUS, w pierwszym półroczu spadek ten wyniósł 6,9% rdr. Wstępne dane za miesiące letnie (lipiec-sierpień) wskazują, że możliwy jest dwucyfrowy spadek konsumpcji piwa. Spadki konsumpcji piwa są	alkoholowych. W jej wyniku zachowana zostanie relacja wysokości stawek na poszczególne napoje alkoholowe. Sytuacja producentów piwa nie ulegnie więc pogorszeniu na tle wytwórców innego rodzaju napojów alkoholowych. Nie można także zapominać o tym, że większość alkoholu etylowego spożywanego w Polsce, mimo zachodzących zmian, pochodzi z piwa.
--	--	--	---	--

			w niewielkim stopniu rekompensowane znaczącym wzrostem segmentu piw bezalkoholowych, jednak udział tych produktów w rynku na poziomie ok. 7% nie jest w stanie zmienić diametralnie sytuacji na rynku. Od 2019 r. wolumen tych piw zwiększył się o 57% i wykazuje nadal tendencję zwyżkową. W ten sposób branża piwowarska dostosowuje się do zmieniającego się rynku i oferuje alternatywę dla osób, które rezygnują z alkoholu lub ograniczają jego spożycie. Podobnie sytuacja wygląda na rynku mocnych alkoholi, gdzie sprzedaż wyrobów spirytusowych spadła na przestrzeni lat 2021-2024 o 15% i 5,21% w I kwartale 2025 r. Tym samym nie można zgodzić się z koniecznością większych niż już zaplanowane podwyżek podatku akcyzowego, gdyż od wielu lat sprzedaż wyrobów akcyzowych spada. Podwyżki stawek akcyzy nie przynoszą oczekiwanych wpływów budżetowych. W okresie od 2019 r. stawka podatku akcyzowego od piwa wzrosła z poziomu 7,79 zł za stopień Plato/hl do poziomu 10,40 zł za stopień Plato/hl, czyli o łącznie 33,5%. Jednocześnie, wpływy do budżetu państwa z tego tytułu wzrosły z poziomu 3,35 mld zł w 2019 r. do 3,66 mld zł w 2024 r. co oznacza wzrost o 9,3%. W przypadku wyrobów spirytusowych w 2022 r. wpływy do budżetu z akcyzy wyniosły 10,4 mld zł, a w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) pozostały na tym samym poziomie (10,3 mld zł). Im wyższy podatek akcyzowy, tym większa zachęta dla nielegalnych producentów i sprzedawców alkoholu do działania w szarej strefie. Instytut Prognoz i Analiz Gospodarczych szacuje, że w 2023 r. w szarej strefie zakupiono ok. 18 mln litrów alkoholu 100%, co jest równoznaczne z utratą wpływów budżetowych rzędu 1,3 mld zł. Ale alkohol z nieznanego źródła to również poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów. O ile według tzw. mapy akcyzowej wzrost stawek na wyroby alkoholowe miał wynieść 40,5% na przestrzeni lat 2022-2027, to według obecnego przedłożenia wzrost ten przekroczyłby 60%. W konsekwencji nieprawidłowe jest także założenie wyższych wpływów budżetowych po wprowadzeniu tak wysokich podwyżek.	
--	--	--	--	--

			Nie można także pominąć faktu, że podwyżki podatków uderzają w gospodarkę, kondycję firm, budżet państwa i miejsca pracy. Zmniejszony wolumen sprzedaży piwa w wysokości 5 mln hl stanowi wartość rynkową ok. 3,5 mld złotych. Zatem tylko z tytułu podatku VAT od tej utraconej z rynku wielkości, budżet poniósł ubytek w wysokości przekraczającej 600 mln zł w 2024 r. Do tego należałoby doliczyć negatywne skutki po stronie całego łańcucha wartości branży piwowarskiej czyli zmniejszone dostawy surowców, opakowań, obrotów w handlu detalicznym itp. Według raportu poświęconego wpływowi sektora piwowarskiego na polską gospodarkę opracowanego przez Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE w lipcu 2025 r. wytwarzanie i sprzedaż piwa generuje łączne zatrudnienie w wysokości 85 tysięcy osób w przeliczeniu na pełne etaty. W podobnym raporcie opracowanym przez Deloitte w 2020 r. zatrudnienie oszacowano na 115 tys. etatów co oznacza ubytek 30 tysięcy miejsc pracy. Już teraz mamy do czynienia z nadwyżką mocy produkcyjnych w browarach w wysokości co najmniej 10 mln hl. Większość zakładów wykorzystuje swój potencjał w granicach 70%. Dalsze zmniejszanie się wolumenu piwa na rynku krajowym będzie powodować presję na poszukiwanie oszczędności w postaci zamykania browarów i zwalniania pracowników, począwszy od tych, które mają najmniejszy potencjał produkcyjny lub najniższe wykorzystanie swoich mocy. Proces ten znacząco przyspieszy w miarę jak spadki na rynku będą się nasilać np. z powodu szybszego tempa podwyżki podatków. Podsumowując – podwyżki akcyzy prowadzą do przyspieszenia tempa kurczenia się rynku piwa, a tym samym do zmniejszenia ogółu wpłacanych podatków z tytułu funkcjonowania branży, które nie są rekompensowane nominalnym zwiększeniem wpływów z tytułu samej akcyzy. Akcyza od piwa w Polsce rośnie i jest wyższa niż w krajach ościennych. Stawka akcyzy w Polsce mieści się w średniej UE zarówno pod względem jej wysokości nominalnej jak i pod względem relacji do	
--	--	--	--	--

			stawek za inne wyroby alkoholowe. Jest w pełni zgodna z Dyrektywą UE. Obecnie w 12 krajach UE stawka akcyzy od piwa jest niższa niż w Polsce. Do krajów tych zalicza się m.in. kraje posiadające silny przemysł piwowarski czyli Niemcy, Czechy, Austrię czy Belgię. Kolejne podwyżki akcyzy w Polsce prawdopodobnie sprawią, że podatek ten w naszym kraju będzie wyższy niż w większości innych krajów UE. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że wśród krajów, które mają niższą akcyzę niż Polska znajduje się trzech naszych sąsiadów, którzy mają bardzo rozwinięty przemysł piwowarski oraz posiadają najdłuższą granicę lądową z Polską, czyli Czechy, Niemcy i Słowacja. We wszystkich tych krajach również średnia cena piwa jest niższa niż w Polsce. Dalsze rozwarstwianie się cen pomiędzy Polską a wymienionymi krajami będzie prowadziło do rozwoju turystyki zakupowej, czyli prywatnego przywozu piwa do Polski. Zważywszy na długość granicy, swobodę przemieszczania się i gęstość zaludnienia można spodziewać się efektu w skali istotnej dla całego rynku piwa w Polsce. Wchodzący od 1 października br. system kaucyjny na opakowania po napojach obejmuje puszki i butelki wykorzystywane przez producentów piwa. Planowana zwiększona podwyżka akcyzy zbiega się w czasie z okresem największych inwestycji w system kaucyjny i największych możliwych perturbacji rynkowych z tym związanych.	
19.	Kongres Polskiego Biznesu Polskie Towarzystwo Gospodarcze	Art. 1	<i>Postulat zaniechania podwyżki akcyzy na napoje alkoholowe w planowanej wysokości i powrót do ustaleń Akcyzowej Mapy Drogowej</i> <i>Postulat wprowadzenie mechanizmu ujednoliconego naliczania akcyzy na wszystkie rodzaje alkoholi według zawartości czystego alkoholu</i> Sprzedaż legalnych napojów spirytusowych spada już od kilku lat (spadek o 15% w ciągu trzech lat). Dzieje się to za sprawą naturalnych procesów gospodarczych, które wraz ze wzrostem zamożności i	Uwaga nieuwzględniona Skala prognozowanych spadków konsumpcji nie uzasadnia również twierdzenia, że projektowane zmiany doprowadzą do załamania handlu oraz radykalnego pogorszenia sytuacji dostawców z rynków rolnych. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w

		optymizmu obywateli, pociągają ze sobą naturalną zmianę preferencji. Cel zdrowotny, którym rząd posługuje się argumentując podwyżkę akcyzy, jest więc pozorny, bo realizowany jest w inny sposób. Symptomatyczne dla kwestii podnoszenia podatków jest natomiast, że w tym samym czasie rośnie szara strefa, która jest szacowana na poziomie 1,3 mld złotych. Elastyczność cenowa popytu na napoje spirytusowe wynosi -1,37, co oznacza, że wzrost cen o 1% powoduje spadek popytu o 1,37%. W świetle tych danych, planowana podwyżka akcyzy nie tylko nie zwiększy wpływów do budżetu państwa, ale najprawdopodobniej je zmniejszy, prowadząc jednocześnie do: • dalszego rozwoju szarej strefy i nielegalnej produkcji alkoholu • zwiększenia zakupów transgranicznych w krajach o niższych stawkach akcyzy • osłabienia konkurencyjności polskich producentów na rynku europejskim • negatywnego wpływu na rolnictwo, które dostarcza 1,6 mln ton zbóż rocznie dla przemysłu spirytusowego. Szczególnie dotkliwe skutki planowana podwyżka będzie miała dla małego handlu detalicznego i gastronomii. Dla tych podmiotów sprzedaż wyrobów alkoholowych stanowi znaczącą część obrotów, a spadek sprzedaży bezpośrednio przełoży się na pogorszenie sytuacji finansowej. Oznacza to niszczenie spontanicznego porządku rynkowego i ograniczanie możliwości rozwoju przedsiębiorczości na poziomie lokalnym. Ponad 80 tysięcy miejsc pracy w branżach powiązanych z przemysłem spirytusowym (HoReCa, handel, rolnictwo) może być zagrożonych, co stanowi przykład niesprawności interwencji państwowych w gospodarkę. Proponowana podwyżka akcyzy na napoje alkoholowe stoi w sprzeczności z fundamentalnymi zasadami ekonomii. Zamiast zwiększać	mniej stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Opodatkowanie piwa wg liczby stopni Plato wyrobu jest jedną z dopuszczonych metod naliczania akcyzy w UE. Stosują je kraje regionu, w tym kraje o wielowiekowej tradycji warzenia piwa jak Niemcy, Czechy czy Austria. Nie jest to więc metoda dyskryminująca napoje spirytusowe, a wynika ona wprost z prawodawstwa wspólnotowego i jest powszechnie stosowana w krajach kultywujących tradycję spożywania piwa jako napoju o walorach smakowych a nie źródła „tanich procentów”. Przyjęta w kraju metoda obliczania akcyzy opiera się na tej tradycji. Piwo nie może być z założenia postrzegane jako napój konkurujący z wódką. Szara strefa napojów alkoholowych jest w Polsce stosunkowo niewielka. Skorygowana mapa drogowa nominalnie nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniej stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Nadal ograniczone pozostanie pole do
--	--	---	---

			wpływy budżetowe, doprowadzi do ich spadku, jednocześnie szkodząc polskim przedsiębiorcom i naruszając zaufanie do instytucji państwa. Zasada wolnego rynku, która opiera się na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej, konkurencji oraz minimum interwencji państwa w gospodarkę, i która w myśl Konstytucji RP, ma stanowić kamień węgielny naszego ustroju gospodarczego, wymaga ograniczenia arbitralnych ingerencji państwa w procesy rynkowe, przede wszystkim tych związanych z nagłą zmianą obciążeń publicznoprawnych. Kongres Polskiego Biznesu apeluje do rządu o zaniechanie destrukcyjnych działań fiskalnych i powrót do polityki wspierającej rozwój przedsiębiorczości oraz konkurencyjność polskiej gospodarki.	osiągania dochodów z nielegalnej działalności na skutek oferowania wyrobów nieznanego pochodzenia po cenach niższych niż pochodzących z legalnej dystrybucji. Sytuacja zatem nie zmieni się na tyle, aby istotnie wpłynąć na warunki sprzyjające rozwojowi nielegalnego rynku napojów alkoholowych. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje bieżąco monitoruje rynek wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce podlega monitorowaniu. Zatem w przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na celu ujawnianie i eliminowanie patologicznych zjawisk.
20.	Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań Krajowy Związek Grup Producentów	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec podniesienia tzw. opłaty cukrowej, które to działanie nie przyczyni się do promocji i prozdrowotnych wyborów, a wyłącznie do zwiększenia ceny produktów i kosztów zakupów dokonywanych przez konsumentów.</i> <i>Brak jest również uzasadnienia dla podniesienia opłaty cukrowej ze względu na jej przeznaczenie na edukację i profilaktykę, a także na leczenie chorób związanych z nadwagą i otyłością.</i> Planowana opłata w napojach za kofeinę i taurynę ma wzrosnąć aż o 1000%, zmienna opłata za dodatkowy cukier o 100%, maksymalna stawka o 50%, a opłata stała o 40%. W porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej planowane podwyżki należą do najwyższych w	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne

	Owoców i Warzyw – Spółdzielnia Osób Prawnych Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków (KUPS)	Europie. Dla polskiego konsumenta będą one szczególnie dotkliwe, co wynika z niższej siły nabywczej w naszym kraju – średnia siła nabywczą mieszkańca Polski stanowi około 35% poniżej średniej europejskiej. W konsekwencji ustawa, zamiast pełnić wyłącznie funkcję prozdrowotną, staje się przede wszystkim istotnym narzędziem fiskalnym. Dla przeciętnego konsumenta wprowadzenie nowych kwot podatku może przełożyć się na średnioważony wzrost cen w kategoriach: WZROST - Napoje niegazowane – około 11,4%, Napoje gazowane – około 19,8%, Ice Tea – około 5,7%, Napoje energetyczne – około 13,9%, Wody smakowe - około 9%. Ograniczenie zapotrzebowania polskiego przemysłu napojowego na owoce i warzywa z krajowych upraw szacuje się na około 75%. Dotyczy to takich surowców jak jabłka, marchew, czarna porzeczka, wiśnia czy aronia. Spadek wynika zarówno z wrażliwości cenowej konsumentów, którzy reagują na wzrost cen napojów, jak i z prawdopodobnego zmniejszenia w przyszłości zawartości owoców i warzyw w napojach do średniej europejskiej. Napoje owocowe na bazie soku jabłkowego stanowią dominującą część asortymentu dostępnego na rynku polskim. Nawet w napojach wielosmakowych, takich jak jabłko-mięta, jabłko-wiśnia, jabłko-porzeczka, jabłko-brzoskwinia czy multiwitaminy, sok jabłkowy jest głównym składnikiem. W 2024 roku ogólna ilość surowca owocowo-warzywnego wykorzystywanego w produkcji nektarów i napojów objętych podatkiem cukrowym wynosiła szacunkowo około 218 tys. ton z czego większość stanowiło jabłko (około 206 tys. ton). Wprowadzenie podwyższonych kwot podatku cukrowego może spowodować około 7-8% spadek zapotrzebowania na te surowce. Krajowa branża spożywcza, obejmująca rolnictwo i przetwórstwo owocowo-warzywne, jest jedną z sektorów polskiej gospodarki, które rozwijają się efektywnie w warunkach silnej konkurencji ze strony zagranicznych koncernów. Systematycznie zwiększa nakłady na inwestycje oraz zatrudnienie pracowników, szczególnie w okresie	koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to
--	---	---	---

		sezonowego skupu i przetwórstwa surowców. Wprowadzenie podwyższonego podatku może znacząco zahamować te procesy, ograniczając rozwój sektora oraz jego konkurencyjność na rynku krajowym i międzynarodowym. Po wprowadzeniu zwiększonej opłaty cukrowej można spodziewać się istotnego obniżenia konkurencyjności przedsiębiorstw działających w sektorze napojowym, spadku inwestycji oraz zmniejszenia zatrudnienia. Szacunki wskazują, że wzrost kosztów produkcji i ograniczenie popytu mogą przełożyć się na obniżenie obrotów firm o kilkanaście procent, co w konsekwencji wpłynie na redukcję miejsc pracy, szczególnie w okresach sezonowego wzrostu zatrudnienia w produkcji i logistyce. Do tego dochodzą obciążenia związane z wdrożeniem systemu kaucyjnego. Zmniejszenie obrotów firm spowoduje również spadek wpływów budżetowych z tytułu podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników oraz innych podatków pośrednich, takich jak VAT od sprzedaży detalicznej napojów. Wprowadzenie wysokiego podatku nie stanowi bodźca do innowacji przedsiębiorstwa mogą ograniczać nakłady na badania i rozwój, wdrażanie nowych technologii produkcji, systemy słodzenia czy inne rozwiązania mające na celu poprawę jakości żywności. W rezultacie polityka fiskalna w formie tak wysokiego podatku cukrowego może nie tylko zmniejszać popyt na napoje bezalkoholowe, ale też prowadzić do długofalowego spowolnienia rozwoju sektora, ograniczenia inwestycji i innowacyjności oraz obniżenia konkurencyjności producentów. Tak drastyczne podniesienie opłaty cukrowej ograniczy sprzedaż napojów i może zmusić wiele polskich firm do zmniejszenia produkcji, co w konsekwencji będzie skutkowało koniecznością redukcji zatrudnienia. Według danych AC Nielsen, segment napojów owocowych, które są wytwarzane głównie przez polskie firmy i marki	zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Trzeba również zauważyć, że to nie opłata jest przyczyną tak znacznego wzrostu cen napojów. Jak wynika z danych GUS, średnia cena 1 litra napoju w 2020 r. wynosiła 3,50 zł., a w 2021 r. po wprowadzeniu opłaty – 3,37 zł. W kolejnych latach cena napoju dalej rosła do poziomu: 4,08 zł w 2022 r. oraz 4,70 zł w 2023 r. Wysokość opłaty nie była
--	--	--	---

		własne sieci handlowych, w ujęciu ilościowym to około 60% produkowanych przez krajowych producentów, podwyżka podatku w szczególny sposób uderzy w krajowych producentów. Biorąc pod uwagę dostępne dane, już przy obecnych stawkach podatku cukrowego jego wpływy wykazują tendencję spadkową — z 1,63 mld zł (przy liczbie płatników wynoszącej 680) w 2021 r. do 1,49 mld zł w 2024 r. (przy liczbie płatników ok. 480). <u>Wprowadzenie wyższych stawek podatku spowoduje dalszy spadek popytu na napoje, co bezpośrednio przełoży się na zmniejszenie wpływów budżetowych z tego tytułu.</u> Spadek popytu jest nieunikniony, biorąc pod uwagę relatywnie niską siłę nabywczą polskiego konsumenta w porównaniu z innymi państwami Unii Europejskiej. Jednocześnie planowana wysokość podatku należy do jednych z najwyższych w Europie, co dodatkowo zwiększa ryzyko istotnego ograniczenia sprzedaży napojów i, w konsekwencji, dalszego obniżenia wpływów do budżetu. Zresztą sam Ustawodawca prognozuje spadek do 1,3 mld zł. Dodatkowo spadek ilości sprzedaży może spowodować spadek wartości odprowadzanego do budżetu podatku VAT o około 300 mln zł. Wprowadzenie takiego podatku może skutkować tym, że konsumenci zaczną sięgać po tańsze napoje dostępne w krajach sąsiednich (m.in. Czechach, Niemczech czy na Litwie), gdzie nie obowiązują podobne obciążenia fiskalne. Jest też duże ryzyko, że rozwinie się rynek nieopodatkowanych zamienników — nastąpi rozkwit nielegalnej produkcji i handlu tanimi napojami w butelkach bez etykiet. <u>Podatek cukrowy został skonstruowany w taki sposób, że obciąża wąską grupę produktów — napoje bezalkoholowe — mimo, że cukier jest powszechnie obecny w wielu innych kategoriach żywności, które nie zostały objęte dodatkowymi opłatami.</u> Skutkuje to powstaniem nierównej konkurencji na rynku spożywczym, ponieważ producenci napojów są traktowani mniej korzystnie, niż wytwórcy innych słodkich	podnoszona od momentu jej wprowadzenia, a mimo to cena 1 litra napoju w 2024 r kształtowała się w granicach 5,00 zł. Zatem to nie opłata spowodowała wzrost cen w branży napojów, bowiem nie była podwyższana od jej wprowadzenia. Nieprawdą jest, że wpływy z opłaty wykazują tendencję spadkową, ponieważ z danych Ministerstwa Finansów wynika, że wielkość wpływów z opłaty lecz pozostaje na tym samym poziomie ok. 1,5 mld zł rocznie. Dane dotyczące liczby płatników również nie wykazują tendencji spadkowych. Przeciwnie, o ile za lipiec 2021 r. dokonano 489 wpłat to już za lipiec 2025 r. dokonano 693 wpłaty, co wskazuje na rosnącą liczbę podmiotów płacących opłatę. Prawdą jest, że przyczyną otyłości są nie tylko słodkie napoje, ale także słodocze, wysoko przetworzona żywność gotowa czy produkty bogate w „złe tłuszcze”, nie mniej jednak w pierwszej kolejności istotne jest uproszczenie i uszczelnienie systemu opłaty cukrowej oraz wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych, po to, by w przyszłości móc rozważać ewentualne rozszerzenie opłaty na
--	--	---	---

		produktów. W efekcie podatek postrzegany jest bardziej jako instrument fiskalny, niż narzędzie prozdrowotne, gdyż uderza w jedną gałąź przemysłu zamiast w całościową strukturę konsumpcji cukru. Z perspektywy branży napojowej stanowi to niesprawiedliwe i dyskryminujące podejście Państwa polskiego do rynku. Kategorie przekąskowe – takie jak czekolada, wyroby czekoladowe, cukierki, wyroby ciastkarskie, pieczywo cukiernicze czy lody – zużywają rocznie o około 256 tys. ton cukru (podczas gdy w 2018 roku było to około 98 tys. ton) więcej niż napoje bezalkoholowe. Co istotne, dynamika wzrostu zużycia cukru w tych kategoriach jest znacznie wyższa: wyroby czekoladowe notują średnioroczny wzrost na poziomie 2%, czekolada 8,2%, podczas gdy napoje przeżyły serię szoków (podatek, COVID, ustawa o ED, presja cenowa przesuwająca konsumpcję w stronę wody) i pomimo lat, gdzie notowano wzrosty sprzedaży, szacowany średnio roczny wzrost to około 0%. Dane te odzwierciedlają obecne wzorce konsumpcji, w których słodkie przekąski spożywane są wielokrotnie w ciągu dnia, przez wszystkie grupy wiekowe i społeczne. Zupełnym paradoksem jest, że przepisy podatkowe znacznie korzystniej traktują piwa alkoholowe, także w wariantach smakowych, gdzie dodaje się cukier czy substancje słodzące. Wystarczy spojrzeć na wyliczenia, które wyraźnie wskazują na absurdałne i znacznie wyższe projektowane obciążenia dla napojów w stosunku do różnych rodzajów piw. To wskazuje na politykę tworzenia preferencyjnych warunków dla tej kategorii napojów alkoholowych. A oto przykłady wyliczeń obciążeń na 1 litr wg nowych propozycji opłaty cukrowej przy dotychczasowych stawkach akcyzy na alkohol: • Napój energetyczny z zawartością cukru 10,5g/100ml - opłata za kofeinę 1,00 zł, opłata cukrowa 1,30 zł - RAZEM 2,30 zł - więc zastosowanie ma stawka maksymalna max 1,80 zł.	inne słodkie produkty. I taki cel realizuje procedowany przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw (UD290).
--	--	---	---

		• Napój energetyczny z zawartością cukru i słodzików 0-5 g/100ml - opłata za kofeinę 1,00 zł, opłata cukrowa 0,70 zł - RAZEM 1,70 zł • napój owocowy albo cola o zawartością soku poniżej 20% z zawartością cukru (bez słodzików) cukier 10,5 g/100ml – RAZEM - 1,30 zł • Piwo jasne 5% alkoholu - Akcyza 1,24 zł • Piwo jasne 5,6% alkoholu - Akcyza 1,36 zł • Piwo smakowe 4,5% alkoholu ze słodzikiem lub cukrem - Akcyza około 1,11 zł. • Piwo Radler 2,0% alkoholu - Akcyza 0,49 zł <u>Główną przyczyną otyłości nie jest sam cukier, lecz mało zróżnicowana dieta, siedzący tryb życia oraz nadmierne spożycie kalorii wynikające z dużej ilości posiłków i różnorodnych, licznych niezdrowych przekąsek. Produkty te często zawierają nie tylko cukier, ale także tłuszcze nasycone i wysoką zawartość soli, co w istotny sposób przyczynia się do nadwagi i problemów zdrowotnych.</u> <u>Instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne powinny koncentrować się przede wszystkim na właściwej edukacji oraz promowaniu produktów o zbilansowanej wartości odżywczej, wzorując się na krajach, które borykają się z wyższym poziomem otyłości, a jednocześnie nie wprowadziły fiskalnych obciążeń.</u> W Państwach tych nacisk kładzie się na edukację żywieniową, popularyzację zdrowej diety oraz aktywnego trybu życia, co stanowi skuteczną strategię prewencji otyłości i chorób dietozależnych. <u>Konsekwencją podatków dyskryminujących na żywność nie jest jedynie spadek spożycia opodatkowanego produktu, lecz także zjawisko substytucji.</u> Produkty, których cena wzrosła w wyniku opodatkowania, są często zastępowane tańszymi zamiennikami z tej samej kategorii, często o niższej jakości. Zjawisko to szczególnie dotyczy konsumentów o	
--	--	---	--

			niskich dochodach, dla których udział wydatków na żywność przekracza 20% budżetu domowego.	
21.	Związek Producentów Cukru w Polsce Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców Krajowa Rada Izb Rolniczych Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec podniesienia tzw. podatku cukrowego, ze wskazaniem na konieczność przeprowadzenia rzetelnej analizy skuteczności obecnie obowiązujących przepisów. Postulat priorytetowego uszczelnienia istniejącego systemu podatkowego oraz przeprowadzenia dokładnej analizy wpływu obecnego podatku na zachowania konsumenckie przed rozpoczęciem dyskusji o jego podwyższeniu.</i> <u>Podatek cukrowy jest nieskuteczny i wymaga uszczelnienia</u> Zgodnie z pierwotnymi założeniami, podatek cukrowy miał przynosić naszemu krajowi 2-3 mld zł wpływów rocznie. Wpływy były jednak znacznie mniejsze, rzeczywiste wpływy są o 40–50 proc. niższe niż pierwotnie zakładano. Może to świadczyć o tym, że konsumenci nie zwracali aż tak bacznej uwagi na wzrosty cen napojów, co więcej przyzwyczaili się do nich. Podobny efekt miał miejsce w wielu innych krajach po wprowadzeniu podatków na wyroby zawierające cukier. Branża spożywcza od samego początku sygnalizowała, że podatek cukrowy w Polsce nie będzie tak dochodowy, jak tego oczekiwano. Część producentów dokonała zmian w recepturach swoich napojów, aby płacić nową daninę w mniejszej wysokości lub wcale. Do tego najprawdopodobniej część mniejszych producentów zaprzestała produkcji ponieważ koszty mogłyby przewyższyć ich przychody. Na takie przypuszczenie mogą wskazywać oficjalne dane – na przestrzeni ostatnich lat po wprowadzeniu podatku, liczba jego płatników sukcesywnie topnieje. Zanim podejmowane będą decyzje o podwyższeniu podatku, konieczne jest uszczelnienie istniejącego systemu i analiza przyczyn jego nieefektywności fiskalnej.	Uwaga nieuwzględniona Obecny system opłaty od środków spożywczych wymaga uproszczenia i uszczelnienia oraz wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych. Taki cel realizuje procedowany przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw (UD290). Trzeba wyjaśnić, że obok działań edukacyjnych, czy też prawnych (takich jak np. zmiany w etykietowaniu żywności lub regulowanie reklamowania niezdrowej żywności dzieciom), kluczowym narzędziem w kształtowaniu prozdrowotnych zachowań konsumentów jest ograniczenie dostępności ekonomicznej niezdrowej żywności. Do takiej niewątpliwie zalicza się słodkie napoje. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania

			Podatek cukrowy ignoruje złożoność problemu otyłości, co ogranicza jego efekt zdrowotny Doceniając powagę problemu otyłości uważamy, że poszukiwanie rozwiązania w podwyżce cen produktów zawierających cukier nie jest trafnym działaniem. Cukier jest produktem wysokoenergetycznym podobnie jak tłuszcz, ale ma swoje ważne miejsce w diecie człowieka. Spożywanie właściwej ilości kalorii, to znaczy takiej, która nie będzie prowadzić do otyłości, jest kwestią świadomości konsumentów co do kaloryczności produktów i ich indywidualnego zapotrzebowania na kalorie. Na kaloryczność produktów składają się jednak ich wszystkie składniki, a nie tylko cukier. Podatki od cukru ignorują złożoność otyłości, która jest schorzeniem wieloczynnikowym – uwarunkowanym genetycznie, środowiskowo, społeczno-ekonomicznie, wykształceniem, aktywnością fizyczną i ogólną dietą. Nie można jej rozwiązać, koncentrując się na jednym składniku. Nadwaga wynika z chronicznego braku równowagi między spożytymi a wydatkowanymi kaloriami, a nie z jednego konkretnego składnika odżywczego. Wyodrębnianie dodanych cukrów pomija fakt, że nieopodatkowane alternatywy – takie jak 100% sok owocowy – mogą zawierać podobną zawartość cukru i kalorii jak opodatkowane napoje bezalkoholowe, co prowadzi do niezamierzonych efektów substytucyjnych. Co najważniejsze, cukier jest elementem zbilansowanej diety. Zdrowy styl życia nie jest definiowany przez wykluczenie konkretnych produktów spożywczych, ale przez całokształt wzorców żywieniowych, aktywności fizycznej oraz szerszego kontekstu behawioralnego i społeczno-ekonomicznego. Stygmatyzowanie poszczególnych składników odżywczych grozi podważeniem zaufania społecznego i odwróceniem uwagi od rzeczywistych, zrównoważonych rozwiązań.	konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca aby stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność
--	--	--	--	---

		Pomimo obowiązywania podatków cukrowych w krajach innych niż Polska, nie wykazały one mierzalnej poprawy wyników zdrowotnych na poziomie populacji, takich jak wskaźnik masy ciała (BMI) czy wskaźniki otyłości. Również polski dane wskazują na to, że rosnąca tendencja do nadwagi i otyłości w społeczeństwie utrzymuje się. Europejskie i międzynarodowe publikacje pokazują nieskuteczność rozwiązań fiskalnych w przeciwdziałaniu nadwadze i otyłości. W krajach takich jak Wielka Brytania, Irlandia, Francja i Meksyk wskaźniki otyłości nadal rosną pomimo obowiązujących podatków od cukru. Negatywne oddziaływanie podatku cukrowego Podczas konstruowania przepisów wprowadzających podatek cukrowy, resort zdrowia powoływał się na argumenty odnoszące się do polityki zdrowotnej. Opodatkowanie określonej kategorii produktów miało stanowić adekwatną odpowiedź na wyzwania związane z rosnącym problemem otyłości w społeczeństwie. Mogliśmy jednak zaobserwować efekt inny niż zakładany - nastąpiło zjawisko substytucji produktów lepszej jakości, produktami tańszymi, lecz również gorszymi jakościowo. Co więcej, ewentualny wzrost cen będzie przez konsumentów kompensowany zakupami produktów niższej jakości, niż rezygnacją z konsumpcji. Taki scenariusz obserwowaliśmy w 2021 roku po wprowadzeniu opłaty cukrowej w Polsce, która obowiązuje do dnia dzisiejszego. Co istotne, podatek doprowadził do masowych reformulacji produktów, gdzie producenci napojów zastępują cukier np. koncentratami soków owocowych. To zjawisko dotyczy głównie dużych producentów napojów i prowadzi do obchodzenia podatku, nie zaś do realnej poprawy wartości zdrowotnej produktów. Nie ma żadnych gwarancji, że podwyższona danina w jakikolwiek sposób przełoży się na spadek ilości konsumowanych kalorii i zmianę	uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie. Nie można się zgodzić ze stwierdzeniem, że rozwiązania fiskalne są nieskuteczne w przeciwdziałaniu nadwadze i otyłości. Światowa Organizacja Zdrowia podaje szereg przykładów świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Na przykładzie doświadczeń Portugalii, Meksyku i innych badanych krajów, WHO wskazuje dane jednoznacznie świadczące o skuteczności narzędzi fiskalnych takich jak opłata cukrowa.
--	--	--	--

		stylu życia, co tak naprawdę jest kluczowe dla eliminacji zagrożeń i poprawy zdrowia. Podatki od składników odżywczych nieproporcjonalnie dotyczą gospodarstwa domowe o niskich dochodach, które wydają większość pieniędzy na żywność i napoje. Istnieją skuteczniejsze alternatywy dla podatku cukrowego Istnieją skuteczniejsze sprawdzone strategie, które zachęcają do zdrowszego stylu życia bez demonizowania cukru ani żadnego pojedynczego składnika. Należą do nich: czytelne etykiety z przodu opakowania, aby pomóc konsumentom w podejmowaniu świadomych wyborów; edukacja żywieniowa i kampanie uświadamiające; wsparcie dla aktywności fizycznej i holistycznych inicjatyw promujących zdrowie. Jednym z działań może być również kontrola wielkości porcji, która jest skuteczną metodą ograniczenia spożycia kalorii polegającą na świadomym spożywaniu mniejszych ilości produktów celu obniżenia ogólnego dziennego bilansu energetycznego. Środki te są oparte na dowodach naukowych i odnoszą się do szerszego kontekstu zdrowia. Chronią one również wybór konsumentów i promują równowagę, różnorodność i umiar – wartości leżące u podstaw zrównoważonych zmian w diecie. Obniżenie konkurencyjności krajowej branży cukrowniczej Zwiększenie opodatkowania napojów zawierających cukier prowadzić będzie do dalszego obniżania konkurencyjności zarówno branży cukrowniczej jak i branży spożywczej w Polsce wobec tych branż z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie takich dodatkowych obciążeń nie ma. W pełni popieramy cel ograniczenia chorób związanych z niewłaściwą dietą. Jesteśmy jednak głęboko przekonani, że reakcje polityczne muszą	
--	--	--	--

			być oparte na dowodach, proporcjonalne i sprawiedliwe. Wyodrębnianie cukru lub jakiegokolwiek innego pojedynczego składnika nadmiernie upraszcza pierwotne przyczyny chorób związanych z otyłością i odwraca uwagę od bardziej skutecznych, kompleksowych podejść do zdrowia publicznego. Protestujemy przeciwko projektowanym przepisom podnoszącym tzw. podatek cukrowy bez uprzedniego uszczelnienia systemu i analizy jego skuteczności. Co więcej, uważamy, że obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie powinny być poddane gruntownej rewizji, a w przypadku potwierdzenia ich nieefektywności – zlikwidowane.	
22.	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców Energy Drinks Europe Polskie Towarzystwo Gospodarcze	Art. 3	<i>Postulat rezygnacji z projektowanych całkowicie arbitralnych przepisów podnoszącym tzw. podatek cukrowy oraz stawkę związaną z występowaniem kofeiny lub tauryny. Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie powinny być poddane gruntownej rewizji, a w przypadku potwierdzenia ich nieefektywności – zlikwidowane.</i> <i>Postulat całkowitego wyłączenia z opłaty napojów zawierających nisko i bezkaloryczne substancje słodzące stanowiące zamienniki cukru.</i> <i>Postulat wyłączenia z opłaty cukrowej napojów zawierających kofeinę i taurynę.</i> W naszej opinii podniesienie stawek tzw. podatku cukrowego oraz stawki z tytułu występowania kofeiny lub tauryny w napojach, będzie miała katastrofalne skutki dla całego sektora napojowego w Polsce, powodujące spadek produkcji i zwolnienia grupowe. <u>Makroekonomiczne skutki podwyżki stawek podatku</u> Sektor napojowy w Polsce jeszcze nie doszedł do równowagi po wprowadzeniu podatku cukrowego od stycznia 2021 r.; kategoria ta skurczyła się wówczas o 16–18% i obecna produkcja wciąż pozostaje	Uwaga nieuwzględniona Propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych za obecność w napoju kofeiny lub tauryny uwzględnia dodatkowe ryzyko, jakie jest związane ze spożywaniem napojów energetycznych, które zawierają te substancje, ponieważ spożywania tych substancji wywołuje negatywne skutki dla zdrowia człowieka. Zasadniczym argumentem wskazywanym przy wprowadzaniu dodatkowej stawki opłaty za zawartość w napoju kofeiny lub tauryny był niekorzystny wpływ napojów energetycznych na zdrowie oraz rosnące spożycie takich napojów. Ze względu na skład (m.in. znaczną zawartość

			poniżej poziomu z 2020 r. Wprowadzenie więc znów, i to tak drastycznej podwyżki stawek (zarówno stałej, jak i zmiennej) podatku cukrowego oraz drakońskie, bo aż 10-krotne, zwiększenie stawki z tytułu występowania w napoju kofeiny lub tauryny, doprowadzi do jeszcze głębszych, negatywnych konsekwencji dla całych sektorów gospodarki narodowej. Według wstępnych szacunków, produkcja napojów spadnie od 15 do nawet 30% (w zależności od rodzaju napoju), co pociągnie ze sobą natychmiastowy spadek zatrudnienia zarówno w przedsiębiorstwach produkujących napoje, jak i w kooperujących z nimi podmiotach transportowych, magazynujących, a co znacznie ważniejsze – w sektorze handlu. Już po wprowadzeniu podatku cukrowego w 2020 r., w latach 2020–2022 nastąpiła redukcja zatrudnienia o 6%. Analogicznie, po planowanym obecnie podwyższeniu stawek podatku można spodziewać się dalszego spadku zatrudnienia. Redukcja zatrudnienia na poziomie 10% w sektorze napojowym spowoduje więc dramatyczny spadek zatrudnienia w skali prawie 20.000 osób w całym sektorze gospodarki narodowej. <u>Nieproporcjonalne obciążenie wobec nowych obowiązków w zakresie gospodarki opakowaniami</u> Polska branża napojowa już teraz znajduje się pod silną presją regulacyjną i kosztową stojąc przed bezprecedensowym wyzwaniem finansowym wynikającym z kumulacji nowych obowiązków legislacyjnych. Zwiększenie opodatkowania napojów dodatkowo obciąży ich producentów (w tym polskie małe i średnie przedsiębiorstwa), którzy już teraz borykają się ze znacznymi wzrostami kosztów: • wdrożenia systemu kaucyjnego już teraz generuje wielomilionowe nakłady inwestycyjne, a jego pełne uruchomienie nastąpi z końcem 2025 roku.	kofeiny i tauryny) nie są to produkty obojętne dla zdrowia. Jak podaje Narodowe Centrum Edukacji Żywieniowej: „Kofeina nie jest składnikiem odżywczym, ale substancją psychoaktywną, stosowaną w żywności najczęściej ze względu na takie właśnie działanie fizjologiczne. Spożywanie jej w niewielkich ilościach korzystnie stymuluje aktywność centralnego układu nerwowego, natomiast w przypadku większych dawek mogą pojawiać się objawy rozdrażnienia, niepokoju, napady lęku, bezsenność lub zaburzenia koordynacji ruchowej (...).”. Ponadto, jak wskazuje dr Cichocki (Przegląd Lekarski nr 2012/69/ 10), u osób regularnie spożywających napoje bogate w kofeinę odnotowuje się takie niepokojące symptomy jak: • kołatanie serca, • wzrost ciśnienia krwi, • uczucie niepokoju, • ból w klatce piersiowej, • płytki i przyspieszony oddech, • zawroty i ból głowy, • incydenty żołądkowo-jelitowe. Skoro opodatkowanie służy celom zdrowotnym, zasadnym jest zatem
--	--	--	---	---

		• dodatkowym obciążeniem dla branży będą koszty związane z procedowaną obecnie nową ustawą o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Już od 2026 r. branża napojowa, podobnie jak wszyscy producenci wyrobów w opakowaniach, objęta ma zostać opłatą opakowaniową na mocy tej nowej ustawy. Opłata ta będzie wzrastała co roku aż do roku 2028, w którym ma osiągnąć docelowy poziom. W tym kontekście planowana podwyżka podatku cukrowego jest nieproporcjonalna i grozi poważnym zachwianiem stabilności ekonomicznej producentów napojów — zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw. Oszacowany w Ocenie Skutków Regulacji koszt podwyżki na poziomie 885 mln zł, w połączeniu ze spadkiem popytu, może skutkować długoterminowym zahamowaniem rozwoju sektora, spadkiem inwestycji i innowacyjności oraz osłabieniem pozycji konkurencyjnej producentów. Warto podkreślić, że branża napojowa jest jedną z najbardziej innowacyjnych w przemyśle spożywczym. Nakłady inwestycyjne w branży napojowej w 2023 r. wyniosły 1,6miliarda. zł. Jednakże w wyniku planowanych obciążeń finansowych przedsiębiorstwa będą zmuszone ograniczyć wydatki na badania i rozwój, wdrażanie nowych technologii czy alternatywnych metod słodzenia. W efekcie, taka polityka fiskalna nie tylko osłabia sektor napojowy, ale także negatywnie wpływa na dochody budżetowe państwa. Zmniejszenie przychodów firm ograniczy bowiem dochody zarówno z tytułu podatku dochodowego od wynagrodzeń, jak i z podatków pośrednich, w tym VAT od sprzedaży detalicznej napojów. <u>Wpływ inflacyjny</u> Podwyższenie cen napojów, zarówno tych zawierających cukier, jak i substancje słodzące, w połączeniu z dodatkowymi kosztami związanymi z systemem kaucyjnym, znacząco wpłynie na wzrost inflacji w branży żywności i napojów, ponieważ te koszty będą przenoszone na	dodatkowe obciążenie tych napojów, które wywołują zwiększone ryzyko dla zdrowia. Odnosząc się do kwestii niezgodności wydatkowania wpływów z opłaty z założeniami trzeba wyjaśnić, że rekomendacje NIK dotyczące faktycznego przeznaczenie środków z opłaty cukrowej, prowadzenia ewidencji wydatków zostały skierowane do Ministerstwa Zdrowia i NFZ. Natomiast w kwestii handlu transgranicznego, należy zauważyć, że coraz więcej państw wprowadza dodatkowe opodatkowanie dla napojów słodzonych. Od stycznia taki podatek funkcjonuje również w Słowacji, co obniża ryzyko sprowadzania napojów z krajów sąsiadujących.
--	--	---	---

		konsumentów. To z kolei przyczyni się do wzrostu inflacji w całej gospodarce. Najnowsze wstępne dane GUS na sierpień 2025 r. pokazują, że podczas gdy inflacja w sierpniu osiągnęła poziom 2,8%, to dla żywności i napojów bezalkoholowych wyniosła ona średnio 4,8%. W tym samym czasie ceny nośników energii wzrosły o 2,3%. Ten trend wyraźnie pokazuje, że ceny żywności rosną w dużo szybszym tempie i przy dodatkowych obciążeniach finansowych, dysproporcja ta będzie jeszcze rosła. Z wyliczeń PFPŻ ZP wynika, że dla przeciętnego konsumenta wprowadzenie nowych kwot opłaty cukrowej może przełożyć się na następujący średnioważony wzrost cen w kategoriach: • Napoje niegazowane – wzrost o około 11,4%, • Nektary niegazowane – około 22,6%, • Napoje gazowane – około 19,8%, • Napoje typu Ice Tea – około 5,7%, • Napoje energetyzujące – około 13,9%, • Wody smakowe - około 9%. <u>Negatywny wpływ na handel, zwłaszcza tradycyjny handel detaliczny</u> Podniesienie stawek podatku cukrowego może okazać się ciosem dla tysięcy polskich przedsiębiorstw handlowych, szczególnie tych działających w tradycyjnym modelu detalicznym. W warunkach rosnących kosztów energii, wynagrodzeń i logistyki, wiele lokalnych sklepów już teraz balansuje na granicy rentowności. Dodatkowe obciążenie fiskalne, skutkujące wzrostem cen produktów objętych podatkiem, może doprowadzić do gwałtownego spadku sprzedaży, pogłębienia problemów płynnościowych i w konsekwencji — do fali upadłości. Szczególnie zagrożone są małe, rodzinne biznesy, które mają ograniczone zaplecze kapitałowe czy siłę negocjacyjną. Ich zniknięcie z rynku oznacza nie tylko straty ekonomiczne, ale także degradację lokalnych społeczności, które tracą dostęp do bliskiego, zaufanego handlu. Wprowadzenie wyższych stawek podatku cukrowego bez uwzględnienia tej perspektywy może doprowadzić do nieodwracalnych	
--	--	--	--

			zmian w strukturze polskiego handlu — osłabiając jego różnorodność, lokalność i odporność. <u>Obniżenie konkurencyjności krajowej branży cukrowniczej</u> • Zwiększenie opodatkowania napojów zawierających cukier prowadzić będzie do dalszego obniżania konkurencyjności zarówno branży cukrowniczej, jak i branży spożywczej w Polsce wobec tych branż z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie takich dodatkowych obciążeń nie ma. • Producenci żywności w pełni popierają cel, jakim jest ograniczenie chorób związanych z niewłaściwą dietą. Jednak reakcje polityczne muszą być oparte na dowodach, proporcjonalne i sprawiedliwe. Wyodrębnianie cukru lub jakiegokolwiek innego pojedynczego składnika tylko w jednej kategorii żywności nadmiernie upraszcza pierwotne przyczyny chorób związanych z otyłością i odwraca uwagę od bardziej skutecznych, kompleksowych podejść do zdrowia publicznego. <u>Rozwój handlu transgranicznego oraz ryzyko ekspansji szarej strefy</u> Wprowadzenie dodatkowego opodatkowania napojów niesie ze sobą ryzyko zwiększonego „prywatnego” importu tańszych produktów z państw sąsiadujących, takich jak Czechy czy Niemcy, gdzie podobne rozwiązania fiskalne nie obowiązują. Tego typu zjawisko obserwowano już w Danii, gdzie konsumenci zaczęli masowo kupować napoje poza granicami kraju, co nie ograniczyło poziomu ich konsumpcji, ale znacząco uszczupliło dochody krajowej gospodarki. W efekcie rząd duński zdecydował się na wycofanie podatku cukrowego. Dodatkowo istnieje poważne zagrożenie rozwoju nielegalnego rynku zamienników — może dojść do wzrostu produkcji i dystrybucji nieopodatkowanych napojów, często sprzedawanych w nieoznakowanych opakowaniach, co utrudni kontrolę jakości i bezpieczeństwa tych produktów.	
--	--	--	---	--

			<u>Niezgodność wydatkowania wpływów z opłaty cukrowej z założeniami</u> Opłatę od środków spożywczych (tzw. opłatę cukrową) wprowadzono 1 stycznia 2021 r. Zgodnie z ustawą, NFZ może przeznaczać środki z tej opłaty (stanowiące w 96,5% jego przychody) na działania edukacyjno-profilaktyczne i na leczenie pacjentów z chorobami powstającymi na tle niewłaściwych zachowań zdrowotnych, w szczególności z nadwagą i otyłością. Jak wskazuje Najwyższa Izba Kontroli, w latach 2021-2023 środki z opłaty cukrowej, które zasiliły budżet NFZ, wyniosły blisko 4,5 mld zł. Wpływy z tego źródła zasiliły budżet NFZ i w założeniu miały być alokowane na działania edukacyjne, prewencyjne oraz usługi opieki zdrowotnej związane z chorobami wynikającymi z niewłaściwych wyborów żywieniowych i zachowań. W rzeczywistości jednak miały charakter fiskalny i stały się kolejnym źródłem finansowania ogółu świadczeń, a nie konkretnych i celowanych działań zawartych w ustawie o zdrowiu publicznym. Co więcej, kontrolerzy NIK wskazali także, że „wprowadzenie opłaty nie spowodowało realnego wzrostu wydatków na te działania”. W swoim raporcie dotyczącym opłaty cukrowej opublikowanym w marcu 2025 r., NIK wydał następujące rekomendacje, które w pełni popieramy: • Precyzyjne przeznaczenie środków z opłaty cukrowej - NIK zaapelowała o zmianę w ustawie o zdrowiu publicznym poprzez doprecyzowanie, że środki z opłaty cukrowej mogą być przeznaczane wyłącznie na profilaktykę i leczenie chorób wynikających ze złych nawyków żywieniowych. • Oddzielna ewidencja wydatków przez NFZ - NIK zaleciła NFZ wprowadzenie systemu ewidencjonowania kosztów i dokładne rozdzielenie wydatków pochodzących z opłaty cukrowej (oraz od alkoholu), aby można było jasno określić, na co i w jakiej wysokości te środki zostały przeznaczone.	
--	--	--	--	--

			• Zmiany w rozporządzeniu finansowym NFZ - NIK zwróciła się również do Ministerstwa Finansów o uzupełnienie odpowiedniego rozporządzenia w sprawie gospodarowania finansami NFZ, by uwzględniało ono pozycję kosztową dla wydatków z opłaty cukrowej i od napojów alkoholowych, lub podjęcie prac legislacyjnych, które wprowadziłyby odrębny wzór sprawozdania z wydatkowania tych środków. <u>Zwracamy także uwagę na nieracjonalne i niesprawiedliwe rozwiązania związane z podwyższeniem stawki dla napojów zawierających kofeinę lub taurynę.</u> Podwyższenie stawek dla kofeiny i tauryny prowadzi do pogłębienia podwójnego opodatkowania gotowych napojów zawierających taurynę i kofeinę, ponieważ są one już objęte podwyżką stawek za cukry/słodziki ze względu na ich zawartość cukrów i/lub słodzików. Podwójne opodatkowanie narusza zasady równości i sprawiedliwości, na których opiera się polski system podatkowy, tworzy poważne zakłócenia rynkowe wobec gotowych napojów, co prawdopodobnie znacząco wpłynie na sprzedaż napojów gotowych z aktywnymi substancjami, negatywnie wpływając na bazę podatkową (a w konsekwencji dochody zebrane) proponowanego modelu opodatkowania. <u>Proponowana podwyżka jest nieproporcjonalna i niesprawiedliwa:</u> • Stała opłata za zawartość cukru (równą lub mniejszą niż 5 g na 100 ml napoju lub za zawartość co najmniej jednego słodzika) wzrośnie z 0,50 PLN do 0,70 PLN. To wzrost o 40%. • Zmienna opłata za każdy gram cukru powyżej 5 g na 100 ml napoju wzrośnie z 0,05 PLN do 0,10 PLN na litr. To wzrost o 100%. Tymczasem opłata za zawartość dodanej kofeiny lub tauryny wzrośnie z 0,10 PLN do 1,00 PLN na litr. To wzrost o 1000%. Ten wzrost jest	
--	--	--	---	--

			całkowicie nieadekwatny w porównaniu z pozostałymi przewidzianymi w propozycji podwyżkami. Nie przedstawiono żadnego uzasadnienia, dlaczego podwyżka dla dodanej kofeiny lub tauryny jest tak wysoka i dlaczego nie jest proporcjonalna do innych podwyżek. Podwyżka o takiej skali może doprowadzić do wycofania produktów zawierających kofeinę i taurynę z rynku, co może oznaczać ogólny spadek wpływów podatkowych. Użycie dodanej kofeiny i dodanej tauryny na polskim rynku napojów jest bardzo małe. Całkowita objętość napojów energetycznych (w tym napojów sportowych) w Polsce stanowi jedynie 1,3% całego rynku napojów, a w segmencie napojów bezalkoholowych tylko około 10%. Nawet przy wzroście o 900% kwota uzyskanych dochodów pozostanie niewielka i będzie przewyższona przez koszty administracyjne związane z poborem tego podatku. <u>Istnieją już inne środki mające na celu ograniczenie nadmiernego spożycia kofeiny i tauryny w diecie</u> Polski rząd już wcześniej nałożył arbitralne i dyskryminujące ograniczenia w sprzedaży produktów zawierających kofeinę i taurynę w ilościach określonych w przepisach podatkowych. W związku z tym istnieją już środki regulacyjne, które rozwiązują wszelkie obawy związane ze spożyciem kofeiny i tauryny, a te podwyżki nie są potrzebne. W szczególności zabroniona jest sprzedaż napojów energetycznych osobom poniżej 18 roku życia oraz w automatach sprzedających, niezależnie od wieku potencjalnego nabywcy. Ograniczenia te zostały rzekomo uzasadnione obawami dotyczącymi nadmiernego spożycia napojów energetycznych przez nieletnich. Pragniemy ponownie podkreślić, że ograniczenia te są nieuzasadnione, arbitralne i dyskryminujące. W szczególności zakaz sprzedaży w automatach stanowi per se zakaz sprzedaży napojów energetycznych, co znacznie wykracza poza rzekomy cel. Proponowane obecnie dodatkowe podwyższenie podatku od tych produktów miałyby	
--	--	--	---	--

		nieproporcjonalny wpływ na tę kategorię produktów. W świetle tych najnowszych ograniczeń kategoria ta nie powinna podlegać żadnym dodatkowym ograniczeniom, które jeszcze bardziej przyczyniłyby się do dyskryminacyjnej i arbitralnej sytuacji. W związku z tym, postulujemy wyłączenie z opłaty cukrowej napojów zawierających kofeinę i taurynę. <u>Postulat wyłączenia z opłat napojów zawierających nisko i bezkaloryczne substancje słodzące</u> Producenci sektora spożywczego od wielu lat czynią wysiłki na rzecz zmiany składu swoich produktów, zmieniając ich receptury. Jednym z najważniejszych celów i skutków takich reformulacji jest obniżanie kaloryczności produktów. Należy również wspomnieć, że aby jak najlepiej sprostać preferencjom konsumentów i aby nie doprowadzić do nadmiernej konsumpcji jednego składnika, producenci wykorzystują najczęściej mieszankę kilku substancji słodzących. To dlatego w produktach o obniżonej zawartości cukru i kaloryczności znajduje się kilka takich substancji. Aktualnie obowiązujące przepisy deprecjonują podejmowane dotychczas wysiłki producentów na rzecz zastępowania cukru niskokalorycznymi substancjami słodzącymi, ponieważ i tak zostaną obciążeni opłatą cukrową. Obejmowanie opłatą produktów, które zawierają substancje słodzące jest wręcz sprzeczne z celem regulacji jakim jest walka z otyłością. Substancje słodzące jako niskokaloryczny dodatek do żywności pozwalają na zachowanie walorów smakowych produktu, przy jednoczesnej redukcji ilości spożywanego cukru, co pozytywnie wpływa zarówno na kaloryczność napoju. W konsekwencji podjęte przez producentów działania sprzyjają realizacji celów ustawy. W efekcie ustawa uderza w jeden z najbardziej innowacyjnych sektorów polskiej gospodarki żywnościowej. Według danych GUS, w latach 2015-2017 aż 50,7% przedsiębiorstw produkujących napoje wprowadziło innowacje (średnia branży spożywczej to 29,1%). Warto podkreślić, że innowacje w sektorze	
--	--	--	--

			napojowym w dalszym ciągu koncentrują się na obniżeniu kaloryczności produktów, poprawie ich profilu żywieniowego oraz wdrażaniu nowych technologii słodzenia. Działania te są odpowiedzią na zmieniające się preferencje konsumentów oraz rosnące wymagania regulacyjne. Wysoka aktywność innowacyjna tej branży świadczy o jej zdolności adaptacyjnej i gotowości do wdrażania rozwiązań prozdrowotnych — co stoi w sprzeczności z założeniem, że jedynie wzrost obciążeń fiskalnych może skłonić producentów do reformulacji produktów.	
23.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec propozycji objęcia wyższą opłatą cukrową piw bezalkoholowych, które w naszym przekonaniu przyczyniają się do redukcji szkód zdrowotnych, promując bardziej odpowiedzialną konsumpcję.</i> Proponowana nowelizacja uderzy w wysiłki na rzecz budowania zdrowszych nawyków żywieniowych. Niewątpliwie taką rolę odgrywają dziś stanowiące blisko 7% rynku piwa bezalkoholowe, których cenę nieuchronnie podniesie postulowana w projekcie wyższa opłata cukrowa. Dlatego apelujemy do Ministerstwa Finansów i Gospodarki do wzięcia przykładu z Wielkiej Brytanii, gdzie w uznaniu dla zasług branży piwowarskiej na rzecz promocji bardziej odpowiedzialnej konsumpcji zdecydowano się wyłączyć piwo bezalkoholowe z zakresu obowiązywania podatku cukrowego. Być może pod rozwagę warto byłoby poddać również rozszerzenie tego rozwiązania poprzez wprowadzenie obniżonej stawki akcyzy dla piw o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5%. Tego rodzaju przepis nie tylko byłby spójny z dyrektywą UE czy art. 10 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ale też wspierałby działania w kierunku obniżenia całkowitego spożycia alkoholu przez obywateli.	Uwaga nieuwzględniona Trudno się zgodzić z twierdzeniem, że promowanie spożywania piw bezalkoholowych wychodzi naprzeciw budowaniu zdrowszych nawyków żywieniowych. Piwa bezalkoholowe przede wszystkim stwarzają wśród młodych ludzi nawyk spożywania piwa, początkowo bezalkoholowego, a w późniejszym okresie np. po osiągnięciu pełnoletności – piwa z alkoholem. A poza tym, jak każdy napój z dodatkiem cukru stanowi niezdrową żywność. Na gruncie opłaty cukrowej, piwa bezalkoholowe traktowane są jak wszystkie inne napoje słodzone. Brak jest przesłanek dla preferencyjnego traktowania tej kategorii napojów.

24.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec podniesienia stawek tzw. podatku cukrowego oraz podniesienia stawki z tytułu występowania kofeiny lub tauryny w napojach.</i> Podwyżka ta będzie miała katastrofalne skutki dla całego sektora napojowego w Polsce, powodujące spadek produkcji i zwolnienia grupowe nie tylko w branży, ale we wszystkich sektorach kooperujących. W świetle aktualnych danych dotyczących opłat cukrowych w krajach UE, Polska już dziś należy do państw o najwyższych stawkach nominalnych, a po planowanej nowelizacji ustawy — obejmującej wzrost opłaty stałej z 0,50 zł do 0,70 zł/l, zmiennej z 0,05 zł do 0,10 zł/g cukru powyżej 5 g/100 ml oraz opłaty za kofeinę/taurynę z 0,10 zł do 1,00 zł/l — stanie się krajem o najbardziej obciążającym systemie opłat cukrowych w Europie. Po planowanej nowelizacji Polska będzie stosować maksymalną stawkę opłaty cukrowej na poziomie 1,80 zł/l, co odpowiada 0,40 €/l. Dla porównania: • Francja: najwyższa stawka wynosi 35 €/hl = 1,58 zł/l, przy czym indeks siły nabywczej konsumenta wynosi 117,6. • Irlandia: najwyższa stawka to 0.2439 €/l = 1,10 zł/l, przy indeksie siły nabywczej 121,5. • Polska: stawka 1,80 zł/l, przy indeksie siły nabywczej zaledwie 77,4. Oznacza to, że polski konsument ponosi najwyższe nominalne obciążenie wśród analizowanych krajów, a jednocześnie jego siła nabywcza jest o 34% niższa niż we Francji i o 36% niższa niż w Irlandii. W efekcie, relatywne obciążenie podatkiem cukrowym w Polsce jest ponad dwukrotnie wyższe niż w tych krajach, co czyni projektowane podwyżki szczególnie dotkliwymi społecznie i gospodarczo. Świadczy to o zupełnym braku uwzględnienia siły nabywczej polskiego konsumenta oraz finansowych uwarunkowań polskiego rynku. Nieproporcjonalnie wysoka w stosunku do specyfiki polskiego rynku	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Polskie dzieci tyją najszybciej w Europie, zatem podejmowane środki powinny być adekwatne do skali problemu. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania
-----	---------------------------------------	--------	---	---

			opłata spowoduje znaczące pogorszenie się warunków funkcjonowania przedsiębiorstw. Obciążenie to uderzy przede wszystkim w małe i średnie przedsiębiorstwa, które stanowią 70% rynku. MŚP nie mają możliwości szybkiej zmiany receptur ani przeniesienia kosztów na konsumenta. W efekcie może dojść do fali upadłości, ograniczenia dostępności produktów oraz dalszego pogorszenia sytuacji finansowej polskich rodzin. Planowana podwyżka podatku cukrowego jest nieproporcjonalna i grozi poważnym zachwianiem stabilności ekonomicznej producentów napojów — zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw. Co więcej, zauważmy że zwiększenie opodatkowania napojów zawierających cukier prowadzić będzie do dalszego obniżania konkurencyjności zarówno branży cukrowniczej, jak i branży spożywczej w Polsce wobec tych branż z innych krajów Unii Europejskiej, gdzie takich dodatkowych obciążeń nie ma.	konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy wprowadzaniu opłaty. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność
--	--	--	---	--

				uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie.
25.	Polskie Stowarzyszenie Diabetyków Zarząd Główny	Art.3	<i>Postulat, by środki z opłaty cukrowej były wydatkowane zgodnie z ustawowym przeznaczeniem – tj. m.in. na wczesne interwencje – ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz edukacji zdrowotnej, a także zapewnienia dostępu do nowoczesnych terapii, wyrobów medycznych oraz profilaktyki powikłań cukrzycy wraz z zapewnieniem dostępu do ich właściwego leczenia – ze szczególnym uwzględnieniem stopy cukrzycowej oraz powikłań sercowo-naczyniowych i nerkowych.</i> <i>Postulat dotyczący wskazania minimalnego progu % na programy profilaktyczne i edukacyjne.</i> Pieniądze z opłaty cukrowej nie mogą stanowić „alternatywnego źródła finansowania” dla środków ze składki zdrowotnej. Wpływy z podatku cukrowego powinny stanowić „wartość dodaną” – być źródłem finansowania nowych inicjatyw i działań spełniających celowość uwzględnioną w ustawie o zdrowiu publicznym. Sama opłata cukrowa nie wsparta działaniami edukacyjnymi podnoszącymi świadomość zdrowotną, może być odbierana wyłącznie jako nowa danina. Postulujemy ustawowy zapis, że część środków	Uwaga wykracza poza przedmiot ustawy (właściwość MZ)

			powinna być przeznaczona na szeroko zakrojone kampanie edukacyjne realizowane we współpracy z organizacjami pacjenckimi. Choroby cywilizacyjne należą do najpoważniejszych wyzwań dla systemu ochrony zdrowia. Odpowiedzialne rozwiązania fiskalne mogą pełnić kluczową rolę nie tylko w profilaktyce, rozumianej jako tworzenie warunków sprzyjających zdrowym wyborom, lecz także w ograniczaniu ryzyka zachorowań na cukrzycę, otyłość czy nadciśnienie. W dłuższej perspektywie przyczyniają się one do odciążenia systemu opieki zdrowotnej i zmniejszenia kosztów społecznych wynikających z utraty produktywności. Na cukrzycę choruje w Polsce ponad 3,2 mln osób, a kolejnych 5-6 mln osób ma stan przedcukrzycowy. Cukrzyca to przewlekła choroba, która prowadzi do groźnych powikłań, które stanowią główną przyczynę przedwczesnej śmierci, jak i pogorszenia jakości życia. Ryzyko zgonu u pacjentów z cukrzycą z jakiegokolwiek przyczyny jest o 80% wyższe w porównaniu z osobami bez cukrzycy. Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że epidemia otyłości dotycząca ok. 2/3 dorosłych Polaków, wskazana jako główny cel regulacji, wywołuje ponad 200 powikłań, wśród których niechlubny prym wiedzie cukrzyca typu 2 (choruje na nią 90% pacjentów diabetologicznych). Aby skutecznie walczyć z epidemią otyłości, musimy pamiętać, że choroba otyłościowa i cukrzyca pozostają ze sobą w ścisłej korelacji. Nowelizacja przepisów dotyczących opłaty od środków spożywczych, popularnie określanej jako „opłata cukrowa” to ważny i potrzebny krok tejże opłaty, która powinna być alokowana na szereg działań prozdrowotnych i profilaktycznych ogółu społeczeństwa w kontekście chorób cywilizacyjnych, a także na dostęp do nowoczesnych terapii. Jesteśmy zwolennikami tego narzędzia i monitorujemy coroczne sprawozdania Narodowego Funduszu Zdrowia z wykorzystania środków z	
--	--	--	--	--

			tego tytułu. Popieramy nie tylko działania na rzecz opłaty cukrowej ale także wzmocnienia wiarygodności już obowiązujących rozwiązań tj. np. transparentność zarządzania tymi środkami i bardziej precyzyjne raportowanie wydatków.	
26.	Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec zwiększeniu opłaty cukrowej.</i> Proponowane zmiany będą miały bardzo negatywny wpływ na polskich rolników, producentów owoców i warzyw, które wykorzystuje się do produkcji napojów owocowych. Napoje owocowe na bazie soku jabłkowego stanowią dominującą część asortymentu dostępnego na polskim rynku. W 2024 roku ogólna ilość surowca owocowo-warzywnego wykorzystywanego w produkcji nektarów i napojów objętych podatkiem cukrowym wynosiła ok. 218 tys. ton, z czego większość stanowiły jabłka — ok. 206 tys. ton. Zwiększenie kwot podatku cukrowego może spowodować spadek zapotrzebowania na surowiec. Ponadto może wpłynąć na rozwój całej branży, która obejmuje zarówno rolnictwo jak i przetwórstwo, ograniczając jej rozwój i konkurencyjność.	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obowiązująca opłata jest

				niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy wprowadzaniu opłaty. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków
--	--	--	--	---

				behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie.
27.	Izba Gospodarcza Lubuskich Winnic Związek Sadowników RP	Art.3	<i>Sprzeciw wobec zwiększeniu opłaty cukrowej.</i> - brak trwałego efektu prozdrowotnego: dane GUS pokazują, że po krótkotrwałym spadku sprzedaży napojów słodzonych, sprzedaż wróciła do wcześniejszego poziomu. - instrument fiskalny, a nie zdrowotny: realnym skutkiem wprowadzenia opłaty było zwiększenie wpływów budżetowych, a nie poprawa stanu zdrowia społeczeństwa. - nadmierne obciążenie dla MŚP: Wzrost opłat uderzy przede wszystkim w małe i średnie przedsiębiorstwa.	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą

				otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz
--	--	--	--	--

				kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie.
28.	PepsiCo Consulting Polska Sp. z o. o.	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec wprowadzeniu proponowanych zmian oraz apel o ich całkowite wycofanie z uwagi na to, że zmiany są dyskryminujące i nieproporcjonalne, ich skumulowany negatywny wpływ osłabi klimat inwestycyjny i zdolność kraju do przyciągania oraz utrzymania inwestorów zagranicznych oraz naukowo jest udokumentowana nieskuteczność tych polityk w realizacji celów zdrowotnych.</i>	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez

		Obecna struktura opłaty cukrowej w sposób nieproporcjonalny obciąża wybrane podmioty rynkowe. Dwie amerykańskie firmy — PepsiCo i The Coca-Cola Company — ponoszą łącznie aż 80% całkowitego ciężaru tej opłaty. Co więcej, opłata dotyczy zarówno napojów zawierających cukier, jak i tych słodzonych substancjami bezcukrowymi, co pogłębia nierówność. Zmiana polegająca wyłącznie na podwyższeniu istniejących opłat bez rozszerzenia zakresu napojów objętych regulacją, dotyczy wyłącznie firm już nią objętych. Istnieje zatem ryzyko, że te dwie amerykańskie firmy pozostaną jedynymi faktycznie obciążonymi podatkiem — co czyni regulację dyskryminującą i ograniczającą konkurencyjność. Znaczące podwyżki wszystkich komponentów opłaty cukrowej stanowią poważne obciążenie finansowe dla branży: opłata stała wzrosłaby o 40%, zmienna o 100%, a opłata za zawartość kofeiny lub tauryny aż o 1 000% (tysiąc procent). Te drastyczne podwyżki zostaną dodatkowo spotęgowane przez inne równoległe wdrażane regulacje — takie jak system kaucyjny który ma wejść w życie 1 października 2025 roku, oraz planowane zmiany w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP). W dłuższej perspektywie skala i sposób wdrażania proponowanych podatków osłabi zdolność Polski do przyciągania i utrzymania inwestorów zagranicznych. Jeśli zmiany zostaną wprowadzone, będą stanowić poważne zagrożenie dla stabilności sektora napojowego w Polsce. Tak gwałtowne zwiększenie obciążeń fiskalnych może prowadzić do ograniczenia zatrudnienia, a w konsekwencji do zwolnień w całej branży. Dodatkowo, niepewność regulacyjna i rosnące koszty operacyjne mogą skutkować zawieszeniem planowanych inwestycji w Polsce lub ich przeniesieniem do innych, bardziej przewidywalnych rynków. Dostrzegamy wyzwania związane z otyłością i chorobami cywilizacyjnymi. Jednak raport Najwyższej Izby Kontroli wskazuje, że środki pozyskane z opłaty cukrowej nie zostały wydatkowane zgodnie z	ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów i jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy wprowadzaniu opłaty. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności
--	--	--	--

			jej ustawowym celem. W tym kontekście trudno uznać proponowane zmiany za skuteczne narzędzie polityki zdrowotnej. Doceniamy, że Ministerstwo Finansów dostrzega istotne niedoskonałości obecnego systemu opłaty cukrowej i planuje częściowo je rozwiązać poprzez nowelizację ustawy o zdrowiu publicznym (UD 290). Zgodnie z pierwotnymi założeniami, zmiana miała również obejmować kwestie związane z podwyższeniem stawek podatkowych. Zaskakujące jest jednak rozpoczęcie procesu legislacyjnego wyłącznie od zwiększenia obciążeń finansowych, bez jednoczesnego zajęcia się efektywnością systemu i alokacją środków. Naszym zdaniem właściwa kolejność działań powinna najpierw obejmować wdrożenie zaleceń Najwyższej Izby Kontroli dotyczących przejrzystości i celowego wydatkowania wpływów z opłaty cukrowej, a także uszczelnienie mechanizmów jej poboru. Dopiero po rozwiązaniu tych kwestii możliwa byłaby rzetelna i uzasadniona dyskusja na temat ewentualnego podwyższenia stawek podatkowych.	330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie. Światowa Organizacja Zdrowia podaje szereg przykładów
--	--	--	--	--

				świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Na przykładzie doświadczeń Portugalii, Meksyku i innych badanych krajów, WHO wskazuje dane jednoznacznie świadczące o skuteczności narzędzi fiskalnych takich jak opłata cukrowa.
29.	Coca-Cola Poland Services Sp. z o.o. Coca-Cola HBC Polska Sp. z o.o.	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec proponowanego podwyższenia podatku cukrowego od 1 stycznia 2026 r. Chcemy także zwrócić uwagę na poważne zagrożenie, jakie projekt ten stanowi dla działalności Coca-Cola w Polsce, a w konsekwencji dla prawie 13 000 polskich miejsc pracy, które bezpośrednio lub pośrednio zależą od naszych inwestycji i sprawnej działalności.</i> <u>Planowana podwyżka podatku stanowi kolejne obciążenie finansowe dla sektora napojów w obliczu nowych obowiązków związanych z opakowaniami.</u> Proponowana nieproporcjonalnie wysoka podwyżka obecnych stawek podatkowych od 1 stycznia 2026 r. nie uwzględnia dodatkowych zobowiązań finansowych, jakie ponosi branża napojowa. 1 października br. w Polsce zostanie uruchomiony system kaucyjny (DRS). Branża napojowa zainwestowała w niego znaczne środki w ciągu ostatnich 2 lat i będzie finansowała ten drugi największy po Niemczech system DRS w Europie. Coca-Cola HBC Polska została jednym z dwóch największych udziałowców operatora DRS, spółki non-profit Krajowy System Kaucyjny Kaucja.pl. Dodatkowym obciążeniem dla branży napojowej, w tym spółek Coca-Cola, będą koszty związane z nową ustawą o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, która przechodzi obecnie proces legislacyjny i	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie

		wprowadzi Rozszerzoną Odpowiedzialność Producenta. Od 2026 r., zgodnie z nową ustawą, będziemy podlegać nowej opłacie publicznej nakładanej na wszystkich producentów produktów w opakowaniach. Opłata ta będzie wzrastać corocznie do 2028 r. Będzie to kolejne stałe obciążenie finansowe, niezależne od kosztów utrzymania systemu kaucyjnego, wpływające na podstawy ekonomiczne wszystkich producentów napojów, a w szczególności na nas jako lidera branży. <u>Potencjalny wpływ podatku na rozwój handlu transgranicznego i ryzyko rozszerzenia się szarej strefy.</u> Wprowadzenie wyższego opodatkowania napojów niesie ze sobą ryzyko wzrostu „prywatnego” importu tańszych produktów z sąsiednich krajów, takich jak Czechy i Niemcy, gdzie nie obowiązują podobne środki fiskalne. Obecnie średnia cena za litr napoju bezalkoholowego wynosi 1,31 euro w Polsce, 0,87 euro w Czechach, 1,05 euro na Słowacji i 1,16 euro w Niemczech. Zjawisko to zaobserwowano już w Danii, gdzie konsumenci zaczęli masowo kupować napoje za granicą, co nie spowodowało spadku poziomu konsumpcji, ale znacznie zmniejszyło dochody krajowej gospodarki. W rezultacie rząd duński podjął decyzję o stopniowym wycofaniu podatku cukrowego. Ponadto istnieje poważne zagrożenie rozwoju nielegalnego rynku substytutów – produkcja i dystrybucja nieopodatkowanych napojów, często sprzedawanych w opakowaniach bez etykiet, może wzrosnąć, utrudniając kontrolę jakości i bezpieczeństwa tych produktów. A dla Coca-Cola jakość i bezpieczeństwo produktów oferowanych konsumentom jest najwyższym priorytetem. <u>Obecny podatek cukrowy i proponowana znacząca podwyżka nie doprowadzą do osiągnięcia zamierzonych celów zdrowotnych i stanowią dyskryminację jednej kategorii produktów.</u> Dyskryminacyjny podatek od napojów bezalkoholowych nie zmniejsza liczby chorób niezakaźnych (NCD). Nie ma dowodów na to, że opodatkowanie napojów bezalkoholowych zmniejszyło nadwagę,	celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki,
--	--	--	--

		otyłość lub choroby niezakaźne. Są to złożone kwestie zależne od wielu czynników i wymagające zaangażowania różnych interesariuszy oraz ich wzajemnej współpracy na wielu poziomach: rządów, przemysłu, ochrony zdrowia i społeczeństwa obywatelskiego. Pojedyncze, uproszczone rozwiązanie, takie jak podatek od napojów bezalkoholowych, nie rozwiąże tych złożonych problemów. Według UNESDA, European Soft Drinks Association, z publikowanych danych wynika, że napoje bezalkoholowe stanowią zaledwie 2–3% całkowitej ilości kalorii w postaci cukrów dodanych w codziennej diecie przeciętnego Europejczyka. Praktyka na całym świecie nie wykazuje, aby zmniejszenie spożycia napojów bezalkoholowych prowadziło do utraty wagi, co wymaga ograniczenia całkowitego spożycia kalorii i spalania większej ilości kalorii poprzez aktywność fizyczną. Kraje, w których obowiązują podatki od napojów bezalkoholowych, takie jak Meksyk, Wielka Brytania, Irlandia, Chile i inne, nadal borykają się z rosnącym problemem otyłości i nie dostarczyły dowodów na korzyści dla zdrowia publicznego: • W 2014 roku Meksyk wprowadził jeden z najwyższych na świecie podatków cukrowych, aby ograniczyć spożycie napojów bezalkoholowych i zmniejszyć bardzo wysoki wskaźnik otyłości, który mimo to nadal rośnie. • Nie ma dowodów na poprawę wskaźników otyłości w Wielkiej Brytanii od czasu wprowadzenia podatku cukrowego w 2018 r. Udział cukru pochodzącego ze sprzedaży napojów bezalkoholowych spadł o ponad 30% w latach 2016–2021. Jednak spożycie cukru w Wielkiej Brytanii pozostaje na stosunkowo stałym poziomie, a otyłość nadal wykazuje tendencję wzrostową po wprowadzeniu podatku. Według Euromonitor (na podstawie danych WHO) w 2023 r. otyłość wzrosła o 4,6% w porównaniu z 2018 r., co może wskazywać na efekt substytucji i wzrost spożycia innych nieopodatkowanych słodzonych produktów spożywczych i napojów. • Badanie przeprowadzone w 2025 r. przez Tax Foundation dostarczyło dowodów na nieskuteczność opodatkowania napojów	że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie. W kwestii handlu transgranicznego, należy zauważyć, że coraz więcej państw wprowadza dodatkowe opodatkowanie dla napojów słodzonych. Od stycznia taki podatek funkcjonuje również w Słowacji, co obniża ryzyko sprowadzania napojów z krajów sąsiadujących. Nie można się natomiast zgodzić z twierdzeniem, że wprowadzenie opłaty w innych krajach nie
--	--	---	--

			bezalkoholowych w poprawie zdrowia. Przykłady z kilku krajów europejskich pokazują, że podatki te mogą przyspieszyć zmianę składu napojów bezalkoholowych w kierunku zmniejszenia zawartości cukru, ale często nie mają one wpływu na ogólne spożycie cukru. Podatek od napojów słodzonych jest prawdopodobnie zbyt zawężony, aby znacząco zmniejszyć konsumpcję cukru, a samo zmniejszenie spożycia cukru prawdopodobnie nie wystarczy, aby osiągnąć pozytywne efekty zdrowotne. Uważamy, że obecna propozycja Ministerstwa zwiększy jedynie dyskryminujący charakter podatku cukrowego, który całkowicie pomija złożoność problemu otyłości i nakładany jest jedynie na napoje. Ministerstwo nie przedstawia w uzasadnieniu projektu ustawy żadnych danych, które potwierdzałyby skuteczność obowiązującego obecnie podatku. Wzrost cen produktów objętych opłatą utrudnił sytuację finansową gospodarstw domowych, ponieważ podatek ten ma charakter regresywny, a dane sprzedażowe sugerują, że wielu konsumentów zachęcił także do zastępowania produktów wysokiej jakości tańszymi alternatywami.	wpłynęło na poprawę wyników zdrowotnych na poziomie populacji. Z badań prowadzonych przez VATT Institute for Economic Research wynika, że podniesienie podatku od napojów słodzonych w 2014 r. w Finlandii skutkowało spadkiem ich konsumpcji. Jednocześnie odnotowano wzrost konsumpcji napojów bez cukru, które nie zostały objęte zmianami podatkowymi. Światowa Organizacja Zdrowia w opracowaniu z 2022 roku podaje szereg przykładów świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Analiza Tenga i wsp. wykazała, że podatek od napojów słodzonych na poziomie 10% powoduje spadek konsumpcji napojów objętych tym podatkiem o 10%. Inna analiza (Colchero i wsp.) wykazała, że po wprowadzeniu w Meksyku podatku w wysokości jednego peso za litr napoju (około 10%), nastąpił 6% spadek spożycia napojów słodzonych. Kolejnym przykładem są wyniki Alsukait i wsp., które wskazują, że 50% podatek od napojów gazowanych w Arabii
--	--	--	---	---

				Saudyjskiej spowodował 35% spadek sprzedaży tych napojów. Zgodnie z opracowaniem WHO, badania dotyczące Meksyku wskazują, że ograniczenia spowodowane podatkami od napojów słodzonych przekładają się na spadek spożycia o 5 do 22 kilokalorii (kcal) na osobę dziennie, co może przynieść znaczące korzyści zdrowotne w perspektywie średnio- i długoterminowej. Z kolei Barrientos-Gutierrez i in. na przykładzie Meksyku oszacowali spadek częstości występowania otyłości o 2,45% oraz zmniejszenie liczby przypadków cukrzycy o 89 000–136 000 w ciągu 10 lat.
30.	Amerykańska Izba Handlowa w Polsce	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec wprowadzeniu podwyżki bez uprzedniego usunięcia obecnych wad systemu opłaty cukrowej, a także skali oraz konstrukcji proponowanych zmian, które budzą istotne obawy z perspektywy proporcjonalności, spójności oraz potencjalnych skutków gospodarczych.</i> Projektowane podwyżki – obejmujące znaczny wzrost części stałej, podwojenie opłaty zmiennej oraz dziesięciokrotne zwiększenie dodatkowej opłaty za kofeinę i taurynę – w praktyce oznaczają drastyczne obciążenie finansowe dla wybranych uczestników rynku. Już dziś firmy amerykańskie ponoszą około osiemdziesięciu procent całkowitego ciężaru opłaty cukrowej jednocześnie odpowiadając za czterdzieści procent rynku napojów. Nowelizacja w obecnym kształcie	Uwaga nieuwzględniona Obecny system opłaty od środków spożywczych wymaga uproszczenia i uszczelnienia oraz wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych. Taki cel realizuje procedowany przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw (UD290). Obie procedowane zmiany ustawy o zdrowiu publicznym dążą do umożliwienia bardziej skutecznej

			grozi utrwaleniem tej dysproporcji, nadając regulacji wymiar nieproporcjonalny i selektywny. Konstrukcja opłaty powinna zapewniać odpowiednie preferencje dla napojów bez- i niskokalorycznych. Ułatwiłyby one kształtowanie nawyków żywieniowych konsumentów w kierunku produktów, które mogłyby mieć korzystny wpływ na kaloryczność ich diety. Punktowy podatek cukrowy ignoruje złożoność problemów zdrowotnych, takich jak nadmierowe spożycie kalorii, nieodpowiedni styl życia oraz czynniki socjoekonomiczne i genetyczne.	realizacji celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych chorób bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Zatem, w ocenie resoru finansów, istotne jest podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Odnosząc się do stwierdzenia, że projektowane zmiany dotyczą tylko wybranych uczestników rynku, należy wyjaśnić, że proponowane zmiany dotyczą wyłącznie wysokości opłaty. Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu jaki przyświecała wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez
--	--	--	--	--

				ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Przedmiotowy projekt ustawy nie ingeruje w grupy produktów podlegających opłacie.
31.	Polski Związek Producentów Żywności Roślinnej	Art. 3	<i>Postulat rezygnacji z podwyższenia stawek tzw. podatku cukrowego z jednoczesnym wskazaniem na potrzebę wyłączenia napojów roślinnych z zakresu tzw. podatku cukrowego, uznanie ich szczególnej roli w diecie osób z alergiami, nietolerancjami oraz w działaniach na rzecz poprawy zdrowia publicznego oraz uwzględnienie w dalszych pracach legislacyjnych potrzeby promowania zdrowych alternatyw żywieniowych, a nie ich fiskalnego penalizowania.</i> Objęcie napojów roślinnych opłatą cukrową stawia je w tej samej kategorii co napoje wysokosłodzone, co nie odpowiada ich faktycznej wartości odżywczej ani roli w diecie konsumentów. Jednocześnie apelujemy o rezygnację ze zmian dotyczących podniesienia stawek opłaty cukrowej. Takie działanie będzie miało negatywny skutek na rozwój branży napojów, w tym napojów roślinnych, ich konkurencyjność na rynkach zagranicznych, a jednocześnie nie jest efektywnym rozwiązaniem dla kształtowania zdrowych nawyków żywieniowych. Napoje roślinne jako zdrowa alternatywa Napoje roślinne stanowią istotny element zróżnicowanej i zbilansowanej diety, szczególnie w kontekście rosnącego zainteresowania zdrowym stylem życia, dietami roślinnymi oraz ograniczeniem spożycia produktów pochodzenia zwierzęcego. W przeciwieństwie do wielu napojów słodzonych: ● nie zawierają laktozy ani cholesterolu, dzięki czemu są odpowiednie zarówno dla osób z nietolerancją laktozy, jak i dla osób dbających o profilaktykę chorób sercowo-naczyniowych,	Uwaga nieuwzględniona Projektowane zmiany dotyczą wyłącznie wysokości opłaty. Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu jaki przyświecała wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Przedmiotowy projekt ustawy nie ingeruje w grupy produktów podlegających opłacie.

		• często charakteryzują się niższą zawartością cukru, co sprzyja utrzymaniu prawidłowej masy ciała i redukcji ryzyka rozwoju otyłości czy cukrzycy typu 2, • mogą być źródłem wartościowych składników odżywczych, takich jak błonnik wspierający prawidłowe funkcjonowanie układu pokarmowego, białko roślinne sprzyjające utrzymaniu masy mięśniowej, a także wapń i witaminy (np. z grupy B oraz witamina D), które w wielu napojach roślinnych są dodawane w procesie fortyfikacji. Traktowanie napojów roślinnych na równi z napojami wysokostodzonymi jest sprzeczne z celami polityki zdrowotnej, ponieważ nie uwzględnia ich potencjalnych korzyści żywieniowych i profilaktycznych. Zwiększenie opłaty cukrowej może dodatkowo ograniczyć dostępność tej ważnej alternatywy żywieniowej, zwłaszcza dla osób, które świadomie rezygnują z produktów mlecznych ze względów zdrowotnych, etycznych czy środowiskowych. Uwzględnianie napojów roślinnych w polityce żywieniowej powinno być elementem wspierającym różnorodność diety i promocję prozdrowotnych wyborów konsumenckich. <u>Znaczenie dla osób z alergiami i nietolerancjami</u> W Polsce coraz większa liczba dzieci i dorosłych zmaga się z alergią na białka mleka krowiego oraz nietolerancją laktozy². Dla tych grup napoje roślinne stanowią jedyną bezpieczną alternatywę, rekomendowaną przez dietetyków i środowiska medyczne³. Wprowadzanie dodatkowych barier fiskalnych poprzez objęcie ich podwyższoną opłatą w praktyce oznacza dyskryminację osób, które ze względów zdrowotnych nie mogą spożywać tradycyjnych produktów mlecznych. <u>Aspekty ekonomiczne i skuteczność regulacji</u> Warto podkreślić, że podwyższenie stawek tzw. podatku cukrowego może negatywnie wpłynąć na rozwój branży napojów roślinnych, która jest jedną z najbardziej innowacyjnych w sektorze spożywczym. Firmy	
--	--	--	--

			inwestują w rozwój nowych receptur, technologie ograniczania cukru oraz alternatywy roślinne dla konsumentów dbających o zdrowie i środowisko. Nadmierne obciążenia fiskalne osłabiają konkurencyjność polskich producentów, zmniejszą atrakcyjność inwestycyjną branży i ograniczą jej zdolność do tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza w segmencie małych i średnich przedsiębiorstw. Praktyka stosowania podatku cukrowego dowodzi jego ograniczonej skuteczności w zakresie poprawy zdrowia publicznego. Mimo spadających wpływów budżetowych, problem nadwagi i otyłości w Polsce nie ulega poprawie, co wskazuje, że regulacja ta pełni przede wszystkim funkcję fiskalną.	
32.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego	Art. 3	<i>Postulat utrzymania na niezmiennym poziomie wysokości stawki opłaty cukrowej</i> Planowana podwyżka opłaty cukrowej w stosunku do napojów bezalkoholowych obejmie także piwa bezalkoholowe, które jak wspomniano stanowią rosnącą część rynku piwa i przyczyniają się do redukcji spożycia alkoholu. Z tego powodu uważamy, że wzrost obciążeń dla tych wyrobów może stanowić poważną przeszkodę w ich rozwoju, co odbije się negatywnie na prozdrowotnym trendzie. Piwa bezalkoholowego nie powinno się zestawiać z napojami słodzonymi i gazowanymi, gdyż tamte wyroby nie spełniają tych samych funkcji, czyli nie przyczyniają się do redukcji szkód zdrowotnych, tak jak ma to miejsce w przypadku piwa bezalkoholowego. Warto wskazać, że z tego powodu ustawodawca brytyjski wyłączył piwo bezalkoholowe z zakresu opłaty cukrowej dla napojów słodzonych, dostrzegając ich ważną rolę w przedstawianiu konsumpcji z alkoholu na bezalkoholowe alternatywy: https://www.gov.uk/guidance/check-if-your-drink-is-liable-for-the-soft-drinks-industry-levy. Jeśli więc opłata cukrowa ma służyć wyłącznie celom zdrowotnym (np. walce z otyłością), to produkty alternatywne dla substancji szkodliwych	Uwaga nieuwzględniona Trudno się zgodzić z twierdzeniem, że promowanie spożywania piw bezalkoholowych mieści się w prozdrowotnym trendzie. Piwa bezalkoholowe przede wszystkim stwarzają wśród młodych ludzi nawyk spożywania piwa, początkowo bezalkoholowego, a w późniejszym okresie np. po osiągnięciu pełnoletności – piwa z alkoholem. A poza tym, jak każdy napój z dodatkiem cukru stanowi niezdrową żywność.

			takich jak etanol nie powinny być traktowane w taki sam sposób lecz wspierane w polityce podatkowej państwa. Jako branża widzimy duży potencjał rozwojowy tego segmentu, o ile nie będzie on tłumiony nadmiernymi regulacjami i obciążeniami. Piwa bezalkoholowe są jedynym rosnącym segmentem branży piwowarskiej, łagodzącym negatywne skutki wyraźnego spadku spożycia piwa alkoholowego. Gdyby nie ten segment, browary już teraz miałyby poważny problem w utrzymaniu łańcucha wartości branży i potencjału produkcyjnego. Tymczasem dzięki tym produktom zapewniamy zbyt na surowce rolne, a nawet zwiększamy ich zakupy jak to ma miejsce w przypadku koncentratu jabłkowego. W tym przypadku zapotrzebowanie sektora piwowarskiego na ten surowiec wzrosło do ok. 30 tys. ton jabłek czyli blisko 1% krajowej produkcji.	
33.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3	<i>Sprzeciw wobec propozycji bardzo wysokiej podwyżki podatku cukrowego.</i> W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że uzasadnienie do projektu nie zawiera żadnych pogłębionych informacji nt. skutków gospodarczych tej zmiany, jej wpływu na kondycję finansową przedsiębiorców w szczególności z sektora MŚP, kosztów społecznych związanych ze zubożeniem społeczeństwa, ryzyk związanych z przekierowaniem popytu w kierunku najtańszych napojów o najgorszej jakości, a ponadto nie uwzględnia braku osiągnięcia efektów w zakresie ochrony zdrowia społeczeństwa polskiego i nienależytego wykorzystania zebranej opłaty cukrowej na cele walki ze skutkami otyłości oraz nadmiernego spożycia cukru. Stoimy na stanowisku, że proponowana podwyżka opłaty cukrowej jest przejawem nadmiernego fiskalizmu wynikającego z dużych potrzeb wydatkowych Państwa. Nie można nie zauważyć, że wbrew argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu do ocenianego projektu, dotychczas nie zaobserwowano pozytywnego wpływu wprowadzenia opłaty cukrowej na wybory konsumentów. Jak wskazuje Najwyższa Izba Kontroli w informacji o	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem

		wynikach kontroli „Realizacja zadań związanych z poborem i wydatkowaniem opłat od środków spożywczych oraz od napojów alkoholowych” (nr ewid. 130/2024/P/24/085/LSZ), pięciu największych płatników opłaty cukrowej odnotowało znaczący wzrost sprzedaży napojów podlegających opłacie w latach 2022 oraz 2023. Co więcej, w przedmiotowej informacji o wynikach kontroli podkreślono, że w latach 2021-2023 „wpływy z opłaty od środków spożywczych, w porównaniu do lat 2018-2020, gdy nie było tej opłaty, nie zwiększyły nakładów na finansowanie świadczeń zdrowotnych, określonych w art. 12c ust. 2 ustawy o zdrowiu publicznym, gdyż wydatki na te świadczenia, po uwzględnieniu wskaźnika wzrostu przychodów ze składki zdrowotnej, były na porównywalnym poziomie bądź tylko nieznacznie wyższe”. Ponadto we wskazanym raporcie podkreślono, że zarówno podatek cukrowy jaki dodatkowa opłata od alkoholu w małych opakowaniach nie zostały przeznaczone na walkę z otyłością i uzależnieniem od alkoholu, tylko na ogół świadczeń finansowanych przez NFZ. Uwzględniając powyższe, protestujemy przeciwko podniesieniu opłaty od środków spożywczych, tylko dlatego, że jest to łatwy sposób pozyskania dodatkowych środków budżetowych. Konfederacja Lewiatan sprzeciwia się wprowadzaniu nowych lub podnoszeniu obecnych podatków, w celu zapewnienia finansowania nadmiernych wydatków państwa. Pozostając przy argumentacji odnoszącej się do wyrażanej przez projektodawcę troski o zdrowie obywateli, nie sposób nie zauważyć, że cukier to nie jedyna przyczyna chorób cywilizacyjnych, takich jak otyłość i nadwaga. Główną przyczyną otyłości jest mało zróżnicowana dieta, siedzący tryb życia oraz nadmierne spożycie kalorii wynikające z dużej ilości posiłków i różnorodnych, licznych niezdrowych przekąsek. Produkty te często zawierają nie tylko cukier, ale także tłuszcze nasycone i wysoką zawartość soli, co w istotny sposób przyczynia się do nadwagi i problemów zdrowotnych, zatem nie dziwi fakt, że wprowadzenie podatku cukrowego obciążającego słodzone napoje nie	podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23
--	--	---	---

		przyczyniło się do zmiany nawyków społeczeństwa, planowana podwyżka również nie wpłynie na poprawę stanu zdrowia obywateli, co niewykluczone, może nawet mieć negatywny wpływ, w sytuacji kiedy osoby o najniższym dochodzie rozporządzalnym, co nierzadko powiązane jest również z niską świadomością zdrowotną, będą zmuszone kupować najtańsze, a co za tym idzie najbardziej niezdrowe napoje. Konsekwencją podatków dyskryminujących na żywność nie jest jedynie spadek spożycia opodatkowanego produktu, lecz także zjawisko substytucji. Produkty, których cena wzrosła w wyniku opodatkowania, są często zastępowane tańszymi zamiennikami z tej samej kategorii, często o niższej jakości. Zjawisko to szczególnie dotyka konsumentów o niskich dochodach, dla których udział wydatków na żywność przekracza 20% budżetu domowego. Rozwiązania fiskalne nie rozwiążą problemu stanu zdrowia społeczeństwa. Instytucje odpowiedzialne za zdrowie publiczne powinny koncentrować się przede wszystkim na właściwej edukacji oraz promowaniu produktów o zbilansowanej wartości odżywczej, wzorując się na krajach, które borykają się z wyższym poziomem otyłości, a jednocześnie nie wprowadziły fiskalnych obciążeń. W tych państwach nacisk kładzie się na edukację żywieniową, popularyzację zdrowej diety oraz aktywnego trybu życia, co stanowi skuteczną strategię prewencji otyłości i chorób dietozależnych. W naszej ocenie projektodawcy używają argumentacji potwierdzającej wadliwą tezę, o skuteczności opodatkowania, bądź wyższego opodatkowania, danych wyrobów, w świetle prozdrowotnych wyborów konsumentów. Nie podejmują się trudu wskazania, czy i jeżeli tak, to w jakich krajach, w których obowiązuje podatek cukrowy, jego wprowadzenie przyczyniło się do spadku osób z nadwagą bądź otyłością. A jeżeli nie sposób jest wykazać skuteczność takiej regulacji, bądź nie realizuje ona zakładanego celu, naturalną konsekwencją powinno być jej uchylenie, a nie podnoszenie.	zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie. Prawdą jest, że przyczyną otyłości są nie tylko słodkie napoje, ale także słodkie, wysoko przetworzona żywność gotowa czy produkty bogate w „złe tłuszcze”, nie mniej jednak w pierwszej kolejności istotne jest uproszczenie i uszczelnienie systemu opłaty cukrowej oraz wyeliminowanie
--	--	--	---

		W tym kontekście warto zauważyć, że podatek cukrowy został skonstruowany w taki sposób, że obciąża wąską grupę produktów, pomimo że cukier jest powszechnie obecny w wielu innych kategoriach żywności, które nie zostały objęte dodatkowymi opłatami. Producenci napojów są traktowani mniej korzystnie, niż wytwórcy innych słodkich produktów, sam cukier jako produkt spożywczy jest opodatkowany obniżoną stawką podatku VAT wynoszącą 8% (co w założeniu ma zwiększyć jego dostępność ekonomiczną dla społeczeństwa), a już napój z cukrem jest opodatkowany 23% stawką VAT plus opłatą cukrową nierzadko przekraczającą wartość samego napoju. Przykład ten, bezdyskusyjnie pokazuje, że podatek cukrowy jest narzędziem fiskalnym, a nie częścią polityki prozdrowotnej państwa, gdyż uderza w jedną gałąź przemysłu, którą łatwo opodatkować, niż oddziaływać na społeczeństwo poprzez edukację, promocję bądź preferencje podatkowe dla zdrowego trybu życia. W kontekście argumentacji zdrowotnej warto zauważyć, że tak bardzo dyskryminowane napoje energetyczne nie są jedynym źródłem kofeiny w diecie Polaków. Źródła kofeiny w Polsce są analogiczne do większości krajów i obejmują: kawę, będącą głównym źródłem kofeiny (filiżanka 200 ml – 80–120 mg), herbatę (200 ml – 30–60 mg), yerba mate (200 ml – 65–130 mg), gorzką czekoladę (50 g – 20–30 mg) oraz suplementy diety (tabletki – 100–200 mg). Projektowana stawka opłat za taurynę i kofeinę, zakładająca wzrost nawet o 1000%, może w praktyce stygmatyzować te substancje jako niebezpieczne, mimo że są one dopuszczonymi składnikami żywności funkcjonalnej. Ich bezpieczeństwo, przy racjonalnym spożyciu, nie zostało zakwestionowane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Dodatkowo w Polsce już obowiązują szerokie restrykcje dotyczące napojów energetycznych, w tym zakaz ich sprzedaży osobom poniżej 18. roku życia, zakaz dystrybucji na terenie szkół i jednostek systemu oświaty oraz ograniczenia w sprzedaży za pośrednictwem automatów, co w naszej ocenie odpowiada należytej polityce dotyczącej dostępności tych produktów dla społeczeństwa.	wątpliwości interpretacyjnych, po to, by w przyszłości móc rozważać ewentualne rozszerzenie opłaty na inne słodkie produkty. I taki cel realizuje procedowany przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw (UD290). Nie można się natomiast zgodzić z twierdzeniem, że wprowadzenie opłaty nie wpływa na poprawę wyników zdrowotnych. Z badań prowadzonych przez VATT Institute for Economic Research wynika, że podniesienie podatku od napojów słodzonych w 2014 r. w Finlandii skutkowało spadkiem ich konsumpcji. Jednocześnie odnotowano wzrost konsumpcji napojów bez cukru, które nie zostały objęte zmianami podatkowymi. Światowa Organizacja Zdrowia w opracowaniu z 2022 roku podaje szereg przykładów świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Analiza Tenga i wsp. wykazała, że podatek od napojów słodzonych na poziomie 10% powoduje spadek
--	--	---	---

		Planowana podwyżka opłaty cukrowej w stosunku do napojów bezalkoholowych obejmie także piwa bezalkoholowe, które stanowią rosnącą część rynku piwa. Uważamy, że wzrost obciążeń dla tych wyrobów może stanowić poważną przeszkodę w ich rozwoju, co odbije się negatywnie na obecnym trendzie rozwoju tego segmentu rynku. Warto wskazać, że ustawodawca brytyjski wyłączył piwo bezalkoholowe z zakresu opłaty cukrowej dla napojów słodzonych: https://www.gov.uk/guidance/check-if-your-drink-is-liable-for-the-soft-drinks-industry-levy. <u>Argumenty ekonomiczne</u> Planowana opłata za kofeinę i taurynę ma wzrosnąć aż o 1000%, zmienna opłata za dodatkowy cukier o 100%, maksymalna stawka o 50%, a opłata stała o 40%. W porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej planowane podwyżki należą do najwyższych w Europie. Dla polskiego konsumenta będą one szczególnie dotkliwe, co wynika z niższej siły nabywczej w naszym kraju – średnia siła nabywczą mieszkańca Polski stanowi około 35% poniżej średniej europejskiej. W konsekwencji ustawa, zamiast pełnić wyłącznie funkcję prozdrowotną, staje się przede wszystkim istotnym narzędziem fiskalnym. Dla przeciętnego konsumenta wprowadzenie nowych kwot podatku może przełożyć się na średnioważony wzrost cen w kategoriach: napoje niegazowane – około 11,4%, nektary niegazowane – około 22,6%, napoje gazowane – około 19,8%, Ice Tea – około 5,7%, napoje energetyczne – około 13,9%, wody smakowe - około 9%. Ograniczenie zapotrzebowania polskiego przemysłu napojowego na owoce i warzywa z krajowych upraw szacuje się na około 75% obecnego zużycia. Dotyczy to takich surowców jak jabłka, marchew, czarna porzeczka, wiśnia czy aronia. Spadek wynika zarówno z wrażliwości cenowej konsumentów, którzy reagują na wzrost cen napojów, jak i z planowanego zmniejszenia zawartości owoców i warzyw w napojach do średniej europejskiej. Napoje owocowe na bazie soku jabłkowego	konsumpcji napojów objętych tym podatkiem o 10%. Inna analiza (Colchero i wsp.) wykazała, że po wprowadzeniu w Meksyku podatku w wysokości jednego peso za litr napoju (około 10%), nastąpił 6% spadek spożycia napojów słodzonych. Kolejnym przykładem są wyniki Alsukait i wsp., które wskazują, że 50% podatek od napojów gazowanych w Arabii Saudyjskiej spowodował 35% spadek sprzedaży tych napojów. Zgodnie z opracowaniem WHO, badania dotyczące Meksyku wskazują, że ograniczenia spowodowane podatkami od napojów słodzonych przekładają się na spadek spożycia o 5 do 22 kilokalorii (kcal) na osobę dziennie, co może przynieść znaczące korzyści zdrowotne w perspektywie średnio- i długoterminowej. Z kolei Barrientos-Gutierrez i in. na przykładzie Meksyku oszacowali spadek częstości występowania otyłości o 2,45% oraz zmniejszenie liczby przypadków cukrzycy o 89 000–136 000 w ciągu 10 lat. W kwestii wysokości opłaty od środków spożywczych za obecność w napoju kofeiny lub tauryny należy
--	--	---	--

		stanowią dominującą część asortymentu dostępnego na rynku polskim. Nawet w napojach wielosmakowych, takich jak jabłko-mięta, jabłko-wiśnia, jabłko-porzeczka, jabłko-brzoskwinia czy multiwitaminy, sok jabłkowy jest głównym składnikiem. W 2024 r. ogólna ilość surowca owocowo-warzywnego wykorzystywanego w produkcji nektarów i napojów objętych podatkiem cukrowym wynosiła szacunkowo około 218 tys. ton z czego większość stanowiło jabłko (około 206 tys. ton). Krajowa branża spożywcza, obejmująca rolnictwo i przetwórstwo owocowo-warzywne, jest jedną z sektorów polskiej gospodarki, które rozwijają się efektywnie w warunkach silnej konkurencji ze strony zagranicznych koncernów. Systematycznie zwiększa nakłady na inwestycje oraz zatrudnienie pracowników, szczególnie w okresie sezonowego skupu i przetwórstwa surowców. Wprowadzenie nowego podatku może znacząco zahamować te procesy, ograniczając rozwój sektora oraz jego konkurencyjność na rynku krajowym i międzynarodowym. Obciążenie branży producentów napojów owocowych kwotą ok. 750 mln zł. Po wprowadzeniu zwiększonej opłaty cukrowej można spodziewać się istotnego obniżenia konkurencyjności przedsiębiorstw działających w sektorze napojowym, spadku inwestycji oraz zmniejszenia zatrudnienia. Szacunki wskazują, że wzrost kosztów produkcji i ograniczenie popytu mogą przełożyć się na obniżenie obrotów firm o kilkanaście procent, co w konsekwencji wpłynie na redukcję miejsc pracy, szczególnie w okresach sezonowego wzrostu zatrudnienia w produkcji i logistyce. Do tego dochodzą obciążenia związane z wdrożeniem systemu kaucyjnego. Zmniejszenie obrotów firm spowoduje również spadek wpływów budżetowych z tytułu podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników oraz innych podatków pośrednich, takich jak VAT od sprzedaży detalicznej napojów. Wprowadzenie wysokiego podatku nie stanowi bodźca do innowacji – przedsiębiorstwa mogą ograniczać nakłady na badania i rozwój,	wyjaśnić, że uwzględnia ona dodatkowe ryzyko, jakie jest związane ze spożywaniem napojów energetycznych, które zawierają te substancje, ponieważ spożywania tych substancji wywołuje negatywne skutki dla zdrowia człowieka. Dodatkową stawkę opłaty za zawartość w napoju kofeiny lub tauryny wprowadzono ze względu na cele polityki zdrowotnej. W efekcie, „napoje energetyczne” objęte są opłatą cukrową za zawartość cukru lub substancji słodzących oraz dodatkowo opłatą stałą za zawartość kofeiny lub tauryny. Zasadniczym argumentem wskazywanym przy wprowadzaniu takiego rozwiązania był niekorzystny wpływ napojów energetycznych na zdrowie oraz rosnące spożycie takich napojów. Ze względu na skład (m.in. znaczną zawartość kofeiny i tauryny) nie są to produkty obojętne dla zdrowia. Jak podaje Narodowe Centrum Edukacji Żywieniowej: „Kofeina nie jest składnikiem odżywczym, ale substancją psychoaktywną, stosowaną w żywności najczęściej ze względu na takie właśnie działanie fizjologiczne. Spożywanie
--	--	---	---

		wdrażanie nowych technologii produkcji, systemy słodzenia czy inne rozwiązania mające na celu poprawę jakości żywności. W rezultacie polityka fiskalna w formie tak wysokiego podatku cukrowego może nie tylko zmniejszać popyt na napoje bezalkoholowe, ale też prowadzić do długofalowego spowolnienia rozwoju sektora, ograniczenia inwestycji i innowacyjności oraz obniżenia konkurencyjności producentów. Biorąc pod uwagę dostępne dane, już przy obecnych stawkach podatku cukrowego jego wpływy wykazują tendencję spadkową – z 1,63 mld zł (przy liczbie płatników wynoszącej 680) w 2021 r. do 1,49 mld zł w 2024 r. (przy liczbie płatników ok. 480). Wprowadzenie wyższych stawek podatku spowoduje dalszy spadek popytu na napoje, co bezpośrednio przełoży się na zmniejszenie wpływów budżetowych z tego tytułu. Spadek popytu jest nieunikniony, biorąc pod uwagę relatywnie niską siłę nabywczą polskiego konsumenta w porównaniu z innymi państwami Unii Europejskiej. Jednocześnie planowana wysokość podatku należy do jednych z najwyższych w Europie, co dodatkowo zwiększa ryzyko istotnego ograniczenia sprzedaży napojów i w konsekwencji dalszego obniżenia wpływów do budżetu. Dodatkowo spadek ilości sprzedaży może spowodować spadek wartości odprowadzanego do budżetu podatku VAT o około 300 mln zł. W przypadku wprowadzenia proponowanych podwyżek kolejnym ryzykiem jest przekierowanie popytu do tańszych napojów z krajów sąsiadujących (Czechy, Niemcy, Litwa), gdzie żadne z rozwiązań fiskalnych obciążających napoje nie zostały wprowadzone. Z taką sytuacją spotkała się Dania po wprowadzeniu podatku cukrowego, kiedy konsumenci zaczęli dokonywać zakupów poza granicami kraju. W konsekwencji rząd duński wycofał się z podatku od cukru. Istnieje także poważne ryzyko, że rozwinie się rynek nieopodatkowanych zamienników – nastąpi rozkwit nielegalnej produkcji i handlu tanimi napojami w butelkach bez etykiet. Już dzisiaj obserwujemy tendencję, w której rosnące ceny żywności sprawiają, że Polacy zmieniają swoje nawyki zakupowe. Z badania agencji PRCN wynika, że aż 53% osób	jej w niewielkich ilościach korzystnie stymuluje aktywność centralnego układu nerwowego, natomiast w przypadku większych dawek mogą pojawiać się objawy rozdrażnienia, niepokoju, napady lęku, bezsenność lub zaburzenia koordynacji ruchowej (...).”. Ponadto, jak wskazuje dr Cichocki (Przegląd Lekarski nr 2012/69/ 10), u osób regularnie spożywających napoje bogate w kofeinę odnotowuje się takie niepokojące symptomy jak: • kołatanie serca, • wzrost ciśnienia krwi, • uczucie niepokoju, • ból w klatce piersiowej, • płytki i przyspieszony oddech, • zawroty i ból głowy, • incydenty żołądkowo-jelitowe. Skoro opodatkowanie służy celom zdrowotnym, zasadnym jest zatem dodatkowe obciążenie tych napojów, które wywołują zwiększone ryzyko dla zdrowia. Podobnie w przypadku piwa bezalkoholowego - przede wszystkim stwarza ono wśród młodych ludzi nawyk spożywania piwa, początkowo
--	--	--	---

			deklaruje, że aktywnie poszukuje promocji i korzysta z kuponów rabatowych, by ograniczyć wydatki na jedzenie. Aby oszczędzać, co trzecia osoba rezygnuje z zakupu niektórych artykułów – najczęściej deklarują to mieszkańcy największych miast (powyżej 500 tys. mieszkańców), gdzie odsetek ten wynosi aż 46,6%. Mieszkańcy dużych aglomeracji częściej ograniczają również częstotliwość i ilość zakupów spożywczych; niemal 1/3 z nich wskazuje, że kupuje żywność rzadziej lub w mniejszych ilościach (dla porównania, w mniejszych miejscowościach i na wsiach, odsetek ten mieści się w przedziale od 14,3% do 23,1%, co może świadczyć o większej presji kosztowej w największych miastach), blisko co czwarty badany, jako metodę oszczędzania wskazał także wybór marek własnych, robienie zakupów w większych opakowaniach lub ograniczanie ilości kupowanej żywności. Wskazane badanie potwierdza tezę o ryzyku przekierowania popytu w kierunku tańszych i jakościowo gorszych napojów w wyniku tak wysokiej jak planowana podwyżki podatku cukrowego.	bezalkoholowego, a w późniejszym okresie np. po osiągnięciu pełnoletności – piwa z alkoholem. A poza tym, jak każdy napój z dodatkiem cukru stanowi niezdrową żywność. Na gruncie opłaty cukrowej, piwa bezalkoholowe traktowane są jak wszystkie inne napoje słodzone. Brak jest przesłanek dla preferencyjnego traktowania tej kategorii napojów. W kwestii handlu transgranicznego, należy zauważyć, że coraz więcej państw wprowadza dodatkowe opodatkowanie dla napojów słodzonych. Od stycznia taki podatek funkcjonuje również w Słowacji, co obniża ryzyko sprowadzania napojów z krajów sąsiadujących.
34.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3	<i>Postulat całkowitej rezygnacji z projektowanych zmian w zakresie podwyższenia stawek opłaty od środków spożywczych</i> <i>W naszej ocenie proponowane zmiany nie przyniosą dodatkowych wpływów z tytułu opłaty na poziomie oczekiwanych 886 mln zł rocznie, ze względu na niedoszacowanie wpływu elastyczności cenowej popytu, substytucji oraz innych efektów dostosowawczych.</i> <i>Jednocześnie projektowane rozwiązania w tym zakresie nie przyniosłyby pozytywnych efektów zdrowotnych, ze względu na nieefektywność opłaty jako instrumentu polityki zdrowia publicznego,</i>	Uwaga nieuwzględniona Proponowane zmiany mają umożliwić bardziej skuteczną realizację celu, jaki przyświecał wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych, tj. stymulowania prozdrowotnych wyborów konsumenckich, poprzez ograniczenie dostępności ekonomicznej napojów słodzonych. Nadmierne korzystanie z łatwo

		<i>przy jednoczesnym silnie negatywnym wpływie na polski przemysł, który jest już poważnie obciążony kosztami wdrażania systemu kaucyjnego i tzw. Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta</i> W naszej ocenie tak drastyczne zwiększenie stawek opłaty od środków spożywczych nie znajduje merytorycznego uzasadnienia nie tylko ze względu na ich nieproporcjonalność, ale przede wszystkim w związku z nieefektywnością proponowanych środków w realizacji zakładanych celów zdrowotnych i ekonomicznych, jakie stawiane są przed przedmiotową regulacją. <u>Brak realizacji celów zdrowotnych</u> Dostępne dane wskazują, że opłata od środków spożywczych nie jest skutecznym instrumentem polityki zdrowia publicznego w zakresie walki z otyłością. Od czasu jej wprowadzenia, spożycie cukru w Polsce według GUS, zamiast się obniżyć, jedynie wzrosło – z 41,8 kg w przeliczeniu na osobę w 2021 r. do 43,2 kg w 2023 r. (wzrost o 3,3%). Napoje objęte opłatą nie są jedynym ani głównym źródłem cukru w diecie, zaś sama otyłość ma złożone przyczyny, związane również m.in. z konsumpcją innych składników odżywczych, stylem życia czy aktywnością fizyczną. Co więcej, mimo wyraźnego wskazania obowiązku przeznaczenia pozyskanych środków z opłaty, w art. 12c ust. 2 ustawy o zdrowiu publicznym, na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym związane z przeciwdziałaniem nadwadze i otyłości, zgodnie z wynikami raportu po kontroli NIK, jedynie 2,3% przychodów uzyskanych z tego tytułu faktycznie finansowało działania związane z powyższymi zadaniami. Po uwzględnieniu dynamiki wpływów ze składki zdrowotnej, łączne nakłady NFZ ukierunkowane na zwalczanie nadwagi i otyłości pozostały na poziomie zbliżonym do lat 2018-2020, co oznacza, że nowe środki w praktyce zastąpiły dotychczasowe finansowanie, zamiast przyczynić	dostępnych i słodkich produktów żywnościowych powoduje realne koszty związane z leczeniem chorób takich jak cukrzyca, choroby układu krążenia oraz szereg innych bezpośrednio związanych z chorobą otyłościową. Istotne jest zatem podejmowanie działań, dzięki którym możliwe jest osiągnięcie celu zdrowotnego przyjętego przy wprowadzaniu opłaty. Obowiązująca wysokość opłaty została przyjęta w 2020 r. i znacząco odbiega od aktualnych cen napojów. W konsekwencji obecna opłata jest niewystarczająca, aby wpłynąć na zachowania konsumentów oraz realizować cele zdrowotne przyjęte przy jej wprowadzaniu. Z danych dotyczących sprzedaży napojów, wynika, że w pierwszym roku obowiązywania opłaty nastąpił spadek sprzedaży napojów gazowanych o 19%, jednakże w kolejnych latach wielkość sprzedaży tych napojów powróciła do poziomu sprzed wprowadzenia opłaty. Niski udział opłaty „cukrowej” w cenie napoju zwiększa ich dostępność cenową. W napoju gazowanym o pojemności 330 ml, którego aktualna cena
--	--	---	--

		się do zwiększenia nakładów na realizację tych celów. Mając na uwadze powyższe, nie istnieją jakiekolwiek podstawy, by oczekiwać pozytywnego wpływu projektowanych zmian na zdrowie publiczne. Tak samo jak wprowadzenie w 2021 r. opłaty od środków spożywczych nie ograniczyło problemów związanych z nadwagą i otyłością, tak samo również podniesienie jej stawek od 2026 r. nie przyczyniłoby się do poprawy istniejącego stanu rzeczy w tym zakresie. <u>Nieefektywny instrument fiskalny</u> Opłata od środków spożywczych jest również mało efektywnym źródłem finansowania sektora finansów publicznych. Według oceny skutków regulacji do pierwotnego projektu ustawy wprowadzającej tą opłatę, oczekiwane roczne wpływy z tego tytułu były prognozowane na poziomie 3 mld zł rocznie. Tymczasem rzeczywiste wpływy w latach 2021-2024 oscylowały między 1,47 a 1,65 mld zł rocznie, osiągając szczytowy poziom w 2022 r. W kolejnych latach nominalne wpływy z tytułu opłaty wykazują stagnację, co w warunkach wzrostu gospodarczego i inflacji przekłada się na systematyczne zmniejszanie realnej wartości wpływów oraz ich udziału w dochodach sektora finansów publicznych i NFZ. Dzieje się tak przede wszystkim dlatego, że objęte opłatą napoje charakteryzują się wysoką elastycznością cenową popytu oraz zachodzi zjawisko substytucji konsumpcji. Po wprowadzeniu opłaty, według danych CMR cała kategoria napojów gazowanych zanotowała spadek sprzedaży aż o 23% w ujęciu rok do roku, przy średnim wzroście cen o 32% r/r. Co więcej, mimo upływu ponad czterech lat od momentu wprowadzenia opłaty, rynek wciąż nie odbudował się do poziomów sprzed 2021 r. Proponowane silne podwyżki stawek opłaty mogą jedynie znacząco pogłębić te negatywne tendencje. <u>Negatywny wpływ na gospodarkę i przemysł</u>	wynosi ok. 4,20 zł, należna opłata od środków spożywczych to zaledwie 0,30 zł. Z kolei wysokość należnej opłaty od napoju energetycznego o pojemności 250 ml, zawierającego 11g cukru oraz kofeinę i taurynę, to zaledwie 0,23 zł, podczas gdy cena tego napoju to ok. 4,99 zł. Wniosek z tego jest taki, że obowiązująca wysokość opłaty nie jest wystarczająca by stymulować wybory konsumenckie. Ponadto, zgodnie z zaleceniami VATT Institute for Economic Research dotyczącymi projektowania podatków behawioralnych, ich skuteczność uzależniona jest w szczególności od wysokości stawek podatkowych. Nie powinny one być bardzo niskie, ponieważ wynikająca z tego zmiana w zachowaniach konsumentów i związane z nią korzyści zdrowotne mogą być zbyt małe, aby je zidentyfikować. Stąd propozycja podwyższenia wysokości opłaty od środków spożywczych do wysokości umożliwiającej wpływ na zachowania konsumenckie. Nie można się zgodzić ze stwierdzeniem, że rozwiązania fiskalne są nieskuteczne w
--	--	---	--

			Projektowane zmiany w opłacie od środków spożywczych będą miały ponadto istotne negatywne konsekwencje dla polskiej gospodarki, szczególnie w kontekście kumulacji obciążeń regulacyjnych, przed jakimi stoi obecnie branża napojowa. Sektor produkcji napojów znajduje się obecnie w sytuacji bezprecedensowej koncentracji nowych zobowiązań regulacyjnych i fiskalnych w krótkim horyzoncie czasowym. Wdrażany od 1 października 2025 r. system kaucyjny generuje konieczność ponoszenia wielomilowych nakładów inwestycyjnych na infrastrukturę, utrzymania bieżących kosztów operacyjnych systemu zwrotów, dostosowania procesów logistycznych i magazynowych, a także utworzenia i utrzymania operatora systemu kaucyjnego. Co więcej, w ramach tzw. Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta (ROP) planuje się również wprowadzenie od 2026 r. nowej opłaty opakowaniowej, która rosnąc stopniowo do 2028 r. będzie stanowić trwałe, strukturalne obciążenie finansowe dla firm, kumulujące się z kosztami systemu kaucyjnego. Taka kumulacja obciążeń fiskalnych i regulacyjnych gałęzi produkcji napojów w ramach przetwórstwa przemysłowego będzie wpływać na ograniczenie zdolności inwestycyjnej przedsiębiorstw, rezygnacji z planów realizacji części projektów inwestycyjnych oraz obniżenia skłonności do inwestowania w rozwój tego typu działalności w Polsce. Stanowi ona również zagrożenie dla miejsc pracy w branży, która już po wprowadzeniu opłaty od środków spożywczych w dotychczasowej formie straciła 1,4 tys. etatów w latach 2020-2022, jak również będzie podkopywać konkurencyjność polskiego przemysłu, która już teraz jest zagrożona przez szereg czynników, takich jak wysokie ceny energii oraz niepewność otoczenia ekonomicznego. Trudności związane z wdrożeniem projektowanej regulacji pogłębia zakładany krótki okres vacatio legis (wejście w życie już od 1 stycznia 2026 r.). ,	przeciwdziałaniu nadwadze i otyłości. Światowa Organizacja Zdrowia podaje szereg przykładów świadczących o skuteczności narzędzi fiskalnych stosowanych w celu ograniczenia spożycia napojów słodzonych. Na przykładzie doświadczeń Portugalii, Meksyku i innych badanych krajów, WHO wskazuje dane jednoznacznie świadczące o skuteczności narzędzi fiskalnych takich jak opłata cukrowa. Odnosząc się do twierdzenia, że opłata od środków spożywczych jest również mało efektywnym źródłem finansowania sektora finansów publicznych, należy wyjaśnić, że celem wprowadzenia opłaty nie było finansowanie sektora finansów publicznych lecz ograniczenie spożycia napojów wysoko słodzonych. Rzeczywiste wpływy z opłaty odbiegają od prognozowanych i jest to wynik dokonania przez producentów napojów reformulacji składów tak, aby obniżyć zawartość cukru, dzięki czemu należna opłata była niższa bądź wcale jej nie płacono (dodatek min. 20 % soku i substancji słodzących).
--	--	--	---	---

				Wielkość wpływów z opłaty pozostaje na tym samym poziomie ok. 1,5 mld zł rocznie, a dane dotyczące liczby płatników również nie wykazują tendencji spadkowych lecz wskazują na rosnącą liczbę podmiotów płacących opłatę (o ile za lipiec 2021 r. dokonano 489 wpłat to już za lipiec 2025 r. dokonano 693 wpłaty).
35.	LV BET Zakłady Bukmacherskie sp. z o.o.	Art. 2	<i>Postulat rozważenia alternatywnych rozwiązań – modernizacji przepisów i wzmocnienia bezpieczeństwa graczy – które przyniosą realne korzyści finansowe państwu oraz ochronią obywateli przed niebezpieczeństwem wynikającym z korzystania z nielegalnych operatorów.</i> <i>Podniesienie podatku od wygranych w zakładach wzajemnych w obecnym kształcie to krok w stronę destabilizacji rynku legalnego i zagrożenia dla bezpieczeństwa graczy. Bez pilnego uszczelnienia przepisów, zwiększenie stawki nie przyniesie oczekiwanych wpływów fiskalnych, a jedynie pogłębi szarą strefę.</i> <u>Zagrożenie rozwojem szarej strefy</u> Podniesienie podatku może doprowadzić do efektu całkowicie odwrotnego od zamierzonego. Wyższa stawka wygrywającego podatku stanie się potężnym bodźcem do ucieczki graczy w objęcia nielegalnych operatorów, działających w Polsce bez zezwoleń i niepłacących ani grosza podatku. Dostęp do takich podmiotów jest niemal nieograniczony dzięki Internetowi. Gracz stojący przed wyborem: legalny operator obciążony 15% podatkiem od wygranej lub nielegalny podmiot bez żadnego opodatkowania, będzie niemal zawsze decydował się na ryzykowną,	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione argumenty są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów podatkowych. A zatem zmiana ta ma cel fiskalny wymuszony sytuacją w jakiej znalazła się Polska. Ze względu na uruchomienie od 2024 r. wobec Polski unijnej procedury

			nielegalną ofertę. Skutkiem będzie całkowity zanik wpływów podatkowych oraz narażenie obywateli na poważne ryzyka – od braku gwarancji wypłat, przez kradzież danych osobowych, aż po brak ochrony przed uzależnieniem. <u>Skutki dla legalnych operatorów</u> Dla legalnych firm, takich jak LV BET, podwyżka oznacza dramatyczne zmniejszenie konkurencyjności. Operatorzy będą zmuszeni obniżyć marżę, aby zatrzymać graczy, a część z nich może w ogóle wycofać się z rynku. Skutkiem będzie redukcja miejsc pracy oraz dodatkowe straty dla budżetu państwa. <u>Niezaktualizowana kwota zwolnienia</u> Kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w zakładach wzajemnych są wolne od podatku (np. 21 ust. 1 pkt 6a lit. a Ustawy o PIT), nie była waloryzowana od 2003 roku. W tym czasie skumulowana inflacja wyniosła niemal 100%, przez co coraz więcej wygranych zostaje opodatkowanych, a to napędza szarą strefę. <u>Omijanie podatku przez graczy</u> W reakcji na wyższy podatek, wielu graczy zaczyna stosować praktyki omijania obciążenia fiskalnego. Jedną z nich jest dzielenie kuponu na części, np. połowy, aby każda transakcja nie przekroczyła kwoty objętej wyższym podatkiem. W ten sposób gracz unika dodatkowego obciążenia, a państwo nie uzyskuje żadnych dodatkowych wpływów. Ta strategia, szeroko stosowana przez uczestników rynku, dodatkowo podważa skuteczność planowanej podwyżki podatku.	nadmiernego deficytu, realizujemy zobowiązanie do jego obniżenia. Jednocześnie jednak z roku na rok wzrastają wydatki na bezpieczeństwo i obronność. To wszystko sprawia, że niezbędne jest zwiększanie wpływów podatkowych.
--	--	--	---	---

36.	Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej	Art. 2	<i>Postulat rezygnacji z podniesienia stawki podatku z tytułu wygranych w grach i zakładach wzajemnych, z obecnych 10% do zakładanych 15% wartości wygranej, w przypadku wygranych powyżej kwoty 2280 złotych.</i> <i>W naszej ocenie, znacznie korzystniejsze efekty, zarówno fiskalne, jak i te związane z bezpieczeństwem obywateli, zostaną osiągnięte poprzez pełną rewizję dotychczasowych rozwiązań ustawy o grach hazardowych i skuteczne uszczelnienie rynku.</i> <i>Zwiększenie podatku od wygranych może tylko pogłębić problem szarej strefy, a efekt w postaci zwiększenia wpływów do budżetu może okazać się odwrotny od zamierzonego.</i> W naszej ocenie, proponowane zmiany mogą spowodować odwrotny od oczekiwanego skutek, prowadząc do pogłębienia problemów rynku i budżetu państwa, w tym: 1. <u>Wzrost udziału szarej strefy i spadek wpływów budżetowych:</u> Zwiększenie podatku od wygranych powyżej kwoty 2280 złotych z 10% do 15% będzie stanowić istotną zachętę do rezygnacji z gry u legalnie działających, posiadających zezwolenia operatorów. Gracze będą wybierać nielegalne podmioty, łatwo dostępne w internecie, które nie odprowadzają w Polsce żadnego podatku, zwłaszcza że już na etapie uiszczania stawki w zakładach wzajemnych naliczany jest 12-procentowy podatek od gry. To zaś oznacza całkowity brak wpływów do budżetu zarówno z tytułu podatku od gier jak i z	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione argumenty dotyczące proponowanego podwyższenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego, są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów z tego podatku. A zatem zmiana ta ma cel fiskalny, co wobec wyzwań przed jakimi stoi Polska, z jednej strony obniżanie deficytu w związku z uruchomieniem wobec Polski od 2024 r. unijnej procedury nadmiernego deficytu, z drugiej zaś konieczności zwiększania wydatków na bezpieczeństwo i obronność, zwiększanie wpływów podatkowych jest niezbędne.
-----	--	--------	---	---

		tytułu podatku od wygranych. Na poparcie ww. stanowiska zwracamy uwagę iż zgodnie z badaniami Regus a także H2Gambling, obciążenia podatkowe graczy jest jednym z głównych czynników zachęcających klientów do korzystania z usług nielegalnych operatorów. Przypominamy iż zgodnie z danymi EY oraz H2Gambling 2024 roku nielegalny rynek zakładów bukmacherskich wygenerował ponad 1.18 miliardów złotych przychodów z gier brutto, a nielegalny rynek kasyn online wygenerował 1.41 miliarda złotych przychodów z gier brutto. Oznacza to, że całkowity nielegalny rynek gier online wyniósł 2.56 miliardów złotych przychodów z gier brutto. H2Gambling szacuje, że szara strefa/czarny rynek zakładów bukmacherskich i gier kasynowych online w 2024 r. to 31%, a do 2029 r. ma zmniejszyć się jedynie do 29%. Gdyby jednak rozdzielić zakłady bukmacherskie i gry kasynowe online, to okazuje się, że szara strefa w zakładach wzajemnych wynosi 24%, a w grach kasynowych aż 41% - biorąc pod uwagę aktywności klientów i przychód brutto operatorów. Jeśli spojrzeć na szarą strefę przez pryzmat obrotów, to jest to więcej niż 50% rynku, około 65 miliardów złotych nielegalnych obrotów rynkowych. Przy czym obroty w całej sferze online gier, razem w legalnymi, to kwota ponad 133 miliardów złotych. Wynika z tego, że ponad połowa obrotów z gier hazardowych online odbywa się w szarej strefie/na czarnym rynku. W 2024 roku około 11% dorosłej populacji korzysta z nielegalnych stron internetowych związanych z zakładami bukmacherskimi i kasynami online. Oznacza to, że 3.3 miliona osób w Polsce nadal gra w nielegalne gry hazardowe online i nie podlega żadnej ochronie przed skutkami hazardu. Wśród typujących zakłady bukmacherskie online z	Dodatkowo należy zauważyć, że podniesione postulaty branży hazardowej odnoszące się bezpośrednio do zmian ustawy o grach hazardowych nie są przedmiotem projektowanej ustawy.
--	--	--	--

		nielegalnych serwisów korzysta 22% osób, przy czym większość z nich łączy aktywność w legalnych i nielegalnych serwisach. Wśród grających w gry kasynowe online za pieniądze zdecydowana większość wybiera nielegalne alternatywy do Total Casino (polskiego monopolisty) – 83% korzysta z takich serwisów, przy czym 65% zupełnie pomija legalny serwis. To więcej o 4% w porównaniu z rokiem 2022. 2. <u>Zagrożenia dla bezpieczeństwa obywateli:</u> Gra u operatorów działających w szarej strefie, bez zezwolenia Ministra Finansów, niesie ze sobą poważne zagrożenia dla obywateli, takie jak ryzyko kradzieży tożsamości, brak gwarancji wypłaty środków oraz brak skutecznych mechanizmów ochrony przed uzależnieniami. Dane statystyczne pokazują, że hazard w szarej strefie lub na czarnym rynku koreluje z większym odsetkiem problematycznego hazardu. Eksperti szacują, że na czarnym rynku problematyczny hazard ma prawdopodobnie 2-4 razy wyższą częstość występowania (ok. 8%) wśród aktywnych graczy. Podmioty działające w szarej strefie nie chcą stosować żadnych sposobów na zapewnienie ochrony graczy przed uzależnieniem, nie są zobowiązane do posiadania regulaminów odpowiedzialnej gry, nie gromadzą danych osobowych w sposób uniemożliwiający ich niezgodne z prawem wykorzystanie i nie dają gwarancji wypłaty wpłaconych przez konsumentów środków. 3. <u>Pogorszenie warunków działania legalnych operatorów:</u> Legalnie działający operatorzy, dla utrzymania konkurencyjności oferty, będą zmuszeni obniżyć marżę, aby zatrzymać graczy. To może skutkować wycofaniem się części firm z rynku, ograniczeniem	
--	--	---	--

			zatrudnienia i w konsekwencji dalszym zmniejszeniem wpływów do budżetu. Restrykcje nakładane na podmioty zarządzające gry hazardowe w sposób legalny sprawiają, że możliwości konkurowania legalnych bukmacherów oraz legalnego kasyna internetowego Total Casino z szarą strefą (tzw. offshore) są w aktualnym stanie prawnym skrajnie ograniczone. W Polsce głównym czynnikiem skłaniającym graczy do korzystania z nielegalnej oferty zakładów wzajemnych jest korzystniejsza finansowo oferta. Legalni bukmacherzy mają mniej atrakcyjne kursy w porównaniu do nielegalnej konkurencji z uwagi na obciążenia podatkowe. Natomiast w przypadku gier kasynowych głównym czynnikiem skłaniającym graczy do korzystania z ofert nielegalnych podmiotów jest bogatsza i bardziej zróżnicowana oferta. 4. <u>Brak waloryzacji progu zwolnienia z podatku:</u> Kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w zakładach wzajemnych są zwolnione z podatku (np. 21 ust. 1 pkt 6a lit. a Ustawy o PIT), nie była waloryzowana od 2003 roku. Skumulowana wartość inflacji od roku 2003 wynosi 99,53%. Oznacza to, że podatkiem obejmowanych jest coraz więcej wygranych, co samo w sobie stanowi de facto wzrost daniny i dodatkowo przyczynia się do korzystania z oferty nielegalnych podmiotów przez uczestników gier hazardowych. 5. <u>Sztuczne dzielenie kuponów przez graczy:</u> Pragniemy również zwrócić uwagę, że podwyższony podatek będzie skutkował stosowaniem przez wielu graczy praktyk omijania obciążenia fiskalnego. Jedną z nich jest sztuczne dzielenie kuponów na części, np.	
--	--	--	---	--

			połowy, aby każda transakcja nie przekroczyła kwoty objętej wyższym podatkiem. W ten sposób gracz unika dodatkowego obciążenia, a państwo nie uzyskuje żadnych dodatkowych wpływów, co dodatkowo podważa skuteczność planowanej podwyżki podatku i może zniechęcić do legalnej gry.	
37.	Izba Gospodarcza Lubuskich Winnic	Art. 2	<i>Sprzeciw wobec proponowanym zmianom podniesienia stawki podatku z tytułu wygranych w grach i zakładach wzajemnych</i> Rząd argumentuje, iż obecna stawka 10% jest zbyt niska i nieuzasadniona aksjologicznie. • Incydentalny charakter przychodów: dochody z wygranych mają charakter jednorazowy i marginalny w skali budżetu państwa. • Niespójność systemowa: zamiast dążyć do harmonizacji podatkowej, wprowadzana jest arbitralna podwyżka. • Brak proporcjonalności: zwiększanie obciążeń podatkowych dla incydentalnych dochodów obywateli osłabia zaufanie do państwa, wzrost stawki podatku o 50%.	Uwagi nieuwzględnione Podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów z tego podatku. A zatem zmiana ta ma cel fiskalny. Nie bez przyczyny propozycją podwyższenia podatku o objęto taki, a nie innych rodzaj przychodów podatników. Chodziło o przychody, które nie są osiąmane z podstawowych źródeł zarobkowania (jak np. praca), a należą do wyjątkowych, osiąganym nieregularnie. Z czego trudno czynić zarzut.

38.	Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich BetFan Sp. z o.o. STS S.A.	Art. 2	<i>Postulat rezygnacji ze zmiany przewidzianej w art. 2 projektu, ewentualnie wprowadzenie rozwiązania, które rozdzieli wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych i w tym zakresie pozostawi go na dotychczasowym poziomie.</i> Proponuje się następujące brzmienie wprowadzanej w art. 2 nowelizacji: „Art. 2 W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1 1) pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie: „2) z tytułu wygranych w konkursach, grach lub nagród związanych ze sprzedażą premii, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 15% wygranej lub nagrody;” 2) po pkt. 2 dodaje się punkt 2a w następującym brzmieniu: „2a) z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 10% wygranej;” <u>Uzasadnienie postulowanego rozwiązania.</u> W związku z trwającymi pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289) w ramach którego w art. 2 przewidziano wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione argumenty w zakresie proponowanego w projekcie ustawy podwyższenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego z 10% do 15% od wygranych w grach i zakładach wzajemnych, są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów z tego podatku. Podnoszenie wpływów jest tym bardziej uzasadnione, że w związku sytuacją międzynarodową Polska ponosi coraz wyższe wydatki na bezpieczeństwo i obronność, a wdrożona od 2024 r. unijna procedura nadmiernego deficytu powoduje, że jesteśmy zobligowani

		U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 w ten sposób, że wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „15%”. Powyższa zmiana oznacza zwiększenie stawki zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową z 10% do 15%. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu za podwyższeniem stawki podatku „ma przemawiać fakt, że obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec nich tak niskiej stawki. (...) Celem proponowanej zmiany w ustawie PIT jest zwiększenie wpływów z tego podatku.” Przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw podniesienie od 1 stycznia 2026 r. podatku od wygranych w zakresie, w jakim odnosi się to do wygranych w zakładach wzajemnych może spowodować odwrotny od oczekiwanego skutek. Proponowane zmiany prowadzić będą nieuchronnie do zwiększenia udziału w rynku gier hazardowych podmiotów działających w Polsce nielegalnie – a przy tym nie odprowadzających w Polsce żadnego podatku. Zwiększenie podatku z 10 do zapowiadanych 15% będzie stanowić bowiem istotną zachętę do rezygnacji z gry u legalnie działających, posiadających zezwolenia operatorów. Internet zapewnia łatwy dostęp do nielegalnych podmiotów umożliwiających udział w grach hazardowych bez	do stopniowego obniżania deficytu.
--	--	--	------------------------------------

		zezwoleń. Jeżeli uczestnik gry będzie miał do wyboru legalny podmiot i obciążenie ewentualnej wygranej podatkiem od wygranej w wysokości 15% (w sytuacji, gdy już na etapie uiszczania stawki w zakładach wzajemnych naliczony został 12-procentowy podatek od gry, obniżających stawkę gry), stanowić będzie dodatkowy argument, aby wybrać ofertę podmiotów nielegalnych. To zaś po pierwsze oznacza całkowity brak wpływów do budżetu, a także niesie za sobą poważne zagrożenia dla obywateli związane z grą u operatorów z szarej strefy, bez zezwolenia Ministra Finansów – w tym ryzyko kradzieży tożsamości, brak gwarancji wypłaty środków, brak mechanizmów ochrony przed uzależnieniami. Dodatkowo legalnie działający operatorzy, dla utrzymania konkurencyjności oferty zmuszeni będą muszą obniżyć marżę, by zatrzymać graczy. Część firm może wycofać się z rynku, ograniczając zatrudnienie, co również skutkować będzie zmniejszeniem wpływów do budżetu. Jak wiadomo szara strefa na rynku gier hazardowych, w szczególności przy tym na rynku kasyn online wiąże się z wysokimi stratami dla finansów publicznych – stratami znacznie przewyższającymi potencjalne korzyści wynikające z wprowadzenia omawianej zmiany. Jak szacuje EY (Szara strefa na rynku kasyn online, 2024) łączna wartość utraconych dochodów z podatku od gier w związku z rozmiarami szarej strefy w samych kasynach online w latach 2018–2023 wyniosła około 2,502 miliarda zł. Zwracamy także uwagę, iż wskazana w art. 21 ust. 1 pkt 6a) lit a) Ustawy o PIT kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach	
--	--	--	--

			wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audioteksowych i loteriach fantowych zwolnione są z podatku nie była waloryzowana od 2003 roku. Tymczasem skumulowana wartość inflacji od roku 2003 wynosi 99,53%. To zaś oznacza, iż podatkiem obejmowanych jest coraz więcej wygranych – co po pierwsze samo w sobie stanowi de facto wzrost daniny ale także przyczynia się do korzystania z oferty nielegalnych podmiotów przez uczestników gier hazardowych. Od lat postulujemy konieczność zmiany przepisów ustawy o grach hazardowych wskazując na ich nieskuteczność jak również fakt, że udział nielegalnych operatorów to nadal 40 procent rynku kasyn online (EY: Szara strefa na rynku kasyn online, 2024). Zwiększenie podatku od wygranych może tylko pogłębić problem, a efekt w postaci zwiększenia wpływów do budżetu może okazać się odwrotny od zamierzonego. W naszej ocenie wielokrotnie korzystniejsze efekty zostaną osiągnięte poprzez rewizję dotychczasowych rozwiązań ustawy o grach hazardowych i uszczelnienie rynku. Poza pozytywnym efektem fiskalnymi osiągnięte zostaną także korzyści związane z bezpieczeństwem obywateli. <u>Gdyby ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie podwyższenia podatku od wygranej, niezbędne jest jednocześnie dostosowanie kwoty wolnej od podatku, która od roku 2003 roku pozostaje na niezmiennym poziomie 2.280 zł. W tamtym okresie, zgodnie z informacjami zawartymi na stronie zus.pl, wynagrodzenie za pracę wynosiło 800 zł brutto miesięcznie. Oznacza to, że kwota wolna od podatku odpowiadała wówczas niemal 3-krotności minimalnej pensji. Obecnie, w roku 2025, minimalne wynagrodzenie wynosi już 4.666 zł brutto. Gdyby kwota wolna od podatku miała zachować proporcję do</u>	
--	--	--	--	--

			płacy minimalnej z roku 2003, powinna wynosić około 13.000 zł. Tymczasem, obecnie odpowiada ona zaledwie połowie miesięcznej płacy minimalnej. Brak waloryzacji kwoty wolnej od podatku przez ponad dwie dekady sprawia, że instrument ten stracił swoją funkcję ochronną i prowadzi do nadmiernej fiskalizacji, powodując opodatkowanie wygranych o marginalnym znaczeniu ekonomicznym. W połączeniu z planowanym podwyższeniem stawki podatku od wygranych do 15% efekt ten zostanie spotęgowany.	
39.	SUPERBET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Art. 2	<i>Sprzeciw wobec proponowanych zmian dotyczących podniesienia stawki podatku z tytułu wygranych w grach i zakładach wzajemnych.</i> Proponowana zmiana art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, polegająca na zwiększeniu stawki podatku z 10 % do 15 % zryczałtowanego podatku dochodowego od dochodów(przychodów) z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jest sprzeczna z założonym celem legislacyjnym wskazanym w uzasadnieniu projektu. Projektodawca zmiany ustawy twierdzi, iż obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter. Zważywszy na podnoszoną wyjątkowość i incydentalność tego typu przychodów nie można założyć, iż zwiększenie o 5% stawki zryczałtowanego podatku, przysporzy przychodów budżetowych,	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione argumenty w zakresie proponowanego w projekcie ustawy podwyższenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego z 10% do 15% od wygranych w grach i zakładach wzajemnych, są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów z tego podatku. Podnoszenie

			natomiast bez wątpienia zwiększy obciążenie podatkowe uczestników legalnych gier hazardowych, oraz laureatów nagród w konkursach oraz organizowanych sprzedażach promocyjnych. W przypadku gier hazardowych zwiększenie zryczałtowanej stawki podatku od wygranych, przy i tak stosunkowo wysokim opodatkowaniu podatkiem od gier, spowoduje odwrotny skutek od zamierzonego przez projektodawcę. Należy zatem założyć, iż legalne podmioty rynku hazardowego w Polsce bądź stracą klientów, gdyż ci, poprzez nieszczelny system kontroli nielegalnego rynku hazardowego, przejdą do podmiotów nie posiadających koncesji bądź innych tego typu zezwoleń a działających w przestrzeni internetowej z konkurencyjną ofertą dla swoich klientów, bądź klienci ci nie będą zainteresowani wysokimi wygranymi, oferowanymi przez legalnych krajowych operatorów gier hazardowych, zawierając szereg zakładów na to samo zdarzenie o niższych stawkach. Tym samym <u>pierwszym efektem tego rodzaju zmiany będzie wzrost udziału szarej strefy w rynku hazardowym i idący za tym spadek przychodów podatkowych budżetu, co również będzie skutkiem, powołanej powyżej, zmiany struktury zawieranych zakładów.</u> Tezę o niezamierzonym w skutkach wzmocnieniu szarej strefy rynku hazardowego potwierdza fakt, iż opierając się na ogólnodostępnych wynikach badań, wynika, iż według danych za rok 2024r. , szacowana szara strefa nielegalnego rynku zakładów bukmacherskich oraz gier kasynowych wyniosła 31% przychodu brutto operatorów tych gier przy czym brak jest realnych prognoz na znaczące zmniejszenie tej wartości w kolejnych latach budżetowych. Należy również zwrócić uwagę na obowiązki Państwa w zakresie zapewnienia ochrony graczom, korzystającym z usług legalnych	wpływów jest tym bardziej uzasadnione, że w związku sytuacją międzynarodową Polska ponosi coraz wyższe wydatki na bezpieczeństwo i obronność, a wdrożona od 2024 r. unijna procedura nadmiernego deficytu powoduje, że jesteśmy zobligowani do stopniowego obniżania deficytu.
--	--	--	--	---

			podmiotów, spełniających wszelkie wymogi ustawowe oraz podlegających stałemu nadzorowi ze strony organów państwa. Zwiększenie obciążeń fiskalnych graczy, skutkiem którego będzie poszukiwanie korzystniejszych rozwiązań, oferowanych przez nielegalnych operatorów, jest w istocie rezygnacją Państwa z zapewnienia ochrony dla uczestników gier hazardowych a do tego zmierza proponowane rozwiązanie, poprzez uczynienie nieatrakcyjnym udziału w grach hazardowych, organizowanych przez legalnych operatorów krajowych. Nie może być usprawiedliwieniem, dla tego rodzaju działania, stanowisko, iż źródła przychodów (wygrane i nagrody) osiągane przez podatników podatku PIT nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać, gdyż nie chodzi tu o wsparcie hazardu a o pozbawienie ochrony prawa obywateli, będących jego podatnikami, poprzez uczynienie legalnych form tych aktywności, nieatrakcyjnymi dla zainteresowanych. Należy również podkreślić, iż projekt nie przewiduje zmiany wartości przychodu, podlegającego opodatkowaniu, pozostawiając tą kwotę na niezmiennym poziomie 2.000,00 zł oraz 2.280,00 zł. Obie te kwoty zostały wprowadzone do ustawy w 2003r., w którym to roku płaca minimalna wynosiła 760,00 zł natomiast w 2025r, wskaźnik ten wynosi 4.800,00 zł. Również zmiany, wynikające z procesów inflacyjnych w omawianym zakresie , wynoszą ok. 99% skumulowanej wartości inflacji. W/w wskaźniki zostały całkowicie pominięte, pozostawiając kwotę wolną od podatku na dotychczasowym, bardzo niskim poziomie. Mając powyższe na uwadze stwierdzamy, iż projekt zmian, w zakresie zwiększenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego od osób	
--	--	--	---	--

			fizycznych z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, na gruncie ustawy o grach hazardowych spowoduje: - niezasadne zwiększenie obciążeń fiskalnych uczestników legalnych aktywności, - nałożenie dodatkowych obciążeń finansowych na podatników, mogące zmuszać dotychczasowych uczestników gier do poszukiwania innych form aktywności, nie podlegających opodatkowaniu a tym samym nie zapewniającym wpływów do budżetu, - zmuszenie, w wyniku zastosowanej presji ekonomicznej, do odpływu części uczestników legalnych gier hazardowych, do podmiotów pozostających z szarej strefie, co nie tylko zmniejsza przychody budżetowe ale również spowoduje wyzbycie się z obowiązku zapewnienia ochrony prawnej Państwa uczestnikom gier hazardowych i wepchnie część obywateli w sferę podlegającą odpowiedzialności karnej, - odpływ klientów, w wyniku nałożenia na nich dodatkowych obciążeń podatkowych, przełoży się na spadek obrotów legalnych operatorów rynku gier hazardowych a przez to zmniejszenie wpływów budżetowych z tytułu odprowadzanych podatków, - brak równoczesnego zwiększenia wartości kwoty wolnej od zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych ujawnia właściwy cel projektu wobec podatników, nadając mu charakter „drenażowy”.	
40.	BEM Operations Limited	Art. 2	Wyrażamy nasze zaniepokojenie, że proponowane zmiany, w obecnym kształcie, mogą prowadzić do rozszerzenia czarnego rynku w sektorze	Uwaga nieuwzględniona

			gier hazardowych — w tym w segmencie zakładów wzajemnych. Ponieważ zakłady online mają całkowicie cyfrowy charakter, nielegalne oferty są dostępne dosłownie na jedno kliknięcie — często są łatwo dostępne dzięki powszechnie używanym rozwiązaniom, takim jak wirtualne sieci prywatne (VPN). Wszelkie dodatkowe bariery w dostępie do rynku regulowanego — lub pogorszenie warunków tynkowych — mogą być szybko obchodzone przez konsumentów odchodzących do operatorów nielicencjonowanych. Operatorzy ci, nieobjęci obowiązkami regulacyjnymi, będą oferować bardziej atrakcyjne kursy i produkty, które mogą natychmiast reklamować, tak aby przyciągnąć przechodzących graczy. W ostatnich latach działania regulatora — takie jak blokowanie stron internetowych nielicencjonowanych operatorów oraz kanałów płatności, przy jednoczesnym stosunkowo liberalnym podejściu do rodzajów produktów i struktur zakładów — zapewniły wysoki poziom uczestnictwa w legalnym rynku. Proponowane zmiany podatkowe mogą podważyć osiągnięty postęp. Takie rozwiązania mogłyby ponownie wzmocnić pozycję nielegalnych operatorów, zachęcając ich do wykorzystywania przewagi konkurencyjnej i obchodzenia ograniczeń reklamowych w celu promowania nieuregulowanych ofert. Ponowny wzrost aktywności nielegalnych operatorów budzi poważne obawy dotyczące ochrony nieletnich przed hazardem, zapobiegania uzależnieniom oraz zwiększonego ryzyka wykorzystywania środków finansowych polskich graczy przez zorganizowane grupy przestępcze, w tym te pochodzące z Rosji. Taki rozwój sytuacji osłabiłby podstawowy cel polityki publicznej, jakim jest utrzymanie konsumentów w bezpiecznym, regulowanym środowisku, a jednocześnie doprowadziłby do zmniejszenia wpływów podatkowych państwa z tytułu gier hazardowych. Wprowadzenie w życie proponowanej ustawy o podatku akcyzowym mogłoby zatem pociągnąć za sobą szereg negatywnych konsekwencji, począwszy od spadku dochodów budżetowych z tytułu podatku od gier hazardowych,	Przedstawione argumenty są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów podatkowych. A zatem zmiana ta ma cel fiskalny wymuszony sytuacją w jakiej znalazła się Polska. Ze względu na uruchomienie od 2024 r. wobec Polski unijnej procedury nadmiernego deficytu, realizujemy zobowiązanie do jego obniżenia. Jednocześnie jednak z roku na rok wzrastają wydatki na bezpieczeństwo i obronność. To wszystko sprawia, że niezbędne jest zwiększanie wpływów podatkowych.
--	--	--	---	---

			zgodnie z art. 74 ust. 7 ustawy o grach hazardowych. Uzasadnienie do projektu ustawy wskazuje, że celem proponowanej nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zwiększenie dochodów podatkowych. Jednak towarzysząca jej Ocena Skutków Regulacji nie zawiera analizy wpływu, jaki proponowane zmiany mogą mieć na rynek gier hazardowych — w szczególności w zakresie rozwoju szarej strefy i wynikającej z tego utraty dochodów podatkowych. Obecnie licencjonowani operatorzy podlegają 12-procentowemu podatkowi od gier od wartości każdego zawartego zakładu wzajemnego. Naszym zdaniem ocena skutków jest niezbędna i jasno wykazałaby, że zmiana proponowana w art. 2 projektu ustawy w praktyce spowoduje zmniejszenie dochodów budżetu państwa i dalsze pogłębienie problemu szarej strefy w polskim sektorze gier hazardowych. Wniosek ten potwierdzają liczne raporty i analizy, zarówno z Polski, jak i innych państw członkowskich UE. Na przykład raport Ernst & Young z 2021 r. <i>„Polscy operatorzy gier hazardowych wśród najbardziej opodatkowanych w UE”</i> wykazuje bezpośrednią korelację między podwyżką podatków, spadkiem przychodów operatorów i zmniejszeniem wpływów podatkowych. Z kolei w innym raporcie Ernst & Young z 2025 r. zatytułowanym <i>„Shadow economy exposed. Estimates for the world and policy paths ”</i> autorzy podkreślają, że: „Należy zauważyć, że wpływ szarej strefy i luki podatkowej wykracza poza rozbieżności finansowe. Niesie on ze sobą poważne długoterminowe negatywne konsekwencje, takie jak zmniejszenie dochodów państwa, niższą jakość i ilość dóbr i usług publicznych, zniekształcenie konkurencji, czynniki zniechęcające do inwestycji i wzrostu gospodarczego oraz degradację instytucji gospodarczych i postaw społecznych. Sprzyja to tworzeniu środowiska sprzyjającego uchylaniu się od podatków, co skutkuje zwiększoną niechęcią do przepisów podatkowych”.	
--	--	--	---	--

			Ponadto na innych rynkach zaobserwowaliśmy, że negatywnym skutkiem rozwoju szarej strefy jest również transparentność rozgrywek sportowych. Okazuje się bowiem, że poziom informacji wymaganych od graczy na rynkach regulowanych przy otwieraniu rachunku bardzo ułatwia ' identyfikację potencjalnych sprawców w przypadku manipulacji wynikami sportowymi. 2 punktu widzenia ochrony uczciwości sportu istotne jest zatem, aby nie zachęcać graczy do korzystania z nielegalnych platform. Jednak właśnie takie ryzyko istnieje, jeśli gracze dojdą do wniosku, że ze względu na rosnące podatki od wygranych bardziej atrakcyjne staje się granie na nielegalnym rynku. W związku z powyższym wzywamy do wycofania zmiany proponowanej w artykule 2 projektu ustawy oraz rekomendujemy przeprowadzenie szczegółowej oceny wpływu proponowanych zmian na dochody z podatku od gier hazardowych oraz na kluczowe cele polityki publicznej.	
41.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2	<i>Postulat doprecyzowania wskazującego na objęcie podwyższoną stawką wygranych pochodzących z konkursów, gier i zakładów wzajemnych organizowanych od 1 stycznia 2026.</i> Projektowana zmiana art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o PIT polega na podwyższeniu stawki podatkowej przy zryczałtowanym podatku dochodowym z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego z 10% do 15%, to jest o 5 p.p. Zdaniem projektodawców za podwyższeniem stawki podatku przemawia fakt, że obecna stawka wynosząca 10% jest relatywnie niska w porównaniu do obciążeń dochodów i przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione argumenty w zakresie proponowanego w projekcie ustawy podwyższenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego z 10% do 15% podatku od wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych, są nam znane. Wskazujemy jednak, że podstawową funkcją podatku jest funkcja fiskalna. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych w grach i zakładach wzajemnych nie była podnoszona od początku obowiązywania ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

			podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Projektodawcy podnoszą, że nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec tych przychodów tak niskiej stawki. Jednocześnie zdaniem projektodawców z uwagi na incydentalny charakter omawianego podatku podwyższenie stawki nie wpłynie negatywnie na dochody gospodarstw domowych. Celem proponowanej zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zwiększenie wpływów z tego podatku ze względu na rosnące potrzeby budżetu państwa. Biorąc pod uwagę, że przy obowiązującej 10% stawce podatku dochodowego od osób fizycznych wpływy budżetowe wyniosły 279 mln zł, to prognozuje się, że zastosowanie projektowanej stawki w wysokości 15% w pierwszym roku funkcjonowania będzie skutkowało wzrostem tych dochodów o 50%, zakładając brak zmian w preferencjach graczy oraz zmian rynkowych. Projektodawca, proponując podwyższenie stawki podatkowej, dąży do zwiększenia wpływów budżetowych. Niemniej jednak wydaje się, że nie uwzględniono ryzyka znaczącego zwiększenia się zjawiska oporu podatkowego, co może spowodować wręcz spadek wpływów podatkowych. Zjawisko to może dotyczyć zwłaszcza obszaru podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych. Wejście w życie zmian w zryczałtowanym podatku dochodowym z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premii od 1 stycznia 2026 rodzi istotne ryzyko niezapewnienia odpowiedniego <i>vacatio legis</i>. Wydaje się, że brak będzie odpowiedniego okresu przejściowego dla podatników i płatników na przygotowanie się do projektowanych zmian.	Jak wskazano w uzasadnieniu, proponowane podwyższenie stawki tego podatku z 10% do 15% ma na celu zwiększenie wpływów z tego podatku. Podnoszenie wpływów jest tym bardziej uzasadnione, że w związku sytuacją międzynarodową Polska ponosi coraz wyższe wydatki na bezpieczeństwo i obronność, a wdrożona od 2024 r. unijna procedura nadmiernego deficytu powoduje, że jesteśmy zobligowani do stopniowego obniżania deficytu.
--	--	--	---	---

			Zgodnie z przepisem przejściowym regulacja ma wejść w życie od 1 stycznia 2026, co rodzi pytania dotyczące konkursów, gier i zakładów wzajemnych w toku na przełomie lat. Z uwagi na kasowy charakter przychodów z ww. tytułów, wówczas mogłoby to oznaczać objęcie podwyższoną stawką wygranych już w 2026 roku, ale wynikających z działań podjętych jeszcze w roku 2025 (retrospektywny charakter), co rodzi wątpliwości co do zgodności z Konstytucją RP proponowanych zmian. Rekomendowane byłoby doprecyzowanie wskazujące na objęcie podwyższoną stawką wygranych pochodzących z konkursów, gier i zakładów wzajemnych organizowanych od 1 stycznia 2026. Podwyższanie stawki opodatkowania dochodów (przychodów) tylko do pewnego poziomu powoduje wzrost wpływów budżetowych z tytułu podatków. Zjawisko to jest określane w naukach ekonomicznych jako krzywa Laffera. Po przekroczeniu punktu nasycenia (stawki podatkowej, przy której wpływy budżetowe są najwyższe) dalsze wzrosty stawki podatkowej będą powodowały spadek, a nie wzrost wpływów budżetowych. Podatek od wygranych w zakładach wzajemnych stanowi znaczną część w łącznych wpływach budżetowych z podatku dochodowego z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową. Należy zauważyć, że organizacja konkursów może stanowić przedmiot działalności przedsiębiorcy lub być dodatkowym elementem zwiększającym atrakcyjność podstawowej działalności przedsiębiorcy dla klientów (innymi słowy zorganizowanie konkursu może zachęcić klienta do zainteresowania się daną marką, produktami lub usługami oferowanymi przez danego przedsiębiorcę). Natomiast wprowadzenie sprzedaży premiowej ma na celu skłonienie klientów do częstszych i większych zakupów u danego	
--	--	--	---	--

			przedsiębiorcy. W konsekwencji zmniejszenie atrakcyjności konkursów, gier, zakładów wzajemnych i sprzedaży premiowej poprzez podniesienie stawki podatku dla osób fizycznych będzie wywoływało również negatywne skutki dla przedsiębiorców oraz może zmniejszyć wpływy z innych podatków takich jak VAT czy CIT. Warto również zwrócić uwagę na fakt, że już dotychczasowa praktyka pokazuje, że duża część konkursów i sprzedaży premiowych organizowanych jest z uwzględnieniem limitu zwolnienia podatkowego na gruncie PIT. Podwyższenie stawki podatku prawdopodobnie spotęguje tę tendencję prowadząc do ograniczenia wpływów budżetowych. W praktyce obrotu w ostatnich latach zauważyć można wzrost sytuacji, gdy organizatorzy danego konkursu przejmują na siebie ciężar podatku od wygranej. W przypadku wzrostu obciążenia tendencja ta prawdopodobnie zostanie wstrzymana, co spowoduje, że podatek ten będzie pobierany od osób, które otrzymują wskazane nagrody. W tym kontekście natomiast warto wskazać, że nagrody częstokroć mają charakter niepieniężny, co oznacza że wygrana danej osoby może wiązać się z koniecznością natychmiastowej sprzedaży wygranej, by móc opłacić podatek. Takie przypadki zdarzają się już obecnie, a wskutek zmian będzie ich znacznie więcej.	
42.	Fundacja imienia Stefana Artwińskiego Fundacja Polemika Stowarzyszenie Forum Rozwoju	OSR	Zarzut braku rzetelnej oceny skutków regulacji dla lokalnych społeczności. Brakuje analizy wpływu na rynki pracy w regionach, gdzie przemysł alkoholowy stanowi istotny segment gospodarki, ani oceny konsekwencji dla małych przedsiębiorców w handlu detalicznym i gastronomii, dla których sprzedaż napojów alkoholowych często stanowi znaczącą część przychodów.	Uwaga nieuwzględniona W związku z urealnieniem mapy drogowej szacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości

	Stowarzyszenie zwykłe Razem Zdziałamy Więcej			wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaż w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia
--	--	--	--	--

				alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Skorygowana mapa drogowa nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Skala prognozowanych spadków konsumpcji nie uzasadnia również twierdzenia, że projektowane zmiany doprowadzą do załamania lokalnego handlu oraz radykalnego pogorszenia sytuacji dostawców z rynków rolnych. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo.
43.	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa Polska Izba Handlu	OSR	<i>Postulat urealnienia założeń przyjętych do oceny skutków regulacji, z uwzględnieniem aktualnych danych rynkowych oraz obserwowanych trendów na rynku napojów alkoholowych.</i> <i>Przedstawienie rzetelnej analizy dotyczącej skutków gospodarczych planowanych zmian.</i> Argumentem podnoszonym przez Ministra Finansów, mającym uzasadniać zmiany mapy akcyzowej i działania wbrew umowie koalicyjnej, jest wzrost wynagrodzeń Polaków w latach 2021—2024, a w konsekwencji większa dostępność cenowa alkoholu. Trzeba jednak zauważyć, że mimo wzrostu wynagrodzeń Polacy nie spożywają więcej alkoholu — jego sprzedaż znacząco maleje.	Uwaga nieuwzględniona W związku z urealnieniem mapy drogowej oszacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów

			Dane GUS dotyczące spożycia alkoholu w Polsce w roku 2024 nie zostały jeszcze opublikowane. Wnioski o dalszych spadkach konsumpcji można jednak wywieść z analizy wpływów do Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego od napojów alkoholowych oraz z badań rynkowych. Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów wpływy z podatku akcyzowego od napojów alkoholowych wyniosły 14 577,9 mln zł w 2024 r., a w 2023 r. — 14 093,3 mln zł. Odnotowano wzrost wpływów o 3,44%, co — biorąc pod uwagę podwyżkę akcyzy 0 5% — oznacza realny spadek na rynku. Bieżący rok przynosi kolejną, jeszcze większą redukcję sprzedaży na rynku alkoholi. Wpływy z akcyzy za okres od stycznia do końca lipca wyniosły 7 762 mln zł, czyli — mimo podwyżki akcyzy o kolejne 5% - jedynie 0 1,76% więcej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego, kiedy osiągnęły poziom 7 627,2 mln zł. Na szczególną uwagę zasługuje sytuacja na rynku napojów winiarskich — wpływy z tytułu akcyzy od win, pozostałych napojów fermentowanych oraz wyrobów pośrednich w okresie styczeń—lipiec br. obniżyły się z 284 mln zł w 2023 r. do 243 mln zł w br. Informacje o redukcji rynku potwierdzają dane NielsenIQ opublikowane w sierpniu br., zgodnie z którymi „wielkość sprzedaży całej branży FMCG rośnie rok do roku 0 1,7%, natomiast alkoholi spada aż o 5,6% Powyższe dane jednoznacznie wskazują na drastyczne zmiany zachodzące na rynku. Zmiany te nie zostały jednak należycie uwzględnione w ocenie skutków regulacji konsultowanego projektu ustawy. W dokumencie tym, przy określaniu wpływu projektowanych rozwiązań na sektor finansów publicznych, przyjęto następujące założenia: Alkohol etylowy spadek sprzedaży 4% r/r, piwo — spadek sprzedaży 5% r/r, a wino i napoje fermentowane — 3% r/r.	alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaży w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii.
--	--	--	--	---

			Założenia te trudno uznać za realne i uzasadnione w świetle aktualnych wyników rynkowych, które już obecnie wskazują na głębokie spadki sprzedaży, jeszcze przed wprowadzeniem radykalnych zmian przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej. Oczekiwanie, że po tak drastycznym podniesieniu stawek akcyzy spadki sprzedaży utrzymają się na zakładanym poziomie, a tym samym przyniosą wpływy do sektora finansów publicznych zgodne z przyjętymi kalkulacjami, wydaje się nierealne. Wnioskujemy zatem o urealnienie założeń przyjętych w ocenie skutków regulacji oraz o przedstawienie szczegółowej analizy spodziewanych efektów gospodarczych planowanych zmian. W dokumentach przedstawionych do konsultacji brak jest tych informacji, co rodzi wątpliwości, czy taka ocena została przeprowadzona. W związku z aktualnym stanem branży alkoholowej rzetelna analiza jest w naszej ocenie niezbędna przed nakładaniem kolejnych obciążeń.	
44.	Fundacja Forum Konsumentów	OSR	<i>Zarzut niewykazania w ocenie skutków regulacji (OSR) jakiegokolwiek pogłębionej analizy wpływu planowanych podwyżek na rynek, konsumentów czy budżet państwa</i> Nie oszacowano kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe ani nie zbadano konsekwencji dla rynku pracy i dochodów rolników. Zignorowano również fakt, że z dostępnych publicznie danych wynika, iż sprzedaż legalnych napojów spirytusowych spadła o co najmniej 15% w ciągu ostatnich trzech lat, podczas gdy szara strefa osiągnęła już co najmniej wartość 1,3 mld zł. Brak takiej analizy to w naszej ocenie rażące uchybienie legislacyjne, sprzeczne z zasadami dobrego stanowienia prawa podatkowego i dowód na pominięcie interesu konsumentów w procesie tworzenia prawa. Polska należy do państw o najwyższej stawce akcyzy na napoje spirytusowe w Europie. Dla porównania w Republice Federalnej Niemiec, gdzie siła nabywcza obywateli jest znacząco wyższa, stawka	Uwaga nieuwzględniona W związku z urealnieniem mapy drogowej oszacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol)

			ta jest niższa o około 30 procent. Oczwistym skutkiem planowanych podwyżek na poziomie 15% i 10% w latach 2026 i 2027 - będzie przesunięcie się konsumpcji do szarej strefy oraz zakupy wyrobów alkoholowych w krajach, gdzie produkty te obłożone są niższą akcyzą, a zatem których cena jest niższa niż w Polsce. W praktyce oznacza to nie tylko osłabienie polskiej gospodarki, ale również zakłócenie równej konkurencji na rynku wewnętrznym Unii. Od kilku lat sprzedaż legalnych napojów spirytusowych spada z roku na rok (wedle publicznie dostępnych danych spadek wynosi co najmniej 15% w okresie trzech ostatnich lat), a szara strefa rośnie. Obecnie szacowana jest na poziomie 1,3 mld zł. Po tak wysokiej podwyżce akcyzy (15%, a następnie w 2027 roku - 10%) ten proces gwałtownie przyspieszy. Istnieje tym samym realne zagrożenie, że konsumenci zamiast kupować legalne produkty, przerzucą się na bimber i nielegalny import napojów spirytusowych, z krajów gdzie te produkty są tańsze (Czechy, Niemcy). To strata nie tylko dla producentów, a również dla rolników oraz dla handlu, szczególnie dla mniejszych sklepów, dla których sprzedaż wyrobów alkoholowych stanowi znaczącą część obrotu. Należy zauważyć, że wyższa akcyza szczególnie mocno uderzyć może w mały handel i gastronomię, dla których sprzedaż napojów alkoholowych jest istotnym elementem obrotu. To konsumenci w mniejszych miejscowościach odczują skutki jako pierwsi, tracąc dostęp do lokalnych sklepów i punktów gastronomicznych. Negatywne konsekwencje odczują także rolnicy - branża spirytusowa kontraktuje rocznie od rolników co najmniej 1,6 mln ton płodów rolnych, w tym mającą duży areał upraw kukurydzę (954 tys. ton) i ziemniaki (38 tys. ton) . Spadek sprzedaży legalnych napojów spirytusowych przełoży się w naszej ocenie na mniejsze zamówienia i niższe dochody rolników, co ostatecznie odbije się również na konsumentach poprzez wzrost cen żywności.	oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaży w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Skorygowana mapa drogowa nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Skala prognozowanych
--	--	--	---	--

				spadków konsumpcji nie uzasadnia również twierdzenie, że projektowane zmiany doprowadzą do załamania lokalnego handlu oraz radykalnego pogorszenia sytuacji dostawców z rynków rolnych. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje ciągły nadzór nad rynkiem wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce nie jest duża i podlega monitorowaniu. W przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną adekwatne działania mające na celu ujawnianie i eliminowanie niekorzystnych zjawisk. Kraje członkowskie stosują różną politykę stawkową. Nawet po waloryzacji stawki podatku akcyzowego na napoje alkoholowe będą plasowały się w przedziale stawek niewysokich i pozostaną odczuwalnie niższe niż w krajach wysoko opodatkowujących te wyroby.
--	--	--	--	---

45.	Federacja Przedsiębiorców Polskich Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa Stowarzyszenie Progressio Kongres Polskiego Biznesu Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	OSR	<i>Załączona do projektu Ocena Skutków Regulacji nie zawiera odpowiednio pogłębionej oceny proponowanych podwyżek.</i> Tymczasem już obecnie realne wpływy z akcyzy pozostają na tym samym poziomie, mimo corocznego podnoszenia tego podatku (dane MF): w 2022 r. wpływy do budżetu z akcyzy od napojów spirytusowych wyniosły 10,4 mld zł a w 2024 r. (po łącznej podwyżce akcyzy o 10%) pozostały na tym samym poziomie: 10,3 mld zł. Ocena Skutków Regulacji (OSR) nie zawiera pogłębionej analizy dotyczącej konsekwencji projektowanych podwyżek dla sektora rolnego, rynku pracy ani wpływów budżetowych. Brakuje także symulacji pokazujących, jak zmieni się poziom legalnej sprzedaży alkoholu i jakie będą skutki dla skali szarej strefy. Tymczasem dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zbyt duże obciążenia podatkowe mogą prowadzić do spadku dochodów budżetu, a nie ich wzrostu. Związku z powyższym, uważamy, że planowane podwyżki akcyzy w wysokości 15% w 2026 r. i 10% w 2027 r. przyniosą szereg negatywnych skutków, m.in. pogorszą sytuację polskich rolników, osłabią lokalne gospodarki, zwiększą rozmiar szarej strefy i nie zapewnią stabilnych wpływów budżetowych. Propozycja ta stoi w sprzeczności z zasadami przewidywalności prawa i odpowiedzialnej polityki fiskalnej. Dlatego wzywamy do powrotu do ścieżki przewidzianej w Mapie Akcyzowej z 2022 r., zakładającej wzrost o 5% rocznie w latach 2026–2027. Tylko konsekwentne i umiarkowane podejście do kształtowania stawek akcyzy pozwoli na zachowanie równowagi pomiędzy całą branżą rolniczą, a państwem, które powinno być przyjazne rolnikom i całej gospodarce. OSR pomija wpływ na sektor rolniczy obejmujący 1,6 miliona ton kontraktacji, gospodarstwa regionalne oraz gorzelni rolniczych. Konieczne jest przeprowadzenie pełnej analizy sektorowej przed dalszym procedowaniem projektu.	Uwaga nieuwzględniona W związku z urealnieniem mapy drogowej oszacowane skutki budżetowe obejmują łączne wpływy z podatku akcyzowego oraz z podatku od towarów i usług. Szacunki zmiany wysokości wpływów budżetowych z tytułu projektowanej zmiany mapy drogowej opierają się o rzeczywiste dane sprzedaży importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych za 2024 r. Uwzględniając rysujący się trend NoLo (No Alcohol/Low Alcohol) oraz skutki dotychczasowych podwyżek zgodnie z obowiązującą mapą drogową założono spadki sprzedaż w odniesieniu do alkoholu etylowego o 4% r/r, piwa o 5% r/r, a wina i napojów fermentowanych o 3% r/r. Przyjęto przy tym założenie, że szacunkowe dochody mogą być niższe z powodu m.in. możliwości wzrostu szarej strefy, większego niż prognozowany spadku sprzedaży ww. wyrobów akcyzowych, tworzenia znacznych zapasów przed wprowadzeniem planowanych podwyżek. Niemniej przyjęte szacunki są oparte na
-----	---	-----	--	---

			W Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy nie przedstawiono także pieniężnej analizy kosztów dostosowawczych oraz bieżących skutków dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Brakuje wyliczeń dotyczących kosztów wdrożenia zmian w systemach informatycznych i rachunkowo-księgowych (kasach fiskalnych, systemach sprzedaży), kosztów zmian etykiet i receptur, kosztów księgowych, administracyjnych oraz prawnych. Ocena Skutków Regulacji projektu ustawy nie rozróżnia również wpływu zmian między przedsiębiorcami sektora MŚP a dużymi przedsiębiorstwami. Tymczasem zdolność do ponoszenia kosztów, dostęp do kapitału i możliwości przenoszenia kosztów na konsumenta są w rzeczywistości ograniczone i różne w zależności od wielkości przedsiębiorcy i jego wpływu na kształtowanie zachowań końcowych nabywców. Ministerstwo Finansów pominęło zupełnie przeprowadzanie analizy wpływu oraz zakresu oddziaływania regulacji na przedsiębiorców sektora MŚP wynikające z włączenia cydrów i perry o niskiej zawartości alkoholu do mapy akcyzowej, która to zmiana szczególnie dotknie mniejszych, krajowych, lokalnych producentów (cydrownie, sadownictwo). Taka zmiana wymaga oddzielnej, pogłębionej analizy skutków oraz konsultacji z tą branżą. Projektodawca z jednej strony stwierdza¹³, że w związku z nową stawką podatku dochodowego, zaistnieje konieczność dostosowania systemów informatycznych przez płatników do zmienionej stawki podatku, a następnie ocenia, że „<i>powyższe dostosowanie systemu informatycznego nie zwiększa obowiązków administracyjnych przedsiębiorców</i>”. Takie stanowisko jest niespójne, wewnętrznie sprzeczne i wymaga korekty, gdyż zmiany systemów informatycznych zawsze generują realne koszty i wysiłek administracyjny, które trzeba wycenić i opisać.	możliwych do realizacji założeniach. Odnoszą się bowiem do przyjętej do symulacji niskiej bazy, która uwzględnia już zmiany preferencji konsumentów jaka dokonała się na skutek szeroko obserwowanego na świecie świadomego ograniczania lub całkowitej rezygnacji z picia alkoholu i generalnie mniejszego spożycia napojów alkoholowych obserwowanego od czasu pandemii. Skorygowana mapa drogowa nie przełoży się na załamanie legalnego rynku. Skala prognozowanych spadków konsumpcji nie uzasadnia również twierdzenia, że projektowane zmiany doprowadzą do załamania handlu oraz radykalnego pogorszenia sytuacji dostawców z rynków rolnych. Napoje alkoholowe nawet po waloryzacji stawek pozostaną, choć w mniejszym stopniu niż obecnie, dostępne cenowo. Krajowa Administracja Skarbowa sprawuje ciągły nadzór nad rynkiem wyrobów alkoholowych. Szara strefa w Polsce nie jest duża i podlega monitorowaniu. W przypadku ewentualnego wzrostu nieprawidłowości podjęte zostaną
--	--	--	--	---

				adekwatne działania mające na celu ujawnianie i eliminowanie niekorzystnych zjawisk. Dostępność alkoholu w Polsce jest zbyt duża, stąd wprowadzona w 2022 r. akcyzowa mapa drogowa wymaga aktualizacji. Podwyższenie stawek akcyzy na wszystkie napoje alkoholowe ma na celu przede wszystkim ograniczenie spożycia tych napojów, a w konsekwencji redukcję negatywnych skutków społecznych, wiążących się z nadużywaniem alkoholu. Powyższe wyklucza więc pozytywne odniesienie się do postulatu pozostawienia mapy drogowej w obecnym kształcie. Jednocześnie należy wyjaśnić, że nie jest możliwe oszacowanie, w jakim stopniu podwyższenie stawek podatku akcyzowego oraz opłaty cukrowej zostanie sfinansowane przez przedsiębiorców, a w jakim przez konsumentów. Co do zasady, obowiązani do zapłaty podatku lub opłaty są przedsiębiorcy, tym niemniej koszty związane ze wzrostem obciążenia fiskalnego wyrobów objętych tym podatkiem
--	--	--	--	---

				lub opłatą mogą zostać przeniesione w części bądź zazwyczaj w całości na konsumentów. Wynika to z pośredniego charakteru tych danin, których immamentną cechą jest przierzucanie ich ciężaru ekonomicznego w cenie wyrobu na konsumenta. Odnosząc się do zmian w zakresie systemów informatycznych należy wyjaśnić, że zmiany w zakresie stawek akcyzowych są automatycznie wprowadzane do systemu EMCS PL2 i nie generują kosztów finansowych. Zmiany te równolegle wprowadzane są w generatorach udostępnianych na stronach administrowanych przez Ministra Finansów i Gospodarki oraz na platformie PUESC. Z uwagi na fakt, że małe i średnie przedsiębiorstwa najczęściej nie posiadają własnych dedykowanych systemów teleinformatycznych do obsługi przemieszczeń wyrobów akcyzowych, korzystają one właśnie z ww. generatorów. Mając powyższe na uwadze nie
--	--	--	--	---

				przewiduje się dodatkowych kosztów po stronie podmiotów.
46.	Stowarzyszenie Instytut Człowieka Świadomego		Postulat dotyczący stopniowego podnoszenia tzw. „opłaty małpkowej” w stosunku porównywalnym do rosnących w Polsce wynagrodzeń w celu ograniczenia ekonomicznej dostępności tych produktów; Postulat zmiany kształtu i pojemności opakowań mocnego alkoholu na mniej atrakcyjne dla konsumentów. Nie można pozostać biernym wobec braku zmian w daninie publicznej dotyczącej małych opakowań mocnego alkoholu. Regularne spożywanie nawet niewielkich dawek alkoholu może prowadzić do uzależnienia. W sierpniu br. opublikowany został raport „Alkohol w życiu pracujących Polaków”, w którym jasno wskazane zostało, że ponad połowa respondentów biorących udział w badaniu (51,5%) potwierdziła, że zaobserwowała zjawisko porannego kupowania alkoholu w opakowaniach o małych pojemnościach, a blisko 66% ankietowanych przyznało, że osobom z ich otoczenia zdarzało się sięgnąć po alkohol tylko dlatego, że był w małym opakowaniu „na raz”. Powyższe oznacza, że działania organów państwa powinny spójnie dążyć do ograniczenia spożycia mocnego alkoholu w małych pojemnościach. Zgodnie z tym co wskazał projektodawca: „z roku na rok siła nabywcza konsumentów rośnie. Wraz ze wzrostem średniego wynagrodzenia, wg danych GUS, za miesięczną wypłatę można kupić coraz większą ilość napojów alkoholowych. Przykładowo za przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2020 r. można było kupić 201 butelek wódki (0,5 l, 40%), a w 2024 już 238 takich butelek.” Dlatego też postulujemy o progresywne podnoszenie tzw. „opłaty małpkowej”, która została wprowadzona w 2021 r. i od tego momentu nie była waloryzowana włączając tym samym producentów tych	Postulat wykracza poza zakres projektu

			produktów w walce o zdrowie publiczne i ograniczanie negatywnych skutków spożywania alkoholu. Nie można zgodzić się z tym, że tak ważny społecznie problem (wielokrotnie zauważany przez Ministerstwo Zdrowia jak też Ministerstwo Finansów i poddawany pod publiczną dyskusję) pozostaje obojętny dla producentów odpowiedzialnych za wprowadzenie „małpek” na polski rynek. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektowanych zmian: „w okresie kiedy tworzone obowiązujące regulacje (2021 r.), uwzględniać wzrostu inflacji spowodowanego wybuchem wojny na Ukrainie. Doprowadziło to do sytuacji, że napoje alkoholowe stały się relatywnie tańsze niż prognozowane założenia w stosunku do zarobków konsumentów.” Zgodnie z danymi Centrum Monitorowania Rynku dzienna sprzedaż małych formatów napojów spirytusowych popularnie nazywanych "małpkami" wynosi 1,3 mln sztuk. Codziennie sięga po nie około 3 mln osób, a co niezwykle groźne to fakt, że aż 600 tys. klientów odwiedza sklepy, aby zakupić małe opakowania mocnego alkoholu dwukrotnie w ciągu dnia. To jednoznacznie wskazuje na skalę problemu i jego ekonomiczne oraz społeczne konsekwencje. Zgodnie z danymi zaprezentowanymi przez Ministerstwo Finansów, wpływy z „opłaty małpkowej” wyniosły: • 2021 rok: 291,9 mln zł, • 2022 rok: 645,3 mln zł, • 2023 rok: 581,0 mln zł, • 2024 rok (I półrocze): 339,1 mln zł (szacowane całoroczne wpływy – około 700 mln zł). Mając na uwadze powyższe dane jasno widać, że wpływy w 2024 roku stanowiłby niekwestionowany rekord w historii tej opłaty, a decydentom i projektodawcom powinny dać jednoznaczny sygnał z jak ogromną skalą konsumpcji tzw. „małpek” mierzy się Polskie społeczeństwo.	
--	--	--	---	--

			Jednym z wniosków płynących ze wspomnianego raportu jest również potrzeba zmian w zakresie kształtu opakowań alkoholu – jak podkreślają eksperci małe pojemności opakowań ze względu na swój format i niewielkie wymiary mogą sprzyjać jego spożywaniu w ukryciu. Dodatkowo ich niska cena i wygodna forma sprawiają, że są to produkty łatwo dostępne i z pozoru stanowiące „niewielki wydatek”. Zdaniem prawie 63% ankietowanych, gdyby alkohol w małych pojemnościach dostępny był wyłącznie w standardowej wersji smakowej to byłby rzadziej wybierany przez konsumentów. Alkohole smakowe nie wydzielają intensywnego zapachu, a ich smak pozwala na szybkie spożycie przez co może być zdecydowanie trudniejsze do zauważenia i wykrycia przez współpracowników. Dlatego też proponujemy, aby w ramach prac nad urealnieniem dotychczasowej akcyzowej mapy drogowej w zakresie stawek akcyzy na napoje alkoholowe skorzystać również z obostrzeń dotyczących formatu i pojemności opakowań mocnych alkoholi.	
47.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego	Uzasadnienie do projektu	Treść uzasadnienia projektu odwołuje się do średniego wynagrodzenia (niecałe 9 tys. zł brutto) i wylicza dostępność ekonomiczną w oparciu o tę wartość. Faktycznie, średnie wynagrodzenie wzrasta w szybkim tempie, ale dzięki wąskiej grupie najlepiej zarabiających. Tymczasem mediana wynagrodzeń jest znacznie niższa od średniego wynagrodzenia i kształtuje się w okolicach 7 tys. zł brutto. Czyli połowa pracujących Polaków zarabia poniżej tej kwoty. Zatem można mówić o wzroście dostępności ekonomicznej piwa wyłącznie dla mniejszościowej części najlepiej zarabiających Polaków, podczas gdy większość konsumentów stać realnie na coraz mniej. Nawet 25% pracowników otrzymuje wynagrodzenie na minimalnym poziomie i te osoby stać na coraz mniej, a nie na coraz więcej. Zaproponowany przez Rząd wzrost płacy minimalnej na 2026 r. wynosi 3% - widać więc, że realna siła nabywcza pracowników nie wzrośnie i nie zostanie w żaden sposób zrekompensowana przez większe zakupy finansowej elity (notabene w tej grupie konsumentów również nie widać	Uwaga nieuwzględniona. W debacie publicznej dla zobrazowania zjawisk o charakterze ekonomicznym w kontekście dostępności cenowej z reguły występuje odniesienie do wysokości średnich zarobków. Jednak, niezależnie od tego do jakiej miary dochodów odniesiemy ceny detaliczne napojów alkoholowych potwierdzi się wzrost ich dostępności.

			zwiększenia konsumpcji piwa). Powoływanie się zatem na takie kryterium uważamy za błędne i nie mające pokrycia w realiach życia codziennego większości obywateli kraju.	
48.	Olga Legosz (autorka kampanii społecznej „Piwo to też alkohol”) Monika Lewandowska Małgorzata Szumowska Prezesa Fundacji Centrum Edukacji Niewidzialna		<i>Postulat podniesienia podatku akcyzowego na piwo, które jest w skandalicznie niskiej cenie w stosunku do innych produktów alkoholowych</i> Alkohol w Polsce jest tani. Zbyt tani, jednocześnie dostępny na wyciągnięcie ręki, dodatkowo powszechnie promowany. Odniosę się tu w szczególności do piwa - alkoholu o wyjątkowo niskiej akcyzie i - w wyniku bagatelizowania go, traktowania go jako orzeźwiającego napoju - wybitnie szkodliwym działaniu. Ponad połowa całkowitego spożycia alkoholu w Polsce to właśnie spożycie piwa. To właśnie piwo jest powodem inicjacji alkoholowej młodych Polaków i to właśnie ono wpływa swą niską ceną na wzrost spożycia wśród młodych osób i generuje gigantyczne skutki dla systemu pomocy społecznej . Bardzo serdecznie zachęcam do zapoznania się z kampanią „Piwo to też alkohol” i proszę o znaczne podniesienie akcyzy na wszystkie alkohole, w tym piwo, aby dysproporcja nie utrwałała błędnego i zgubnego przekonania, że piwo jest ok! Nie jest. Jednocześnie postuluję i gorąco zachęcam do prostego ruchu - około 60 groszy więcej na półlitrowej butelce lub puszcze piwa pozwoli wesprzeć finansowo właśnie rozwiązanie jakim jest ustawowa asystencja osobista dla osób z niepełnosprawnościami. Podniesienie ceny butelki piwa o 60 gr mogłoby sfinansować koszty ustawy o usłudze asystencji osobistej, która zaktywizuje zawodowo rzeszę Polaków w tej chwili sprawujących przymusowe wsparcie osobom z niepełnosprawnościami zamiast aktywności w wyuczonych zawodach, niejednokrotnie specjalistów. To także szansa na aktywizację	Uwaga nieuwzględniona. Mapa akcyzowa odnosi się do wszystkich rodzajów napojów alkoholowych. Rynek tych wyrobów od lat zachowuje stabilną strukturę spożycia. Objęcie waloryzacją jedynie piwa, lub wprowadzenie specjalnej, nieproporcjonalnie wysokiej stawki, zaburzyłoby rynek i istotnie zmieniłoby warunki konkurowania przedsiębiorców. Przesunęłoby konsumpcję w stronę wyrobów wysokoprocentowych, na skutek ich relatywnego wzrostu dostępności. Takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z założeniami polityki zdrowotnej państwa.

			zawodową samych osób z niepełnosprawnością i zmianę świadomości społecznej z biorców świadczeń na dostawców pracy i podatków. Wartościowy cel, dodatkowo wpływ do budżetu i zdecydowanie trudny orzech do zgryzienia dla Prezydenta RP, i niskie ryzyko weta, ponieważ byłoby to działanie na zdecydowaną niekorzyść społeczeństwa.	
--	--	--	--	--

Zgłoszenia lobbingowe

<i>Projekt ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (UD318)</i>	
DATA WPŁYWU	PODMIOT
19.09.2025	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.
23.09.2025	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa
23.09.2025	Izba Win Polskich
23.09.2025	Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej
24.09.2025	BetFan Sp. z o.o.
24.09.2025	Polskie Stowarzyszenie Diabetyków Zarząd Główny
24.09.2025	Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich
24.09.2025	STS S.A.
24.09.2025	Superbet Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.
24.09.2025	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego
	Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH* o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/ imię i nazwisko ** LV BET Zakłady Bukmacherskie sp. z o.o.		
2. Adres siedziby/ adres miejsca zamieszkania ** ul. Melchiora Wańkowicza3, 40-384 Katowice		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: ul. Melchiora Wańkowicza3, 40-384 Katowice, rafal.wojtowicz@lvbet.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Rafał Wójtowicz	
2		
3		

**OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
C. PRZEDMIOTEM OCHRONY**

**STANOWISKO
LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE SP. Z O.O. Z SIEDZIBĄ
W KATOWICACH W SPRAWIE PLANOWANEGO PODWYŻSZENIA PODATKU OD
WYGRANYCH W ZAKŁADACH WZAJEMNYCH**

1. Wprowadzenie

LV BET Zakłady Bukmacherskie sp. z o.o. w związku z planowaną od 1 stycznia 2026 r. drastyczną podwyżką podatku od wygranych w zakładach wzajemnych z 10% do 15% alarmuje o poważnych zagrożeniach, jakie może wywołać ta decyzja dla rynku legalnego i bezpieczeństwa graczy.

2. Zagrożenie rozwojem szarej strefy

Podniesienie podatku może doprowadzić do efektu całkowicie odwrotnego od zamierzonego. Wyższa stawka wygrywającego podatku stanie się potężnym bodźcem do ucieczki graczy w objęcia nielegalnych operatorów, działających w Polsce bez zezwoleń i niepłacących ani grosza podatku.

Dostęp do takich podmiotów jest niemal nieograniczony dzięki Internetowi. Gracz stojący przed wyborem: legalny operator obciążony 15% podatkiem od wygranej lub nielegalny podmiot bez żadnego opodatkowania, będzie niemal zawsze decydował się na ryzykowną, nielegalną ofertę. Skutkiem będzie całkowity zanik wpływów podatkowych oraz narażenie obywateli na poważne ryzyka – od braku gwarancji wypłat, przez kradzież danych osobowych, aż po brak ochrony przed uzależnieniem.

3. Skutki dla legalnych operatorów

Dla legalnych firm, takich jak LV BET, podwyżka oznacza dramatyczne zmniejszenie konkurencyjności. Operatorzy będą zmuszeni obniżyć marżę, aby zatrzymać graczy, a część z nich może w ogóle wycofać się z rynku. Skutkiem będzie redukcja miejsc pracy oraz dodatkowe straty dla budżetu państwa.

4. Niezaktualizowana kwota zwolnienia

Kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w zakładach wzajemnych są wolne od podatku (art. 21 ust. 1 pkt 6a lit. a Ustawy o PIT), nie była waloryzowana od 2003 roku.

W tym czasie skumulowana inflacja wyniosła niemal 100%, przez co coraz więcej wygranych zostaje opodatkowanych, a to napędza szarą strefę.

5. Omijanie podatku przez graczy

W reakcji na wyższy podatek, wielu graczy zaczyna stosować praktyki omijania obciążenia fiskalnego. Jedną z nich jest dzielenie kuponu na części, np. połowy, aby każda transakcja nie przekroczyła kwoty objętej wyższym podatkiem. W ten sposób gracz unika dodatkowego obciążenia, a państwo nie uzyskuje żadnych dodatkowych wpływów.

Ta strategia, szeroko stosowana przez uczestników rynku, dodatkowo podważa skuteczność planowanej podwyżki podatku.

6. Apel LV BET

Podniesienie podatku od wygranych w zakładach wzajemnych w obecnym kształcie to krok w stronę destabilizacji rynku legalnego i zagrożenia dla bezpieczeństwa graczy. Bez pilnego uszczelnienia przepisów, zwiększenie stawki nie przyniesie oczekiwanych wpływów fiskalnych, a jedynie pogłębi szarą strefę.

LV BET apeluje o rozważenie alternatywnych rozwiązań – modernizację przepisów i wzmocnienie bezpieczeństwa graczy – które przyniosą realne korzyści finansowe państwu oraz ochronią obywateli przed niebezpieczeństwem wynikającym z korzystania z nielegalnych operatorów.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonane dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
		Signed by / Podpisano przez:
		Rafał Wójtowicz
Imię i nazwisko	Data	Date / Data: 2025-09-19 09:41
Rafał Wójtowicz	19.09.2025	/podpis kwalifikowany/
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		
		Signed by / Podpisano przez:
		Rafał Wójtowicz
		Date / Data: 2025-09-19 09:41

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*~~

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imie i nazwisko**~~

ZWIĄZEK PRACODAWCÓW POLSKA RADA WINIARSTWA

2. Siedziba/~~miejsce zamieszkania**~~

00-105 Warszawa, ul. Twarda 18

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

office@zppraw.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Magdalena Zielińska	
2		
3		
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa z zaskoczeniem i głębokim niepokojem przyjmuje informację o planowanej zmianie stawek akcyzowej mapy drogowej i rozszerzeniu jej zakresu. Do drugiej połowy sierpnia br., kiedy to Ministerstwo Finansów niespodziewanie ogłosiło rozpoczęcie prac nad projektem ustawy przewidującym trzykrotne zwiększenie skali podwyżki akcyzy w 2026 r. oraz dwukrotne w 2027 r., nie docierały do nas żadne sygnały wskazujące na konieczność bądź zasadność wprowadzania takich zmian. Przeciwnie – z dotychczasowych wypowiedzi przedstawicieli resortu finansów wynikało, że obowiązująca mapa drogowa skutecznie realizuje zarówno cele fiskalne państwa, jak i te z zakresu zdrowia publicznego.

Nasze zaskoczenie i wzburzenie jest tym większe, że podjęte w drugiej połowie sierpnia prace legislacyjne zmierzają do zmian mających obowiązywać już od początku 2026 r., co stoi w sprzeczności z zapisami Umowy „Koalicji 15 października”. W 10. punkcie tego dokumentu

zadeklarowano bowiem *przywrócenie przewidywalności systemu podatkowego poprzez stabilizację prawa oraz odbudowę dialogu z organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi*. Jednym z podstawowych instrumentów tej stabilizacji miało być wprowadzenie zasady minimum sześciomiesięcznego *vacatio legis* w odniesieniu do zmian w prawie podatkowym. Przedsiębiorcy doskonale pamiętają te zobowiązania. Pozostają one zresztą nadal oficjalną „wizytówką” rządu, publikowaną na stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów¹.

Podwyżka akcyzy, już określona na lata 2022–2027 w obowiązującej ustawie o podatku akcyzowym w ramach mapy drogowej, jest dla naszej branży dotkliwa – w ujęciu skumulowanym wynosi bowiem ponad 40%. Branża mierzy się z jej efektami i dostosowuje do nowych realiów rynkowych. Równolegle staje przed wyzwaniem, jakie niesie ze sobą światowy trend NoLo (*No and Low alcohol*), polegający na tym, że konsumenci ograniczają spożycie alkoholu - coraz częściej całkowicie rezygnują z napojów alkoholowych bądź wybierają niskoalkoholowe lub bezalkoholowe odpowiedniki. Zjawisko to odzwierciedla postępującą zmianę postaw społecznych, która jest już wyraźnie widoczna na rynku i – jak prognozują analitycy – dynamicznie będzie się nasilać. Należy podkreślić, że jest to trend globalny i niezależny od poziomu stawek akcyzy w Polsce. Obecnie troską przedsiębiorstw naszej branży jest przede wszystkim możliwość adekwatnej odpowiedzi na tę zmianę, co wymaga znaczących inwestycji i koncentracji na tym zjawisku.

Spadki sprzedaży na rynku są już bardzo wyraźne. Wskazują na nie zarówno badania rynkowe, dane GUS, jak i analiza wpływów z tytułu podatku akcyzowego do Skarbu Państwa. W tej sytuacji nagłe zerwanie umowy, jaką była mapa akcyzowa, i trzykrotne podniesienie planowanej podwyżki w 2026 r. a dwukrotne w 2027 r., nie znajduje w naszej opinii uzasadnienia. Natomiast bezpośrednio uderzy w polskich przedsiębiorców.

Argumentem podnoszonym przez Ministra Finansów, mającym uzasadniać zmiany mapy akcyzowej i działania wbrew umowie koalicyjnej, jest wzrost wynagrodzeń Polaków w latach 2021–2024, a w konsekwencji większa dostępność cenowa alkoholu. Trzeba jednak zauważyć, że mimo wzrostu wynagrodzeń Polacy nie spożywają więcej alkoholu – jego sprzedaż znacząco maleje. Ilustruje to poniższe zestawienie danych dotyczących dostępności cenowej alkoholu, zaczerpniętych z uzasadnienia Ministerstwa Finansów, z danymi GUS obejmującymi spożycie napojów alkoholowych w przeliczeniu na 100% alkoholu w kolejnych latach.

¹ <https://www.gov.pl/web/premier/koalicja-15padziernika-program>

rok	Dostępność cenowa napojów alkoholowych			Spożycie napojów alkoholowych w przeliczeniu na 100% alkohol ²
	wódka czysta 40% 0,5l	piwo jasne pełne 0,5l	wino białe gronowe 0,75l	
2021	216 szt.	1798 szt.	256 szt.	9,73 l
2022	219 szt.	1889 szt.	269 szt.	9,37 l
2023	221 szt.	1863 szt.	279 szt.	8,93 l
2024	238 szt.	2103 szt.	313 szt.	b.d.

Dane GUS dotyczące spożycia alkoholu w Polsce w roku 2024 nie zostały jeszcze opublikowane. Wnioski o dalszych spadkach konsumpcji można jednak wywieść z analizy wpływów do Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego od napojów alkoholowych oraz z badań rynkowych.

Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów wpływy z podatku akcyzowego od napojów alkoholowych wyniosły 14 577,9 mln zł w 2024 r., a w 2023 r. – 14 093,3 mln zł. Odnotowano wzrost wpływów o 3,44%, co – biorąc pod uwagę podwyżkę akcyzy o 5% – oznacza realny spadek na rynku.

Bieżący rok przynosi kolejną, jeszcze większą redukcję sprzedaży na rynku alkoholi. Wpływy z akcyzy za okres od stycznia do końca lipca wyniosły 7 762 mln zł, czyli – mimo podwyżki akcyzy o kolejne 5% - jedynie o 1,76% więcej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego, kiedy osiągnęły poziom 7 627,2 mln zł. Na szczególną uwagę zasługuje sytuacja na rynku napojów winiarskich – wpływy z tytułu akcyzy od win, pozostałych napojów fermentowanych oraz wyrobów pośrednich w okresie styczeń–lipiec br. obniżyły się z 284 mln zł w 2023 r. do 243 mln zł w br.

Informacje o redukcji rynku potwierdzają dane NielsenIQ opublikowane w sierpniu br., zgodnie z którymi „wielkość sprzedaży całej branży FMCG rośnie rok do roku o 1,7%, natomiast alkoholi spada aż o 5,6%”³.

Powyższe dane jednoznacznie wskazują na drastyczne zmiany zachodzące na rynku. Zmiany te nie zostały jednak należycie uwzględnione w ocenie skutków regulacji konsultowanego projektu ustawy. W dokumencie tym, przy określaniu wpływu projektowanych rozwiązań na sektor finansów publicznych, przyjęto następujące założenia:

Alkohol etylowy spadek sprzedaży 4% r/r, piwo – spadek sprzedaży 5% r/r, a wino i napoje fermentowane – 3% r/r.

Założenia te trudno uznać za realne i uzasadnione w świetle aktualnych wyników rynkowych, które

² <https://kcpu.gov.pl/wp-content/uploads/2024/09/Spozycie-napojow-alkoholowych-na-jednego-mieszkanca2023.pdf>

³ <https://www.rp.pl/handel/art42856101-alkohole-w-odwrocie-spada-sprzedaz-niemal-we-wszystkich-kategoriach>

już obecnie wskazują na głębokie spadki sprzedaży, jeszcze przed wprowadzeniem radykalnych zmian przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej. Oczekiwanie, że po tak drastycznym podniesieniu stawek akcyzy spadki sprzedaży utrzymają się na zakładanym poziomie, a tym samym przyniosą wpływy do sektora finansów publicznych zgodne z przyjętymi kalkulacjami, wydaje się nierealne. Wnioskujemy zatem o urealnienie założeń przyjętych w ocenie skutków regulacji oraz o przedstawienie szczegółowej analizy spodziewanych efektów gospodarczych planowanych zmian. W dokumentach przedstawionych do konsultacji brak jest tych informacji, co rodzi wątpliwości, czy taka ocena została przeprowadzona. W związku z aktualnym stanem branży alkoholowej rzetelna analiza jest w naszej ocenie niezbędna przed nakładaniem kolejnych obciążeń.

W obecnej sytuacji dodatkowe, nagłe zwiększanie obciążeń fiskalnych, wprowadzane pod pretekstem ochrony Polaków przed zwiększeniem zakupów alkoholu, wbrew wcześniejszym ustaleniom i zapewnieniom, jest w naszej opinii bezzasadne. Analiza dostępnych danych nie wskazuje bowiem, aby wraz ze wzrostem wynagrodzeń pojawiły się zjawiska wymagające natychmiastowej interwencji i uzasadniające nagłe zerwanie dotychczasowych uzgodnień i deklaracji. Rynek napojów alkoholowych zgodnie z przewidywaniami i intencjami ustawodawcy z 2021 r., systematycznie maleje.

Tymczasem w uzasadnieniu do projektu stwierdzono, że proponowane zmiany nie naruszają zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego prawa. Dodano przy tym, że *zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidzianych zdarzeń rynkowych*. Takie wyjaśnienie budzi poważne zastrzeżenia. W okresie poprzedzającym wpisanie projektu ustawy do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów (21 sierpnia br.) nie wystąpiły bowiem żadne nagłe okoliczności, które uzasadniałyby zmianę polityki, istotne zwiększenie skali podwyżek od początku 2026 r. oraz włączenie cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej.

Tego rodzaju działania rządu wobec przedsiębiorców, polegające na nagłym zerwaniu dotychczasowych uzgodnień i deklaracji, a uzasadniane w sposób nieadekwatny do sytuacji - nieznajdujący poparcia w danych rynkowych, pozbawiony rzetelnych i odpowiednio szczegółowych kalkulacji skutków - podważają wiarygodność rządu i prowadzą do kryzysu zaufania podmiotów gospodarczych wobec władzy publicznej.

Uwagi dotyczące stawki podatku akcyzowego na wino

Stawki podatku akcyzowego na wina już teraz są w Polsce wysokie. Spośród 27 krajów UE aż w 14

akcyza na wino spokojne jest zerowa, a w kolejnych 3 - znacznie niższa niż w Polsce. Wyższa niż u nas obowiązuje jedynie w 9 krajach (Irlandia, Szwecja, Finlandia, Dania, Belgia, Holandia, Litwa, Łotwa, Estonia). Poniżej mapa przedstawiająca wysokość akcyzy w krajach Unii Europejskiej. Na czerwono zaznaczono kraje UE, w których akcyza na wino spokojne jest zerowa lub niższa niż w Polsce. Na niebiesko - kraje w których akcyza jest wyższa niż w Polsce.

Źródło: Opracowano na podstawie danych z platformy Access2Markets

Dalsze podnoszenie podatku akcyzowego w Polsce sprzyjać będzie nielegalnemu przywozowi i obrotowi winem. Spodziewamy się, że szczególnie dotknięte zostaną regiony przygraniczne oraz branża HoReCa. Warto przypomnieć, że dla osób fizycznych podróżujących między krajami UE przewidziano zwolnienie z zapłaty akcyzy od alkoholu w kraju, do którego jest on transportowany, o ile przeznaczony jest na użytek własny. W praktyce oznacza to możliwość jednorazowego wwiezienia do Polski nawet 90 litrów wina, pod pretekstem użytku własnego.

Dodatkowo coraz popularniejsze zakupy wina w sklepach internetowych operujących za granicą stają się bardziej atrakcyjne dla polskich konsumentów. Oznacza to, że w Polsce – podobnie jak w innych krajach Unii Europejskiej⁴⁵⁶, w których akcyza jest wysoka – problem przesyłek alkoholu z zagranicy,

⁴ https://www.dailyfinland.fi/business/29413/Int%C3%82%C2%B4l-online-alcohol-purchase-results-%C3%A2%E2%80%9A%C2%AC100m-tax-evasion-annually?utm_source=chatgpt.com

⁵ <https://www.helsinkitimes.fi/finland/finland-news/domestic/27319-german-online-alcohol-seller-suspected-of-40-million-tax-fraud-in-finland.html>

⁶ https://www.nordicalcohol.org/post/swedish-customs-sharp-increase-in-intercepted-online-alcohol-purchases?utm_source=chatgpt.com

realizowanych bez zapłaty polskiego VAT i akcyzy, będzie narastał wraz ze wzrostem obciążeń podatkowych.

Planując działania mające na celu ograniczenie negatywnych skutków nieodpowiedzialnej konsumpcji alkoholu, warto uwzględnić dane dotyczące struktury spożycia napojów alkoholowych w Polsce oraz szerszy kontekst kultury konsumpcji poszczególnych kategorii alkoholi. Branża winiarska odpowiada obecnie jedynie za około 8% całkowitego spożycia alkoholu w Polsce. Jednocześnie kultura wina w Polsce umacnia się, nie przyczyniając się do wzrostu spożycia alkoholu, i może odgrywać istotną rolę w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw. Wnosi bowiem istotną wartość do kultury stołu, sprzyjając umiarkowanej i świadomej konsumpcji alkoholu.

W ostatnich latach znakomicie rozwijało się krajowe winiarstwo gronowe. W rejestrach prowadzonych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa figuruje już 461 producentów wina. Dziesięciokrotnie więcej niż przed dekadą.

Zapowiadana obecnie polityka fiskalna, obejmująca także wino, może zahamować te pozytywne zmiany oraz skierować uwagę konsumentów na produkty tańsze, masowe i te kategorie alkoholi, które ze względu na brak określonych w przepisach definicji i parametrów jakościowych, mają znacznie większe możliwości obniżenia jakości w celu kompensacji rosnących kosztów wynikających z wyższej akcyzy.

Uwagi dotyczące włączenia cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej.

Wyrażamy zaskoczenie i zaniepokojenie projektem włączenia cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej i objęcia ich podwyżkami podatku akcyzowego, którym dotychczas nie podlegały.

Zgodnie z wpisem do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów celem projektu oraz istotą planowanych rozwiązań miało być *urealnienie dotychczasowej mapy drogowej, które obejmie podwyższenie stawek akcyzy na napoje alkoholowe w latach 2026–2027*.

Tymczasem zakres projektu został rozszerzony – z jego treści wynika, że w mapie drogowej nie tylko stawki mają zostać zmienione, lecz także ma zostać dodana do niej całkowicie nowa kategoria produktów. Cydry i perry o mocy nieprzekraczającej 5% zostały wyłączone z mapy ustalonej w 2021 r., jak wskazano wówczas w uzasadnieniu – w celu rozwoju tego rynku oraz pośredniego wspierania produkcji sadowniczej. W aktualnie przekazanym do konsultacji projekcie ustawy kategorie te planuje się jednak dodać do mapy.

W punkcie 6 lit. d projektu wskazano, że w art. 165 ust. 1 ustawy po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) stawka akcyzy na napoje fermentowane, o której mowa w art. 96 ust. 4 pkt 1, w 2026 r. – 111,55 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;”

Następnie zmianie ma ulec stawka określona na 2027 r. w art. 96 ust.4 pkt 1.

W naszej opinii tak istotna zmiana zakresu projektu ustawy nie jest zgodna z zasadami prawidłowej legislacji. Wnioskujemy o powrót do zakresu rozwiązań przewidzianych w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów i rezygnację z włączania cydrów oraz perry do akcyzowej mapy drogowej.

W interesie Polski – największego w Europie producenta jabłek – leży rozwój krajowej produkcji cydru. Cydr może przyczynić się do lepszego wykorzystania potencjału polskiego sadownictwa i winiarstwa. Utrzymanie preferencyjnych warunków akcyzowych jest obecnie realną i najskuteczniejszą metodą wsparcia tego segmentu, co wielokrotnie podkreślały przedsiębiorstwa produkujące cydry oraz Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa, od lat apelujący o wprowadzenie zerowej stawki akcyzy.

Wyłączenie cydrów i perry o mocy nieprzekraczającej 5% z akcyzowej mapy drogowej od roku 2022 r. i tym samym utrzymanie stawki w wysokości 97 zł od hektolitra gotowego wyrobu przyniosło oczekiwane rezultaty. Rynek cydru zaczął się rozwijać, mimo że inne kategorie alkoholi odnotowują spadki. Z danych NielsenIQ wynika, że w lipcu 2024 r. segment ten odnotował ilościowy wzrost o 9% r/r⁷, natomiast według publikacji z sierpnia br. wzrost ilościowy wyniósł 1,9% r/r⁸. Na tle spadków w pozostałych kategoriach alkoholi jest to bardzo dobry rezultat.

Należy jednak podkreślić, że rynek cydru w Polsce wciąż pozostaje niewielki – jego wielkość to około 5 mln litrów – a potencjał tego segmentu pozostaje niewykorzystany. Polska, jako największy producent jabłek w Unii Europejskiej, dysponuje ogromnymi zasobami surowca, które mogłyby być znacznie efektywniej zagospodarowane w kraju właśnie poprzez rozwój produkcji cydru. Tymczasem rynek cydru u nas należy do najmniejszych w UE i jest porównywalny z rynkami w Chorwacji, Grecji czy na Cyprze. Dla porównania, w państwach europejskich, które nie słyną ani z tradycji produkcji cydru, ani z upraw jabłek, rynek ten rozwinięty jest kilkukrotnie bardziej – m.in. w Finlandii (26 mln l), Szwecji (21 mln l) czy Portugalii (21 mln l). Dane te jednoznacznie pokazują, jak duży i wciąż niewykorzystany pozostaje potencjał tego segmentu w Polsce.

⁷ <https://www.rp.pl/przemysl-spozywczy/art40892821-zniesienie-akcyzy-doda-skrzydel-cydrowi>

⁸ <https://www.rp.pl/handel/art42856101-alkohole-w-odwrocie-spada-sprzedaz-niemal-we-wszystkich-kategoriach>

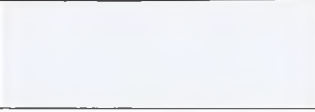
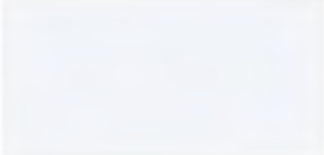
Niekorzystne dla cydrów otoczenie prawne (w tym stawki podatku akcyzowego) przez lata skutkowało promowaniem sprzedaży konkurencyjnych napojów, takich jak napoje piwne. Doprowadziło to do sytuacji patologicznych, blokując rozwój segmentu cydru, stawiając producentów cydru na bardzo niekorzystnej pozycji i ograniczając ich możliwości konkurowania na rynku. Sytuacja została wykorzystana przez zagraniczne korporacje, które wprowadziły na rynek marki napojów piwnych o charakterze cydrów i cydrów aromatyzowanych. Co więcej, jedna z głównych, znanych na świecie marek cydru jest sprzedawana tylko w Polsce nie jako cydr, ale jako napój piwny, co pozwala korzystać z preferencyjnych warunków przysługujących piwu. W rezultacie, roczna sprzedaż tego produktu jest aż dziesięciokrotnie większa niż całego rynku cydru w Polsce⁹. Napój ten, w jabłkowej wersji, zawiera jedynie śladowe ilości soku (1,6%), a jego jabłkowy charakter uzyskuje się za pomocą aromatów. Polskie cydry zawierają natomiast co najmniej 60% soku, a w przypadku cydrów aromatyzowanych jest to co najmniej 50%. Koszty produkcji cydrów są zatem zdecydowanie wyższe niż cydropodobnych napojów piwnych.

Przez lata Polska nie wykorzystywała swojej szansy – cydr był traktowany marginalnie, a apele branży pozostawały bez odpowiedzi. Dziś, po krótkim okresie poprawy uzyskanej dzięki pozostawieniu od 2022r. cydru poza akcyzową mapą drogową, segment ten uzyskał szanse by konkurować na rynku z piwnymi substytutami wprowadzanymi przez zagraniczną konkurencję. Szansa ta jednak zostanie zaprzepaszczone, jeśli zapadnie decyzja o włączeniu cydru i perry do mapy akcyzowej oraz objęciu ich podwyżkami.

W świetle powyżej przedstawionych argumentów Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa wnosi o:

- ✓ Rezygnację z nagłego wprowadzenia zmian stawek przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej, w szczególności od początku 2026 r., bez zachowania należytego i deklarowanego *vacatio legis*.
- ✓ Pozostawienie cydrów i perry o mocy do 5% poza zakresem akcyzowej mapy drogowej, przy czym zwracamy uwagę na nieuwzględnienie tej kwestii w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.
- ✓ Urealnienie założeń przyjętych do oceny skutków regulacji, z uwzględnieniem aktualnych danych rynkowych oraz obserwowanych trendów na rynku napojów alkoholowych.
- ✓ Przedstawienie rzetelnej analizy dotyczącej skutków gospodarczych planowanych zmian.

⁹ https://aicv.org/files/attachments/.594/AICV_Cider_Trends_2024.pdf

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego	
2		
3		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Magdalena Zielińska	22.09.2025 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

RPW/138462/2025 P
Data: 2025-09-23

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE
Wpł. 2025 -09- 2 3
Dep. zał. 1-1 p. w

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289) (tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Izba Win Polskich		
2. Siedziba/miejscę zamieszkania** Ul. Solec 38 00-394 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Ul. Solec 38, 00-394 Warszawa, krystowski@iwp.org.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Maciej Krystowski	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Stanowisko Izby Win Polskich w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dn. 8 września 2025 r. (nr UD 289). Izba Win Polskich, która zrzesza plantatorów winorośli i producentów wina na terenie Polski, z dużym niepokojem przyjęła proponowane w projekcie ustawy zmiany dotyczące znaczącej podwyżki stawek akcyzy na lata 2026 i 2027. Proponowane przez Ministerstwo Finansów podwyżki o 15% w roku 2026 oraz o 10% w roku 2027 to złamanie umowy zawartej między Rządem RP a nami – przedsiębiorcami, której warunki zostały zapisane w Mapie Akcyzowej, przyjętej w roku 2022 na kolejne lata. To także niedotrzymanie obietnicy wyborczej obecnie rządzącej koalicji, która zapowiadała, że wszelkie wprowadzane zmiany podatkowe będą miały pótroczne <i>vacatio legis</i>. Stabilność i przewidywalność stanowionego prawa są jednym z fundamentów prowadzenia działalności gospodarczej, szczególnie w sektorze MŚP, a takie podmioty zrzesza Izba Win Polskich. MŚP to także główni kooperanci naszej branży, zwłaszcza z sektora gastronomicznego		

i hotelarskiego (HoReCa), który od kilku lat boryka się z wieloma trudnościami, które zapoczątkowała pandemia, dewastując wiele biznesów z branży.

1. Spadek sprzedaży wina o 20% w ciągu ostatnich 3 lat (2022-2024)

Należy podkreślić, że **przy obecnie obowiązującej Mapie Akcyzowej, według danych Ministerstwa Finansów wpływy z tytułu akcyzy od wina w I półroczu 2025 spadły aż o 11,36% względem analogicznego okresu w 2024.** W przypadku piwa, budżet państwa uzyskał w tym czasie wzrost wpływów akcyzowych o 7,68%, a z napojów spirytusowych o 3,48%.

Dane GUS jasno wskazują, że przy malejącej od lat sprzedaży wszystkich napojów alkoholowych w Polsce, **najwięcej traci sektor winiarski, gdzie sprzedaż za ostatnie 3 lata (2022-2024) spadła o 20%** (vs spadek w piwie o 13% i w napojach spirytusowych o 15%).

Proponowane w projekcie ustawy podwyżki stawek akcyzy na lata 2026 i 2027 tylko pogłębią trend spadkowy w sektorze winiarstwa, dlatego **nie ma żadnych przesłanek, aby zakładać, że cel fiskalny podwyżki zostanie osiągnięty w przypadku wina.**

2. Malejący udział wina w strukturze konsumpcji alkoholu w Polsce

Uzasadnieniem podanym w projekcie ustawy dla tak drastycznej podwyżki jest konieczność ograniczania konsumpcji alkoholu w Polsce. Warto odwołać się w tym przypadku do aktualnych statystyk. KCPU podaje na podstawie GUS, że w 2024 roku konsumpcja alkoholu w Polsce w 2024 wyniosła 8,8 l 100% alkoholu na osobę, co oznacza spadek o 1 litr od 2019 roku. Istotne jest również jak wygląda struktura spożycia, czyli skąd Polacy czerpią ten 100% alkohol? Przede wszystkim z piwa, które odpowiada za 53,9% spożycia. Na drugim miejscu jest alkohol z napojów spirytusowych – 38,8%, a na końcu wino – 7,4%. **Udział wina w spożyciu czystego alkoholu w Polsce zmalał o 0,7 p.p. w 2024 vs 2023 i aż o 10 p.p. na przestrzeni 20 lat.**

3. Dostępność ekonomiczna wyrobów winiarskich

Jednym z argumentów Ministerstwa Finansów za wprowadzeniem proponowanych podwyżek akcyzy na wyroby alkoholowe (15% w 2026 i 10% w 2027) jest zwiększająca się dostępność ekonomiczna napojów alkoholowych wynikająca z ich niskiej ceny w relacji do szybko rosnących zarobków Polaków. **Stwierdzenie to nie jest prawdą w przypadku wina. Wg KCPU w 2024 roku za średnią miesięczną pensję można było kupić 313 butelek wina. To o 100 butelek mniej niż w 2016 roku.**

4. Polska jako wschodzący producent wina jakościowego

Polska jest nie tylko rynkiem zbytu dla win zagranicznych, ale wschodzącym i perspektywnym producentem wina jakościowego, co wynika transformacji klimatycznej, konsumenckiej i kapitałowej. Mamy szansę na budowanie własnej niszy na europejskim rynku winiarskim – winą z odmian winorośli odpornych na klimat oraz rozwój marek premium powiązanych z

enoturystyką. Na sezon 2024/2025 w Polsce zarejestrowano 699 winnic, co oznacza wzrost o 218 nowych przedsięwzięć w ciągu dwóch lat – tempo nieporównywalne z żadnym innym sektorem rolnictwa. Rozwój polskiego winiarstwa jest przedsięwzięciem kapitałochłonnym, bo wymaga zbudowania całej infrastruktury.

5. Istniejące regulacje tworzą bariery dla rozwoju polskiego winiarstwa

Proponowane przez Ministerstwo Finansów podwyżki akcyzy oznaczają, że w latach 2022 -2027 jej wysokość wzrośnie aż o 60%. To bardzo wysoka i dotkliwa zmiana dla polskich hodowców winorośli i producentów wina, którym już dzisiaj trudno jest konkurować na rodzimym rynku, nie mówiąc nawet o rynkach zagranicznych. **W większości krajów UE, w tym w krajach sąsiedzkich (Niemcy, Czechy, Słowacja) akcyza na wino spokojne jest zerowa, podobnie jak w Hiszpanii, Portugalii czy Włoszech.**

Dlatego apelujemy o utrzymanie dotychczas obowiązującej mapy akcyzowej i niezwiększanie stawek akcyzy na wyroby winiarskie. Chcielibyśmy również podjąć konstruktywny dialog na temat rozwiązań fiskalnych, które pomogą w rozwoju polskiego winiarstwa i stworzą warunki do budowania jego pozycji konkurencyjnej na wewnętrznym rynku i rynkach zagranicznych.

✓

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego	
2		
3		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Maciej Krystowski	22.09.2025 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia / /		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
o zmianie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw(UD289)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** POLSKA IZBA GOSPODARCZA BRANŻY ROZRYWKOWEJ I BUKMACHERSKIEJ		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**ul. Jaszowiecka 8 U4, 02-934 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: adam.lamentowicz@pigbrib.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Adam Lamentowicz	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
STANOWISKO POLSKIEJ IZBY GOSPODARCZEJ BRANŻY ROZRYWKOWEJ I BUKMACHERSKIEJ W ZWIĄZKU Z PROJEKTEM PODNIESIENIA STAWKI PODATKU Z TYTUŁU WYGRANYCH W GRACH I ZAKŁADACH WZAJEMNYCH W nawiązaniu do trwających prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr UD289), udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, oraz w odpowiedzi na uprzejmą prośbę o zgłoszenie uwag do projektu w terminie do 24 września 2025 r., Polska Izba Gospodarcza Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej (PIGBRiB), reprezentująca		

środowisko polskich operatorów zakładów wzajemnych, pragnie przedstawić swoje stanowisko.

Dotyczy ono zapowiadanego podniesienia z dniem 1 stycznia 2026 r. stawki podatku z tytułu wygranych w grach i zakładach wzajemnych, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, z obecnych 10% do zakładanych 15% wartości wygranej, w przypadku wygranych powyżej kwoty 2280 złotych.

W naszej ocenie, proponowane zmiany mogą spowodować odwrotny od oczekiwanego skutek, prowadząc do pogłębienia problemów rynku i budżetu państwa, w tym:

1. Wzrost udziału szarej strefy i spadek wpływów budżetowych:

Zwiększenie podatku od wygranych powyżej kwoty 2280 złotych z 10% do 15% będzie stanowić istotną zachętę do rezygnacji z gry u legalnie działających, posiadających zezwolenia operatorów.

Gracze będą wybierać nielegalne podmioty, łatwo dostępne w internecie, które nie odprowadzają w Polsce żadnego podatku, zwłaszcza że już na etapie uiszczania stawki w zakładach wzajemnych naliczany jest 12-procentowy podatek od gry. To zaś oznacza całkowity brak wpływów do budżetu zarówno z tytułu podatku od gier jak i z tytułu podatku od wygranych. Na poparcie ww. stanowiska zwracamy uwagę iż zgodnie z badaniami Regus a także H2Gambling, obciążenia podatkowe graczy jest jednym z głównych czynników zachęcających klientów do korzystania z usług nielegalnych operatorów. Przypominamy iż zgodnie z danymi EY oraz H2Gambling 2024 roku nielegalny rynek zakładów bukmacherskich wygenerował ponad 1.18 miliardów złotych przychodów z gier brutto, a nielegalny rynek kasyn online wygenerował 1.41 miliarda złotych przychodów z gier brutto. Oznacza to, że całkowity nielegalny rynek gier online wyniósł 2.56 miliardów złotych przychodów z gier brutto.

H2Gambling szacuje, że szara strefa/czarny rynek zakładów bukmacherskich i gier kasynowych online w 2024 r. to 31%, a do 2029 r. ma zmniejszyć się jedynie do 29%.

Gdyby jednak rozdzielić zakłady bukmacherskie i gry kasynowe online, to okazuje się, że szara strefa w zakładach wzajemnych wynosi 24%, a w grach kasynowych aż 41% - biorąc

pod uwagę aktywności klientów i przychód brutto operatorów. Jeśli spojrzeć na szarą strefę przez pryzmat obrotów, to jest to więcej niż 50% rynku, około 65 miliardów złotych nielegalnych obrotów rynkowych. Przy czym obroty w całej sferze online gier, razem w legalnymi, to kwota ponad 133 miliardów złotych. Wynika z tego, że ponad połowa obrotów z gier hazardowych online odbywa się w szarej strefie/na czarnym rynku.

W 2024 roku około 11% dorosłej populacji korzysta z nielegalnych stron internetowych związanych z zakładami bukmacherskimi i kasynami online. Oznacza to, że 3.3 miliona osób w Polsce nadal gra w nielegalne gry hazardowe online i nie podlega żadnej ochronie przed skutkami hazardu.

Wśród typujących zakłady bukmacherskie online z nielegalnych serwisów korzysta 22% osób, przy czym większość z nich łączy aktywność w legalnych i nielegalnych serwisach. Wśród grających w gry kasynowe online za pieniądze zdecydowana większość wybiera nielegalne alternatywy do Total Casino (polskiego monopolisty) – 83% korzysta z takich serwisów, przy czym 65% zupełnie pomija legalny serwis. To więcej o 4% w porównaniu z rokiem 2022.

2. Zagrożenia dla bezpieczeństwa obywateli:

Gra u operatorów działających w szarej strefie, bez zezwolenia Ministra Finansów, niesie ze sobą poważne zagrożenia dla obywateli, takie jak ryzyko kradzieży tożsamości, brak gwarancji wypłaty środków oraz brak skutecznych mechanizmów ochrony przed uzależnieniami.

Dane statystyczne pokazują, że hazard w szarej strefie lub na czarnym rynku koreluje z większym odsetkiem problematycznego hazardu. Eksperci szacują, że na czarnym rynku problematyczny hazard ma prawdopodobnie 2-4 razy wyższą częstość występowania (ok. 8%) wśród aktywnych graczy. Podmioty działające w szarej strefie nie chcą stosować żadnych sposobów na zapewnienie ochrony graczy przed uzależnieniem, nie są zobowiązane do posiadania regulaminów odpowiedzialnej gry, nie gromadzą danych osobowych w sposób uniemożliwiający ich niezgodne z prawem wykorzystanie i nie dają gwarancji wypłaty wpłaconych przez konsumentów środków.

3. Pogorszenie warunków działania legalnych operatorów:

Legalnie działający operatorzy, dla utrzymania konkurencyjności oferty, będą zmuszeni obniżać marże, aby zatrzymać graczy. To może skutkować wycofaniem się części firm z rynku, ograniczeniem zatrudnienia i w konsekwencji dalszym zmniejszeniem wpływów do budżetu.

Restrykcje nakładane na podmioty urządzające gry hazardowe w sposób legalny sprawiają, że możliwości konkurowania legalnych bukmacherów oraz legalnego kasyna internetowego Total Casino z szarą strefą (tzw. offshore) są w aktualnym stanie prawnym skrajnie ograniczone.

W Polsce głównym czynnikiem skłaniającym graczy do korzystania z nielegalnej oferty zakładów wzajemnych jest korzystniejsza finansowo oferta. Legalni bukmacherzy mają mniej atrakcyjne kursy w porównaniu do nielegalnej konkurencji z uwagi na obciążenia podatkowe. Natomiast w przypadku gier kasynowych głównym czynnikiem skłaniającym graczy do korzystania z ofert nielegalnych podmiotów jest bogatsza i bardziej zróżnicowana oferta.

4. Brak waloryzacji progu zwolnienia z podatku:

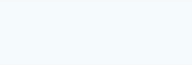
Kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w zakładach wzajemnych są zwolnione z podatku (art. 21 ust. 1 pkt 6a lit. a Ustawy o PIT), nie była waloryzowana od 2003 roku. Skumulowana wartość inflacji od roku 2003 wynosi 99,53%. Oznacza to, że podatkiem obejmowanych jest coraz więcej wygranych, co samo w sobie stanowi de facto wzrost daniny i dodatkowo przyczynia się do korzystania z oferty nielegalnych podmiotów przez uczestników gier hazardowych.

5. Sztuczne dzielenie kuponów przez graczy:

Pragniemy również zwrócić uwagę, że podwyższony podatek będzie skutkował stosowaniem przez wielu graczy praktyk omijania obciążenia fiskalnego. Jedną z nich jest sztuczne dzielenie kuponów na części, np. połowy, aby każda transakcja nie przekroczyła kwoty objętej wyższym podatkiem. W ten sposób gracz unika dodatkowego obciążenia, a państwo nie uzyskuje żadnych dodatkowych wpływów, co dodatkowo podważa

Zarząd Polskiej Izby Gospodarczej Branży Rozrywkowej i Bukmacherskiej
biuro@PIGBRiB.pl

1	/
2	/
3	/
4	/
5	/
6	/
7	/
8	/

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ...18.09.2025 (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adam Lamentowicz	23 września 2025 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia 		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH* projekt z dnia 8 września 2025 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr UD289 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** BetFan Sp. z o.o.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa, biuro@betfan.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Łukasz Łazarewicz	
2		
3		

OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO

C. PRZEDMIOTEM OCHRONY

Spółka Betfan postuluje rezygnację ze zmiany przewidzianej w art. 2 projektu, ewentualnie wprowadzenie rozwiązania, które rozdzieli wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych i w tym zakresie pozostawi go na dotychczasowym poziomie. Wówczas art. 2 projektu mógłby brzmieć w sposób następujący:

„Art. 2 W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1

1) pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

„2) z tytułu wygranych w konkursach, grach lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 15% wygranej lub nagrody;”

2) po pkt. 2 dodaje się punkt 2a w następującym brzmieniu:

„2a) z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 10% wygranej;”

Uzasadnienie postulowanego rozwiązania

W związku z trwającymi pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289) w ramach którego w art. 2 przewidziano wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 w ten sposób, że wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „15%”. Powyższa zmiana oznacza zwiększenie stawki zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową z 10% do 15%.

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu za podwyższeniem stawki podatku „*ma przemawiać fakt, że obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Nio ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec nich tak niskiej stawki. (...) Celem proponowanej zmiany w ustawie PIT jest zwiększenie wpływów z tego podatku.*”

Przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw podniesienie od 1 stycznia 2026 r. podatku od wygranych w zakresie, w jakim odnosi się to do wygranych w zakładach wzajemnych może spowodować odwrotny od oczekiwanego skutek. Proponowane zmiany prowadzić będą nieuchronnie do zwiększenia udziału w rynku gier hazardowych podmiotów działających w Polsce nielegalnie – a przy tym nie odprowadzających w Polsce żadnego podatku. Zwiększenie podatku z 10 do zapowiadanych 15% będzie stanowić bowiem istotną zachętę do rezygnacji z gry u legalnie działających, posiadających zezwolenia operatorów Internet zapewnia łatwy dostęp do nielegalnych podmiotów

umożliwiających udział w grach hazardowych bez zezwolenia. Jeżeli uczestnik gry będzie miał do wyboru legalny podmiot i obciążenie ewentualnej wygranej podatkiem od wygranej w wysokości 15% (w sytuacji, gdy już na etapie uiszczania stawki w zakładach wzajemnych naliczony został 12-procentowy podatek od gry, obniżających stawkę gry), stanowić będzie dodatkowy argument, aby wybrać ofertę podmiotów nielegalnych.

To zaś po pierwsze oznacza całkowity brak wpływów do budżetu, a także niesie za sobą poważne zagrożenia dla obywateli związane z grą u operatorów z szarej strefy, bez zezwolenia Ministra Finansów – w tym ryzyko kradzieży tożsamości, brak gwarancji wypłaty środków, brak mechanizmów ochrony przed uzależnieniami. Dodatkowo legalnie działający operatorzy, dla utrzymania konkurencyjności oferty zmuszeni będą muszą obniżać marże, by zatrzymać graczy. Część firm może wycofać się z rynku, ograniczając zatrudnienie, co również skutkować będzie zmniejszeniem wpływów do budżetu.

Jak wiadomo szara strefa na rynku gier hazardowych, w szczególności przy tym na rynku kasyn online wiąże się z wysokimi stratami dla finansów publicznych – stratami znacznie przewyższającymi potencjalne korzyści wynikające z wprowadzenia omawianej zmiany.

Jak szacuje EY (Szara strefa na rynku kasyn online, 2024) łączna wartość utraconych dochodów z podatku od gier w związku z rozmiarami szarej strefy w samych kasynach online w latach 2018–2023 wyniosła około 2,502 miliarda zł.

Zwracamy także uwagę, iż wskazana w art. 21 ust. 1 pkt 6a) lit a) Ustawy o PIT kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audiotekstowych i loteriach fantowych zwolnione są z podatku nie była waloryzowana od 2003 roku. Tymczasem skumulowana wartość inflacji od roku 2003 wynosi 99,53%. To zaś oznacza, iż podatkiem obejmowanych jest coraz więcej wygranych – co po pierwsze samo w sobie stanowi de facto wzrost daniny, ale także przyczynia się do korzystania z oferty nielegalnych podmiotów przez uczestników gier hazardowych.

Od lat postulujemy konieczność zmiany przepisów ustawy o grach hazardowych wskazując na ich nieskuteczność jak również fakt, że udział nielegalnych operatorów to nadal 40 procent rynku kasyn online (EY: Szara strefa na rynku kasyn online, 2024). Zwiększenie podatku od wygranych może tylko pogłębić problem, a efekt w postaci zwiększenia wpływów do budżetu może okazać się odwrotny od zamierzonego. W naszej ocenie wielokrotnie korzystniejsze efekty zostaną osiągnięte poprzez rewizje dotychczasowych rozwiązań ustawy o grach hazardowych i uszczelnienie rynku. Poza pozytywnym efektem fiskalnymi osiągnięte zostaną także korzyści związane z bezpieczeństwem obywateli.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Informacja aktualna z KRS dot. Betfan
2	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonane dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Łukasz Łazarewicz	23 września 2025 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Sprawa: Uzgodnienia międzyresortowe, konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289). Znak sprawy: PAD6.8100.4.2025 (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/ imię i nazwisko**		
POLSKIE STOWARZYSZENIE DIABETYKÓW ZARZĄD GŁÓWNY		
2. Adres siedziby/ adres miejsca zamieszkania**		
ul. Wiosny Ludów 77, 02-495 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
ul. Wiosny Ludów 77, 02-495 Warszawa sekretariat@diabetyk.org.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Monika Kaczmarek, Prezes Zarządu	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		

Jako Polskie Stowarzyszenie Diabetyków Zarząd Główny (PSD), organizacja pożytku publicznego, jesteśmy głosem około 55 000 pacjentów zrzeszonych w blisko 330 oddziałach i kołach na terenie całego kraju. Jesteśmy najstarszym i jednym z największych stowarzyszeń pacjentów w Polsce - na rzecz pacjentów z cukrzycą działamy już 44 lata. PSD należy do Międzynarodowej Federacji Diabetologicznej (International Diabetes Federation), Międzynarodowego Sojuszu Organizacji Pacjentów (International Alliance of Patients' Organizations) oraz Światowego Sojuszu Pacjentów (World Patients Alliance).

W odniesieniu do projektu nowelizacji ustawy o zdrowiu publicznym przedstawiamy stanowisko Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków.

1. Choroby cywilizacyjne należą do najpoważniejszych wyzwań dla systemu ochrony zdrowia. Odpowiedzialne rozwiązania fiskalne mogą pełnić kluczową rolę nie tylko w profilaktyce, rozumianej jako tworzenie warunków sprzyjających zdrowym wyborom, lecz także w ograniczaniu ryzyka zachorowań na cukrzycę, otyłość czy nadciśnienie. W dłuższej perspektywie przyczyniają się one do odciążenia systemu opieki zdrowotnej i zmniejszenia kosztów społecznych wynikających z utraty produktywności.
2. Na cukrzycę choruje w Polsce ponad 3,2 mln osób, a kolejnych 5-6 mln osób ma stan przedcukrzycowy. Cukrzyca to przewlekła choroba, która prowadzi do groźnych powikłań, które stanowią główną przyczynę przedwczesnej śmierci, jak i pogorszenia jakości życia. Ryzyko zgonu u pacjentów z cukrzycą z jakiegokolwiek przyczyny jest o 80% wyższe w porównaniu z osobami bez cukrzycy.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że epidemia otyłości dotycząca ok. 2/3 dorosłych Polaków, wskazana jako główny cel regulacji, wywołuje ponad 200 powikłań, wśród których niechlubny prym wiedzie cukrzyca typu 2 (choruje na nią 90% pacjentów diabetologicznych). Aby skutecznie walczyć z epidemią otyłości, musimy pamiętać, że choroba otyłościowa i cukrzyca pozostają ze sobą w ścisłej korelacji.

3. Nowelizacja przepisów dotyczących opłaty od środków spożywczych, popularnie określanej jako „opłata cukrowa” to ważny i potrzebny krok tejże opłaty, która powinna być alokowana na szereg działań prozdrowotnych i profilaktycznych ogółu społeczeństwa w kontekście chorób cywilizacyjnych, a także na dostęp do nowoczesnych terapii. Jesteśmy zwolennikami tego narzędzia i monitorujemy coroczne sprawozdania Narodowego Funduszu Zdrowia z wykorzystania środków z tego tytułu. Popieramy nie tylko działania na rzecz opłaty cukrowej ale także wzmocnienia wiarygodności już obowiązujących rozwiązań tj. np. transparentność zarządzania tymi środkami i bardziej precyzyjne raportowanie wydatków.
4. Wnioskujemy, by środki z opłaty cukrowej były wydatkowane zgodnie z ustawowym przeznaczeniem – tj. m.in. na wczesne interwencje – ze szczególnym

uwzględnieniem profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz edukacji zdrowotnej, a także zapewnienia dostępu do nowoczesnych terapii, wyrobów medycznych oraz profilaktyki powikłań cukrzycy wraz z zapewnieniem dostępu do ich właściwego leczenia – ze szczególnym uwzględnieniem stopy cukrzycowej oraz powikłań sercowo-naczyniowych i nerkowych.

5. Zwracamy uwagę, że środki mogą zostać „wchłonięte” do ogólnego budżetu. Wnosimy o doprecyzowanie, że środki z opłaty będą przeznaczone w określonej części na profilaktykę i leczenie chorób cywilizacyjnych (cukrzyca, otyłość, choroby układu krążenia). Proponujemy wskazanie minimalnego progu % na programy profilaktyczne i edukacyjne.
6. Pieniądze z opłaty cukrowej nie mogą stanowić „alternatywnego źródła finansowania” dla środków ze składki zdrowotnej. Wpływy z podatku cukrowego powinny stanowić „wartość dodaną” – być źródłem finansowania nowych inicjatyw i działań spełniających celowość uwzględnioną w ustawie o zdrowiu publicznym.
7. Stoimy na stanowisku, że sama opłata cukrowa nie wsparta działaniami edukacyjnymi podnoszącymi świadomość zdrowotną, może być odbierana wyłącznie jako nowa danina. Postulujemy ustawowy zapis, że część środków powinna być przeznaczona na szeroko zakrojone kampanie edukacyjne realizowane we współpracy z organizacjami pacjenckimi.
8. Mając na względzie wszelkie uwagi, postulaty i wnioski, zwracamy się o uwzględnienie powyższego stanowiska Stowarzyszenia w ramach trwających konsultacji publicznych, a także deklarujemy chęć czynnego udziału Związku w całym procesie legislacyjnym procedowanego Projektu.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	

8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Monika Kaczmarek	23 września 2025 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

o zmianie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich

2. Ul. Marszałkowska 58/15, 00-545 Warszawa

3. Ul. Marszałkowska 58/15, 00-545 Warszawa, stowarzyszenie@bukmacherzyrazem.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Marek Skrzyński	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Postulujemy rezygnację ze zmiany przewidzianej w art. 2 projektu, ewentualnie wprowadzenie rozwiązania, które rozdzieli wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych i w tym zakresie pozostawi go na dotychczasowym poziomie. Wówczas art. 2 projektu mógłby brzmieć w sposób następujący:

„Art. 2 W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1

1) pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

„2) z tytułu wygranych w konkursach, grach lub nagród związanych ze sprzedażą premią, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 15% wygranej lub nagrody;”

2) po pkt. 2 dodaje się punkt 2a w następującym brzmieniu:

„2a) z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 10% wygranej;”

Uzasadnienie postulowanego rozwiązania.

W związku z trwającymi pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz

niektórych innych ustaw (UD289) w ramach którego w art. 2 przewidziano wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 w ten sposób, że wyrazy „10%” zastępuje się wyrazami „15%”. Powyższa zmiana oznacza zwiększenie stawki zryczałtowanego podatku z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową z 10% do 15%.

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu za podwyższeniem stawki podatku „ma przemawiać fakt, że obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter, a ponadto nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać. Nie ma tym samym uzasadnienia aksjologicznego do stosowania wobec nich tak niskiej stawki. (...) Celem proponowanej zmiany w ustawie PIT jest zwiększenie wpływów z tego podatku.”

Przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw podniesienie od 1 stycznia 2026 r. podatku od wygranych w zakresie, w jakim odnosi się to do wygranych w zakładach wzajemnych może spowodować odwrotny od oczekiwanego skutek. Proponowane zmiany prowadzić będą nieuchronnie do zwiększenia udziału w rynku gier hazardowych podmiotów działających w Polsce nielegalnie – a przy tym nie odprowadzających w Polsce żadnego podatku. Zwiększenie podatku z 10 do zapowiadanych 15% będzie stanowić bowiem istotną zachętę do rezygnacji z gry u legalnie działających, posiadających zezwolenia operatorów. Internet zapewnia łatwy dostęp do nielegalnych podmiotów umożliwiających udział w grach hazardowych bez zezwolenia. Jeżeli uczestnik gry będzie miał do wyboru legalny podmiot i obciążenie ewentualnej wygranej podatkiem od wygranej w wysokości 15% (w sytuacji, gdy już na etapie uiszczania stawki w zakładach wzajemnych naliczony został 12-procentowy podatek od gry, obniżających stawkę gry), stanowić będzie dodatkowy argument, aby wybrać ofertę podmiotów nielegalnych. To zaś po pierwsze oznacza całkowity brak wpływów do budżetu, a także niesie za sobą poważne zagrożenia dla obywateli związane z grą u operatorów z szarej strefy, bez zezwolenia Ministra Finansów – w tym ryzyko kradzieży tożsamości, brak gwarancji wypłaty środków, brak mechanizmów ochrony przed uzależnieniami. Dodatkowo legalnie działający operatorzy, dla utrzymania konkurencyjności oferty zmuszeni będą muszą obniżyć marże, by zatrzymać graczy. Część firm może wycofać się z rynku, ograniczając zatrudnienie, co również skutkować będzie zmniejszeniem wpływów do budżetu.

Jak wiadomo szara strefa na rynku gier hazardowych, w szczególności przy tym na rynku kasyn online wiąże się z wysokimi stratami dla finansów publicznych – stratami znacznie przewyższającymi potencjalne korzyści wynikające z wprowadzenia omawianej zmiany.

Jak szacuje EY (Szara strefa na rynku kasyn online, 2024) łączna wartość utraconych dochodów z podatku od gier w związku z rozmiarami szarej strefy w samych kasynach online w latach 2018–2023 wyniosła około 2,502 miliarda zł.

Zwracamy także uwagę, iż wskazana w art. 21 ust. 1 pkt 6a) lit a) Ustawy o PIT kwota 2280 zł, poniżej której jednorazowe wygrane w grach liczbowych, loteriach pieniężnych, grze telebingo, zakładach wzajemnych, loteriach promocyjnych, loteriach audiotekstowych i loteriach fantowych zwolnione są z podatku nie była waloryzowana od 2003 roku. Tymczasem skumulowana wartość inflacji od roku 2003 wynosi 99,53%. To zaś oznacza, iż podatkiem obejmowanych jest coraz więcej wygranych – co po pierwsze samo w sobie stanowi de facto wzrost daniny ale także przyczynia się do korzystania z oferty nielegalnych podmiotów przez uczestników gier hazardowych.

Od lat postulujemy konieczność zmiany przepisów ustawy o grach hazardowych wskazując na ich nieskuteczność jak również fakt, że udział nielegalnych operatorów to nadal 40 procent rynku kasyn online (EY: Szara strefa na rynku kasyn online, 2024). Zwiększenie podatku od wygranych może tylko pogłębić problem, a efekt w postaci zwiększenia wpływów do budżetu może okazać się odwrotny od zamierzonego. W naszej ocenie wielokrotnie korzystniejsze efekty zostaną osiągnięte poprzez rewizje dotychczasowych rozwiązań ustawy o grach hazardowych i uszczelnienie rynku. Poza pozytywnym efektem fiskalnymi osiągnięte zostaną także korzyści związane z bezpieczeństwem obywateli.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Uchwała o powołaniu na funkcję Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich
---	---

E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**~~ ~~zgłoszenia dokonanego dnia~~

~~-(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)~~

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Marek Skrzyński	24/09/2025	 Podpisano przez/ Signed by: MAREK SKRZYŃSKI Data/ Date: 24.09.2025 09:43 mSzafir

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*~~**

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. STS S.A.

2. ul. Porcelanowa 8, 40-246 Katowice

3. sekretariat@sts.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.	Marta Czarnota	

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU
BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Postulujemy rezygnację ze zmiany przewidzianej w art. 2 projektu, ewentualnie wprowadzenie rozwiązania, które rozdzieli wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych i w tym zakresie pozostawi go na dotychczasowym poziomie. Wówczas art. 2 projektu mógłby brzmieć w sposób następujący:

“Art. 2 w ustawie z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680 i 1022) w art. 30 ust. 1

1) pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

“2) z tytułu wygranych w konkursach, grach lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 15% wygranej lub nagrody;”

2) po pkt. 2 dodaje się punkt 2a w następującym brzmieniu:

“2a) z tytułu wygranych w zakładach wzajemnych uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego - w wysokości 10% wygranej;”

Uzasadnienie postulowanego rozwiązania

W pierwszej kolejności pragniemy wskazać, że planowana w art. 2 projektu ustawy zmiana w zakresie, w jakim dotyczy zwiększenia podatku od wygranej w zakładach wzajemnych z 10 do 15% nie przełoży się na oczekiwany wzrost dochodów budżetowych. Wręcz przeciwnie, wprowadzenie dodatkowej bariery podatkowej w przypadku legalnych podmiotów świadczących usługi w zakresie zakładów wzajemnych, przyniesie w naszej ocenie skutek w postaci uszczuplenia wpływów do budżetu Państwa z tytułu podatku od gier przewidzianego w art. 74 pkt 7 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Perspektywa konieczności uiszczenia przez gracza 15% podatku od ewentualnej wygranej będzie bowiem kolejnym elementem przemawiającym za rezygnacją z udziału w grze u legalnych operatorów, i korzystaniem z łatwo dostępnej w internecie oferty podmiotów nielegalnych - w konsekwencji spowoduje to jeszcze większy odpływ graczy do nielegalnych podmiotów, które działają bez żadnej kontroli państwa, i bez uiszczania żadnych danin publicznych na terytorium Polski. Zatem gracz legalnie zawierający zakłady będzie musiał liczyć się z 15% potrąceniem z wygranej przekraczającej ustawowy limit, podczas gdy gra u nielegalnych podmiotów pozwala uniknąć tego obciążenia, co stawia uczciwych podatników i podmioty działające zgodnie z prawem - w jeszcze gorszej pozycji konkurencyjnej.

Warto zwrócić uwagę, że z tytułu ww. podatku od gier z samych zakładów wzajemnych w 2024 r. uiszczono (wg. danych Ministerstwa) 1 954 618 293 zł tj. niemal 2 miliardy złotych. Odpływ graczy do szarej strefy gier hazardowych może zatem wpłynąć negatywnie na wpływy z tytułu podatku od gier w sposób znacznie bardziej dotkliwy dla budżetu, niż zakładane dodatkowe wpływy z tytułu zwiększenia zryczałtowanej stawki podatku od wygranej.

Co do zasady podkreślamy, że **stoimy na stanowisku, iż proponowana zmiana powinna zostać zaniechana**. Jednakże z daleko idącej ostrożności, gdyby jednak ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie podwyższenia podatku od wygranej, niezbędne jest jednocześnie dostosowanie kwoty wolnej od podatku, która od roku 2003 roku pozostaje na niezmiennym poziomie **2.280 zł**. W tamtym okresie, zgodnie z informacjami zawartymi na stronie zus.pl, wynagrodzenie za pracę wynosiło 800 zł brutto miesięcznie. Oznacza to, że kwota wolna od podatku odpowiadała wówczas niemal 3-krotności minimalnej pensji. Obecnie, w roku 2025, minimalne wynagrodzenie wynosi już 4.666 zł brutto. Gdyby kwota wolna od podatku miała zachować proporcję do płacy minimalnej z roku 2003, powinna wynosić około 13.000 zł. Tymczasem, obecnie odpowiada ona zaledwie połowie miesięcznej płacy minimalnej. **Brak waloryzacji kwoty wolnej od podatku przez ponad dwie dekady sprawia, że instrument ten stracił swoją funkcję ochronną i prowadzi do nadmiernej**

fiskalizacji, powodując opodatkowanie wygranych o marginalnym znaczeniu ekonomicznym. W połączeniu z planowanym podwyższeniem stawki podatku od wygranych do 15% efekt ten zostanie spotęgowany.

Reasumując, proponowana zmiana może doprowadzić do spadku legalnych przychodów podatkowych, wzrostu atrakcyjności szarej strefy (w szczególności na rynku online), osłabienia pozycji rynkowej podmiotów działających legalnie na podstawie wydawanych przez MF licencji, a w konsekwencji - zwiększenie ryzyka uzależnień i problemów społecznych związanych z wielokrotnie podkreślanym brakiem kontroli nad szarą strefą. Wobec powyższego postulujemy rezygnację z proponowanej w art. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw zmiany.

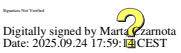
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	odpis KRS
---	-----------

E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia~~

~~(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)~~

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Marta Czarnota	24/09/2025	 Digitally signed by Marta Czarnota Date: 2025.09.24 17:59:11 CEST

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Z dnia 8 września 2025r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr UD289 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).		
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Superbet Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** 02-676 Warszawa ul. Postępu 21C		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail j.w.		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Łukasz Seweryniak	
2	Patryk Winkler	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
W nawiązaniu do przekazanego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych ustaw , działając w imieniu Spółki Superbet Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o. , przedstawiamy następujące stanowisko w sprawie proponowanych zmian w zakresie ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych:		
Należy przyjąć , iż proponowana zmiana art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, polegająca na zwiększeniu stawki podatku z 10 % do 15 % zryczałtowanego podatku dochodowego od dochodów(przychodów) z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jest sprzeczna z zamierzonym celem legislacyjnym wskazanym w uzasadnieniu projektu.		

Projektodawca zmiany ustawy twierdzi, iż obecna stawka (10%) jest relatywnie niska na tle obciążeń dochodów/przychodów z innych tytułów. Jednocześnie przychody objęte tym podatkiem mają wyjątkowy i incydentalny charakter.

Zważywszy na podnoszoną wyjątkowość i incydentalność tego typu przychodów nie można założyć, iż zwiększenie o 5% stawki zryczałtowanego podatku, przysporzy przychodów budżetowych, natomiast bez wątpienia zwiększy obciążenie podatkowe uczestników legalnych gier hazardowych, oraz laureatów nagród w konkursach oraz organizowanych sprzedażach promocyjnych.

W przypadku gier hazardowych zwiększenie zryczałtowanej stawki podatku od wygranych, przy i tak stosunkowo wysokim opodatkowaniu podatkiem od gier, spowoduje odwrotny skutek od zamierzonego przez projektodawcę.

Należy zatem założyć, iż legalne podmioty rynku hazardowego w Polsce bądź stracą klientów, gdyż ci, poprzez nieszczelny system kontroli nielegalnego rynku hazardowego, przejdą do podmiotów nie posiadających koncesji bądź innych tego typu zezwoleń a działających w przestrzeni internetowej z konkurencyjną ofertą dla swoich klientów, bądź klienci ci nie będą zainteresowani wysokimi wygranymi, oferowanymi przez legalnych krajowych operatorów gier hazardowych, zawierając szereg zakładów na to samo zdarzenie o niższych stawkach.

Tym samym pierwszym efektem tego rodzaju zmiany będzie wzrost udziału szarej strefy w rynku hazardowym i idący za tym spadek przychodów podatkowych budżetu, co również będzie skutkiem, powołanej powyżej, zmiany struktury zawieranych zakładów.

Tezę o niezamierzonym w skutkach wzmocnieniu szarej strefy rynku hazardowego potwierdza fakt, iż opierając się na ogólnodostępnych wynikach badań, wynika, iż według danych za rok 2024r. , szacowana szara strefa nielegalnego rynku zakładów bukmacherskich oraz gier kasynowych wyniosła 31% przychodu brutto operatorów tych gier przy czym brak jest realnych prognoz na znaczące zmniejszenie tej wartości w kolejnych latach budżetowych.

Należy również zwrócić uwagę na obowiązki Państwa w zakresie zapewnienia ochrony graczom, korzystającym z usług legalnych podmiotów, spełniających wszelkie wymogi ustawowe oraz podlegających stałemu nadzorowi ze strony organów państwa.

Zwiększenie obciążeń fiskalnych graczy, skutkiem którego będzie poszukiwanie korzystniejszych rozwiązań, oferowanych przez nielegalnych operatorów, jest w istocie rezygnacją Państwa z zapewnienia ochrony dla uczestników gier hazardowych a do tego zmierza proponowane rozwiązanie, poprzez uczynienie nieatrakcyjnym udziału w grach hazardowych, organizowanych przez legalnych operatorów krajowych.

Nie może być usprawiedliwieniem, dla tego rodzaju działania, stanowisko, iż źródła przychodów (wygrane i nagrody) osiągane przez podatników podatku PIT nie należą do podstawowych źródeł przychodów osiąganych przez podatników podatku PIT, wpływających na aktywności, które państwo powinno wspierać, gdyż nie chodzi tu o wsparcie hazardu a o pozbawienie ochrony prawa obywateli, będących jego podatnikami, poprzez uczynienie legalnych form tych aktywności, nieatrakcyjnymi dla zainteresowanych.

Należy również podkreślić, iż projekt nie przewiduje zmiany wartości przychodu, podlegającego opodatkowaniu, pozostawiając tą kwotę na niezmiennym poziomie 2.000,00 zł oraz 2.280,00 zł.

Obie te kwoty zostały wprowadzone do ustawy w 2003r., w którym to roku płaca minimalna wynosiła 760,00 zł natomiast w 2025r, wskaźnik ten wynosi 4.800,00 zł.

Również zmiany, wynikające z procesów inflacyjnych w omawianym zakresie , wynoszą ok. 99% skumulowanej wartości inflacji.

W/w wskaźniki zostały całkowicie pominięte, pozostawiając kwotę wolną od podatku na dotychczasowym, bardzo niskim poziomie.

Mając powyższe na uwadze stwierdzamy, iż projekt zmian, w zakresie zwiększenia stawki zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wygranych w konkursach, grach i zakładach wzajemnych lub nagród związanych ze sprzedażą premiową, uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, na gruncie ustawy o grach hazardowych spowoduje:

- niezasadne zwiększenie obciążeń fiskalnych uczestników legalnych aktywności,
- nałożenie dodatkowych obciążeń finansowych na podatników, mogące zmuszać dotychczasowych uczestników gier do poszukiwania innych form aktywności, nie podlegających opodatkowaniu a tym samym nie zapewniającym wpływów do budżetu,
- zmuszenie , w wyniku zastosowanej presji ekonomicznej, do odpływu części uczestników

legalnych gier hazardowych, do podmiotów pozostających z szarej strefie, co nie tylko zmniejsza przychody budżetowe ale również spowoduje wyzbycie się z obowiązku zapewnienia ochrony prawnej Państwa uczestnikom gier hazardowych i wepchnie część obywateli w sferę podlegającą odpowiedzialności karnej, , - odpływ klientów, w wyniku nałożenia na nich dodatkowych obciążeń podatkowych, przełoży się na spadek obrotów legalnych operatorów rynku gier hazardowych a przez to zmniejszenie wpływów budżetowych z tytułu odprowadzanych podatków, - brak równoczesnego zwiększenia wartości kwoty wolnej od zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych ujawnia właściwy cel projektu wobec podatników, nadając mu charakter „drenażowy”. Mając na uwadze powyższe wnioski liczymy na uwzględnienie przywołanej argumentacji w toku dalszego procesu legislacyjnego.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	////////////////////////////////////	
2	////////////////////////////////////	
3	////////////////////////////////////	
4	////////////////////////////////////	
5	////////////////////////////////////	
6	////////////////////////////////////	
7	////////////////////////////////////	
8	////////////////////////////////////	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ...////////////////////////////////////..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Łukasz Seweryniak Patryk Winkler	23 września 2025 r.	 Dokument podpisany przez Łukasz Seweryniak Data: 2025.09.24 16:00:57 CEST Patryk Dawid Winkler Dokument podpisany przez Patryk Dawid Winkler Data: 2025.09.24 16:25:46 CEST
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia Dokument podpisany przez Łukasz Seweryniak Data: 2025.09.24 16:00:57 CEST Patryk Dawid Winkler Dokument podpisany przez Patryk Dawid Winkler Data: 2025.09.24 16:25:46 CEST (podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/ imię i nazwisko ** Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego		
2. Adres siedziby/ adres miejsca zamieszkania ** Ul. L. Zamenhofa 5, lok.5, 00-165 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Ul. L. Zamenhofa 5, lok.5, 00-165 Warszawa, biuro@browary-polskie.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Bartłomiej Morzycki	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
W związku z opublikowanym w Rządowym Centrum Legislacji Projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289), Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego Browary Polskie wyraża zdecydowany sprzeciw wobec zaproponowanych rozwiązań, w szczególności dotyczących: porzucenia przez Ministerstwo Finansów ustaleń tzw. mapy akcyzowej i drastycznej podwyżki stawek podatku akcyzowego od piwa w latach 2026 i 2027 oraz podwyżki stawki tzw. opłaty cukrowej. Ww. podwyżki, ogłoszone w sytuacji pogarszania się koniunktury na rynku piwowarskim, nie tylko pogorszą jeszcze bardziej sytuację naszej branży, ale również negatywnie wpłyną na kondycję budżetu państwa oraz pozytywne zmiany, jakie tzw. opłata cukrowa przyniosła w zakresie zdrowia		

publicznego. Podważają one również zaufanie przedsiębiorców naszej branży do obecnego rządu, który wbrew powszechnie znanym faktom dotyczącym kondycji naszej branży, nie daje nam szans na odbudowanie rynku po epidemii COVID-19 i związanych z nią ograniczeniach.

Branża piwowarska jest istotną częścią Polskiej gospodarki, która odpowiada za 0,56% krajowego PKB. Jej bezpośredni wkład do budżetu wynosi 18 mld złotych rocznie w formie podatków CIT, PIT, VAT, a także w formie akcyzy. Zaproponowane rozwiązania będą miały negatywny wpływ na sytuację budżetową, z uwagi na spadek przychodów z tytułu podatków płaconych bezpośrednio, ale także z uwagi na uderzenie we wszystkie podmioty w łańcuchu wartości – od producentów rolnych, przez wytwórców opakowań aż po dystrybutorów w postaci handlu detalicznego i gastronomii. To łącznie 85 tysięcy osób, które znajdują zatrudnienie dzięki produkcji i sprzedaży piwa, przy czym w latach 2020 -2024 zatrudnienie generowane przez naszą branżę spadło o 30 tysięcy miejsc pracy. Szacujemy, że dodatkowy spadek sprzedaży na rynku piwa, związany z zaplanowanym podniesieniem stawki podatku akcyzowego, wyniesie ok. 5%. Ponadto szacujemy dalszy spadek rynku związany z trendami konsumenckimi i demograficznymi oraz spadek wynikający z wejścia w życie systemu kaucyjnego, co w połączeniu z ww. ubytkiem może skutkować nawet 20% zmniejszeniem się rynku w 2026 r. To wartość, która oznacza zamykanie kolejnych browarów różnej wielkości, a co za tym idzie - spadek zatrudnienia, zarówno bezpośredniego, jak i pośredniego, generowanego przez naszą branżę. Ze wspomnianych 85 tysięcy miejsc pracy może ubywać w wyniku tych zmian kolejne kilkanaście tysięcy osób.

W związku z powyższym postulujemy o:

- wycofanie z ww. projektu ustawy zapisów podnoszących wysokość stawek podatku akcyzowego dla piwa ponad stawki zapisane w przyjętej w 2021 r. i obowiązującej do 2027 roku włącznie tzw. mapie akcyzowej dla piwa;
- utrzymanie na niezmiennym poziomie wysokości stawki opłaty cukrowej;
- dochowanie zasady 6-cio miesięcznego vacatio legis dla ustaw zwiększających obciążenia dla przedsiębiorców (zasada ogłoszona w umowie koalicyjnej w 2023 r., potwierdzona w ustawie deregulacyjnej z 2025 r.);
- rozważenie wprowadzenia obniżonej stawki akcyzy dla piw o zaw. alkoholu nieprzekraczającej 3,5%, co jest zgodne z dyrektywą UE oraz art. 10 UWT czyli polityką podatkową prowadzącą do przekierowania konsumpcji w kierunku wyrobów o mniejszej zawartości alkoholu.

Za spełnieniem naszych postulatów przemawia szereg danych, które ponownie przedstawiamy poniżej. Uprzejmie prosimy o ich uważne rozważenie, co pomoże Państwu w lepszym zrozumieniu negatywnych konsekwencji proponowanych rozwiązań podatkowych i – mamy ogromną nadzieję – w podjęciu decyzji o wycofaniu się z niektórych propozycji przedstawionych w projekcie UD289.

1. Rynek piwa w Polsce zmniejsza się systematycznie od 2019 r.

Od 6 lat rynek piwa w Polsce pozostaje w trendzie spadkowym. W 2019 r. produkcja krajowa piwa wg GUS wyniosła 39.744 mln hl, podczas gdy w 2024 r. spadła do poziomu 34.560 mln hl, co oznacza spadek o 5.184 mln hl (-13%).

Trend spadkowy obserwowany jest również w 2025 r. Wg danych GUS, w pierwszym półroczu spadek ten wyniósł 6,9% r-d-r. Wstępne dane za miesiące letnie (lipiec-sierpień) wskazują, że możliwe jest osiągnięcie dwucyfrowej dynamiki spadku konsumpcji piwa. Oznaczać to będzie najwyższy spadek wolumenu sprzedaży piwa po 1989 roku.

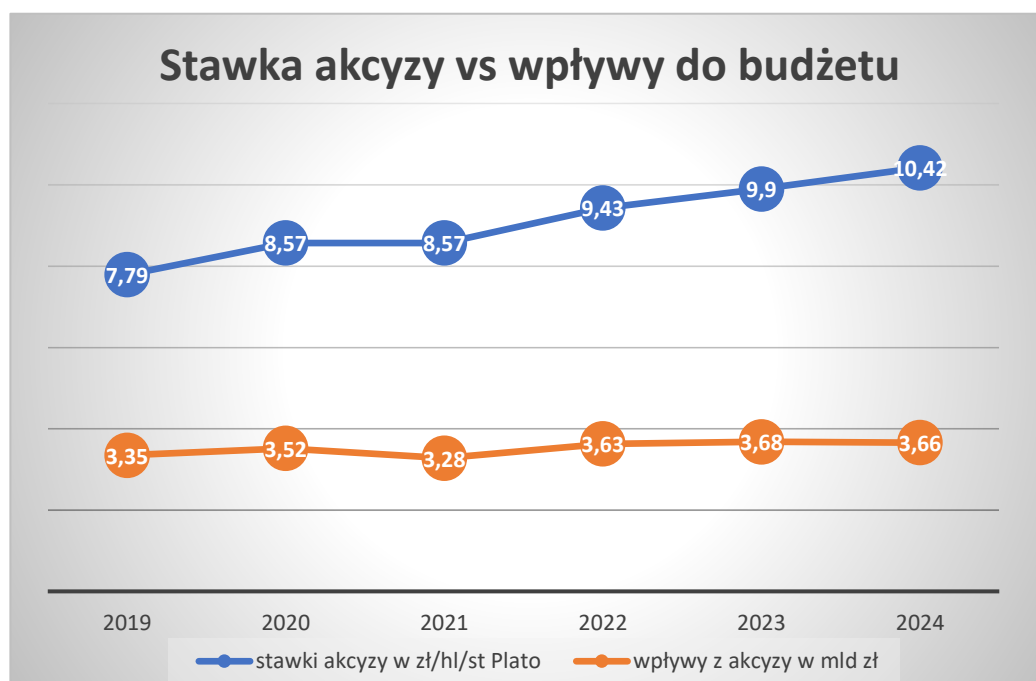
Proces ten jest w niewielkim stopniu rekompensowany znaczącym wzrostem segmentu piw bezalkoholowych. Ich udział w rynku, pomimo wzrostu o 57% w latach 2019-2024, pozostaje na poziomie ok. 7% i nie jest w stanie zmienić diametralnie sytuacji na rynku piwa, który spada. Warto w tym kontekście wspomnieć, że inwestycje w piwa bezalkoholowe to sposób branży piwowarskiej na dostosowanie się do zmieniającego się rynku i stworzenie, bardzo istotnej z perspektywy społecznej, alternatywy dla osób, które rezygnują z alkoholu lub ograniczają jego spożycie.

2. Podwyżki stawek akcyzy nie przynoszą adekwatnie wyższych wpływów budżetowych.

W powyżej przedstawionym okresie, czyli od 2019 r. stawka podatku akcyzowego od piwa wzrosła z poziomu 7,79 zł za stopień Plato/hl do poziomu 10,40 zł za stopień Plato/hl, czyli o łącznie 33,5%.

Jednocześnie, wpływy do budżetu państwa z tytułu podatku akcyzowego od piwa wzrosły z poziomu 3,35 mld zł w 2019 r. do 3,66 mld zł w 2024 r. co oznacza wzrost o 9,3%.

Istotny spadek wolumenu w okresie 2019 – 2024 spowodowany był m.in. istotnym wzrostem średniej ceny piwa, który przekroczył 40%. Na wzrost cen wpływ miała również podwyżka stawek podatku akcyzowego. Zaproponowane w projekcie ustawy zwiększenie tempa wzrostu stawek akcyzy od piwa spowoduje presję na dalszy wzrost ceny i tym samym przyczyni się do mocniejszego hamowania popytu. O ile według tzw. mapy akcyzowej wzrost stawek miał wynieść 40,5% na przestrzeni lat 2022-2027, to według obecnego przedłożenia wzrost ten przekroczyłby 60%. W warunkach malejącej inflacji (ostatni odczyt na poziomie 2,9%) byłby to wzrost znaczący.

3. Podwyżki podatków uderzają w gospodarkę, budżet i miejsca pracy.

Zmniejszony wolumen piwa, w wys. 5 mln hl, stanowi wartość rynkową ok. 3,5 mld złotych. Zatem tylko z tytułu podatku VAT od tej utraconej z rynku wielkości, budżet poniósł ubytek w wys. przekraczającej 600 mln zł w 2024 r. Do tego należałoby doliczyć negatywne skutki po stronie całego łańcucha wartości branży piwowarskiej, czyli zmniejszone dostawy surowców, opakowań, obrotów w handlu detalicznym itp.

Według raportu poświęconego wpływowi sektora piwowarskiego na polską gospodarkę, opracowanego przez Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE w lipcu 2025 r., wytwarzanie i sprzedaż piwa generują łączne zatrudnienie w wys. 85 tysięcy osób w przeliczeniu na pełne etaty. W podobnym raporcie opracowanym przez Deloitte w 2020 r. zatrudnienie oszacowano na 115 tys. etatów, co oznacza ubytek 30 tysięcy miejsc pracy. Już teraz mamy do czynienia z nadwyżką mocy produkcyjnych w browarach w wys. co najmniej 10 mln hl. Większość zakładów wykorzystuje swój potencjał w granicach 70%. Dalsze zmniejszanie się wolumenu piwa na rynku krajowym będzie powodować presję na poszukiwanie oszczędności, w postaci zamykania browarów, począwszy od

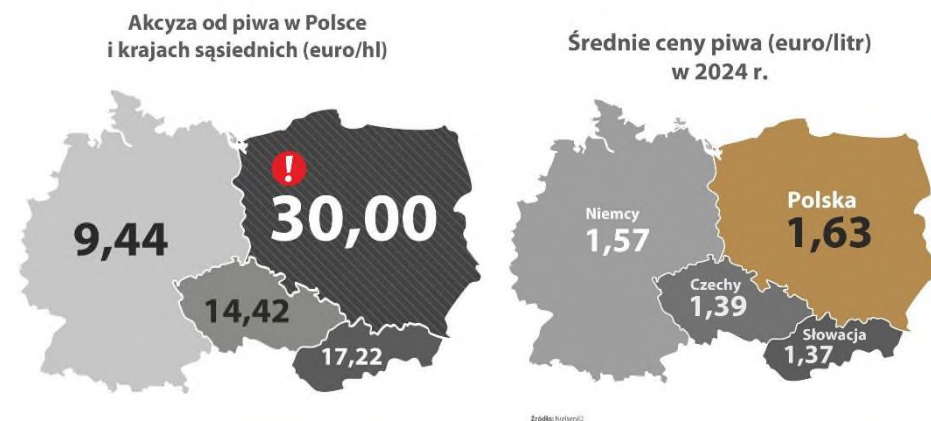
tych, które mają najmniejszy potencjał produkcyjny lub najniższe wykorzystanie swoich mocy.

Przykładem takiej sytuacji jest zamknięty w 2023 r. browar w Leżajsku. Proces ten znacząco przyspieszy w miarę jak spadki na rynku będą się nasilać, np. z powodu szybszego tempa podwyżki podatków. Podsumowując – podwyżki akcyzy prowadzą do przyspieszenia tempa kurczenia się produkcji piwa w Polsce, a tym samym do zmniejszenia ogółu wpłacanych podatków z tytułu funkcjonowania branży, które nie są rekompensowane nominalnym zwiększeniem wpływów z tytułu samej akcyzy.

4. Akcyza od piwa w Polsce rośnie i jest wyższa niż w krajach ościennych.

Stawka akcyzy w Polsce mieści się w średniej UE, zarówno pod względem jej wysokości nominalnej jak i pod względem relacji do stawek za inne wyroby alkoholowe. Jest w pełni zgodna z Dyrektywą UE. Obecnie w 12 krajach UE stawka akcyzy od piwa jest niższa niż w Polsce. Do krajów tych zalicza się m.in. kraje posiadające silny przemysł piwowarski czyli Niemcy, Czechy, Austrię czy Belgię. Kolejne podwyżki akcyzy w Polsce prawdopodobnie sprawią, że podatek ten w naszym kraju będzie wyższy niż w większości innych krajów UE – będziemy mieli akcyzę na poziomie Danii, czyli jednego z najbogatszych krajów na świecie.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że wśród krajów, które mają niższą akcyzę niż Polska znajdują się 3 kraje ościenne, które charakteryzują się bardzo rozwiniętym przemysłem piwowarskim oraz posiadają najdłuższą granicę lądową z Polską, czyli Czechy, Niemcy i Słowacja. We wszystkich tych krajach również średnia cena piwa jest niższa niż w Polsce. Dalsze rozwarstwianie się cen pomiędzy Polską a wymienionymi krajami będzie prowadziło do rozwoju turystyki zakupowej czyli prywatnego przywozu piwa do Polski, co już następuje. Zważywszy na długość granicy, swobodę przemieszczania się i gęstość zaludnienia można spodziewać się efektu w skali istotnej dla całego rynku piwa w Polsce.

Sygnały dot. takich zachowań polskich konsumentów w Słowacji (gdzie jak widać piwo jest najtańsze) zostały niedawno opisane przez jeden z portali: <https://wiadomosci.onet.pl/krakow/polacy-zaczynaja-oblegac-slowackie-sklepy-wywoza-kontenery/pdksk86>.

5. Dostępność ekonomiczna piwa jest sztucznym parametrem, niezwiązanym z realnym poziomem konsumpcji, ani realnymi dochodami większości Polaków.

W uzasadnieniu projektu wskazuje się na rosnącą dostępność ekonomiczną piwa, wyliczaną jako iloraz średniego wynagrodzenia i średniej ceny. Warto jednak zwrócić uwagę, że jest to czysto teoretyczne wyliczenie, nie znajdujące pokrycia w realnych zachowaniach konsumentów.

Nawet jeśli matematycznie każdego z konsumentów stać na więcej, to nie przekłada się to na zwiększone zakupy i spożycie piwa. Jak wynika z danych, konsumenci mogą teoretycznie kupić więcej, ale w praktyce kupują mniej. Spadek ten w latach 2019-2024 wyniósł niemal 16 litrów piwa *per capita*.

Naszym zdaniem ważniejszym parametrem jest kryterium dochodu rozporządzalnego, a nie czysto statystyczna dostępność ekonomiczna. Ograniczenie zakupów piwa jest konsekwencją ograniczania wydatków konsumpcyjnych przez gospodarstwa domowe, których realny dochód rozporządzalny również dotknięty był skutkami inflacji. Jak wylicza GUS, „w 2022 r. sytuacja materialna gospodarstw domowych, pomimo wzrostu przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego, realnie pogorszyła się.” (por. <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/warunki-zycia/dochody-wydatki-i-warunki-zycia-ludnosci/sytuacja-gospodarstw-domowych-w-2022-r-w-swietle-badania-budzetow-gospodarstw-domowych,3,22.html>).

Również w kolejnym roku, dochód rozporządzalny wzrósł realnie o 2,1 proc. pomimo nominalnego wzrostu o 13,7 proc.

Powyższe oznacza, że wzrost średnich cen piwa był wyższy niż realny wzrost dochodu rozporządzalnego pomimo, iż nominalnie gospodarstwa domowe dysponowały wyższymi dochodami.

Treść uzasadnienia projektu odwołuje się do średniego wynagrodzenia (niecałe 9 tys. zł brutto) i wylicza dostępność ekonomiczną w oparciu o tę wartość. Faktycznie, średnie wynagrodzenie wzrasta w szybkim tempie, ale dzięki wąskiej grupie najlepiej zarabiających. Tymczasem mediana wynagrodzeń jest znacznie niższa od średniego wynagrodzenia i kształtuje się w okolicach 7 tys. zł brutto. Czyli połowa pracujących Polaków zarabia poniżej tej kwoty. Zatem można mówić o wzroście dostępności ekonomicznej piwa wyłącznie dla mniejszościowej części najlepiej zarabiających Polaków, podczas gdy większość konsumentów stać realnie na coraz mniej. Nawet 25% pracowników otrzymuje wynagrodzenie na minimalnym poziomie i te osoby stać na coraz mniej, a nie na coraz więcej. Zaproponowany przez Rząd wzrost płacy minimalnej na 2026 r. wynosi 3% - widać więc, że realna siła nabywcza pracowników nie wzrośnie i nie zostanie w żaden sposób zrekompensowana przez większe zakupy finansowej elity (notabene w tej grupie konsumentów również nie widać zwiększenia konsumpcji piwa). Powoływanie się zatem na takie kryterium uważamy za błędne i nie mające pokrycia w realiach życia codziennego większości obywateli kraju.

6. Branża piwowarska jest pod presją ogromnych kosztów inwestycji w system kaucyjny.

Wchodzący od 1 października br. system kaucyjny na opakowania po napojach obejmuje puszki i butelki wykorzystywane przez producentów piwa. Oznacza to, że muszą oni partycypować w inwestycji na dużą skalę, jaką jest utworzenie systemu kaucyjnego na terenie kraju. W tym samym czasie producenci innych rodzajów alkoholu, w związku z tym, że wykorzystują prawie wyłącznie butelki szklane jednorazowe, nie ujęte w systemie kaucyjnym, nie ponoszą tych kosztów. Co więcej, do napojów alkoholowych nie będzie naliczana kaucja w momencie zakupu, podczas gdy do puszek i butelek z piwem taka dodatkowa kwota się pojawi. Należy pamiętać, że dla części konsumentów piwo i wyroby spirytusowe są w części substytucyjne, więc kaucja może mieć wpływ na strukturę cen oraz zmienić strukturę rynku w sposób niekorzystny dla piwa. Jak pokazują dostępne dane z innych krajów, które wdrażały system kaucyjny, wszędzie wiązało się to ze spadkiem wolumenu piwa na rynku, zwłaszcza w początkowym okresie.

Planowana zwiększona podwyżka akcyzy zbiega się w czasie z okresem największych inwestycji w system kaucyjny i największych możliwych perturbacji rynkowych z tym związanych. Problemy te zupełnie nie dotyczą innych rodzajów alkoholu. Jednocześnie Polski rząd przygotowuje się do wdrożenia systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów, który – podobnie jak system kaucyjny – spowoduje wzrost kosztów naszej branży w kolejnym obszarze.

7. Spadek spożycia alkoholu w Polsce

Według najnowszych danych Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, w 2024 r. całkowite spożycie czystego alkoholu na głowę mieszkańca wyniosło 8,8 litra i było niższe o 1 litr od najwyższego wskazania w 2019 r. (9,8 l): <https://kcpc.gov.pl/wp-content/uploads/2025/09/Spozycie-napojow-alkoholowych2024.pdf>.

Spożycie zmniejsza się trzeci rok z rzędu, a biorąc pod uwagę dane z bieżącego roku, również odnotowany będzie spadek za rok 2025.

Na spadek o 1 litr składa się zmniejszenie o 0,6 litra spożycia piwa, 0,3 litra spożycia wyrobów spirytusowych i 0,1 litra wina. Widać więc, że piwo odpowiada za 60% zmniejszonego spożycia alkoholu w Polsce. Jest to trend stały, wynikający zarówno z polityki podatkowej państwa, jak też zmieniających się trendów konsumenckich oraz zaostrzonej polityki alkoholowej (prohibicja nocna w miastach).

8. Wzrost opłaty cukrowej zahamuje pozytywne trendy zdrowotne czyli zmniejszenie spożycia alkoholu.

Planowana podwyżka opłaty cukrowej w stosunku do napojów bezalkoholowych obejmie także piwa bezalkoholowe, które jak wspomniano stanowią rosnącą część rynku piwa i przyczyniają się do redukcji spożycia alkoholu.

Z tego powodu uważamy, że wzrost obciążeń dla tych wyrobów może stanowić poważną przeszkodę w ich rozwoju, co odbije się negatywnie na prozdrowotnym trendzie. Piwa bezalkoholowego nie powinno się zestawiać z napojami słodzonymi i gazowanymi, gdyż tamte wyroby nie spełniają tych samych funkcji, czyli nie przyczyniają się do redukcji szkód zdrowotnych, tak jak ma to miejsce w przypadku piwa bezalkoholowego.

Warto wskazać, że z tego powodu ustawodawca brytyjski wyłączył piwo bezalkoholowe z zakresu opłaty cukrowej dla napojów słdzonych, dostrzegając ich ważną rolę w przestawianiu konsumpcji z alkoholu na bezalkoholowe alternatywy: <https://www.gov.uk/guidance/check-if-your-drink-is-liable-for-the-soft-drinks-industry-levy>.

Jeśli więc opłata cukrowa ma służyć wyłącznie celom zdrowotnym (np. walce z otyłością), to produkty alternatywne dla substancji szkodliwych takich jak etanol nie powinny być traktowane w taki sam sposób lecz wspierane w polityce podatkowej państwa.

Jako branża widzimy duży potencjał rozwojowy tego segmentu, o ile nie będzie on tłumiony nadmiernymi regulacjami i obciążeniami. Piwa bezalkoholowe są jedynym rosnącym segmentem branży piwowarskiej, łagodzącym negatywne skutki wyraźnego spadku spożycia piwa alkoholowego. Gdyby nie ten segment, browary już teraz miałyby poważny problem w utrzymaniu łańcucha wartości branży i potencjału produkcyjnego. Tymczasem dzięki tym produktom zapewniamy zbyt na surowce rolne, a nawet zwiększamy ich zakupy jak to ma miejsce w przypadku koncentratu jabłkowego. W tym przypadku zapotrzebowanie sektora piwowarskiego na ten surowiec wzrosło do ok. 30 tys. ton jabłek czyli blisko 1% krajowej produkcji.

Podsumowanie

Z przywołanych powyżej powodów szacujemy, że w najbliższych latach całkowita konsumpcja alkoholu będzie się zmniejszać. Sprzyjać temu zjawisku będą zmieniające się trendy konsumenckie, zwłaszcza wśród młodszych pokoleń oraz zmiany demograficzne. Kolejnym czynnikiem jest systematyczny wzrost ceny będący skutkiem rosnących kosztów produkcji i systemu kaucyjnego oraz wzrostu akcyzy powyżej tempa inflacji.

Obecne tempo spadku rynku jak i rozłożone na lata umiarkowane podwyżki akcyzy stwarzają producentom szanse na przygotowanie się do tych zmian i adaptację do nowych realiów, np. poprzez zmianę oferty produktowej przy zachowaniu łańcucha wartości i nie zamykaniu zakładów

produkcyjnych.

Wszelkie działania, które gwałtownie przyspieszyłyby spadek rynku będą nieuchronnie prowadziły do wielu negatywnych konsekwencji gospodarczych, a w efekcie również do zmniejszania się poziomu kontrybucji finansowej sektora piwowarskiego na rzecz państwa. Do działań tych należy zwiększanie tempa podwyżek podatku akcyzowego.

„Wraz ze wprowadzeniem podwyżek stawek akcyzy na napoje alkoholowe, zgodnie z mapą drogową, obserwuje się spadek konsumpcji tych wyrobów. Przyjęte rozwiązania realizują zatem cel ich wprowadzenia. Od momentu wdrożenia mapy drogowej spada sprzedaż napojów alkoholowych. Sytuacja ta pozostając względnie neutralną dla budżetu nie zmienia zarazem istotnie zasad funkcjonowania przedsiębiorców będących producentami napojów alkoholowych i ich dostawców z sektora rolnego”. W pełni podpisujemy się pod tymi stwierdzeniami. Pochodzą one z pisma jakie Ministerstwo Finansów skierowało w dniu 10 stycznia br. do pani poseł Małgorzaty Niemczyk, przewodniczącej Parlamentarnego Zespołu ds. Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Zgadzamy się, że przewidywalny i stopniowy wzrost stawek zapewnia realizację celu zdrowotnego i ogranicza spożycie alkoholu, nie wywołując gwałtownych problemów w branży piwowarskiej oraz innych branżach powiązanych z rynkiem piwa. Dlatego postulujemy o odstąpienie od zwiększania skali podwyżki akcyzy od piwa i pozostawienie w mocy aktualnie obowiązującego planu podwyżek, uchwalonego w 2021 r. z uwagi na sytuację rynkową producentów piwa (spadek rynku) oraz koszty wdrożenia systemu kaucyjnego.

Wnosimy także o pozostawienie na niezmiennym poziomie stawki opłaty cukrowej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	KRS
2	Pełnomocnictwo
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Bartłomiej Morzycki	24 września 2025 r.	Signature Not Verified Dokument podpisany przez Bartłomiej Morzycki Data: 2025.09.24 13:29:42 CEST
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
Signature Not Verified Dokument podpisany przez Bartłomiej Morzycki Data: 2025.09.24 13:29:42 CEST		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*~~

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD289)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imie i nazwisko**~~

ZWIĄZEK PRACODAWCÓW POLSKA RADA WINIARSTWA

2. Siedziba/~~miejsce zamieszkania**~~

00-105 Warszawa, ul. Twarda 18

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

office@zppraw.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Magdalena Zielińska	
2		
3		
4		
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa z zaskoczeniem i głębokim niepokojem przyjmuje informację o planowanej zmianie stawek akcyzowej mapy drogowej i rozszerzeniu jej zakresu. Do drugiej połowy sierpnia br., kiedy to Ministerstwo Finansów niespodziewanie ogłosiło rozpoczęcie prac nad projektem ustawy przewidującym trzykrotne zwiększenie skali podwyżki akcyzy w 2026 r. oraz dwukrotne w 2027 r., nie docierały do nas żadne sygnały wskazujące na konieczność bądź zasadność wprowadzania takich zmian. Przeciwnie – z dotychczasowych wypowiedzi przedstawicieli resortu finansów wynikało, że obowiązująca mapa drogowa skutecznie realizuje zarówno cele fiskalne państwa, jak i te z zakresu zdrowia publicznego.

Nasze zaskoczenie i wzburzenie jest tym większe, że podjęte w drugiej połowie sierpnia prace legislacyjne zmierzają do zmian mających obowiązywać już od początku 2026 r., co stoi w sprzeczności z zapisami Umowy „Koalicji 15 października”. W 10. punkcie tego dokumentu

zadeklarowano bowiem *przywrócenie przewidywalności systemu podatkowego poprzez stabilizację prawa oraz odbudowę dialogu z organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi*. Jednym z podstawowych instrumentów tej stabilizacji miało być wprowadzenie zasady minimum sześciomiesięcznego *vacatio legis* w odniesieniu do zmian w prawie podatkowym. Przedsiębiorcy doskonale pamiętają te zobowiązania. Pozostają one zresztą nadal oficjalną „wizytówką” rządu, publikowaną na stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów¹.

Podwyżka akcyzy, już określona na lata 2022–2027 w obowiązującej ustawie o podatku akcyzowym w ramach mapy drogowej, jest dla naszej branży dotkliwa – w ujęciu skumulowanym wynosi bowiem ponad 40%. Branża mierzy się z jej efektami i dostosowuje do nowych realiów rynkowych. Równolegle staje przed wyzwaniem, jakie niesie ze sobą światowy trend NoLo (*No and Low alcohol*), polegający na tym, że konsumenci ograniczają spożycie alkoholu - coraz częściej całkowicie rezygnują z napojów alkoholowych bądź wybierają niskoalkoholowe lub bezalkoholowe odpowiedniki. Zjawisko to odzwierciedla postępującą zmianę postaw społecznych, która jest już wyraźnie widoczna na rynku i – jak prognozują analitycy – dynamicznie będzie się nasilać. Należy podkreślić, że jest to trend globalny i niezależny od poziomu stawek akcyzy w Polsce. Obecnie troską przedsiębiorstw naszej branży jest przede wszystkim możliwość adekwatnej odpowiedzi na tę zmianę, co wymaga znaczących inwestycji i koncentracji na tym zjawisku.

Spadki sprzedaży na rynku są już bardzo wyraźne. Wskazują na nie zarówno badania rynkowe, dane GUS, jak i analiza wpływów z tytułu podatku akcyzowego do Skarbu Państwa. W tej sytuacji nagłe zerwanie umowy, jaką była mapa akcyzowa, i trzykrotne podniesienie planowanej podwyżki w 2026 r. a dwukrotne w 2027 r., nie znajduje w naszej opinii uzasadnienia. Natomiast bezpośrednio uderzy w polskich przedsiębiorców.

Argumentem podnoszonym przez Ministra Finansów, mającym uzasadniać zmiany mapy akcyzowej i działania wbrew umowie koalicyjnej, jest wzrost wynagrodzeń Polaków w latach 2021–2024, a w konsekwencji większa dostępność cenowa alkoholu. Trzeba jednak zauważyć, że mimo wzrostu wynagrodzeń Polacy nie spożywają więcej alkoholu – jego sprzedaż znacząco maleje. Ilustruje to poniższe zestawienie danych dotyczących dostępności cenowej alkoholu, zaczerpniętych z uzasadnienia Ministerstwa Finansów, z danymi GUS obejmującymi spożycie napojów alkoholowych w przeliczeniu na 100% alkoholu w kolejnych latach.

¹ <https://www.gov.pl/web/premier/koalicja-15padziernika-program>

rok	Dostępność cenowa napojów alkoholowych			Spożycie napojów alkoholowych w przeliczeniu na 100% alkohol ²
	wódka czysta 40% 0,5l	piwo jasne pełne 0,5l	wino białe gronowe 0,75l	
2021	216 szt.	1798 szt.	256 szt.	9,73 l
2022	219 szt.	1889 szt.	269 szt.	9,37 l
2023	221 szt.	1863 szt.	279 szt.	8,93 l
2024	238 szt.	2103 szt.	313 szt.	b.d.

Dane GUS dotyczące spożycia alkoholu w Polsce w roku 2024 nie zostały jeszcze opublikowane. Wnioski o dalszych spadkach konsumpcji można jednak wywieść z analizy wpływów do Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego od napojów alkoholowych oraz z badań rynkowych.

Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów wpływy z podatku akcyzowego od napojów alkoholowych wyniosły 14 577,9 mln zł w 2024 r., a w 2023 r. – 14 093,3 mln zł. Odnotowano wzrost wpływów o 3,44%, co – biorąc pod uwagę podwyżkę akcyzy o 5% – oznacza realny spadek na rynku.

Bieżący rok przynosi kolejną, jeszcze większą redukcję sprzedaży na rynku alkoholi. Wpływy z akcyzy za okres od stycznia do końca lipca wyniosły 7 762 mln zł, czyli – mimo podwyżki akcyzy o kolejne 5% - jedynie o 1,76% więcej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego, kiedy osiągnęły poziom 7 627,2 mln zł. Na szczególną uwagę zasługuje sytuacja na rynku napojów winiarskich – wpływy z tytułu akcyzy od win, pozostałych napojów fermentowanych oraz wyrobów pośrednich w okresie styczeń–lipiec br. obniżyły się z 284 mln zł w 2023 r. do 243 mln zł w br.

Informacje o redukcji rynku potwierdzają dane NielsenIQ opublikowane w sierpniu br., zgodnie z którymi „wielkość sprzedaży całej branży FMCG rośnie rok do roku o 1,7%, natomiast alkoholi spada aż o 5,6%”³.

Powyższe dane jednoznacznie wskazują na drastyczne zmiany zachodzące na rynku. Zmiany te nie zostały jednak należycie uwzględnione w ocenie skutków regulacji konsultowanego projektu ustawy. W dokumencie tym, przy określaniu wpływu projektowanych rozwiązań na sektor finansów publicznych, przyjęto następujące założenia:

Alkohol etylowy spadek sprzedaży 4% r/r, piwo – spadek sprzedaży 5% r/r, a wino i napoje fermentowane – 3% r/r.

Założenia te trudno uznać za realne i uzasadnione w świetle aktualnych wyników rynkowych, które

² <https://kcpu.gov.pl/wp-content/uploads/2024/09/Spozycie-napojow-alkoholowych-na-jednego-mieszkanca2023.pdf>

³ <https://www.rp.pl/handel/art42856101-alkohole-w-odwrocie-spada-sprzedaz-niemal-we-wszystkich-kategoriach>

już obecnie wskazują na głębokie spadki sprzedaży, jeszcze przed wprowadzeniem radykalnych zmian przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej. Oczekiwanie, że po tak drastycznym podniesieniu stawek akcyzy spadki sprzedaży utrzymają się na zakładanym poziomie, a tym samym przyniosą wpływy do sektora finansów publicznych zgodne z przyjętymi kalkulacjami, wydaje się nierealne. Wnioskujemy zatem o urealnienie założeń przyjętych w ocenie skutków regulacji oraz o przedstawienie szczegółowej analizy spodziewanych efektów gospodarczych planowanych zmian. W dokumentach przedstawionych do konsultacji brak jest tych informacji, co rodzi wątpliwości, czy taka ocena została przeprowadzona. W związku z aktualnym stanem branży alkoholowej rzetelna analiza jest w naszej ocenie niezbędna przed nakładaniem kolejnych obciążeń.

W obecnej sytuacji dodatkowe, nagłe zwiększanie obciążeń fiskalnych, wprowadzane pod pretekstem ochrony Polaków przed zwiększeniem zakupów alkoholu, wbrew wcześniejszym ustaleniom i zapewnieniom, jest w naszej opinii bezzasadne. Analiza dostępnych danych nie wskazuje bowiem, aby wraz ze wzrostem wynagrodzeń pojawiły się zjawiska wymagające natychmiastowej interwencji i uzasadniające nagłe zerwanie dotychczasowych uzgodnień i deklaracji. Rynek napojów alkoholowych zgodnie z przewidywaniami i intencjami ustawodawcy z 2021 r., systematycznie maleje.

Tymczasem w uzasadnieniu do projektu stwierdzono, że proponowane zmiany nie naruszają zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego prawa. Dodano przy tym, że *zasada zaufania do państwa i do stanowionego przezeń prawa nie powinna być traktowana w sposób „sztywny”, nieuwzględniający nagłych, nieprzewidzianych zdarzeń rynkowych*. Takie wyjaśnienie budzi poważne zastrzeżenia. W okresie poprzedzającym wpisanie projektu ustawy do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów (21 sierpnia br.) nie wystąpiły bowiem żadne nagłe okoliczności, które uzasadniałyby zmianę polityki, istotne zwiększenie skali podwyżek od początku 2026 r. oraz włączenie cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej.

Tego rodzaju działania rządu wobec przedsiębiorców, polegające na nagłym zerwaniu dotychczasowych uzgodnień i deklaracji, a uzasadniane w sposób nieadekwatny do sytuacji - nieznajdujący poparcia w danych rynkowych, pozbawiony rzetelnych i odpowiednio szczegółowych kalkulacji skutków - podważają wiarygodność rządu i prowadzą do kryzysu zaufania podmiotów gospodarczych wobec władzy publicznej.

Uwagi dotyczące stawki podatku akcyzowego na wino

Stawki podatku akcyzowego na wina już teraz są w Polsce wysokie. Spośród 27 krajów UE aż w 14

akcyza na wino spokojne jest zerowa, a w kolejnych 3 - znacznie niższa niż w Polsce. Wyższa niż u nas obowiązuje jedynie w 9 krajach (Irlandia, Szwecja, Finlandia, Dania, Belgia, Holandia, Litwa, Łotwa, Estonia). Poniżej mapa przedstawiająca wysokość akcyzy w krajach Unii Europejskiej. Na czerwono zaznaczono kraje UE, w których akcyza na wino spokojne jest zerowa lub niższa niż w Polsce. Na niebiesko - kraje w których akcyza jest wyższa niż w Polsce.

Źródło: Opracowano na podstawie danych z platformy Access2Markets

Dalsze podnoszenie podatku akcyzowego w Polsce sprzyjać będzie nielegalnemu przywozowi i obrotowi winem. Spodziewamy się, że szczególnie dotknięte zostaną regiony przygraniczne oraz branża HoReCa. Warto przypomnieć, że dla osób fizycznych podróżujących między krajami UE przewidziano zwolnienie z zapłaty akcyzy od alkoholu w kraju, do którego jest on transportowany, o ile przeznaczony jest na użytek własny. W praktyce oznacza to możliwość jednorazowego wwiezienia do Polski nawet 90 litrów wina, pod pretekstem użytku własnego.

Dodatkowo coraz popularniejsze zakupy wina w sklepach internetowych operujących za granicą stają się bardziej atrakcyjne dla polskich konsumentów. Oznacza to, że w Polsce – podobnie jak w innych krajach Unii Europejskiej⁴⁵⁶, w których akcyza jest wysoka – problem przesyłek alkoholu z zagranicy,

⁴ https://www.dailyfinland.fi/business/29413/Int%C3%82%C2%B4l-online-alcohol-purchase-results-%C3%A2%E2%80%9A%C2%AC100m-tax-evasion-annually?utm_source=chatgpt.com

⁵ <https://www.helsinkitimes.fi/finland/finland-news/domestic/27319-german-online-alcohol-seller-suspected-of-40-million-tax-fraud-in-finland.html>

⁶ https://www.nordicalcohol.org/post/swedish-customs-sharp-increase-in-intercepted-online-alcohol-purchases?utm_source=chatgpt.com

realizowanych bez zapłaty polskiego VAT i akcyzy, będzie narastał wraz ze wzrostem obciążeń podatkowych.

Planując działania mające na celu ograniczenie negatywnych skutków nieodpowiedzialnej konsumpcji alkoholu, warto uwzględnić dane dotyczące struktury spożycia napojów alkoholowych w Polsce oraz szerszy kontekst kultury konsumpcji poszczególnych kategorii alkoholi. Branża winiarska odpowiada obecnie jedynie za około 8% całkowitego spożycia alkoholu w Polsce. Jednocześnie kultura wina w Polsce umacnia się, nie przyczyniając się do wzrostu spożycia alkoholu, i może odgrywać istotną rolę w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw. Wnosi bowiem istotną wartość do kultury stołu, sprzyjając umiarkowanej i świadomej konsumpcji alkoholu.

W ostatnich latach znakomicie rozwijało się krajowe winiarstwo gronowe. W rejestrach prowadzonych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa figuruje już 461 producentów wina. Dziesięciokrotnie więcej niż przed dekadą.

Zapowiadana obecnie polityka fiskalna, obejmująca także wino, może zahamować te pozytywne zmiany oraz skierować uwagę konsumentów na produkty tańsze, masowe i te kategorie alkoholi, które ze względu na brak określonych w przepisach definicji i parametrów jakościowych, mają znacznie większe możliwości obniżenia jakości w celu kompensacji rosnących kosztów wynikających z wyższej akcyzy.

Uwagi dotyczące włączenia cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej.

Wyrażamy zaskoczenie i zaniepokojenie projektem włączenia cydrów i perry o zawartości alkoholu do 5% do akcyzowej mapy drogowej i objęcia ich podwyżkami podatku akcyzowego, którym dotychczas nie podlegały.

Zgodnie z wpisem do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów celem projektu oraz istotą planowanych rozwiązań miało być *urealnienie dotychczasowej mapy drogowej, które obejmie podwyższenie stawek akcyzy na napoje alkoholowe w latach 2026–2027*.

Tymczasem zakres projektu został rozszerzony – z jego treści wynika, że w mapie drogowej nie tylko stawki mają zostać zmienione, lecz także ma zostać dodana do niej całkowicie nowa kategoria produktów. Cydry i perry o mocy nieprzekraczającej 5% zostały wyłączone z mapy ustalonej w 2021 r., jak wskazano wówczas w uzasadnieniu – w celu rozwoju tego rynku oraz pośredniego wspierania produkcji sadowniczej. W aktualnie przekazanym do konsultacji projekcie ustawy kategorie te planuje się jednak dodać do mapy.

W punkcie 6 lit. d projektu wskazano, że w art. 165 ust. 1 ustawy po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) stawka akcyzy na napoje fermentowane, o której mowa w art. 96 ust. 4 pkt 1, w 2026 r. – 111,55 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;”

Następnie zmianie ma ulec stawka określona na 2027 r. w art. 96 ust.4 pkt 1.

W naszej opinii tak istotna zmiana zakresu projektu ustawy nie jest zgodna z zasadami prawidłowej legislacji. Wnioskujemy o powrót do zakresu rozwiązań przewidzianych w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów i rezygnację z włączania cydrów oraz perry do akcyzowej mapy drogowej.

W interesie Polski – największego w Europie producenta jabłek – leży rozwój krajowej produkcji cydru. Cydr może przyczynić się do lepszego wykorzystania potencjału polskiego sadownictwa i winiarstwa. Utrzymanie preferencyjnych warunków akcyzowych jest obecnie realną i najskuteczniejszą metodą wsparcia tego segmentu, co wielokrotnie podkreślały przedsiębiorstwa produkujące cydry oraz Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa, od lat apelujący o wprowadzenie zerowej stawki akcyzy.

Wyłączenie cydrów i perry o mocy nieprzekraczającej 5% z akcyzowej mapy drogowej od roku 2022 r. i tym samym utrzymanie stawki w wysokości 97 zł od hektolitra gotowego wyrobu przyniosło oczekiwane rezultaty. Rynek cydru zaczął się rozwijać, mimo że inne kategorie alkoholi odnotowują spadki. Z danych NielsenIQ wynika, że w lipcu 2024 r. segment ten odnotował ilościowy wzrost o 9% r/r⁷, natomiast według publikacji z sierpnia br. wzrost ilościowy wyniósł 1,9% r/r⁸. Na tle spadków w pozostałych kategoriach alkoholi jest to bardzo dobry rezultat.

Należy jednak podkreślić, że rynek cydru w Polsce wciąż pozostaje niewielki – jego wielkość to około 5 mln litrów – a potencjał tego segmentu pozostaje niewykorzystany. Polska, jako największy producent jabłek w Unii Europejskiej, dysponuje ogromnymi zasobami surowca, które mogłyby być znacznie efektywniej zagospodarowane w kraju właśnie poprzez rozwój produkcji cydru. Tymczasem rynek cydru u nas należy do najmniejszych w UE i jest porównywalny z rynkami w Chorwacji, Grecji czy na Cyprze. Dla porównania, w państwach europejskich, które nie słyną ani z tradycji produkcji cydru, ani z upraw jabłek, rynek ten rozwinięty jest kilkukrotnie bardziej – m.in. w Finlandii (26 mln l), Szwecji (21 mln l) czy Portugalii (21 mln l). Dane te jednoznacznie pokazują, jak duży i wciąż niewykorzystany pozostaje potencjał tego segmentu w Polsce.

⁷ <https://www.rp.pl/przemysl-spozywczy/art40892821-zniesienie-akcyzy-doda-skrzydel-cydrowi>

⁸ <https://www.rp.pl/handel/art42856101-alkohole-w-odwrocie-spada-sprzedaz-niemal-we-wszystkich-kategoriach>

Niekorzystne dla cydrów otoczenie prawne (w tym stawki podatku akcyzowego) przez lata skutkowało promowaniem sprzedaży konkurencyjnych napojów, takich jak napoje piwne. Doprowadziło to do sytuacji patologicznych, blokując rozwój segmentu cydru, stawiając producentów cydru na bardzo niekorzystnej pozycji i ograniczając ich możliwości konkurowania na rynku. Sytuacja została wykorzystana przez zagraniczne korporacje, które wprowadziły na rynek marki napojów piwnych o charakterze cydrów i cydrów aromatyzowanych. Co więcej, jedna z głównych, znanych na świecie marek cydru jest sprzedawana tylko w Polsce nie jako cydr, ale jako napój piwny, co pozwala korzystać z preferencyjnych warunków przysługujących piwu. W rezultacie, roczna sprzedaż tego produktu jest aż dziesięciokrotnie większa niż całego rynku cydru w Polsce⁹. Napój ten, w jabłkowej wersji, zawiera jedynie śladowe ilości soku (1,6%), a jego jabłkowy charakter uzyskuje się za pomocą aromatów. Polskie cydry zawierają natomiast co najmniej 60% soku, a w przypadku cydrów aromatyzowanych jest to co najmniej 50%. Koszty produkcji cydrów są zatem zdecydowanie wyższe niż cydropodobnych napojów piwnych.

Przez lata Polska nie wykorzystywała swojej szansy – cydr był traktowany marginalnie, a apele branży pozostawały bez odpowiedzi. Dziś, po krótkim okresie poprawy uzyskanej dzięki pozostawieniu od 2022r. cydru poza akcyzową mapą drogową, segment ten uzyskał szanse by konkurować na rynku z piwnymi substytutami wprowadzanymi przez zagraniczną konkurencję. Szansa ta jednak zostanie zaprzepaszczone, jeśli zapadnie decyzja o włączeniu cydru i perry do mapy akcyzowej oraz objęciu ich podwyżkami.

W świetle powyżej przedstawionych argumentów Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa wnosi o:

- ✓ Rezygnację z nagłego wprowadzenia zmian stawek przewidzianych w akcyzowej mapie drogowej, w szczególności od początku 2026 r., bez zachowania należytego i deklarowanego *vacatio legis*.
- ✓ Pozostawienie cydrów i perry o mocy do 5% poza zakresem akcyzowej mapy drogowej, przy czym zwracamy uwagę na nieuwzględnienie tej kwestii w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.
- ✓ Urealnienie założeń przyjętych do oceny skutków regulacji, z uwzględnieniem aktualnych danych rynkowych oraz obserwowanych trendów na rynku napojów alkoholowych.
- ✓ Przedstawienie rzetelnej analizy dotyczącej skutków gospodarczych planowanych zmian.

⁹ https://aicv.org/files/attachments/.594/AICV_Cider_Trends_2024.pdf

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego	
2		
3		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Magdalena Zielińska	22.09.2025 r.	Prezes Zarządu <i>Magdalena Zielińska</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.